

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

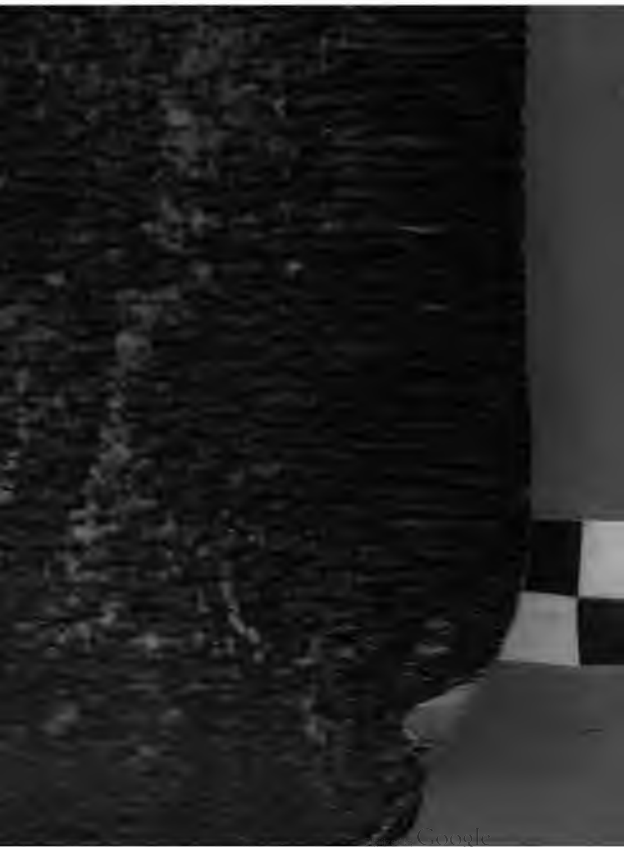
Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

KC15713 (2)

FROM
THE LIBRARY
OF
JOHN WILLIAMS
WHITE

A GIFT TO
HARVARD COLLEGE
LIBRARY

H. Schultz

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΚΩΜΩΔΙΑΙ.

ARISTOPHANIS COMOEDIAE.

AD

OPTIMORUM LIBBORUM FIDEM

ACCURATE RECENSUIT.

C. H. WEISE.

NOVA EDITIO STEREOTYPA.

TOM. II

ΡΑΧ. AVES. LYSISTRATA. THESMOPHORIA-
ZUSAE.

LIPSIÆ

SUMTIQUS ET TYPIS CAROLI TAUCHNITII.
1842.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Ἡδη τῷ Πελοποννησιακῷ πολέμῳ κειμηλιῶτας τοὺς Ἀθηναίους καὶ τοὺς σύμπαντας Ἑλλήκας Ἀριστοφάνης ἰδὼν (ἱκανὸς γὰρ διηπτεύκει πολεμούντων αὐτῶν χρόνος) τὸ δράμα συνέγραψε τοῦτο, προτρέπων τὰς πόλεις καταθέσθαι μὲν τὴν πρὸς αὐτὰς φιλονεικίαν, ὁμόνοιαν δὲ καὶ εἰρήνην ἀντὶ τῆς πρότερον ἔχθρας ἐλίσθαι παρυσάγει τοίνυν γεωργόν, Τρυγαῖον τοῦνομα, μάλιτα τῆς εἰρήνης ἀντιποιούμενον· ὃς ἀσχάλλων ἐπὶ τῷ πολέμῳ εἰς οὐρανὸν ἀνελθεῖν ἐβουλεύσατο πρὸς τὸν Δία, πεισόμενος παρ' αὐτοῦ. δι' ἣν αἰτίαν οὕτως ἐκτρέχει τὰ τῶν Ἑλλήνων πράγματα, τεσεῦτον ποιήσας πόλεμον αὐτοῖς. ὃν δὴ διαπεφοῦντα, τίνα τρόπον τὴν εἰς οὐρανὸν πορείαν ποιήσει, παρυσάγει τρέφοντα κύνθαρρον ὡς ἀναπτησόμενον εἰς οὐρανὸν δι' αὐτοῦ, Βαλλεροφόντου δίκην. προλογίζουσι δὲ οἱ δύο θεράποντες αὐτοῦ, οἷς καὶ ἐκτρέφειν προσετέτακτο τὸν κύνθαρρον, δυσφο-

ροῦντες ἐπὶ τοῖς αὐτοῦ σιτίαις. ἡ δὲ σκηνὴ τοῦ δράματος ἐκ μέρους μὲν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ μέρους δὲ ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ. ὁ δὲ Χορὸς συνέστηκεν ἐκ τινων ἀνδρῶν Ἀττικῶν γεωργῶν.

Φέρεται ἐν ταῖς διδασκαλίαις καὶ ἑτέραν δεδιδασχῶς Εἰρήνην ὁμοίως ὁ Ἀριστοφάνης· ἄθλον οὖν φησιν Ἐρατοσθένους, πότερον τὴν αὐτὴν ἀνεδίδαξεν, ἢ ἑτέραν καθῆκεν, ἣτις οὐ σώζεται. Κράτης μὲντοι δύο οἶδε δράματα, γράφων οὕτως· ἄλλ' οὖν γε ἐν τοῖς Ἀχαρνεῦσιν, ἢ Βαβυλωνίοις, ἢ ἐν τῇ ἑτέρᾳ Εἰρήνῃ. καὶ σποράδην δὲ τινα ποιήματα παρατίθεται, ἅπερ ἐν τῇ νῦν φερομένη οὐκ ἔστιν.

Ἐνίκησε δὲ τῷ δράματι ὁ ποιητὴς ἐπὶ ἄρχοντος Ἀλκαίου, ἐν ᾧσφι. πρῶτος Εὐπολις Κόλαξι, δεύτερος Ἀριστοφάνης Εἰρήνῃ, τρίτος Λεύκων Φράτορσι. τὸ δὲ δράμα ὑπεκρίνατο Ἀπολλόδωρος, ἦνίκα.....

Α Δ Λ Ω Σ.

Τρυγαῖος ἄγροικος πρεσβύτης Ἀθήνησιν, ὄχουμένος ἐπὶ τοῦ κανθάρου, ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναφέρεται. γενόμενος δὲ κατὰ τὴν τοῦ Διὸς οἰκίαν, ἐντυγχάνει τῷ Ἑρμῇ, καὶ ἀκούει, ὅτι, μετοικησαμένων τῶν θεῶν εἰς τὰ τοῦ οὐρανοῦ ἀνώτατα διὰ τὴν τῶν Ἑλλήνων ἀλληλοκτονίαν, ἐνοικίσας ὁ Πόλεμος εἰς ἄντρον τι τὴν Εἰρήνην καὶ καθιέρξας μῖθους ἐπεφόρησε, καὶ νῦν μέλλει τὰς πόλεις ἐμβαλὼν ἐν θυσίᾳ τρίβειν. μέχρι μὲν οὖν τινος ἐπὶ ξυροῦ φασιν ἀκμῆς τὰ τῶν Ἑλλήνων ἐκινδύνευσε πράγματα, ἔπειτα, μεταπεμπόμενον παρ' Ἀθηναίων τοῦ Πολέμου δοῖδονκα καὶ παρὰ Λακεδαιμονίων, κακείνων μὲν τὸν Κλέωνα, τῶν δὲ Λακεδαι-

μονίων ἐν Θράκη τὸν Βρασιῖδαν ἀπολωλέναι φασκόντων, οὓς ὁ ποιητὴς ὡς κικῶντας τὴν Ἑλλάδα δοίδουξιν εἵκασεν, οὗτος μὲν εἰσέρχεται δοίδουκα ποιήσων αὐτοχειρί. ἐν τοσοῦτω δὲ μηχαναῖς τῶν περὶ Τρυγαῖον γεωργῶν τὴν Εἰρήνην ἀνεγκυσάντων, οὐκ ἄνευ τῆς Ἑρμοῦ συνεργείας, τῶν χειροτεχνῶν ὅσοι μὲν ἢ λόφους ἢ ἀσπίδας ἢ ἄλλο τι τῶν κατὰ πόλεμον χρησίμων κατασκευάζοντες διέζων, κατηφεία συνείχοντο, τῶν ὀπλων ἤδη διὰ τὴν εἰρήνην γενομένων ἀχρείων. ὅσοι δὲ βίον εἶχον ἐκ τῶν εἰρηνικῶς ἀσκουμένων ἐπιτηδευμάτων, οἷον εἰπεῖν δροσπανουργοί, καὶ χαλκεῖς σμινυῶν, καὶ ὄλως γεωργοί, Τρυγαίῳ συγχαιρήσοντες παραγίνονται. μεθ' οὗ κρεωφαγήσαντες ὡς ἐπὶ δεῖπνον καὶ γάμον κωμάζουσιν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΚΕΤΑΙ ΔΥΟ *Τρυγαίου.*
ΤΡΥΓΑΙΟΣ.
ΚΟΡΑΙ, *θυγατέρες Τρυγαίου.*
ΕΡΜΗΣ.
ΠΟΛΕΜΟΣ.
ΚΥΔΟΙΜΟΣ.
ΧΟΡΟΣ *γεωργῶν Ἀθμότιων.*
ΙΕΡΟΚΛΗΣ, *μάντις.*
ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.
ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.
ΘΩΡΑΚΟΠΩΔΗΣ.
ΣΑΛΠΙΓΓΟΠΟΙΟΣ.
ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.
ΔΟΥΞΟΣ.
ΠΑΙΣ ΔΑΜΑΧΟΥ.
ΠΑΙΣ ΚΛΕΩΝΥΜΟΥ.
ΕΙΡΗΝΗ }
ΟΠΩΡΑ } *κωφὰ πρόσωπα.*
ΘΕΩΡΙΑ }

ΕΙΡΗΝΗ

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

Αἶψ', αἶψ' μᾶζαν ὡς τάχιστα κανθάρω.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἰδοῦ. δὸς πῶτα· τῆς κέκαστ' ἀπολουμένην
καὶ μή ποτ' αὐτῆς μᾶζαν ἤθλιω φάγαι.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

δὸς μᾶζαν ἑτέραν ἐξ ὀνίδων πεπλασμένην.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἰδοῦ μάλ' αὐθις. ποῦ γάρ, ἦν γυν δ' ἦ φαρμακ;
οὐ κατέφαγεν;

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

μὰ τὸν Δι', αἰλ' ἐξαρπάσας
ὄλην ἐνάκωρα περιουσίαν τῶν ποδαῶν,
ἀλλ' ὡς τάχιστα τρεῖς πείλας καὶ πυνίαν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἄνδρες κορυλλόγοι, προσλάβουθε, πρὸς θεῶν,

10 εἰ μή με βούλεσθ' ἀποπνιγέμεντα περιυδεῖν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ἑτέραν, ἑτέραν δὸς παιδὸς ἡταιρηκότος.
τετριμμένης γὰρ φησιν ἐπιθυμῆν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ἰδοῦ.

ἑνὸς μὲν, ὃ ἄνδρες, ἀπολελύσθαι μοι δοκῶ.
οὐδεὶς γὰρ ἂν φαίη με μάττοντ' ἐσθίειν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

15 αἰβοῖ· φέρ' ἄλλην, χᾶτέραν μοι, χᾶτέραν,
καὶ τρίβ' ἑτέρας γε.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὐ.
οὐ γὰρ ἔσθ' οἷός τ' εἰμ' ὑπερέχειν τῆς ἀντίλας.
αὐτὴν ἄρ' οἶσω προσλαβὼν τὴν ἀντίλαν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

νὴ τὸν Δι' εἰς κόρακάς γε, καὶ σαυτὸν γε πρός.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

20 ὑμῶν δέ γ' εἴ τις οἶδ', ἐμοὶ κατειπάτω,
πόθεν ἂν προαίμην εἶνα μὴ τετριμμένην.
οὐδὲν γὰρ ἔργον ἦν ἄρ' ἀθλιώτερον,
ἢ κανθάρα μᾶττοντα παρέχειν ἐσθίειν.
ὅς μὲν γὰρ, ὥσπερ ἂν χέσῃ τις, ἢ κύων,
25 φαύλως ἐρείδει· τοῦτο δ' ὑπὸ φρονήματος
βρονθύεται τε, καὶ φαγεῖται οὐκ ἀξιοί,
ἦν μὴ παραδῶ τρέψας δι' ἡμέρας ὅλης,
ὥσπερ γυναῖκα, γογγύσαν μεμωγμένην.
ἀλλ'· εἰ πέπαιται τῆς ἐδωδῆς, σκέψομαι,
30 τρηδὶ παροξείας τῆς θύρας, εἶνα μὴ μ' ἴδῃ.
ἔρειδε, μὴ παύσαιμ' ἄπο μὴ ποτ' ἐσθίειν.

τῶς, ἕως σπαντὸν λάθης διαβόησις.
 οἷον δὲ κήμας ὁ κατάρατος ἐσθίει,
 ὡσπερ παλαιστής, παραβαλὼν τοὺς γομφίους·
 καὶ ταῦτα τὴν κεφαλὴν τε καὶ τὸ χεῖρὸς πως 35
 ἔδιδ' ἐπεριάγων, ὡσπερ οἱ τὰ σχοινία
 τὰ παχέα συμβάλλοντες εἰς τὰς ὀλκιάδας.
 μίαρὸν τὸ χρῆμα, καὶ κάκοσμον, καὶ βορὸν.
 χῶτον ποτ' ἐστὶ δαιμόνων ἢ προσβελή,
 οὐκ οἶδ'. Ἀφροδίτης μὲν γὰρ οὐ μοι φαίνεται, 40
 οὐ μὴν Χαρίτων γε.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.
 τοῦ γὰρ ἐστ';

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

οὐκ ἐσθ' ὅπως

τοῦτ' ἐστὶ τὸ τίρας οὐ Διὸς καταβράτον.
 οὐκοῦν ἂν ἤδη τῶν θεατῶν τις λόγος
 νεανίας δοκητίσαρος· Τόδε πρᾶγμα τί;
 ὁ κἀνθάρος δὲ πρὸς τί; — κἀτ' αὐτῷ γ' ἀνήρ 45
 Ἰωνικός τις φησὶ παρακαθήμενος·
 Δοκίω μὲν, ἐς Κλίωνα τοῦτ' αἰνίτταται,
 ὡς κείνος ἀναιδῶς τὴν σπατιλὴν ἐσθίει. —
 ἀλλ' εἰσιὼν τῷ κἀνθάρῳ δώσω πῖσιν.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ἐγὼ δὲ τὸν λόγον γε ταῖσι παιδίοις, 50
 καὶ ταῖσιν ἀνδρίοις, καὶ τοῖς ἀνδράσι,
 καὶ τοῖς ὑπερβάτοις ἀνδράσιν φράσω,
 καὶ τοῖς ὑπερπρορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα.
 ὁ δεσπότης μου μάλιστα καινὸν τρόπον,
 οὐχ ὄνπερ ὑμεῖς, ἀλλ' ἕτερον καινὸν πᾶν. 55
 δι' ἡμέρας γὰρ εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων,

ὥδι κεχηγνῶς λοιδορεῖται τῷ Διῷ,
καὶ φησὶν· ὦ Ζεῦ, τί ποτε βουλεύει ποιεῖν;
κατάθου τὸ κόρημα· μὴ κόρει τὴν Ἑλλάδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

60

ἔα, ἔα.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

σιγήσαθ', ὡς φωνῆς ἀκούειν μαι δεκά.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ Ζεῦ, τί δρασεῖς ποθ' ἡμῶν τὸν λαόν;
λήσεις σεαυτὸν τὰς πόλεις ἐπιποκίσας.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

65

τοῦτ' ἔστι δῆτα τὸ κακὸν αὐθ', οὐ γὰρ ἔλεγον.

τὸ γὰρ παράδειγμα τῶν μανιῶν ἀκούετε·

ἃ δ' εἶπε πρῶτον, ἠρίκ' ἤρχεθ' ἢ χολή,
πεύσεσθ'. ἔφρασε γὰρ πρὸς αὐτὸν ἐνθαδὶ·

Πῶς ἂν ποτ' ἀφικομένη ἂν εὐθὺ τῷ Διὶ;

ἔπειτα λεπτὰ κλιμάκια ποιούμενος,

70

πρὸς ταῦτ' ἀνερχεῖσθαι· θν ἐς τὸν οὐρανόν,

ἕως ξυνοτρῆθῃ τῆς κεφαλῆς καταβῆσθαι.

ἔχθες δὲ μετὰ ταῦτ' ἐκφθαρεῖς οὐκ οἶδ' ὅποι,

εἰσήγαγ' Αἰτναῖον μέγιστον κἀνθάρον·

κἄπειτα τοῦτον ἐπιποκομῆν μ' ἠνάγκασε.

75

καυτὸς καταψῶν αὐτόν, ὡσπερ πᾶλλον,

ὦ Πηγάσιόν μοι, φησὶ, γενναῖον πτερόν,

ὅπως πετήσαι μ' εὐθὺ τῷ Διὶ λαβών.

ἄλλ' ὅ τι ποιεῖ, τῆδ' διακόμενος ὄφομαι.

οἴμοι τάλας· ἔτε δεῦρο, δεῦρ', ὦ γείτονας·

80

ὁ δεσπότης γὰρ μου μετώρος αἴρεται

ἰππηδὸν εἰς τὸν αἴρ', ἐπὶ τοῦ κανθάρον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἦσυχος, ἦσυχος, ἠρέμα, κἀνθων·
 μή μοι σοβαροῦς χῶρει λαν
 εὐδύς ἀπ' ἀρχῆς, φώμη πίνονος,
 πρὶν ἂν ἰδίης καὶ διαλύσης
 ἄρθρων ἴνας πτερόγων φύμη.
 καὶ μὴ πνεῖ μοι κακόν, ἀντιβολῶ σ'.
 εἰ δὲ ποιήσεις τούτο, κατ' οἴκους
 αὐτοῦ μείνον τούς ἡμετέρους.

85

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ὦ δέσποτ' ἀναξ, ὡς παραπαλεις.

90

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σίγα, σίγα.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

ποιὸ δῆτ' ἄλλως μεταωροκοπεῖς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὑπὲρ Ἑλλήνων πάντων πέτομαι,
 τόλμημα νίον παλαμψάμενος.

ΟΙΚΕΤΗΣ Β.

τί πέται; τί μάτην οὐχ ὑγιαίνεις;

95

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐφημεῖν χρή, καὶ μὴ φλαῦρον
 μηδὲν γρύζειν, ἀλλ' ὀλολύζειν·
 τοῖς τ' ἀνδράποισι φράσον σιγαῦν,
 τοὺς τε κοπρῶνας καὶ τὰς λούρας
 καιναῖς πλύνθοισιν ἀνοικοδομεῖν,
 καὶ τοὺς πρῶκτους ἐπικλείειν.

100

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

οὐκ ἔσθ' ὅπως σιγήσομ', ἦν μὴ μοι φράσης,
 ὅποι πέτεσθαι διανοῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ:

τί δ' ἄλλο γ', ἢ

ὡς τὸν Δι' ἐς τὸν οὐρανόν;

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

τίνα νοῦν ἔχων;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

105 ἐρησόμενος ἐκείνον, Ἑλλήνων πέρι
ἀπαξαπάντων ὃ τι ποιεῖν βουλεύεται.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

εἰάν δὲ μή σοι καταγορεύσῃ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Μήδοισιν αὐτὸν προδιδόναί τὴν Ἑλλάδα.
γράφομαι

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

μὰ τὸν Διόνυσον, οὐδέποτε ζῶντός γ' ἐμοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

110 οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτ' ἄλλ'.

ΟΙΚΕΤΗΣ Α.

ἰού, ἰού, ἰού.

ὦ παιδί', ὁ πατήρ ἀπολιπὼν ἀπέρχεται
ὑμᾶς ἐρήμους εἰς τὸν οὐρανὸν λάθρα.
ἀλλ' ἀντιβολεῖτε τὸν πατέρ', ὦ κακοδαίμονα.

ΚΟΡΗ.

115 ὦ πάτερ, ὦ πάτερ, ἄρ' ἔτυμός γε
δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἦκει,
ὡς σὺ μετ' ὀρνίθων, προλιπὼν ἐμὴ
ἐς κόρακα βαδιῆ μεταμώνιος;
ἔστι τι τῶνδ' ἐτύμως; εἴπ', ὦ πάτερ, εἴ τι φι-
λεῖς με.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

δοξάσαι ἔστι, κόραι· τὸ δ' ἐτήτυμον, ἄχθομαι ὑμῖν,
 ἦνίξ' ἂν αἰτίζητ' ἄρτον, πάμπαν με καλοῦσαι, 120
 ἔνδον δ' ἀργυρίου μηδὲ ψακὰς ἦν πᾶν πάμπαν.
 ἦν δ' ἐγὼ εὖ πράξας ἔλθω πάλιν, ἔξει' ἐν ὄρα
 κολλύραν μεγάλην, καὶ κόνδυλον ὄψον ἐπ' αὐτῇ.

ΚΟΡΗ.

καὶ τίς πόρος σοὶ τῆς ὁδοῦ γενήσεται;
 ναῦς μὲν γὰρ οὐκ ἄξει σε ταύτην τὴν ὁδόν. 125

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πιτηρὸς πορεύσει πᾶλος. οὐ ναυσθλώσομαι.

ΚΟΡΗ.

τίς δ' ἦ ἡ πῖνοια σοῦ ἴστω, ὥστε κἀνθάρον
 ζευξάντ' ἐλαύνειν εἰς θεούς, ὃ παπίλια;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐν τοῖσιν Αἰσώπου λόγοις ἐξηρῆθη
 μόνος πειτειῶν εἰς θεούς ἀφιγμένος. 130

ΚΟΡΗ.

ἄπιστον εἶπας μῦθον, ὃ πάτερ, πάτερ,
 ὅπως κάκοσμον ζῶον ἦλθεν εἰς θεούς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἦλθεν κατ' ἔχθραν ἀετοῦ πάλαι ποτὶ,
 ὃ ἐκκυλλίνδων, κἀντιμικρούμενος.

ΚΟΡΗ.

οὐκοῦν ἐχρῆν σε Πηγάσου ζευξαι πτερόν,
 ὅπως ἐφαίνου τοῖς θεοῖς τραγικώτερος. 135

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄλλ', ὃ μὲλ', ἂν μοι σιτίων διπλῶν ἔδει·
 νῦν δ' αἴτι' ἂν αὐτὸς καταφάγω τὰ σιτία,
 τούτοισι τοῖς αὐτεῖσι τούτον χορτάσω.

ΚΟΡΗ.

140 κί δ' ἤμ' ἐς ὑγρὸν πόντιον πύση βιάθες,
πῶς ἐξολισθῆναι πτηνὸς ὣν δυνήσεται;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐπίτηδες εἶχον πηδάλιον, ᾧ χρῆσσομαι
τὸ δὲ πλοῖον ἔσται Ναξιοσυργῆς κίνδυνος.

ΚΟΡΗ.

λιμὴν δὲ τίς σε δάξεται φορούμενον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

145 ἐν Πειραιῷ δήπου ἵστί Κινδάρου λιμὴν.

ΚΟΡΗ.

ἐκείνο τήρει, μὴ σφαλῆς καταρδύῃς
ἐντεῦθεν· εἶτα χαλὸς ὢν, Εὐριπίδῃ
λόγον παράσχε, καὶ τραγωδία γένη.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

150 ἐμοὶ μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλὰ χαίρετε.
ὑμεῖς δέ γ', ὑπὲρ ὧν τοὺς πότους ἐγὼ ποτῶ,
μὴ βδέϊτε, μηδὲ χέζεσθ' ἡμερῶν τριῶν·
ὥς εἰ μετέωρος οὗτος ὢν ὑσφρήσεται,
κατωκάρα ἄρα με βουκολήσεται.

155 ἀλλ' ἄγε, Πήγασε, χῶρε χαίρων,
χρυσασφάλων πάταγον ψαλίων
διακινήσας φαιδραῖς ἑσέν.

160 τί ποιεῖς; τί ποιεῖς; ποῖ παρακλίσεις
τοὺς μονιτήρας πρὸς τὰς λαύρας;
ἴει σαντὸν θαρρόων ἀπὸ γῆς,
κᾶτα δρομαίαν πτέρυγ' ἐκτείνων,
ὀρθῶς χῶρε Διὸς εἰς αὐλάς,
ἀπὸ μὲν κάκῃς τὴν δὲν ἀπέχων,
ἀπὸ δ' ἡμερικῶν σίτων πάντων.

ἄνθρωπε, τί θρῆς οὗτος ὁ χεῖρον
 ἐν Ἰταραίῃ παρὰ ταῖς πόρταις; 165

ἀπολείς μ', ἀκελαῖς· οὐ κατορούξεις,
 κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν,
 κἀπιφρυτεύσεις Ἐρπυλλον ἄνω,
 καὶ μύρον ἐπιχέεις; ὡς ἦν τι πεσών
 ἐνθένδε πάθω, τοῦ μοῦ θανάτου 170
 πάντε τάλασθ' ἢ πόλις ἢ Χίον·

διὰ τὸν σὸν προκτὸν ἠφλίπται.

οἴμ', ὡς δέδοικα, κοῦκίτι σκώπτων λέγω.
 ὦ μηχανήποισ, πρέσχε τὸν νοῦν ὡς ἐμὲ.
 ἤδη στεροφᾷ τὸ πᾶσθε περὶ τὸν ὀμφαλόν· 175
 καὶ μὴ φυλάξεις, χορτάσσει τὸν κἀνθάρον.
 ἀτὰρ ἐγγὺς εἶναι τῶν θεῶν ἐμεῖ θεοῦ·
 καὶ δὴ καθορῶ τῆν οἰκίαν τὴν τοῦ Διός.
 τίς ἐν Διὶς θόραισιν; οὐκ ἀνοίξετε;

ΕΡΜΗΣ.

πόθεν βροτοῦ με προσάββα? —; αἶ' καὶ Ἡφαίστεις, 180
 τουτὶ τί ἐστὶ τὸ κακόν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἑπιτοκάνθαρος.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ βδελυρέ, καὶ τολμηρέ, κἀναίσχυντε σὺ,
 καὶ μαρέ, καὶ παμμίαρε, καὶ μαρώτατε·
 πῶς δεῦρ' ἀτήλθεσ, ὦ μαρῶν μαρώτατε;
 τί σοὶ ποτ' ἔστ' ἄνομ'; οὐκ ἐρεῖς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μαρώτατος. 185

ΕΡΜΗΣ.

ποδαπὸς τὸ γένος εἶ; φράζε με.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μαρώτατος.

ΕΡΜΗΣ.

πατήρ δέ σοι τίς ἐστίν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐμοί; μαρώτατος.

ΕΡΜΗΣ.

οὐ τοι, μά τήν γῆν, ἔσθ' ὅπως οὐκ ἀποθανεῖ,
εἰ μή καταβοῆς μοι τοῦνομ' ὅ τι ποτ' ἐστί σοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

190 Τρυγαῖος Ἀθμονεύς, ἀμπελοουργός δεξιός,
οὐ σκυφοάντης, οὐδ' ἐραστής πραγμάτων.

ΕΡΜΗΣ.

ἦμεις δέ κατὰ τί;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὰ κρέα παντί σοι φέρων.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ δειλακρίων, πῶς ἦλθες;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ γλίσχρων, ὄρας,

ὡς οὐκέτ' εἶναι σοι δοκῶ μαρώτατος;
ἴθι νῦν, κάλεσον μοι τὸν Δί'.

ΕΡΜΗΣ.

195

ἰή, ἰή, ἰή,

ὅτι οὐδέ μελλεις ἐγγύς εἶναι τῶν θεῶν.
φροῦδοι γάρ εἰσιν ἐχθροὶ ἐξωκισμένοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ποῖ γῆς;

ΕΡΜΗΣ.

ἰδού γῆς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλὰ ποῖ;

ΕΡΜΗΣ.

ὑπὲρ αὐτὸν ἀτεχνῶς τούρανός τὸν κύτταρον.
πόρρω πάνυ,

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πῶς οὖν σὺ δῆτ' ἐνταῦθα κατελείφθης μόνος; 200

ΕΡΜΗΣ.

τὰ λοιπὰ τηρῶ σκευάρια τὰ τῶν θεῶν,
 χυτρίδια, καὶ σανίδια, κέρφοραῖδια.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔξωκίσαντο δ' οἱ θεοὶ τίνας οὕτω;

ΕΡΜΗΣ.

Ἐλλήσιν ὀργισθέντες. εἴτ' ἐνταῦθα μὲν,
 ἔν' ἦσαν αὐτὰ, τὸν Πόλεμον κατήμισαν, 205
 ὑμᾶς παραδόντες ὄραν ἀτεχνῶς ὃ τι βούλαται.
 αὐτοὶ δ' ἀνώκισανθ' ὅπως ἀνωτάτω,
 ἵνα μὴ βλέποιεν μαχομένους ὑμᾶς ἔτι,
 μηδ' ἀντιβολούντων μηδὲν αἰσθανοῖατο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τοῦ δ' οὐνεχ' ἡμᾶς ταῦτ' ἔδρασαν; εἶπ' ἑμοί. 210

ΕΡΜΗΣ.

ὅτιν πολεμεῖν ἤρεϊσθ', ἐκείνων πολλὰκις
 σπονδὰς ποιούντων καὶ μὲν οἱ Λακωνικοὶ
 ὑπερβάλλοντο μακρόν, ἔλεγον ἂν ταδί·

Ναὶ τὰ σιῶ, ἔν' ἄττικων δώσει δέην. —
 εἰ δ' αὖ τι πράξαντ' ἀγαθὸν ἄττικωνικοί, 215
 κἄλλοιεν οἱ Λάκωνες βιρήνης πέρι,
 ἔλεγετ' ἂν ὑμᾶς εὐθύς· Ἐξαπατώμαθα,
 νῆ τὴν Ἀθηναῖν· νῆ Δί, εὐχὴ πιστίων·

ἤξουσι καὶ οὗτοι, ἣν ἔχωμεν τὴν Πύλον. —

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

220 ὁ γοῦν χαρακτήρ ἡμεδαπὸς τῶν δημάτων.

ΕΡΜΗΣ.

ὦν οὐνεκ' οὐκ οἶδ', εἴ ποτ' Εἰρήνην ἔτι
τολοπιὸν ὄψασθ'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλὰ ποῖ γὰρ οἴχεται;

ΕΡΜΗΣ.

ὁ Πόλεμος αὐτὴν ἐνέβαλ' εἰς ἄντρον βαθύ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἰς ποῖον;

ΕΡΜΗΣ.

225 εἰς τοῦτ' ἐπὶ τὸ κάτω. κάπειθ' ὄρας,
ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων,
ἵνα μὴ λάβητε μηδέποτε αὐτήν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἴπ' ἐμοί,
ἡμᾶς δὲ δὴ τί δράν παρασκευάζεται;

ΕΡΜΗΣ.

οὐκ οἶδα, πλὴν ἔν, ὅτι θύειαν ἐσπέρας
ὑπαρφυᾶ τὸ μέγεθος εἰσηρέγκατο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

230 τί δῆτα ταύτη τῇ θύειᾳ χρήσεται;

ΕΡΜΗΣ.

τρίβειν ἐν αὐτῇ τὰς πόλεις βουλεύεται.
ἀλλ' εἴμι· καὶ γὰρ ἐξίναί, γνώμη ἐμήν,
μέλλει· θορυβεῖ γοῦν ἔνδον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οἴμοι δεῖλαιος·
 φέρε', αὐτὸν ἀποδρῶ· καὶ γὰρ ὡσπερ ἤσθόμεν
 καὐτὸς Θυείας φθέγμα πολεμιστηρίας.

235

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἰὼ βροτοί, βροτοί, βροτοί πολυτλήμονες·
 ὡς αὐτίκα μάλα τὰς γνάθους ἀλγήσετε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ "ναξ Ἄπολλον, τῆς Θυείας τοῦ πλάτους,
 ὅσον κακόν, καὶ τοῦ Πολέμου τοῦ βλέμματος.
 ἄρ' οὗτος ἔστι' ἐκείνος, ὃν καὶ φεύγομεν,
 ὁ δεινός, ὁ ταλαύριος, ὁ κατὰ τοῖν σκαλοῖν;

240

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἰὼ Πρασιαὶ τρισάθλια, καὶ πεντάκις,
 καὶ πολλοδεκάκις, ὡς ἀπολεῖσθε τῆμερον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τουτὶ μὲν, ἄνδρες, οὐδὲν ἡμῖν πρᾶγμα πάω.
 τὸ γὰρ κακόν τοῦτ' ἐστὶ τῆς Λακωνικῆς.

245

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ὦ Μέγαρα, Μέγαρ', ὡς ἐπιστρέψουσ' αὐτίκα,
 ἀπαξάπαντα καταμεμνητωπυμένα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

βαβαί, βαβαιάξ· ὡς μεγάλα καὶ δομῆα
 τοῖσι Μεγαρεῦσιν ἐπέβαλεν τὰ κλαύματα.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἰὼ Σικελία, καὶ σὺ δ' ὡς ἀπόλλυσαι·
 οἷα πόλις τάλαινα διακναισθήσεται.
 φέρε' ἐπιχέω καὶ τὸ μέλι τουτὶ τᾶντικόν.

250

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὗτος, παρανώ μέλιτι χρῆσθαι θάτιρον.

τειρώβολον τοῦτ' ἔστι· φιλίου τᾶττικου.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

255 παῖ, παῖ Κυδοιμέ.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

τί με καλεῖς;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

κλαύσει μακρᾶ.

ἔστηκας ἀργός; οὔτοσί σοι κόνδυλος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὡς δρυμός.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

οἶμοι μοι τάλας, ὦ δέσποτα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μῶν τῶν σκορόδων ἐνέβαλαν εἰς τὸν κόνδυλον;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οἷσας ἀλειφίβανον τρέχων;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ἀλλ', ὦ μέγα,

260 οὐκ ἔστιν ἡμῖν· ἐκθές εἰσημάρμεθα.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οὐκὸν παρ' Ἀθηναίων γε μεταθρέξει ταχύ;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ἔγωγε νῆ Δί'· εἰ δὲ μή γε, κλαύσομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄγε δὴ, τί θροῶμεν, ὦ κόνιθ' ἀνθρώπιε;

ὄρατε τὸν κίνδυνον ἡμῖν ὡς μέγας.

265 εἴπερ γὰρ ἤξει τὸν ἀλειφίβανον φέρων,

τούτω ταραξεί τὰς πόλεις καθήμενος.

ἀλλ', ὦ Διόνυε', ἀπόλοιτο καὶ μὴ ἴθι φέρων.

ΕΙΡΗΝΗ.

21

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οὗτος —

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

τί ἐστιν;

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οὐ φέρεις;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

τὸ δαῖνα γὰρ

ἀπόλωλ' Ἀθηναίωσιν ἄλκιφθρανος,
ὁ βυρσοπώλης, ὃς ἐτύκα τὴν Ἑλλάδα.

270

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐ γ', ὦ πότνια Δέσποιν' Ἀθηναία, ποιῶν
ἀπόλωλ' ἐκείνος, κὰν δέοντι τῇ πόλει,
ἢ πρὶν γε τὸν μυτιώτην ἡμῖν ἐγγεῖλαι.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

οὐκ οὖν ἕτερον δῆτ' ἐκ Λακκαδαίμονος μέτεi,
ἀνύσας τι;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ταῦτ', ὦ Δέσποθ'.

275

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἤμέ νυν ταχέ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ ἄνδρες, τί πεισόμεσθα; νῦν ἀγῶν μέγας.
ἀλλ' εἴ τις ὑμῶν ἐν Σαμοθράκῃ τυγχάνει
μεμνημένος, νῦν ἐστὶν εὐξασθαι καλόν,
ἀποστραφῆναι τοῦ μετιόντος τῷ πόδε.

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

οἴμοι τάλας· οἴμοι γε, κἄτ' οἴμοι μάλα.

280

ΠΟΛΕΜΟΣ.

τί ἐστι; μῶν οὐκ αὐ φέρεις;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ἀπόλωλα γὰρ
καὶ τοῖς Δαιδαμονίοισιν ἀλετριβανός.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

πῶς, ὦ πανούργῃ;

ΚΥΔΟΙΜΟΣ.

ἐς τὰπὶ Θράκης χωρία
χρήσαντες ἐτέροις αὐτόν, εἶτ' ἀπώλεσαν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

285 εὐ γ', εὐ γε ποιήσαντες, ὦ Διαισκόρω.
ἴσως ἂν εὐ γένοιτο· θαφρέϊτ', ὦ βροτοί.

ΠΟΛΕΜΟΣ.

ἀπόφευγε τὰ σκεύη λαβῶν ταυτὶ πάλιν·
ἐγὼ δὲ δοῖδον· εἰσιῶν ποιήσομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

290 νῦν τοῦτ' ἐκεῖν' ἦκει τὸ Δάτιδος μέλος,
ὃ θαφόμενός ποτ' ἦδε τῆς μισημβρίας·
ὡς ἦδομαι, καὶ τέτρομαι, καὶ χαίρομαι.
νῦν ἐστὶν ἡμῖν, ὦ ἄνδρες Ἕλληνες, καλόν,
ἀπαλλαγῆσι πραγμάτων τε καὶ μαχῶν
ἐξαλκῦσαι τὴν πᾶσιν Εἰρήνην φίλην,
295 σπρὶν ἕτερον αὐ δοῖδον· καλῶσαι τινα.
ἀλλ', ὦ γεωργοί, κἄμποροι, καὶ τέκτονες,
καὶ δημουργοί, καὶ μέτοικοι, καὶ ξένοι,
καὶ νησιῶται, δεῦρ' ἴτ', ὦ πάντες λαῶ,
ὡς τάχιςτ' ἄμας λαβόντες, καὶ μοχλοῦς, καὶ σχιδνία·
300 νῦν γὰρ ἡμῖν ἀρπάσαι πάρεστιν Ἀγαθοῦ Δαίμονος.

ΧΟΡΟΣ.

δεῦρο πᾶς χώρει προθύμως εὐθὺ τῆς σωτηρίας.
ὦ Πανέλληνες, βοηθήσωμεν, εἴπερ πώποτε,

τάξεων ἀπαλλαγέντες καὶ κακῶν φρονικῶν.

ἡμέρα γὰρ ἐξέλαβεν ἡδὲ μισολάμαχος.

πρὸς ταῦτ' ἡμῖν, εἴ τι χρὴ δρᾶν, φράζε, κερχίτεκτόναι. 305

οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ἀπειπῆν ἄν δοκῶ μοι τήμερον,

πρὸν μοχλοῖς καὶ μηχαναῖσιν εἰς τὸ φῶς ἀνελκύσαι

τὴν θεῶν πασῶν μεγίστην καὶ φιλαμπελωτάτην.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐ σιωπήσεσθ' ὅπως μὴ περιχαρεῖς τῷ πράγματι

τὸν Πόλεμον ἐκζωπυρήσεται ἔνδοθεν κερραγότες; 310

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀκούσαντες τοιούτου χαίρομεν κηρύγματος.

οὐ γὰρ ἦν ἔχοντας ἤκειν σιτί' ἡμερῶν τριῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐλαβεῖσθε νῦν ἐκείνον τὸν κάτωθεν Κέρβερον,

μὴ παφλάζων καὶ κερραγῶς, ὥσπερ ἦνικ' ἐνθάδ' ἦν,

ἐμποδῶν ἡμῖν γένηται, τὴν θεῶν μὴ ἔαλκύσαι. 315

ΧΟΡΟΣ.

οὔτι καὶ νῦν ἐστὶν αὐτὴν ὅστις ἐξαιρήσεται,

ἦν ἀπαξ ἐς χαῖρας ἔλθῃ τὰς ἐμάς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ιοῦ, ioῦ,

ἐξολεῖτέ μ', ὧ ἄνδρες, εἰ μὴ τῆς βοῆς ἀνήσετε.

ἐκδραμῶν γὰρ πάντα ταντὶ ξυνταράξει τοῖν ποδοῖν.

ΧΟΡΟΣ.

ὧς κινάτω, καὶ πατείτω πάντα, καὶ ταραττήτω. 320

οὐ γὰρ ἄν χαίροντες ἡμεῖς τήμερον πανσαίμεθ' ἄν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί τὸ κακόν; τί πάσχει, ὧ ἄνδρες; μηθαμῶς, πρὸς

τῶν θεῶν,

πρᾶγμα κάλλιστον διαφθείρητε διὰ τὰ σχήματα.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἔγωγ' οὐ σχηματίζω βούλομαι, ἀλλ' ἔφ' ἠδονῆς,
325 οὐκ ἐμοῦ κινῶντος, αὐτὰ τὰ σκέλη χορεύουσιν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μή τι καὶ νυνί γ' ἔτι, ἀλλὰ πάντα, παν' ὀρχούμενος.

ΧΟΡΟΣ.

ἦν ἰδοῦ, καὶ δὴ πέπαυμαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

φῆς γε, πάνει δ' οὐδέπω.

ΧΟΡΟΣ.

ἐν μὲν οὖν τουτί μ' ἔασον ἐλκύσαι, καὶ μηκέτι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τουτό νυν, καὶ μηκέτ' ἄλλο μηδὲν ὀρχήσησθ' ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

330 εὐκ ἂν ὀρχησαίμηνθ', εἴπερ ὠφελήσασιν τί σε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ', ὄρατ', οὐπω πέπαυσθε.

ΧΟΡΟΣ.

τουτοσί, τῆ τῶν Δία,
τὸ σκέλος φέροντες ἤδη λήγομεν τὸ δεξιόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐπιδίδωμι τουτό γ' ὑμῖν, ὥστε μὴ λυπῶν ἔτι.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλὰ καὶ τὰριστερόν τι μοί' σ' ἀναγκαιῶς ἔχον.
335 ἦδομαι γὰρ καὶ γέγηθα, καὶ πέπορθα καὶ γελοῦ,
μαῖλλον ἢ τὸ γῆρας ἐκδύς, ἐκφυγῶν τὴν ἀσπίδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μηκέτ' οὖν νυνί γε χαιρετ'· οὐ γὰρ ἴστα πῶ σαφεῶς·
ἀλλ' ὅταν λάβωμεν αὐτήν, τηριαῦτα χαιρετε,

καὶ βοᾶτε, καὶ γελᾶτ' ἡ-
 δὴ γὰρ ἐξέσται τόθ' ἡμῖν
 340 πλεῖν, μένω, κινῶν, καθεύδων,
 ἐς πανηγύρεις θεωρεῖν,
 ἐστιᾶσθαι, κοτταβίζειν,
 συβαρίζειν,
 345 ἰοῦ, ἰοῦ κεκραγῆναι.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ γὰρ οὖν γένοιτ' ἰδεῖν ταύτην τὴν ἡμέραν πο-
 350 τί·
 πολλὰ γὰρ ἀνεσχόμεν
 πράγματα τε, καὶ σιβάδας, ἃς ἔλαχε Φορμίων·
 κούκέτ' ἄν μ' εὖροις δικαστὴν δριμύν, οὐδὲ δύσκο-
 λον,
 οὐδὲ τοὺς τρόπους γε δῆπὸν σκληρόν, ὥσπερ καὶ
 355 πρὸ τοῦ,
 ἄλλ' ἀπαλὸν ἄν μ' ἴδοις
 καὶ πολὺ νεώτερον, ἀ-
 παλλαγέντα πραγμάτων.
 καὶ γὰρ ἰκανὸν χρόνον ἀ-
 πολλόμεθα, καὶ κατατετριμμεθα, πλανώμενοι
 360 ἐς Λυκείον, καὶ Λυκείου, σὺν δορί, ξὺν ἀσπίδι.
 ἄλλ', ὅ τι μάλιστα χαριούμεθα ποιῶντες, ἄγε
 φράζε· σὲ γὰρ αὐτοκράτορ
 365 εἴλειτ' ἀγαθὴ τις ἡμῖν τόχη.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

φέρει δὴ κατίδω, ποῖ τοὺς λίθους ἀφίλεμον.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ μισροῦ, καὶ τολμηροῦ, τί ποιεῖν διανοεῖ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλλικῶν.

ΕΡΜΗΣ.

ἀπόλωλας, ὦ κακὸδαίμων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκ οὐκ, ἦν λάχῳ.

365 Ἐρμῆς γὰρ ὦν, κλήρω ποιήσεις οἶδ' ὅτι.

ΕΡΜΗΣ.

ἀπόλωλας, ἐξόλωλας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐς τίν' ἡμέραν;

ΕΡΜΗΣ.

ἐς ἀντίκα μάλ'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲν ἠμπόληκά πω,
οὔτ' ἄλφιτ', οὔτε τυρόν, ὡς ἀπολούμενος.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ μὴν ἐπιτέτριπαί γε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κἄτα τῷ τρόπῳ

370 οὐκ ἠσθόμεν ἀγαθὸν τοσοῦτον ἰλαβῶν;

ΕΡΜΗΣ.

ἄρ' οἶσθα, θάνατον ὅτι προεῖψ' ὁ Ζεὺς, ὅς ἂν
ταύτην ἀνορύττων εὐρεθῆ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

νῦν ἄρ' ἐμὲ

ἅπασ' ἀνάγκη σὶ ἀποθανεῖν;

ΕΡΜΗΣ.

εὖ ἴσθ' ὅτι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐς χοιρίδιόν μοι νῦν δάνεισον τρεῖς δραχμάς·
 δεῖ γὰρ μνησθῆναι με, πρὸς τεθνηκέναι.

375

ΕΡΜΗΣ.

ὦ Ζεῦ καρτανοβρόντα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μή, πρὸς τῶν θεῶν,
 ἡμῶν κατέληγες, ἀντιβόλῳ σε, δέσποτα.

ΕΡΜΗΣ.

οὐκ ἂν σιωπήσαμι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ναί, πρὸς τῶν κρεῶν,
 ἀγῶ προθύμως σοι φέρων ἀφικόμην.

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλ' ὦ μὲλ', ὑπὸ Διὸς ἀμαλδυνθήσομαι,
 εἰ μὴ τετορήσω ταῦτα καὶ λακήσομαι.

380

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μή νῦν λακήσης, λίσσομαι σ', ὦ ριμίδιον.
 εἶπ' ἐμοί, τί πάσχει, ὦ ἄνδρες; ἔστατ' ἐκπεπληγμένοι.
 ὦ πόνηροι, μή σιωπᾶτ'· εἰ δὲ μή, λακήσεται.

ΧΟΡΟΣ.

μηδαμῶς, ὦ δέσποτ'· Ἐρμῆ, μηδαμῶς, μή, μηδα-
 μῶς, ἀντ. α'. 385

εἴ τι καχαισμένον

χοιρίδιον οἶσθα παρ' ἐμοῦ γε κατεθροκόως,
 τοῦτο μὴ φαῦλον νομίζων ἐν τερδί τῷ πράγματι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκ ἀκούεις, οἷα θωπεύουσί σ', ὦ ἄναξ δέσποτα;

ΧΟΡΟΣ.

390

ἄσπετε τήνδε μή λαβεῖν·

ἀλλὰ χάρισαι, φίλων·

θραυπότατε, καὶ μεγαλοδωρότατε δαιμόνων,
395 εἴ τι Πεισάνδρου βδελύττε τοὺς λόφους καὶ τὰς
ὄφρυς.

καὶ σε θναλαίων ἰσραῖσι, προσόδοις τε μεγά-
λαισι διακαπτός, ὦ

δέσποτ', ἀγαλοῦμεν ἡμῖς ἀεὶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

400 εἴθ' ἀντιβολῶ σ', ἐλέησον αὐτῶν τὴν ὄπα,
ἐπεὶ σε καὶ τιμῶσι μᾶλλον ἢ πρό τοῦ.

ΕΡΜΗΣ.

κλέπται γάρ εἰσι νῦν γε μᾶλλον, ἢ πρό τοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καὶ σοι φράσω τι πρῶγμα θανόν καὶ μέγα,
ὃ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται.

ΕΡΜΗΣ.

405 ἔτι δὲ, κάκεισι· ἴσως γὰρ ἂν πείσαις ἐμέ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἢ γὰρ Σελήνη, χῶ πανούργος Ἥλιος,
ἡμῖν ἐπιβουλεύοντε πολὺν ἤθη χρόνον,
τοῖς βαρβάροισι προδίδοτον τὴν Ἑλλάδα.

ΕΡΜΗΣ.

ἴνα τί δὲ τοῦτο δράτορ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὁτι, νῆ Δία,

410 ἡμεῖς μὲν ἡμῶν θύομεν, τοῦτοισι δὲ
οἱ βάρβαροι θύουσι. διὰ τοῦτ' εἰκότως
βούλονται ἂν ὑμᾶς πάντας ἐξολοκλέναι,

ἵνα τὰς τελετὰς λάβωσιν αὐτοὶ τῶν θεῶν.

ΕΡΜΗΣ.

ταῦτ' ἔφα πάλαι τῶν ἡμερῶν παρελευπετήν,
καὶ τοῦ κύκλου παρέτρωγον ὑφ' ἀρματωλίας. 415

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ναὶ μὰ Δία. πρὸς ταῦτ', ὦ φίλ' Ἐρμῆ, ξύλλαβε
ἡμῖν προθύμως τήνδε καὶ ξυνέλκυσσον.
καὶ σοὶ τὰ μεγάλ' ἡμεῖς Παναθήναι' ἄξομεν,
πάσας τε τὰς ἄλλας τελετὰς τὰς τῶν θεῶν,
Μυστήρι' Ἐρμῆ, Διπτόλει', Ἀδάνια· 420
ἄλλαι τὲ σοὶ πόλεις, πεπανμέναι κακῶν,
Ἀλεξικάκῃ θύσουσιν Ἐρμῆ πανταχοῦ.
χ' ἄτερ' ἔτι πόλλ' ἔξεις ἀγαθὰ. πρῶτον δὲ σοὶ
δῶρον δίδωμι τήνδ', ἵνα σπένδων ἔχῃς.

ΕΡΜΗΣ.

οἴμ', ὡς ἐλεήμων εἶμι καὶ τῶν χρυσίδων. 425
ὑμέτερον ἐντεῦθεν ἔργον, ὦ ἄνδρες· ἀλλὰ ταῖς ἅμαις
εἰσιόντες ὡς τάχιστα τοὺς λίθους ἀφελκετε.

ΧΟΡΟΣ.

ταῦτα δράσομεν· σὺ δ' ἡμῖν, ὦ θεῶν σοφώτατε,
ἄττα χρῆ ποιεῖν, ἐφεστῶς φράζε δημοουργικῶς·
τάλλα δ' εὐρήσεις ὑπουργεῖν ὄντας ἡμῶς οὐ καμούς. 430

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄγε δὴ σὺ ταχέας ὑπεχε τῆν φιάλην, ὅπως
ἔργῳ φιαλοῦμεν, εὐξάμενοι τοῖσιν θεοῖς.

ΧΟΡΟΣ.

σπονδῆ, σπονδῆ·
εὐφημαῖτα, εὐφημαῖτα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σπένδοντες εὐχόμεσθα, τὴν νῦν ἡμέραν

Ἑλλήνων ἄρξαι πᾶσι πολλῶν κἀγεθῶν·
 χῶστις προθύμως ξυλλάβοι τῶν σχοιῶν,
 τοῦτον τὸν ἄνδρα μὴ λαβεῖν ποτ' ἄσπίδα.

ΧΟΡΟΣ.

440 μὰ Δι', ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ διάξεν τὸν βίον,
 ἔχονθ' ἑταῖραν, καὶ σκαλεύοντ' ἀνθρακας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅστις δὲ πόλεμον μᾶλλον εἶναι βούλεται,
 μηδέποτε παύσασθ' αὐτόν, ὧ Διόνυσ' ἀναξ,
 ἐκ τῶν ὀλεκράνων ἀκίδας ἐξαιρούμενον.

ΧΟΡΟΣ.

445 καὶ τις ἐπιθυμῶν ταξιαρχεῖν, σοὶ φθονεῖ
 εἰς φῶς ἀνελθεῖν, ὧ πότνια γ', ἐν ταῖς μάχαις
 πάσχοι τοιαῦτά γ', οἷά περ Κλεώνυμος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καὶ τις δορυξός, ἢ κάπηλος ἄσπίδων,
 ἴν' ἐμπολῆ βέλτιον, ἐπιθυμῆ μαχῶν,
 ληφθεῖς ὑπὸ ληστῶν ἐσθίοι κριθὰς μόνας.

ΧΟΡΟΣ.

450 καὶ τις, στρατηγεῖν βουλόμενος, μὴ ξυλλάβῃ,
 ἢ δεῦλος αὐτομολεῖν παρσκευασμένος,
 ἐπὶ τοῦ τροχοῦ γ' ἔλκοιτο μαστιγούμενος·
 ἡμῖν δ' ἀγαθὰ γένοιτ'· ἰὴ Παιών, ἰή.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄφελς τό παιεῖν, ἀλλ' ἰὴ μόνον λέγε.

ΧΟΡΟΣ.

455 ἰή, ἰή τοῖον, ἰὴ μόνον λέγω.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἐρμῆ, Χάρισιν, Ὠραῖσιν, Ἀφροδίτῃ, Πόθῃ.

ΧΟΡΟΣ.

Ἄρει δὲ μή;

ΤΡΥΓΑΪΟΣ.

μή.

ΧΟΡΟΣ.

μηδ' Ἐυναλίω γα;

ΤΡΥΓΑΪΟΣ.

μή.

ΧΟΡΟΣ.

ὑπότεινε δὴ πᾶς, καὶ κάταγε τοῖσιν κάλωρ.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα.

στορ.

ΧΟΡΟΣ.

εἶα μάλα.

460

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα.

ΧΟΡΟΣ.

εἶα ἔτι μάλα.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα, ὦ εἶα.

ΤΡΥΓΑΪΟΣ.

*ἀλλ' οὐχ ἔλκονσ' ἄνδρες ὁμοίως.**οὐ ξυλλήψεσθ' ; οἱ δ' ὀγκύλλεσθ'.*

465

οἰμώξεσθ', ὦ Βοιωτοί.

ΕΡΜΗΣ.

εἶα νῦν.

ΤΡΥΓΑΪΟΣ.

εἶα ὦ.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγετον, ξυνέλκετον καὶ σφά.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

470

οὔκον ἔλκω, κάξαρτῶμαι,
κάπαμπλίτω, καὶ σπιουδάζω;

ΕΡΜΗΣ.

πῶς οὖν εὖ χωρεῖ τοῦργον;

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Λάμαχ', ἀδικεῖς ἐμποδῶν καθήμενος·
οὐδὲν δεόμεθ', ὦ ἄνθρωπε, τῆς σῆς μορμόνος.

ΕΡΜΗΣ.

475

οὐδ' αἶδε γ' ἔλλκον οὐδὲν Ἀργεῖοι πάλαι,
ἀλλ' ἢ κατεγέλων τῶν ταλαιπωρουμένων,
καὶ ταῦτα διχόθεν μισθοφοροῦντες ἄλφαιτα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οἱ Λάκωνες, ὦ γὰρ', ἔλκουσ' ἀνδρικῶς.

ΕΡΜΗΣ.

480

ἄφ' οἷσθ'; ὅσοι γ' αὐτῶν ἔχονται τοῦ ξύλου,
μόνοι προθυμοῦντ'· ἀλλ' ὁ χαλκεὺς οὐκ ἐᾷ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδ' οἱ Μεγαρῆς δρῶσ' οὐδὲν· ἔλκουσιν δ' ὅμως
γλισχρότατα σαρκάζαντες ὡσπερ κνιῖδια,
ὑπὸ τοῦ γε λιμοῦ, νῆ Δί', ἐξολωλότες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

485

οὐδὲν ποιοῦμεν, ὦ ἄνδρες, ἀλλ' ὁμοθυμαδὸν
ἅπασιν ἡμῖν αὐθις ἀντιληπτίαν.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα.

ἀντ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶα μάλα.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶα νῆ Δία.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ εἶα, ὦ εἶα.

480

ΧΟΡΟΣ.

μικρὸν κινουμέν γ'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐ δεινόν,

τοὺς μὲν τείνειν, τοὺς δ' ἀντισπᾶν;

πληγὰς λήψουσ', ὦ ῥαγεῖοι.

ΕΡΜΗΣ.

εἶα νῦν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶα ὦ.

495

ΧΟΡΟΣ.

ὥς κακόνοι τινὲς εἰσιν ἐν ἡμῖν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὑμεῖς μὲν γ' οὖν οἱ κιτῶντες

τῆς εὐρήνης, σπάτ' ἀνδρείως.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' εἰς, οἱ κωλύουσιν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄνδρες Μεγαρήεις, οὐκ ἐς κόρακας ἐρῶθήσθε;

500

μισῆ γὰρ ὑμᾶς ἡ θεὸς μεμνημένη.

πρῶτοι γὰρ αὐτὴν τοῖς σκοροδοῖς ἤλεψατε.

καὶ τοῖς Ἀθηναίοισι παύσασθαι λέγω,

ἐνταῦθεν ἐχομένοισι, ὅθεν νῦν ἔλασθε.

οὐδὲν γὰρ ἄλλο δρᾶτε, πλὴν δικάζετε.

505

ἀλλ', εἴπερ ἐπιθυμεῖτε τήνδ' ἐξελπίσαι,

πρὸς τὴν θάλατταν ὀλίγον ὑποχωρήσατε.

ΑΡΙΣΤΟΦ. Π.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγ', ὦ ἄνδρες, αὐτοὶ δὴ μόνοι λαβόμεθ' οἱ γεωργοί.

ΕΡΜΗΣ.

χωρεῖ γὰρ δὴ τὸ πρᾶγμα πολλῶ μᾶλλον, ὦ ἄνδρες,
ὑμῖν.

ΧΟΡΟΣ.

510 χωρεῖν τὸ πρᾶγμα φησιν· ἀλλὰ πᾶς ἀνὴρ προθυ-
μοῦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οἱ τοὶ γεωργοὶ τοῦργον ἐξέλκουσι, κἄλλος οὐδεὶς.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε νῦν, ἄγε πᾶς.

καὶ μὴν ὁμοῦ σὶν ἤδη.

515 μὴ νῦν ἀνωόμεν, ἀλλ' ἐπεν-
τείνωμεν ἀνδρικότερον.

ἤδη σὶ τούτ' ἐκείνο.

ὦ εἶα νῦν, ὦ εἶα πᾶς,

ὦ εἶα, εἶ, ὦ εἶα, εἶ,

ὦ εἶα, εἶ, ὦ εἶα πᾶς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

520 ὦ πότνια βοτρυόδωρε, τί προσεῖπω σ' ἔπος;

πόθεν ἂν λάβοιμι ῥῆμα μυριάμορον,

ὅτω προσεῖπω σ'; οὐ γὰρ εἶχον εἰκοθεῖν.

ὦ χαῖρ' Ὀπάρα, καὶ σὺ δ', ὦ Θεωρία.

οἶον δ' ἔχῃς τὸ πρόσωπον, ὦ Θεωρία.

525 οἶον δὲ πνεῖς, ὡς ἦδ' ὑ κατὰ τῆς καρδίας,

γλυκύτατον, ὥσπερ ἀστρατείας καὶ μύρου.

ΕΡΜΗΣ.

μῶν οὖν ὁμοιον καὶ γολίον στρατιωτικοῦ;

ΧΟΡΟΣ.

ἀπέπτυσ' ἐχθροῦ φαιτὸς ἐχθιστον πλέκος.
 τοῦ μὲν γὰρ ὄζα κροίμοξυρεγμίας·
 ταύτης δ', ὀπώρας, ὑποδοχῆς, Διονυσίων,
 αὐλῶν, τραγηδῶν, Σοφοκλέους μελῶν, κιχλῶν,
 ἐπυλλίων Εὐριπίδου —

530

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κλαῦσ' ἄρα σέ,
 ταύτης καταφενδόμενος. σὺ γὰρ ἤδεσαι
 αὐτῆ ποιητῆ φημάτων δικανικῶν.

ΧΟΡΟΣ.

κιττοῦ, τρυγοίπου, προβατίων βληχωμένων,
 κόλπου γυναικῶν διατρεχουσῶν εἰς ἱπνόν,
 δούλης μεθυούσης, ἀνατετραμμένου χοός,
 ἄλλων τε πολλῶν κἀγαθῶν.

535

ΕΡΜΗΣ.

ἴθι νῦν, ἄθρα,
 οἷον ἠρὸς ἀλλήλας λαλοῦσιν αἱ πόλεις
 διαλλαγεῖσαι, καὶ γελῶσιν ἄσμεναι,
 καὶ ταῦτα δαιμονίως ὑπωπιασμένα
 ἀπαξάπασαι, καὶ κυάθοις προσκαίμεναι.

540

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καὶ τῶνδε τοῖσιν τῶν θεωμένων ἀκίσται
 τὰ πρόσωφ', ἵνα γνῆς τὰς τέχνας.

ΕΡΜΗΣ.

αἰβοῖ τέλας,
 ἔκενονι γὰρ τὸν λοφποϊαν εὐχ ὄρῃς
 τίλλονθ' ἑαυτόν; ὁ δέ γε τὰς σμενάς ποιῶν
 κατέπαρδεν ἄσπι τοῦ ξιφουρητοῦ κενουῖ.

545

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὁ δὲ δρεπανουργός, οὐχ ὄρας, ὡς ἦδεται,
καὶ τὸν δορυξὸν οἶον ἐσκιμάλισεν;

ΕΡΜΗΣ.

550 ἔθι νῦν, ἀναίτη τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀκούετε λεῷ· τοὺς γεωργοὺς ἀπιέναι,
τὰ γεωργικὰ σκεύη λαβόντας, εἰς ἀγρὸν
ὡς τάχιστ', ἀνευ δορατίου, καὶ ξίφους, κἀκοντίου·
ὡς ἅπαντ' ἦδη ἔστι μυστὰ τὰνθάδ' εἰρήνης σακρᾶς.
555 ἀλλὰ πᾶς χῶρει πρὸς ἔργον εἰς ἀγρὸν παιωνίσσας.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ ποθεινὴ τοῖς δικαίοις καὶ γεωργοῖς ἡμέρα,
ἄσμενός σ' ἰδὼν προσειπεῖν βούλομαι, τὰς ἀμπέλους
τάς τε συκάς, ἃς ἐγὼ φύτευον, ἂν νεώτερος,
ἀσπάσασθαι θυμὸς ἡμῖν ἐστι πολλοστῷ χρόνῳ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

560 νῦν μὲν οὖν, ὦ ἄνδρες, προσευξώμεσθα πρῶτον τῇ
θεῷ,

ἥπερ ἡμῶν τοὺς λόφους ἀφεῖλε, καὶ τὰς Γοργόνας·
εἴθ' ὅπως λιταργιοῦμεν οἴκαδ' ἐς τὰ χωρία,
ἐμπολήσαντές τι χρηστὸν εἰς ἀγρὸν ταρχίον.

ΕΡΜΗΣ.

565 ὦ Πόσειδον, ὡς καλὸν τὸ στίφος αὐτῶν φαίνεται,
καὶ πυκνόν, καὶ γοργόν, ὥσπερ μᾶζα καὶ πανδαισία.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

νῆ Δι', ἥ γὰρ σφύρα λαμπρὸν ἦν ἄρ' ἐξωπλισμένη,
αἶ τε θρήνακες διαστίλβουσι πρὸς τὸν ἥλιον.
ἥ καλῶς αὐτῶν ἀπαλλάξειεν ἂν μετόρχιον,
ὥστ' ἔγωγ' ἦδη πιθυμῶ καὐτὸς ἐλθεῖν εἰς ἀγρὸν,

καὶ τριαινοῦν τῇ δικέλλῃ διὰ χρόνου τὸ γήδιον. 570
 ἀλλ' ἀναμνησθέντες, ὡς ἄνδρες,
 τῆς διαίτης τῆς παλαιᾶς,
 ἣν παρεῖχ' αὐτῇ ποθ' ἡμῖν,
 τῶν τε παλασίων ἐκείνων,
 τῶν τε σύκων, τῶν τε μύρτων, 575
 τῆς τρυγός τε τῆς γλυκείας,
 τῆς ἰωνιάς τε τῆς πρὸς
 τῷ φρέατι, τῶν τ' ἐλαῶν,
 ὧν ποθοῦμεν,
 ἀντὶ τούτων τήνδε νυνὶ 580
 τὴν θεὸν προσείπατε.

ΧΟΡΟΣ.

χαῖρε, χαῖρ', ὡς ἦλθες ἡμῖν ἀσμένοις, ὦ φιλά-
 τη. ἀντ. β'.

σῶ γὰρ ἐδάμην πόθω,
 δαιμόνια βουλόμενος εἰς ἀγρὸν ἀνεργύσαι. 585
 ἦσθα γὰρ μέγιστον ἡμῖν κέρδος, ὦ ποθομένη
 πᾶσιν, ὅποσοι βίον ἐ-
 τριβομεν γεωργικόν. 590
 μόνη γὰρ ἡμᾶς ὠφέλεις.
 πολλὰ γὰρ ἐπάσχομεν
 πρὶν ποτ' ἐπὶ σοῦ γλυκέα, κἀδάπανα, καὶ φίλα.
 τοῖς ἀγροίκοισιν γὰρ ἦσθα χίδρα, καὶ σωτηρία, 595
 ὥστε σὲ τὰ τ' ἀμπέλια, καὶ τὰ νέα σνκίδια,
 τᾶλλα θ' ὅσα γ' ἐστὶ φντιά,
 προσγελάσεται λαβόντ' ἄσμενα. 600
 ἀλλὰ ποῦ ποτ' ἦν ἀφ' ἡμῶν τὸν πολὺν τοῦτον χρόνον
 ἦδε, τοῦθ' ἡμᾶς δίδαξον, ὦ θεῶν εὐνούστατε.

ΕΡΜΗΣ.

ὦ σοφώτατοι γεωργοί, τὰ μὰ δὴ ξυλίετα
 ῥήματ', εἰ βούλεσθ' ἀκοῦσαι τήνδ', ὅπως ἀπώλετο.
 605 πρῶτα μὲν γὰρ ἤρξεν αἴτης Φειδίας, πράξας κακῶς·
 εἶτα Περικλῆς φοβηθεῖς, μὴ μετὰ σῃ τῆς τύχης,
 τὰς φύσεις ὑμῶν δεδοικώς, καὶ τὸν αὐτοδαξ τρόπον,
 πρὶν παθεῖν τι δεινόν, αὐτὸς ἐξέφλεξε τὴν πόλιν,
 ἐμβαλὼν σπινθῆρα μικρὸν Μεγαρικῶν ψηφίσματος,
 610 κἀξεφύσησεν τοσοῦτον πόλεμον, ὥστε τῷ καπνῷ
 πάντας Ἑλληνας δακρῦσαι, τοὺς τ' ἐκὼι τοὺς τ' ἐν-
 θάδα.

ὡς δ' ἀπαξ τοπρῶτον ἄκουσ' ἐψόφησεν ἄμπελος,
 καὶ πίδαοσ πλῆγεις ὑπ' ὀργῆς ἀντελάκτισεν πίδαω,
 οὐκέτ' ἦν οὐδεὶς ὁ παύσων, ἦδε δ' ἠφανίζετο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

615 ταῦτα τοῖνον, μὰ τὸν Απόλλω, γῶ' πεπύσμην οὐδενός,
 οὐδ' ὅπως αὐτῇ προσήκοι Φειδίας ἠηκῆ.

ΧΟΡΟΣ.

οὐδ' ἔγωγε, πρὶν γε νυνί. ταῦτ' ἄρ' εὐπρόσωπος ἦν,
 οὔσα συγγενῆς ἐκείνου. πολλά γ' ἡμᾶς λανθάνει.

ΕΡΜΗΣ.

κατ', ἐπειδὴ ἔγνωσαν ὑμᾶς αἰ πόλεις, ὧν ἤρχετε,
 620 ἠγρωμένους ἐπ' ἀλλήλοισι καὶ σεσηρότας,
 πάντ' ἐμχανῶντ' ἐφ' ὑμῖν, τοὺς φόρους φοβούμεναι,
 κἀνέπειθον τῶν Λακῶνων τοὺς μεγίστους χρήμασιν.
 οἱ δ', αἳ ὄντες αἰσχροκέρδεῖς καὶ διειρωνόξενοι,
 τήνδ' ἀποφρόνισαντες αἰσχερῶς, τὸν πόλεμον ἀνῆρ-
 πασαν·

625 κατὰ τὰ κείνων γε κέρδη τοῖς γεωργοῖς, ἦν κακὰ·
 αἰ γὰρ ἐνθῆνδ' αἳ τριήρεις ἀντιτιμωρούμεναι

οὐδὲν αἰτίων ἂν ἀνδρῶν τὰς κράδας κατήσθιον.

ΧΟΡΟΣ.

ἐν δίκῃ μὲν οὖν, ἐπαί τει τὴν κοραίνεών γ' ἐμοῦ
ἐξέκοπαν, ἦν ἐγὼ φύτευσα κάξεδ' ἑσφόμεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

νῆ Δε', ὦ μάλ', ἐνδίκως γε δεῖτ', ἐπαί κάμου, λίθον 630
ἐμβαλόντες, ἐξμεδόμενοι κηφάλην ἀπώλεσαν.

ΕΡΜΗΣ.

κᾶτα δ', ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὐραγᾶτης λαῶς,
τὸν τρόπον πωλούμενος τὸν αὐτὸν οὐκ ἐμάνθανεν,
ἀλλ', αἶτ' ὡν ἄνευ γιγάριων, καὶ φιλῶν τὰς ἰσχάδας,
ἔβλεπεν πρὸς τοὺς λέγοντας· οἱ δὲ γιγνώσκοντες εὖ 635
τοὺς πόνητας ἀσθενοῦντας, κάπορευντας ἑλπίτων,
τήνδε μὲν δικροῖς ἐώθουν τὴν θεὸν κερκόγμισι,
πολλάκις φανείσαν αὐτῆν τῆσδε τῆς χώρας πόθι·
τῶν δὲ συμμάχων ἴσσιον τοὺς παρθεῖς καὶ πλουσίους,
αἰτίας ἂν προστιθέντες, ὡς φρονοῖ τὰ Βρασιίδου. 640
εἶτ' ἂν ὑμεῖς τεύτεσθ, ὡσπερ κηνίδι, ἐσπαράτετε.
ἡ πόλις γὰρ ἐχρηῶσα, κᾶν φόβῳ καθημίην,
ἅττα διαβάλοι τις αὐτῆ, ταῦτ' ἂν ἡδιστ' ἦσθιεν.
οἱ δὲ τὰς πληγὰς ὄρωντες, ἄς ἐτυπτον, οἱ ξένοι
χρυσίῳ τῶν ταῦτα ποιούκιων ἐβύνοον τὸ στόμα, 645
ὡστ' ἐκείνοισ μὲν ποιῆσαι πλουσίους· ἡ δ' Ἑλλάς ἂν
ἐξερημωθεῖσ' ἂν ὑμᾶς ἔλαθε. ταῦτα δ' ἦν ὁ δρῶν
βυρσοπώλης.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

παῦε, παῦ', ὦ θέσποθ' Ἑρμῆ, μὴ λέγε,
ἀλλ' εἶα τὸν ἄνδρ' ἐκείνον, οὔπερ ἴστ', εἶναι κάτω.
οὐ γὰρ ἡμέτερος εἶτ' ἴστ' ἐκείνος ἀνὴρ, ἀλλὰ σός. 650
ἅττ' ἂν οὖν λέγῃς ἐκείνον,

655 κεί πανούργος ἦν, ὅτ' ἔζη,
καὶ λάλος, καὶ συκοφάντης,
καὶ κύκηθρον, καὶ τάρρακτρον,
ταῦθ' ἀπαξάπαντα νυγὶ
τούς σθαντοῦ λουδοραῖς.

ἀλλ' ὅ τι σιωπᾶς, ὦ πότνια, κάττιπέ μοι.

ΕΡΜΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἂν εἶποι πρὸς γε τοὺς θεωμένους·
ὀργὴν γὰρ αὐτοῖς, ὧν ἔπαθε, πολλὴν ἔχει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

660 ἦ δ' ἀλλὰ πρὸς σέ μικρὸν εἰπάτω μόνον.

ΕΡΜΗΣ.

εἴφ', ὅ τι νοεῖς αὐτοῖσι, πρὸς ἔμ', ὦ φιλάτη,
ἔθ', ὦ γυναικῶν μισοπορπαμιστάτη.
εἶέν γ', ἀκούω. — ταῦτ' ἐπικαλεῖς; — μανθάνω.
ἀκούσαθ' ὑμεῖς, ὧν ἔνεκα μομφὴν ἔχει.

665 ἐλθοῦσα, φησίν, αὐτομάτη μετὰ τὰν Πύλου
σπονδῶν φέρουσα τῇ πόλει κίστην πλέαν,
ἀποχειροτονηθῆναι τρεῖς ἐν τῇ κλησιᾷ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἡμάρτομεν ταῦτ'· ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει·
ὁ νοῦς γὰρ ἡμῶν ἦν τότε ἐν τοῖς σκύττω.

ΕΡΜΗΣ.

670 ἔθι νῦν ἀκουσον, οἷον ἄρτι μ' ἤθετο·
ὅστις κακόνους αὐτῇ μάλιστ' ἦν ἐνθάδε,
χῶστις φίλος κᾶσπυθεν εἶναι μὴ μάχας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐνούστατος μὲν ἦν μακροῦ Κλεόνυμος.

ΕΡΜΗΣ.

ποιός τις οὖν εἶναι δοκεῖ τὰ πολεμικά

ὁ Κλεώνυμος;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ψυχὴν ἄριστος, πλὴν γ' ὅτι
οὐκ ἦν ἄρ', οὐκ ἐφ' ἔφησιν εἶναι, τοῦ πατρὸς.
εἰ γὰρ ποτ' ἐξέλθοι στρατιώτης, εὐθέως
ἀποβολιμαῖος τῶν ὀπλῶν ἐγίγνετο.

675

ΕΡΜΗΣ.

εἶτι νῦν ἄκουσον, οἷον ἄρτι μ' ἤρατο.
ὅστις κρατεῖ νῦν τοῦ λίθου τοῦ 'ν τῇ Πηνελ.

680

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἐπέρβολος νῦν τοῦτ' ἔχει τὸ χωρίον.
αὕτη, τί ποιῆεις; τὴν κεφαλὴν ποῖ περιάγεις;

ΕΡΜΗΣ.

ἀποστρέφεται τὸν δῆμον, ἀχθασθεῖς, ὅτι
αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὐκέτ' αὐτῷ χρησόμεθ' οὐδέν, ἀλλὰ νῦν
ἀπορῶν ὁ δῆμος ἐπιτρόπου, καὶ γυμνὸς ὢν,
τοῦτον τέως τὸν ἄνδρα περιεζώσατο.

685

ΕΡΜΗΣ.

πῶς οὖν ξυνοίσει τοῦτ', ἐρωτᾷ, τῇ πόλει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐβουλότεροι γενησόμεθα τρόπων τινί,
ὅτι τυγχάνει λυχνοποιὸς ὢν. πρὸ τοῦ μὲν οὖν
ἐψηλαφῶμεν ἐν σκότῳ τὰ πράγματα.
νῦν δ' ἀπαντα πρὸς λύχρον βουλευόμεν.

690

ΕΡΜΗΣ.

ὦ, ὦ.

οἷά μ' ἐκέλευσεν ἀναπυθέσθαι σου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὰ τί;

ΕΡΜΗΣ.

695 πάμπολλα, καὶ τὰρχαῖ' ἃ κατέλιπεν τότε.
πρῶτον δ', ὃ τι πράττει Σοφοκλῆς, ἀνήρθεο.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὐδαιμονεῖ· πάσχει δὲ θάυμαστόν.

ΕΡΜΗΣ.

τὰ τί;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐκ τοῦ Σοφοκλέους γίγνεται Σιμωνίδης.

ΕΡΜΗΣ.

Σιμωνίδης; πῶς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

700 ὅτι, γέρον ὦν καὶ σαπρός,
κέρδους ἑκατὶ κἄν ἐπὶ φηπὸς πλέοι.

ΕΡΜΗΣ.

τί δαι; Κρατικός ὁ σοφός ἐστιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀπέθανεν,

ὅθ' οἱ Λάκωνες ἐνέβαλον.

ΕΡΜΗΣ.

τί παθῶν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὃ τι;

705 ὠρακιάσας. οὐ γὰρ ἐξητίσχετο
ὄρων πίθον καταγνόμενον οἴνου πλέων.
χ' ἄτερα πόσ' ἄτι' οἶει γεγενῆσθ' ἐν τῇ πόλει
ὥστ' οὐδέποτε, ὡ δέσπων', ἀφεξόμευθά σου.

ΕΡΜΗΣ.

ἔθι νυν, ἐπὶ τούτοις τὴν Ὀπίωσαν λάμβανε
 γυναῖκα σαντιῶ τήνδε· κατ' ἐν τοῖς ἀγροῖς
 ταύτῃ ξυνοικῶν ἐκποιοῦ σαντιῶ βότρου.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ φιλότατη, δεῦρ' ἔλθε, καὶ δός μοι κύσαι. 710
 ἄρ' ἂν βλαβῆται διὰ χρόνου τι σοὶ δοκῶ,
 ὦ δέσποθ' Ἑρμῆ, τῆς Ὀπίωρας καταλάσας;

ΕΡΜΗΣ.

οὐκ, εἴ γε κνεῶν' ἐπιπίοις βληγωνίαν.
 ἀλλ' ὡς τάχιστα τήνδε τὴν Θεωρίαν
 ἀπάγαγε τῇ Βουλῇ λαβών, ἥσπερ ποτ' ἦν. 715

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ μακαρία Βουλὴ σὺ τῆς Θεωρίας,
 ὅσον ῥοφήσεις ζωμὸν ἡμερῶν τριῶν·
 ὅσας δὲ κατέδει χόλικας ἐφθὰς καὶ κρέα.
 ἀλλ', ὦ φίλ' Ἑρμῆ, χαῖρε πολλά.

ΕΡΜΗΣ.

καὶ σὺ γε,
 ὦ ἄνθρωπα, χαίρων ἄπιθι, καὶ μέμνησό μου. 720

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ κἀνθαρ', οἴκαδ', οἴκαδ' ἀποπετώμεθα.

ΕΡΜΗΣ.

οὐκ ἐνθάδ', ὦ τᾶν, ἔστι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ποῖ γὰρ οἴχεται;

ΕΡΜΗΣ.

ἔφ' ἄρματ' ἔλθῶν Ζηνὸς ἀστραπηφορεῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πόθεν οὖν ὁ τλήμων ἐνθάδ' ἔξει σιτία;

ΕΡΜΗΣ.

725 τὴν τοῦ Γανυμήδους ἀμβροσίαν σιτήσεται.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πῶς δῆτ' ἐγὼ καταβήσομαι;

ΕΡΜΗΣ.

θάρρει, καλῶς·

τηδὶ παρ' αὐτὴν τὴν θεόν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

δεῦρ', ὧ κόραι,

ἔπεσθον ἅμ' ἐμοὶ θᾶττον, ὡς πολλοὶ πάνυ
ποθοῦντες ὑμᾶς ἀναμένουσ' ἐστυκότες.

ΧΟΡΟΣ.

730 ἄλλ' ἔθι χαίρων· ἡμεῖς δὲ τέως τάδε τὰ σκευὴ πα-
ραδόντεςτοῖς ἀκολούθοις δῶμεν σώζειν, ὡς εἰώθασι μάλιστα
περὶ τὰς σκηρὰς πλεῖστοι κλέπται κηπτάζειν καὶ
κακοποιεῖν.ἀλλὰ φύλαττε σὺ ταῦτ' ἀνδρείως· ἡμεῖς δ' αὖ τοῖσι
θεαταῖς,ἦν ἔχομεν ὁδόν, λόγον εἶπωμεν * * * χ' ὅσα νοῦν
ἔχει αὐτῶν.735 Χρῆν μὲν τύπτειν τοὺς δραβδούχους, εἴ τις κωμω-
δοποιητῆςαὐτὸν ἐπήγει πρὸς τὸ θέατρον παραβάς ἐν τοῖς
ἀναπαίστοις.εἰ δ' οὖν εἰκός τινα τιμῆσαι, θύγατερ Διός, ὅστις
ἄριστοςκωμωδοδιδάσκαλος ἀνθρώπων καὶ κλεινότατος γε-
γῆνηται,

ἄξιός ἐναί φησ' εὐλογίας μεγάλης ὁ διδάσκαλος
ἡμῶν.

πρῶτον μὲν γὰρ τοὺς ἀντιπάλους μόνος ἀνθρώπων
κατέπαυσεν

740

ἐξ τα φάκια σκώπτοντας αἰεὶ, καὶ τοῖς φθαιρῶν πο-
λεμοῦντας·

τούς θ' Ἡρακλέας τοὺς μάτιοντας, καὶ τοὺς πει-
νῶντας ἐκείρους,

τούς φεύγοντας, κἄξασπατιῶντας, καὶ τυπτομένους
ἐπίτηδες,

ἐξήλασ' ἀτιμώσας πρῶτος· καὶ τοὺς δούλους κατέ-
λυσεν,

οὓς ἐξήγον κλάοντας αἰεὶ, καὶ τούτους οὖνεκα τουδί, 745
ἔν' ὃ σύνδουλος σκώψας αὐτοῦ τὰς πληγὰς εἶτ'
ἀνέροιο·

ὦ κακόδαμον, τί τὸ δέριμ' ἔπαθας; μῶν ὑστριχίς
εἰσέβαλέν σοι

εἰς τὰς πλευράς πολλῇ στρατιᾷ, κἀδενδροτόμησας τὰ
νώτα; —

τοιῶντ' ἀφελῶν κακὰ καὶ φόρτον, καὶ βωμολοχέ-
ματ' ἀγεννῆ,

ἐποίησας τέχνην μεγάλην ἡμῖν, κἀπύργωσ' οἰκοδομήσας 750
ἔπεσιν μεγάλοις, καὶ διανοίαις, καὶ σκώμμασιν οὐκ
ἀγοραίοις,

οὐκ ἰδιώτας ἀνθρωπίσκους κωμῶδῶν, οὐδὲ γυ-
ναῖκας·

ἀλλ' Ἡρακλέους ὀργὴν τιν' ἔχων, ταῖσι μεγίστοις
ἐπιχειρεῖ,

διαβὰς βυρσῶν ὄσμάς δευράς, κἀπειλὰς βορβοροθύ-
μους.

- 755 καὶ πρῶτον μὲν μάχομαι πάντων ἀντὶ τῷ παρχα-
 ρόδοντι,
 οὗ δεινότεραι μὲν ἀπ' ὀφθαλμῶν Κόννης ἀκτῖνες
 ἔλαμπον,
 ἕκαστον δὲ πύκλῳ κεφαλαὶ κολύκων οὐραξομένων
 ἐλιχμῶντο
 παρὶ τῆς κεφαλῆς, φωνὴν δ' εἶχεν χαράδρας ὄλεθρον
 τριτοκῦας,
 φώκης δ' ὀσμὴν, Δαίμας ἔρχεις ἀπλύτους, πρῶκτον
 δὲ καμήλου.
- 760 τοιοῦτων ἰδὼν τέρας εὐ κατέδωκε, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν
 πολυμύζων,
 ἀντιέχον ἀεὶ, καὶ τῶν ἄλλων νήσων. ὣν οὐδέναι νυνὶ
 ἀποδοῦναι μοι τὴν χάριν ὑμᾶς εἰνός, καὶ μνήμονας
 εἶναι.
- καὶ γὰρ πρότερον πράξας κατὰ νῦν, ἐσχὲν παιδα-
 στρας περινοστίων
 παῖδας ἐπαίρων· ἀλλ' ὑφαίμενος τὴν σκευὴν εὐθὺς
 ἐχώρου,
- 765 παῦρ' ἐνάσας, κόλλ' ἐφφράνας, πάντα παρασχεῖν
 τὰ δέοντα.

πρὸς ταῦτα χρεῖν εἶναι μετ' ἐμοῦ
 καὶ τοὺς ἀνδρας καὶ τοὺς παῖδας·
 καὶ τοῖς φαλακροῖσι παραινοῦμεν
 ξυμποδοῦναι περὶ τῆς νίκης.

- 770 πᾶς γὰρ τις ἐρεῖ, νικῶντος ἐμοῦ,
 καὶ πὶ τρεπιπέτῃ καὶ ξυμποσίῳ·
 Φέρε τῷ φαλακρῷ, δὸς τῷ φαλακρῷ
 τῶν τραγαλῶν, καὶ μὴ φείσῃ
 γυναισιότατου τῶν ποιητῶν

ἄνδρὸς τὸ μέτωπον ἔχοντες.

775

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Μοῦσα, σὺ μὲν πολέμους

στιγ.

ὑπεκταμένη, μετ' ἐμοῦ

τοῦ φίλου χόρευσον,

κλείουσα θεῶν τε γάμους ἀνδρῶν τε δαίτας,

780

καὶ θαλάσ μακάρων.

σοὶ γὰρ τὰδ' ἐξ ἀρχῆς μέλει.

ἦν δέ σε Κερκίριος ἐλθῶν

ἀντιβολῆ μετὰ τῶν παιδῶν χορευῆσαι,

785

μήθ' ὑπάκουε, μήτ' ἔλ-

θης συνέριδος αὐτοῖς·

ἀλλὰ νόμιζε πάντας

ὑφ' ἑνὸς οἰκογενεῖς,

γυλιανύχηντας ὀρχηστὰς·

790

ναννοφρεῖς, σφυράδων ἀποκνίσματα, μηχανοδίφας.

καὶ γὰρ ἔφρασχ' ὁ πατήρ, ὁ παρ' ἐλπίδας

795

εἶχε τὸ δράμα, γαλήν

τῆς ἐσπέρας ἀπάγξαι.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Τοιάδε χρῆ Χαρίτων

ἀντ.

δαμώματα καλλικόμων

τὸν σοφὸν ποιητῆν

800

ὑμνεῖν, ὅταν ἦρινά μὲν φωνῆ χελιδῶν

ἔξομένη κελαδῆ,

χορὸν δέ μὴ ᾄχη Μόρσιμος,

μηδὲ Μελάνθιος· οὐ δὲ

805

πικροτάτην ὅπα γηρύσατος ἤκουσ',

ἦνίκα τῶν τραγωδῶν

τὸν χορὸν εἶχον ἀδελ-

- 810 φός τε καὶ αὐτός, ἄμφω
 Γοργόνες ὄψοφάγοι,
 βατιδοσκόποι, ἄρπυιαι,
 815 γραυσόβαι, μίαιοι, τραγομάσχαλοι, ἰχθυοῦμαι·
 ὧν καταχρεμψαμένη μέγα καὶ πλατύ,
 Μοῦσα θεά, μετ' ἐμοῦ
 ξύμπαιζε τὴν ἐορτήν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- 820 Ὡς χαλεπὸν ἦν εἰθεῖν ἄρ' εὐθύ τῶν θεῶν.
 ἔγωγέ τοι πεπόνηκα κομιδῇ τῷ σκέλι.
 μικροὶ δ' ὄραν ἄνωθεν ἥστ' ἐμοιγέ τοι·
 ἀπ' οὐρανοῦ φαίνεσθε κακοθήεις πάνυ·
 ἐντετυθενὶ δὲ πολὺ τι κακοθηδέστεροι.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

- 825 ὦ δέσποθ', ἦκεις;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὥς ἐγὼ πνυθόμεν τινός.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τί δ' ἔπαθες;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἤλθον τῷ σκέλι, μακρὰν ὁδὸν
 διαληλυθώς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἔθι νυν, κάτειπέ μοι, —

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τό τί;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἄλλον τιν' εἶδες ἄνδρα κατὰ τὸν ἄερα
 πλανώμενον, πλὴν σαυτόν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκ, εἰ μὴ γέ που
 ψυχὰς δὴ ἢ τρεῖς διδυραμβοδιδασκάλων.

830

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τί δ' ἔδρων;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ξυελέγοντ' ἀναβολὰς ποτώμεναι,
 τὰς ἐνδιαερισανθρονηχίτους τινάς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὐκ ἦν ἄρ' οὐδ' ἔλεγχεσι κατὰ τὸν αἶρα,
 ὡς ἀστέρες γιγνόμεθ', ὅταν τις ἀποθάνῃ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μάλιστα.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

καὶ τίς ἐστὶν ἀστὴρ τῶν ἐκεί;

835

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἴων ὁ Χίος, ὅσπερ ἐποίησεν πάλαι
 ἐνθάδε τὸν Δοῖόν ποθ'· ὡς δ' ἦλθ', οὐθάδε
 Δοῖον αὐτὸν πάντες ἐκάλουν ἀστέρα.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τινες γὰρ εἰς' οἱ διατρέχοντες ἀστέρες,
 οἱ καιόμενοι θάουσιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀπὸ δείπνον τινὲς
 τῶν πλουσίων οὕτω βαδίζουσ' ἀστέρων,
 ἵππους ἔχοντες, ἐν δὲ ταῖς ἵπποῖσι πῶρ.
 ἀλλ' εἴσαγ' ὡς τάχιστα ταυτηνὶ λαβῶν,
 καὶ τὴν πύελον κατὰκλιζε, καὶ θέρμαιν' ὕδαρ.
 σίονν τ' ἐμοὶ καὶ τῆδε κουρίδιον λέχος.
 καὶ ταῦτα δράσας, ἦμα δεῦρ' αὐθις πάλιν.

840

845

ARISTOPH. II.

ἐγὼ δ' ἀποδώσω τήνδε τῇ Βουλῇ τίως.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

πόθεν δ' ἔλαβες ταύτα σύ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πόθεν; ἐκ τοῦρανοῦ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

850 οὐκ ἂν ἔτι δοίην τῶν θεῶν τριώβολον,
εἰ πορνοβοσκοῦς, ὥσπερ ἡμεῖς οἱ βροτοί.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκ· ἀλλὰ κακῆ ζῶσιν ἀπὸ τούτων τινές.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἄγε νῦν ἴωμεν. εἰπέ μοι, δῶ καταφαγεῖν
ταύτη τι;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μηδέν· οὐ γὰρ ἐθελήσαι φαγεῖν,
855 οὔτ' ἄρτον, οὔτε μᾶζαν, εἰωθῆναι δὲ
παρὰ τοῖς θεοῖσιν ἀμβροσίαν λείχειν ὄντα.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

λείχειν ἄρ' αὐτῇ κἀνθάδε σκευαστίον.

ΧΟΡΟΣ.

εὐδαιμονικῶς γ' ὁ προ-
σβύτης, ὅσα γ' ἔστι' ἰδεῖν,
τανῦν τάδε πράττει.

στρ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

860 τί δήτ', ἐπειδὴν νημφίον μ' ὄρατε λαμπρόν ὄντα;

ΧΟΡΟΣ.

ζηλωτὸς ἔσαι, γέρον,
αὐθις νέος ὢν πάλιν,
μύρω κατάλειπτος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οἶμαι. τί δῆθ', ὅταν ξυνῶν τῶν τιθίων ἔχωμαι;

ΧΟΡΟΣ.

εὐδαιμονώστερος φανῆ τῶν Καρκίνου στροβίλων.

865

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκὸν δικαίως; ὅστις, εἰς

ὄχημα κανθάρου βιβάς,

ἔσωσα τοὺς Ἕλληνας, ὥστ'

ἐν τρεῖς ἀγροῖς

ἅπαντας ὄντας, ἀσφαλῶς

βινεῖν τε καὶ καθεύδειν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἡ παῖς λείλονται, καὶ τὰ τῆς πυγῆς καλά·

ὁ πλακοῦς πέπεπται, σησαμῆ ξυμπλάττεται,

καὶ τᾶλλ' ἀπαξάπαντα· τοῦ πίους δὲ δεῖ.

870

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἴθι νῦν ἀποδῶμεν τήνδε τὴν Θεωρίαν

ἀνύσαντε τῇ Βουλῇ.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τίς ἔσθ' αὐτῆ; τί φῆς;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

αὐτῆ Θεωρία ἔστιν, ἣν ἡμεῖς ποτε

ἐπαίλομεν Βραυρωνιάδ' ὑποπεπωκότας,

σάφ' ἴσθι, καλήφθῃ γε μόλις.

875

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὡ δέσποτα,

ὄσση ἔχει τὴν πρακτοπεπτατηρίδα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἴαν· τίς ἔσθ' ὑμῶν δίκαιος, τίς ποτε,

τίς διαφυλάξει τήνδε τῇ Βουλῇ λαβῶν;

880 οὗτος, τί περιγράφεις;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τὸ δεῖν, ἐς Ἴσθμια

σκηνὴν ἐμαντοῦ τῷ πέει καταλαμβάνω.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐπω λέγεθ' ὑμεῖς, τίς ὁ φυλάξων; δεῦρο σὺ
καταθήσομαι γὰρ αὐτὸς εἰς μέσους ἄγων.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἐκνωσὶ νέυει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τίς;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὅστις; Ἀμφιράδης;

885 ἄγεσθ' ἀπὸ αὐτὸν ἀντιβόλων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ', ὦ μέλα,

τὸν ζῶμὸν αὐτῆς προσπέσων ἐκλάψεται.

ἄγε δὴ σὺ κατάθου πρῶτα τὰ σκαυῆ χαρμαί.

Βουλῆ, Πρυτάνεις, ὄρατε τὴν Θεωρίαν.

σκήνωσθ' ἄσ' ὑμῖν ἀγαθὰ παραδώσω φέρων,

890 ὥστ' εὐθείως ἄραντας ὑμᾶς τῷ σκέλη

ταύτης μετέωρα καταγαγεῖν ἀπάβησιν.

τουτὶ δ' ὄρατε τοῦπτιάνιον ὑμῖν καλόν.

διὰ ταῦτα καὶ κηπάπικ' ἄρ' ἐπιπέδα γὰρ

πρὸ τοῦ πολέμου τὰ λάσανα τῇ Βουλῇ ποτ' ἦν.

895 ἔπειτ' ἀγωνά γ' εὐθύς ἐξέσται ποιεῖν.

ταύτην ἔχουσιν αὔριον καλὸν πάντο,

ἐπὶ γῆς παλαίειν, τετραποδῆδὸν ἐστάναι,

[πλαγίαν καταβάλλειν, ἐς γόνατα κύβδ' ἐστάναι,]

καὶ παγκράτιόν γ' ὑπαλειψαμένοις νεανικῶς

παίειν, ὀρύττειν, κῦξ ὁμοῦ καὶ τῷ πείει·
 τρίτη δὲ μετὰ ταῦθ' ἵπποδρομίαν ἄξετε, 900
 ἵνα δὴ κέλῃς κέλῃτα παρακελητιεῖ,
 ἄρματα δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀνατετραμμένα,
 φυσῶντα καὶ πνέοντα προσκινήσεται·
 ἕτεροι δὲ κείσονται γ' ἀπεφυλημένοι
 περὶ ταῖσι κάμπαις ἠλόχοι πεπτωκότες. 905
 ἀλλ', ὦ Πρωτάειε, δέχεσθε τὴν Θεωρίαν.
 ἴδ', ὡς προθύμως ὁ Πρωτανεὺς παρεδέξατο.
 ἀλλ' οὐκ ἄν, εἴ τι προῖκα προσογαγῆν σ' ἔδει·
 ἀλλ' εὖρον ἄν σ' ὑπέχοντα τὴν ἐκεχειρίαν.

ΧΟΡΟΣ.

ἧ χρηστός ἀνὴρ πολλ- 910
 ταις ἐστὶν ἅπασιν, ὅσ-
 τισ γ' ἐστὶ τοιοῦτος.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅταν τρυγαῖτ', εἴσεσθε πολλῶ μᾶλλον οἶός εἰμι.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ νῦν σύ γε δήλος εἶ·
 σωτήρ γὰρ ἅπασιν ἀν- 915
 θρώποις γεγῆνησαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

φήσεις γ', ἐπειδὴν ἐκπίης οἴνου νέου λεπαστήν.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πλήν γε τῶν θεῶν, ἀεὶ σ' ἠγησόμεσθα πρώτων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πολλῶν γὰρ ἡμῖν ἄξιος
 Τρυγαῖος Ἀθμονεὺς ἐγώ,
 δεινῶν ἀπαλλάξας πόνων 920
 τὸν δημότην

καὶ τὸν γεωργικὸν λαόν,
Ἐπέρβολόν τε παύσας.

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε δὴ, τί νῦν ἐντευθενὶ ποιητέον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δ' ἄλλο γ', ἢ ταύτην χύτραις ἰδρυτέον;

ΧΟΡΟΣ.

925 χύτραισιν; ὡσπερ μεμφόμενον Ἐρμίδιον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δαὶ δοκεῖ; βούλεσθε λαρινῶ βοῖ;

ΧΟΡΟΣ.

βοῖ; μηδαμῶς, ἵνα μὴ βοηθεῖν ποι δέη.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὐ παχεία καὶ μεγάλη;

ΧΟΡΟΣ.

μή, μή.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τιῆ;

ΧΟΡΟΣ.

ἵνα μὴ γένηται Θεαγένους ὑηρία.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

930 τῶ δὴ δοκεῖ σοι δῆτα τῶν λοιπῶν;

ΧΟΡΟΣ.

οἶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οἶ;

ΧΟΡΟΣ.

ναὶ μὰ Δι'.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλὰ τοῦτό γ' ἔστ' Ἰωνικόν

τὸ φῆμ'.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπίτηδός γ', ἔν', ἐάν ἐν τῇ κλησίᾳ
ὡς χρηὶ πολεμεῖν λέγοι τις, οἱ καθήμενοι
ὑπὸ τοῦ θεοῦ λέγωσ' Ἰωνικῶς, οὐ —

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εὖ τοι λέγεις.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ τᾶλλα γ' ὥσπερ ἦπιοι.
ὥστ' ἐσόμεθ' ἀλλήλοισιν ἀμνοὶ τοὺς τρόπους,
καὶ τοῖσι συμμάχοισι πρῶτεροι πολύ.

935

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἴθι νῦν, ἄγ' ὡς τάχιστα τὸ πρόβατον λαβῶν.
ἐγὼ δὲ ποριῶ βωμὸν ἐφ' οἴου θύσομεν.

ΧΟΡΟΣ.

ὡς πάνθ' ὅσ' ἄν θεὸς θέλῃ γῆ, χ' ἢ Τύχη κατορ-
θοῖ,

στρ. 940

χωρεῖ κατὰ νοῦν, ἕτερον δ' ἐτέρω
τούτων κατὰ καιρὸν ἀπαντᾷ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὡς ταῦτα δηλὰ γ' ἔσθ'· ὁ γὰρ βωμὸς θύραισι καὶ δή.

ΧΟΡΟΣ.

ἐπιείγεται νῦν, ἐν ὄσῳ
σοβαρὰ θεόθεν κατέχει
πολέμου μεταίτροπος αὔρα.
νῦν γὰρ δαίμων φανερῶς
εἰς ἀγαθὰ μεταβιβάζει.

945

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὸ κανοῦν πάρεστιν, ὅλας ἔχον, καὶ στέμμα, καὶ
μάχαιραν,

950 καὶ πῦρ γε τουτί· κούδεν ἴσχει, πλὴν τὸ πρόβατον,
ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ.

955 αἴκουσιν ἐμυλλήσεσθον; ὡς
ἦν Χαῖρις ὑμᾶς ἴδη,
πρόσεισιν ἀνλῶν ἕκλη-
τος, κᾶτα, τόδ' οἶδ' ὅτι,
φυσῶντι καὶ πενομένω
προσδώσετε δήκον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄγε δὴ, τὸ κανοῦν λαβεῖν σὺ καὶ τὴν χερνίβα,
περὶ τὴν τὸν βωμῶν ταχέως ἐπιδέξια.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἰδού· λέγοις ἂν ἄλλο· περιελήλυθα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

960 φέρε δὴ, τὸ δαλλον τόδ' ἐμβάψω λαβῶν.
σεῖου σὺ ταχέως· σὺ δὲ πρότεινε τῶν ὀλῶν,
καυτός τε χερνίπτου, παραδοὺς ταύτην ἐμοί,
καὶ τοῖσι θεαταῖς ῥίπτει τῶν κριθῶν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἰδού.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔδωκας ἤδη;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

965 γῆ τὸν Ἑρμῆν, ὥστε γε
τούτων, ὅσαι περ εἰσί, τῶν θεωμένων
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, ὅστις οὐ κριθὴν ἔχει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐχ αἱ γυναῖκες γ' ἔλαβον.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἀλλ' ἐς ἐσπέραν

δώσουσιν αὐταῖς ἄνδρες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' εὐχόμεθα.

τίς τῆδε; ποῦ ποτ' εἰσὶ πολλοὶ κάγαθοί;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τοισδὶ φέρε δῶ· πολλοὶ γάρ εἰσι κάγαθοί.

970

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τούτους ἀγαθούς ἐνόμισας;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὐ γάρ, οἳ τινας,

ἡμῶν καταχεόντων ὕδαρ τοσοντονί,

ἐς ταῦτό τοῦθ' ἐστῆσ' ἰόντες χοροίον;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὡς τάχιστ' εὐχόμεθ', εὐχόμεσθα δὴ.

ὦ σεμνοτάτη βασιλεια, θεῶ

975

πότιν' Εἰρήνη,

δέσποινα χορῶν, δέσποινα γάμων,

δέξαι θυσίαν τὴν ἡμετέραν.

ΧΟΡΟΣ.

δέξει δῆτ', ὦ πολυτιμήτη,

νῆ Δία, καὶ μὴ ποίει γ', ἅπαρ αἰ

980

μοιχενόμεναι δρῶσι γυναῖκες.

καὶ γὰρ ἐκεῖναι παρακλίναςαι

τῆς αὐλείας παρακώπτουσαι.

πᾶν τις προσέχη τὸν νοῦν αὐταῖς,

ἀναχωροῦσιν.

985

κατ', ἣν ἀπὴν, παρακώπτουσαι.

τούτων σὺ ποίει μηδὲν εἶθ' ἡμῖς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- μὰ Δί', ἀλλ' ἀπόφηνον ὄλην σαντήν
 γενναιοπρεπῶς τοῖσιν ἐρασταῖς
 990 ἡμῖν, οἳ σου τρονχόμεθ' ἤδη
 τρία καὶ δέκ' ἔτη.
 λῦσον δὲ μάχας καὶ κορκορυγὰς,
 ἵνα Λυσιμάχην σε καλεῶμεν.
 παῦσον δ' ἡμῶν τὰς ὑπονοίας
 995 τὰς περικόμπους,
 αἷς σταμυλλόμεθ' εἰς ἀλλήλους·
 μῆξον δ' ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας
 πάλιν ἐξ ἀρχῆς
 φιλίας χυλῶ, καὶ ξυγγνώμῃ
 τινὶ πρασιτέρα κέρασον τὸν νοῦν.
 1000 καὶ τὴν ἀγορὰν ἡμῖν ἀγαθῶν
 ἐμπλησθῆναι, μεγάλων σκορόδων,
 σικύων πρῶων, μήλων, ροιῶν,
 δούλοισι χλανισκιδίων μικρῶν·
 καὶ Βοιωτῶν γε φέροντας ἰδεῖν
 1005 χῆνας, νήτιας, φάτιας, τροχίλους·
 καὶ Κωπαίδων ἐλθεῖν σπυρίδας,
 καὶ περὶ ταύτας ἡμᾶς ἀθρόους
 ὀψωνοῦντας τυρβάζεσθαι
 Μορύνῳ, Τελέᾳ, Γλανύετῃ, ἄλλοις
 1010 τέτθαις πολλοῖς· κατὰ Μελάνθιον
 ἦκειν ὕστερον εἰς τὴν ἀγορὰν·
 τὰς δὲ πεπράσθαι, τὸν δ' ὀτοτόζαν·
 εἶτα μονωδεῖν ἐκ Μηδείας,
 ὀλόμαν, ὀλόμαν, ἀπσχηρωθεῖς
 1015 τᾶς ἐν τεύτλοισι λοχευομένας·

τούς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν.
ταῦτ', ὡ πολυτίμητ', εὐχομένους ἡμῖν δίδου.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

λαβὲ τὴν μάχαιραν· εἶθ' ὅπως μαγειρικῶς
σφάξεις τὸν οἶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὐ θέμις.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

τιῆ τί δῆ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐχ ἦδεταί δήπουθεν Εἰρήνη σφαγαῖς,
οὐδ' αἱματοῦται βωμός. ἀλλ' εἴσω φέρων,
θύσας, τὰ μηρὶ' ἐξελὼν δευρὸ' ἔκφερε,
χ' οὕτω τὸ πρόβατον τῷ χορηγῷ σώζεται.

1020

ΧΟΡΟΣ.

σε δὴ θύραισι χρεὶ μένοντα * * *

ἀντ.

σχίζας δευρὶ τιθέναι ταχέως

1025

τά τε πρόσφορ' ἅπαντ' ἐπὶ τούτοις.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐκ οὐκ δοκῶ σοι μαντικῶς τὸ φρούγανον τίθεσθαι;

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' οἴχι; τί γάρ σε πέφραγ',
ὅσα χρεὶ σοφὸν ἀνδρα; τί δ' οὐ
σὺ φρονεῖς, ὅσ' ἐστὶ χρεὼν τὸν
σοφῆ * * * δόκιμον
φρονί, πορίμω τε τόλμη;

1030

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἢ σχίξα γοῦν ἐνημμένη τὸν Στιλβίδην πιέζει.

καὶ τὴν τράπεζαν οἶσομαι, καὶ παιδὸς οὐ δεήσει.

ΧΟΡΟΣ.

1035

εἰς οὐκ ἂν οὖν ἐπαινέσει-
 εν ἄνδρα τοιοῦτον, ὅς-
 τις πόλλ' ἀνατλάς, ἔσω-
 σε τὴν ἰερὰν πόλιν;
 ὥστ' οὐχὲ μὴ παύσει ποτ' ὦν
 ζηλωτὸς ἄπιστον.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

1040 ταυτὶ δέδραται. τίθεισο τῷ μηρῷ λαβῶν·
 ἐγὼ δ' ἐπὶ σπλάγγν' αἶμα κατὰ θυλήματα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔμοι μελήσει ταῦτά γ'· ἀλλ' ἤκειν ἐχρῆν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἰδοῦ, πάρεμι. μῶν ἐπισχεῖν σοι δοκῶ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1045 ὅπτα καλῶς νυν ταῦτα· καὶ γὰρ οὔτοσι
 προσέρχεται δάφνη τις ἑστεφανωμένος.
 τίς ἄρα ποτ' ἐστίν;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ὡς ἀλαζῶν φαίνεται·
 μάντις τίς ἐστιν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐ μὰ Δι', ἀλλ' Ἰεροκλῆς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὗτός γέ πού' σθ' ὁ χρησμολόγος, οὐξ Ἰεροῦ.
 τί ποτ' ἄρα λέξεις;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1050 ἐναντιώσεται τι ταῖς διαλλαγαῖς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

οὐκ· ἀλλὰ κατὰ τὴν κρίσσαν εἰσελήλυθε.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὴ νῦν ὄραν δοκῶμεν αὐτόν.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

εὖ λόγεις.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

τίς ἢ θυσία ποθ' αὐτῆι, καὶ τῷ θεῶν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅπτα σὺ σιγῆ, κᾶπαγ' ἀπὸ τῆς ὀσφύος.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ὅτω δὲ θύει, οὐ φράσεθ'·

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἢ κέρκος παιῖ

1055

καλῶς.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

καλῶς δῆτ', ὡς πότιν' Εἰρήθη φιλη.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἄγε νῦν ἀπάρχου, κᾶτα δὸς τὰπάργματα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὅπταν ἄμεινον πρῶτον.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἀλλὰ ταυταγὲ

ἤδη' στίεν ὅπτιά.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πολλὰ πράττεις, ὅστις εἶ.

κατάτεμνε. ποῦ τράπεζα; τὴν σπονδὴν φέρε.

1060

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἢ γλῶττα χωρὶς τέμνεται.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μεμνήμεθα.

ἀλλ' οἷσθ' ὃ δρᾶσον;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἦν φράσης.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μὴ διαλέγου
 νῶν μηδέν· *Εἰρήνη γὰρ ἱερὰ θύομεν.*

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ὦ μίλλοι θνητοὶ καὶ νήπιοι —

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἐς κεφαλὴν σοι.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

1065 οἷτινες, ἀφραδίῃσι θεῶν νόον οὐκ αἰόντας,
 συνθήκας πεποίησθ' ἄνδρες χαροποῖσι πιθήκοις —

ΟΙΚΕΤΗΣ.

αἰβοῖ, βοῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί γελᾷς;

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἦσθην χαροποῖσι πιθήκοις.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

καὶ κέφαοι τρήρωνες ἀλωπεκιδεῦσι πέπαισθε,
 ὧν δόλαι ψυχαί, δόλαι φρένες.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶθε σου εἶναι

1070 ὄφελαν, ὦ λαζών, οὕτωσὶ θερμὸς ὁ πλεύμων.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

εἰ γὰρ μὴ Νύμφαι γε θεαὶ Βάνω Ἐξαπάτασκον,

μηδὲ Βάκεις Θνητούς, μηδ' αὖ Νύμφαι Βάκιν αὐ-
τόν —

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔξωλῆς ἀπόλοι', εἰ μὴ παύσαιο βακίλων.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὔπω θέσφατον ἦν Εἰρήνης δέσμ' ἀναλῦσαι,
ἀλλὰ τότε πρῶτον —

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τοῖς ἅλοι γὰρ παστῆα ταυτί. 1075

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὐ γὰρ πῶ τοῦτ' ἐστὶ φλλον μακάρεσσι θεοῖσι,
φυλόπιδος λῆξαι, πρὶν κεν λύκος οἶν ὑμναιοῖ, —

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καὶ πῶς, ὦ κατάρατε, λύκος ποτ' ἂν οἶν ὑμναιοῖ;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἕως ἢ σφονδύλη φεύγουσα πονηρότατον βδεῖ,
χ' ἢ κώδων ἀκαλανθὺς ἐπειγομένη τυφλὰ τίκτει,
τουτάκις οὔπω χρῆν τὴν εἰρήνην πεποιῆσθαι. 1080

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλὰ τί χρῆν ἡμᾶς; οὐ παύσασθαι πολεμοῦντας,
ἢ διακαυνιάσαι, πότῃροι κλανσοῦμεθα μείζω,
ἔξόν σπαισαμένους κοινῇ τῆς Ἑλλάδος ἄρχειν;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὔποτε ποιήσεις τὸν καρκίνον ὀρθὰ βαδίξαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὔποτε δευτηρήσεις τοῦ λοιποῦ γ' ἐν Πρωτανείῳ, 1085
οὐδ' ἐπὶ τῷ πραχθέντι ποιήσεις ὕστερον οὐδέν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὐδέποτ' ἂν θείης λαῖον τὸν τραχὴν ἐχίνον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄρα φενακίζων ποτ' Ἀθηναίους ἔτι παύσει;

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ποιόν γάρ κατὰ χρησμόν ἐκαύσατε μῆρα Θεοῖσιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- 1090 ὄνπερ κάλλιστον δῆπου πεποίηκεν Ὅμηρος·
 Ὡς οἱ μὲν, γέφυρος ἐχθρὸν ἀπώσαμενοι πολέμοιο,
 Εἰρήνην εἶλοντο, καὶ ἰδρύσανθ' ἱερῶν.
 αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχχν' ἐπάσαντο,
 ἔσπευδον δεπάσσειν· ἐγὼ δ' ὄδον ἠγεμάνευσον·
 1095 χρησμολόγῳ δ' οὐδεὶς ἐδίδου κώθωνα φαινόν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὐ μετέχω τούτων· οὐ γὰρ ταῦτ' εἶπε Σίβυλλα.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὁ σοφὸς τοι, γῆ Δ', Ὅμηρος δεξιὸν εἶπεν
 Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,
 ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρούοντος.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

- 1100 φράζεο δῆ, μὴ πῶς σε δόλω φρένας ἔξαπατήσας
 ἰκτίνος μάριψη.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τουτὲ μέντοι σὺ φυλάττου,
 ὡς οὗτος φοβερός τοῖς σπλάγχχνοις ἐστὶν ὁ χρησμός·
 ἔγχει δὲ σπονδῆν, καὶ τῶν σπλάγχχνων φέρε δευρῆ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἀλλ', εἰ ταῦτα δοκῆι, καὶ γὰρ μάντιν βλαπτεύσω.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

- 1105 σπονδῆ, σπονδῆ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

ἔγχει δῆ καμοί, καὶ σπλάγχχνων μοῖραν ὄρεξον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' οὐπω τοῦτ' ἐστὶ φίλον μακάρεσσι θεοῖσιν·
ἀλλὰ τόδ' ἐστ' ἀπαιδῆσιν, σπίνδεν ἡμῶν, σὲ δ' ἀπαλθῆν.
ὦ πότνι Εἰρήνη, παρόμενον τὸν βίον ἡμῶν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

πρόσφερε τὴν γλῶτταν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σὺ δὲ τὴν σαστοῦ γ' ἀπίνθησιν. 1110

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

σπονδῆ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

καὶ ταυτὰ μετὰ τῆς σπονδῆς λαβὴ θάτιον.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὐδαὶς δώσει μοι τῶν σπλάγγων;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὐ γὰρ οἶόν τε
ἡμῶν πρὸν διδόναι, πρὸν καὶ λῆρος εἶν ἡμεταιοῖ.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

καὶ πρὸς τῶν γονάτων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄλλως, ὦ τῶν, ἱεταύεις,
οὐ γὰρ ποιήσεις λῆρον τὸν τραχὺν ἔχον.

1115

ἄγε δὴ, θεαταί, δοῦρε σπασπλάγγουσι
μετὰ νῶν.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

τί δ' ἔγωγε;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τὴν Ἐβραῖαν ἔσθια.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

οὐ ταυτὰ μετὰ τῆς Ἐβρ., ταῦτα κατέθετον μόνοι,

ARISTOPH. II.

ἀλλ' ἀρπάσομαι σφῶν αὐτά. κῆται δ' ἐν μέσσοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1120 παῖ, παῖς, παῖς τὸν Βάκχον.

ΙΕΡΟΚΛΗΣ.

μαρτύρομαι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κᾶγωγ', ὅτι τένθης εἶ σὺ κάλαζόν ἀνήρ.
παῖ' αὐτόν, ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα.

ΟΙΚΕΤΗΣ.

σὺ μὲν οὖν· ἐγὼ δὲ τουτοινὸ τῶν κωδίων,
ἃ' λάμβαν' αὐτὸς ξαπατιῶν, ἐκβολβιῶ.
1125 σὺ καταβαλεῖς τὰ κώδι', ὃ θνητόισι;
ἤκουσας; ὁ κόραξ εἶος ἦλθ', ἐξ Ἰφροῦ.
οὐκ ἀποπειθήσει θᾶπτεν εἰς Ἐλύμιοι;

ΧΟΡΟΣ.

ἦδομαι γ', ἦδομαι, στερ.
κράνος ἀπηλλαγμένος,
1130 τυροῦ τε καὶ κρομμύων.
οὐ γὰρ φιληδῶ μάχαις,
ἀλλὰ πρὸς πῦρ δαί-
κων μετ' ἀνδρῶν ἐταί-
ρων φίλων, συγκίας
τῶν ξύλων, ἅτι' ἂν ἦ
1135 δανότατα τοῦ θύρου
ἐκπεπεσμένα
κάνθρακίζων τοῦ ρεβένθου,
τὴν τε φηγὸν ἐμπυροτόων,
χᾶμα τὴν θραύτιαν κινῶν,
1140 τῆς γυναικὸς λουμένης.
οὐ γὰρ ἔσθ' ἦδιον, ἢ τυχεῖν μὲν ἦδη σπασμένα,

τὸν Θεὸν δ' ἐπιφειάξω, καὶ τιν' εἰπεῖν γείτονα·
 εἰπέ μοι, τί τηρικαῦτα δρώμεν, ὡς Κομαρχίδῃ;
 ἐμπιεῖν ἔμοιγ' ἀρέσκει, τοῦ Θεοῦ δρώοντος καλῶς.
 ἀλλ' ἄφασε τῶν φασήλων, ὡς γύναι, τρεῖς χοίρικας, 1145
 τῶν τε πυρῶν μίξον αὐτοῖς, τῶν τε σύνων ἕξαι,
 τὸν τε Μανῆν ἢ Σύρα βλαστηησάτω τοῦ χωρίου.
 οὐ γὰρ οἶόν τ' ἐστὶ πάντως εἰναρῆξεν τήμερον,
 οὐδὲ τυτλάξω, ἐπειδὴ καρδακὸν τὸ χωρίον·
 καὶ ἐμοῦ δ' ἐνεγκάτω τις τὴν κήλην καὶ τὰ σπίνω· 1150
 ἦν δὲ καὶ πνός τις ἔνδον, καὶ λαγῶα τέτταρα,
 εἴ τε μὴ ἔξηνεγκαν αὐτῶν ἢ γαλῆ τῆς ἐσπέρας·
 ἐφόρει γοῦν ἔνδον οὐκ οἶδ' ἄττα, καὶ κυνδοιδόπα·
 ὧν ἔνεγκ', ὡς παῖ, τρεῖς ἡμῖν, ἐν δὲ δοῦναι τῷ πατρὶ.
 μυφφίνας αἴτησον ἐξ Αἰσχινάδου τῶν καρπίμων· 1155
 χάμα τῆς αὐτῆς ὁδοῦ Χαρινάδην τις βωσάτω,
 ὡς ἂν ἐμπίῃ μεθ' ἡμῶν,
 σὺ ποιούντος κῶφελούντος
 τοῦ Θεοῦ τὰ ρώματα.

ΗΜΙΚΟΡΟΣ.

ἦρξ' ἂν δ' ἀχέτας ὄντ. 1160
 ἄδη τὸν ἠδὲν τόμον,
 διασκοπῶν ἠδομαι
 τὰς Δημιλίας ἀμπέλους,
 εἰ πεπαίνουσι ἦ-
 δη· τὸ γὰρ φέτυ προφ- 1165
 ον φύει· τὸν τε φή-
 ληξ' ὄρων οἰδάνοντ'·
 εἰδ' ὅποταν ἢ πείπων,
 ἐσθίω, καπέχω,
 χάμα φήμ', Ὡραι φίλαι· καὶ

- 1170 τοῦ θύμου τρίβαν πυκνῶμαι·
 ἡἴτα γίγνομαι παχύς
 τηρικοῦτα τοῦ θύρου
 μᾶλλον, ἢ θεοῖσιν ἐχθρὸν ταξίαρχον προσβλέψαι,
 τρεῖς λόφους ἔχοντα, καὶ φοινικίδ' ὀξείαν πάντο,
 1175 ἣν ἐπιπνός φησιν εἶναι βόμβα Σαρδιακίαν·
 ἣν δέ που δὴ μάχουσαι ἄρχοντα τὴν φοινικίδα,
 τηρικοῦτ' αὐτὸς βίβαπται βόμβα Κυβερηκίαν·
 ἡἴτα φύγει πρῶτος, ὥσπερ ξουθὸς ἑπικαλιεργῶν
 τοὺς λόφους σάβαν· ἐγὼ δ' ἴσθηκα λινοπτόμανος.
 1180 ἦνικ' ἂν δ' εἴποι γίνονται, δεῦσιν οὐκ ἀνασχετά,
 τοὺς μὲν ἐγγρόφοντες ἡμῶν, τοὺς δ' ἄνω τε καὶ κάτω
 ἐξαλείφοντες δις ἢ τρίς. Αὐρίον γ' ἴσθ' ἢ ἕξος·
 τῶ δέ σιτὶ οὐκ ἐώνητ'· οὐ γὰρ ἦθειν ἐξίον.
 εἶτα προστάς πρὸς τὸν ἀνδριώτικα τὸν Ησαΐωνος,
 1185 εἶδεν αὐτόν, κάπορῶν ἔθει κακὸν βλέπων ἔπόν.
 ταῦτα δ' ἡμᾶς τοὺς ἀγροτικὸν δεῦσιν· τοὺς δ' ἐξ
 ἄσταος
 ἦττον, οἱ θεοῖσιν αὐτοὶ κἀνδράσιν διψάσπιδες.
 ἄπ' ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δάσσοσιν, ἦμ' ἰθὺς θάλλη.
 πολλὰ γὰρ δὴ μ' ἠδίκησαν,
 1190 ὄντες οἴκοι μὲν λείπτες,
 ἐν μάχῃ δ' ἀλώπτεκας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ἰού, ἰού.

- ὅσον τὸ χρῆμ' ἐπὶ δεῖπνῳ ἦλθ' ἐς τὸν γάμους.
 ἔχ', ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηρᾶ.
 1195 πάντως γὰρ οὐδὲν ὄφελος ἔστ' αὐτῆς ἔτι.
 ἔπειτ' ἐπέσφαρε τὰς ἐμίλους καὶ τὰς κίχλας,

καὶ τῶν λαγῶν πολλά, καὶ τοὺς κολλάβους.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.

ποῦ, ποῦ Τρυγαῖός ἐστιν;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀναβρέττω κήλας.

ΔΡΕΠΑΝΟΥΡΓΟΣ.

ὦ φίλτατ', ὦ Τρυγαῖ', ὅσ' ἡμᾶς τὰγαθὰ
δέδρακας, εὐρήνην ποιήσας· ὥς πρὸ τοῦ
οὔδεις ἐπρίατ' ἂν δρεπάνον οὔδ' ἐκαλλίβου·
νυνὶ δὲ πενήκοντα δραχμῶν ἐμπολῶ.

1200

ὅδι δὲ τριδράχμους τοὺς κείδους εἰς τοὺς ἀγρούς.
ἀλλ', ὦ Τρυγαῖε, τῶν δρεπάνων τε λάμβανε,
καὶ τῶνδ' ὅ τι βούλει, προῖκα· καὶ ταυτὶ δέχου.

1205

ἄφ' ὧν γ' ἄρ' ἀπεδόμυσθα κἀκερδαίνομεν,
τὰ δῶρα ταυτὶ σοὶ φέρομεν εἰς τοὺς γάμους.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἴθι νυν, καταθέμενοι παρ' ἐμοὶ ταυτ', εἴσιτε
ἐπὶ δεῖπνον ὡς τάχιστα· καὶ γὰρ οὔτοσὶ
ὄπλων κἀπηλὸς ἀχθόμενος προσίρχεται.

1210

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

οἴμ', ὡς προθέλυμνόν μ', ὦ Τρυγαῖ', ἀπώλεσας.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δ' ἐστίν, ὦ κακέδαμον; οὗ τί που λοφῆς;

ΛΟΦΟΠΟΙΟΣ.

ἀπώλεσάς μου τὴν τέχνην καὶ τὸν βλον,
καὶ τουτοῦ, καὶ τοῦ δορυξοῦ κενοναῖ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τί δήτι ταυτῶν καταθῶ σοὶ τοῖν λόφου;

1215

ΔΟΦΟΠΟΙΟΣ.

αὐτὸς σὺ τί δίδως;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὃ τι δίδωμι; αἰσχύνομαι.

ὅμως δ' ὅτι τὸ σφήκωμα πολὺν ἔχει πόνον,
δολεῖν ἂν αὐτοῖν ἰσχάδων τρεῖς χοθικας,
ἐν' ἀποκαθαίρω τὴν τράπεζαν τουτωῖ.

ΔΟΦΟΠΟΙΟΣ.

1220 ἔνεγκε τοίνυν εἰσιῶν τὰς ἰσχάδας·
κρεῖττον γάρ, ὧ τᾶν, ἔστιν ἢ μηδὲν λαβεῖν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀπόφερ', ἀπόφερ' ἐς κόρακας ἐκ τῆς οἰκίας.
τριχορῶδευῖτον, οὐδὲν ἐστὸν τῷ λόφῳ.
οὐκ ἂν πριαίμην οὐδ' ἂν ἰσχάδος μᾶς.

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

1225 τί δαὶ δεκάμην τῶδε θώρακος κῆτι
ἐνημμένῳ κάλλιστα χρήσομαι τάλας;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὗτος μὲν σὺ μὴ σοὶ ποιήσῃ ζημίαν·
ἀλλ' αἰεὶ μοι τοῦτόν γε τῆς ἰσωνίας·
ἐναποπατεῖν γάρ ἐστ' ἐπιτήδειος πάνυ —

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

1230 παῦσαι μ' ὑβρίζων τοῖς ἐμοῖσι χρήμασι·

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦδὲ, παραθέντι τρεῖς λίθους. οὐ δεξιῶς;

ΘΩΡΑΚΟΠΩΛΗΣ.

ποῖα δ' ἀποπήσῃ ποτ', ὧ μαθίστατε;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

τηδὲ, διεῖς τὴν χεῖρα διὰ τῆς θαλαμίας,
καὶ τῆδ' —

ΘΩΡΑΚΟΠΩΔΗΣ.

ἄμ' ἀμφοῖν δῆτ';

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔγωγε, νῆ Δία,
ἵνα μή γ' ἄλλω τρύπημα κλέπτων τῆς νεώς.

1235

ΘΩΡΑΚΟΠΩΔΗΣ.

ἔπειτ' ἐπὶ δεκάμῳ χεραῖ καθήμενος;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἔγωγε, νῆ Δί, ὃ πῖτρεπ'. οἷσι γὰρ ἄν
τὸν προκτὸν ἀποδόσθαι με χιλίων δραχμῶν;

ΘΩΡΑΚΟΠΩΔΗΣ.

ἔθι δὴ ἔνευχε τὰ στήθιον.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄλλ', ὃ γὰθὲ,
θλῖβει τὸν ὄφθαλ. ἀπόφερ', οὐκ ὠνήσομαι.

1240

ΣΑΔΠΙΓΚΤΗΣ.

τί δ' ἄρα τῆ σάλπιγγι τῆδε χεῖρομαι,
ἦν ἐπριάμην δραχμῶν ποδ' ἐξήκοντ' ἐγώ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μόλυβδον εἰς τοῦτ' ἐκείνον ἐγγίαις,
ἔπειτ' ἄνωθεν ῥάβδον ἐνθεις ὑπέμακρον,
γενήσεται σοι τῶν κατακτιῶν κατάβων.

1245

ΣΑΔΠΙΓΚΤΗΣ

οἶμοι καταγελάς.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ἕτερον παρανοήσῃ,
 τὸν μὲν μόλυβδον, ὡσπερ εἶπον, ἔγχεον·
 ἐνταυθὲν δὲ σπαρτίοις ἡρητημίην
 πλάστιγγα πρόσθε, καὶ τό σοι γενήσεται
 1250 τὰ σὺκ' ἐν ἀγρῷ τοῖς οἰκέταισιν ἰστάναι.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

ὦ δυσκάθαρτε δαῖμον, ὡς μ' ἀπώλεσας,
 ὅτ' ἀντιδωκά γ' ἀντὶ τῶνδε μῶν ποτε·
 καὶ νῦν τί δράσω; τίς γάρ σὺν ὠνήσεται;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

πῶλαι βαδίζων ἀντὰ τοῖς λίγυσι τοῖς.
 1255 ἔστιν γὰρ ἐπιτήδεια συμφορῶν μετράειν.

ΔΟΥΡΥΘΟΟΣ.

οἴμ', ὦ κρανοπαί, ὡς ἀθλίως πεπεράγαμεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

οὔτος μὲν οὐ πέποιθεν οὐδὲν.

ΔΟΥΡΥΘΟΟΣ.

ἀλλὰ τί
 ἔτι ἐστὶ τοῖσι κράξασθαι ὃ τι τις κρήσεται;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἰάν τοιαντοῦσ' μάθῃ λαβᾶς ποιᾶν,
 1260 ἄμεινον ἢ νῦν αὐτ' ἀποδώσεται πολὺ.

ΚΡΑΝΟΠΟΙΟΣ.

ἀπλώμεν, ὦ θεοὶ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

μηδ' ἀμάρτυς ἐπιείκῃ
 τούτῳ γ' ἐγὼ τὰ δόρατα ταῦτ' ὠνήσομαι.

ΔΟΥΡΥΞΘΟΣ.

πόσον δίδως δῆτ' ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἰ διαπρισθῆεν δίχα,

λάβομι' ἂν αὐτ' ἐς χάρακας, ἑκατὸν τῆς δραχμῆς.

ΔΟΥΡΥΞΘΟΣ.

ὑβριζόμεθα. χωρῶμεν, ὦ τῶν, ἐκποδῶν.

1265

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

νῆ τὸν Δί', ὡς τὰ παιδιά γ' ἤδη ἔξοχεται

οὐρησόμενα τὰ τῶν επικλήτων θεῶν', ἦα,

αὐτ' ἄσεται, προαναβάλλεται, μοι δοκεῖ.

ἀλλ' ὅ τι περ ἔδωκεν ἑπινοαῖς, ὦ παιδίον,

αὐτοῦ περ' ἐμὲ στάν, πρότερον ἀναβαλοῦ' ἠδαδί. 1270

ΠΑΙΣ Α.

Ἴνυν αὐθ' ὀπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχόμεθα —

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

παῦσαι

ὀπλοτέρους ἄδον, καὶ ταῦτ', ὦ τρισκακόδαιμον,

εἰρήνης αὔσης· ἀμαδῆς γ' εἴ και κατάρατον.

ΠΑΙΣ Α.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,

σύν ῥ' ἔβαλον φερούς τε καὶ ἀσπίδας ἄμφαλοίσσας. 1275

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀσπίδας; οὐ παῦσαι μεμνημένων ἀσπίδος ἡμῖν;

ΠΑΙΣ Α.

Ἐνθάδ' ἄμ' οἰμογῆ τε καὶ εὐχαιλῆ πῖλον ἀνδρῶν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀνδρῶν οἰμογῆ; κλαύσαι, νῆ τὸν Διόνυσον,

οἰμωγὰς ᾄδον, καὶ ταύτας ὀμφαλοῖσσας.

ΠΑΙΣ Α.

1280 ἀλλὰ τί δῆτ' ᾄδω; σὺ γὰρ εἶπέ μοι, οἷς τισι χαίρεις.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καὶ τὰ τοιαυτὰ
ἄριστον προτίθεντο, καὶ αὐτ' ἠδίστα πάσασθαι.

ΠΑΙΣ Α.

Ὡς οἱ μὲν δαίνυντο βοῶν κρέα, καυχίνας ἔπικον
ἔκλυον ἰδρώοντας, ἐπεὶ πολέμου ἐκόρευθεν.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1285 εἶεν· ἐκόρευθεν τοῦ πολέμου, κατ' ἠσθιον.
ταῦτ' ἄδε, ταῦθ', ὡς ἠσθιον κεκορευμένοι.

ΠΑΙΣ Α.

Θωρήσονται' ἄρ' ἔπιτα πεπικυμένοι.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἄσμενοι, οἶμαι.

ΠΑΙΣ Α.

πύργων δ' ἐξεχέοντο, βοή δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

1290 κάκιστ' ἀπόλοιο παιδάριον, αὐταῖς μάχαις
οὐδὲν γὰρ ᾄδεις, πλὴν πολέμους. τοῦ καὶ ποτ' εἶ;

ΠΑΙΣ Α.

ἐγώ;

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

σὺ μάντοι, τῆ Δί'.

ΠΑΙΣ Α.

νόος Λαμάχων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

αἰβοῖ.

ἦ γὰρ ἐγὼ θαύμαζον ἀκούων, εἰ σὺ μὴ εἴης
 ἀνδρὸς βουλομάχου καὶ κλανσιμάχου τινὸς υἱός.
 ἄπειρθε, καὶ τοῖς λογχοφόροισιν ἄδ' ἰόν.
 ποῦ μοι τὸ τοῦ Κλεωνύμου ἵστί παιδίον;
 ἄσπον, πρὶν εἰσιῶναι, τι· σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι
 οὐ πράγματ' ἄσαι· σῶφρονος γὰρ εἶ πατρός.

1295

ΠΑΙΣ Β.

Ἄσπίδι μὲν Σαῖων τις ἀγάλλεται, ἦν παρὰ θάμνη
 ἔντος ἀμώμητον κάλλιπον οὐκ ἐθέλων.

1300

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

εἶπ' ἐμοί, ὦ πόσθων, εἰς τὸν σαντοῦ πατέρ' ἄδεις;

ΠΑΙΣ Β.

ψυχὴν δ' ἐξεσάωσα —

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

κατήσχυνας δὲ τοκῆας.

ἀλλ' εἰσιώμεν. εὖ γὰρ οἶδ' ἐγὼ σαφῶς,
 ὅτι ταῦθ', ὅσ' ἦσας ἄρτι περὶ τῆς ἀσπίδος,
 οὐ μὴ πιλιάθῃ ποτ', ὧν ἐκείνου τοῦ πατρός.
 ὑμῶν τὸ λοιπὸν ἔργον ἤδη νταῦθα τῶν μερόντων
 φλᾶν ταῦτα πάντα καὶ σποδεῖν, καὶ μὴ κενὰς πα-
 ρέλασιν·

1305

ἀλλ' ἀνδρικῶς ἐμβάλλετε,
 καὶ σμώχετ' ἀμφοῖν ταῖν γνάθων. οὐδὲν γάρ, ὦ
 πόνηροι,
 λευκῶν ὀδόντων ἔργον ἔστ', ἦν μὴ τι καὶ μάσσωται.

1310

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖν μελήσει ταῦτά γ'· εὖ ποιεῖς δὲ καὶ σὺ φράζων.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ἀλλ' ὦ πρὸ τοῦ πεινῶντος, ἐμβάλλουθε τῶν λαγῶν
ὡς ἀχλὺ πᾶσαν ἡμέραν

1315 πλακοῦσιν ἔστιν ἐπινοεῖν πλαστομένους ἐρήμοις.
πρὸς ταῦτα βρέσκει, ἢ τάχ' ὑμῖν φημι μεταμελήσειν.
εὐφημεῖν χρῆ καὶ τὴν νόμφην ἔξω τῶν δεῦρο κο-
μίζω,

δαδάς τε φέρειν, καὶ πάντα λεῶν ξυγχαίρειν κἀπι-
κελεύειν,

καὶ τὰ σκευὴ πύλιν εἰς τὸν ἀγρὸν νυνὶ χρῆ πάντα
κομίζω,

1320 ὀρησαμένους καὶ σπείσαντας, καὶ Ὑπέρβολον ἔξ-
λάσαντας·

κἀπευξαμένους τοῖσι θεοῖσιν,
διδόναι πλοῦσι τοῖς Ἕλλησιν,
κριθάς τε ποιεῖν ἡμᾶς πολλὰς
πάντας ὁμοίως οἶνόν τε πολύν,

1325 σῦκά τε τρώγειν·

τάς τε γυναῖκας τρίκειν ἡμῖν,
καὶ τὰγαθὰ πάνθ' ὅσ' ἀπωλείσαμεν,
ξυλλέξασθαι πάλιν ἐξ ἀρχῆς·
λήξει δ' αἰθῶρα σίδηρον.

1330 δεῦρ' ὦ γύναι, εἰς ἀγρὸν,
χῶπτος μετ' ἐμοῦ καλῆ
καλῶς κατακείσει.

Ἐμῆν, Ἐμῆναι' ὦ·
Ἐμῆν, Ἐμῆναι' ὦ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ τρισμάκαρ, ὡς δικαί-
ως τὰγαθὰ νῦν ἔχεις.

1335

Ἕμῃν, Ἕμῆναι' ᾦ.
Ἕμῃν, Ἕμῆναι' ᾦ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ

τί δράσομεν αὐτήν;

ΧΟΡΟΣ.

τί δράσομεν αὐτήν;

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

τρογῆσομεν αὐτήν.

ΧΟΡΟΣ.

τρογῆσομεν αὐτήν.

1340

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἀράμενοι φέρο-
μεν οἱ προισταγμένοι
τὸν τυμφίον, ᾦ ἄδρες.
Ἕμῃν, Ἕμῆναι' ᾦ.
Ἕμῃν, Ἕμῆναι' ᾦ.

1345

ΧΟΡΟΣ.

οἰκήσετε γοῦν καλῶς,
οὐ πρόγματ' ἔχοντες, ἀλ-
λά συκολογοῦντες.
Ἕμῃν, Ἕμῆναι' ᾦ.
Ἕμῃν, Ἕμῆναι' ᾦ.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

τοῦ μὲν μέγα καὶ παχύ,
τῆς δ' ἡδὺ τὸ σῦκον.

1350

ΧΟΡΟΣ.

φήσεις γ', ὅταν ἐσθίης,
οἰνὸν τε πίης πολύν·

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

Ἕμῃν, Ἕμέναι' ὦ.

Ἕμῃν, Ἕμέναι' ὦ.

ΤΡΥΓΑΙΟΣ.

ὦ χαιρετε, χαιρετ', ἄν-
δρες, κἄν ξυνέπησθε μοι,
πλακούντας ἔδεσθε.

O P N I Θ E Σ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Δύο πρεσβῦται Ἀθηναίων, Πισοθέτιρος καὶ Εὐελπίς, τὴν συκοφαντίαν φεύγοντες τὴν Ἀθήνησι, μεταπίστασθαι δοκιμαζούσι· καὶ κολοῖον καὶ κορώνην πριάμενός, παραγίνονται πρὸς ὄρνιθας, τῆς παρ' αὐτοῖς ἐπιθυμοῦντες διαγωγῆς. οἱ δὲ ὄρνιθες τὸ μὲν πρῶτον ἀρνεῖσθαι φασιν, εἰ μετὰ ἀνθρώπων πολεμίων ὄντων οἰκήσουσι. μεθόντες δὲ ὕστερον, ἃ ὠφελήθησονται, συγχωροῦσι μένιν αὐτούς. οἱ δὲ, πόλιν κτίσαντες ἐν τῷ ἄξει, Νεφελοκοκκηγίαν ἐνόμασαν. ἀλλ' οὐδὲ ταύτην ἀγενόχλητον ἔωσιν οἱ Ἀθηναῖοι. μάντις γὰρ καὶ χρησμολόγοι φοιτῶσι, λαβεῖν τι βουλόμενοι· ἐν οἷς καὶ Μέτων. οὔτοι δὲ πάντες ἀποπέμπονται ἄπρακτοι. Τελευταῖον δὲ καὶ θεοί, διὰ τὸ μὴ εἶσθαι τὸν καπνὸν τῶν ἱερῶν ἀπύλαι, λιμῶ φθινομένοι, πρεσβεύονται πρὸς τοὺς ὄρνιθας. ὁ δὲ σκοπὸς τοῦ δράματος, διασῦραι πάλιν τοὺς Ἀθηναίους ὡς φιλοδίκους. ἡ δὲ σκηνὴ ἐν

πέτραις καὶ ὀρνέοις. ἐγράφη δὲ μετὰ τὸν Ἀλκιβιάδην ὑπὸ τῆς Σαλαμινίας νεῶς μεταπεμφθῆναι διὰ τὴν περικοπὴν τῶν ἐρμῶν, καὶ φυγεῖν εἰς Λακεδαίμονα.

Α Λ Λ Ω Σ.

Δύο εἰσὶν Ἀθήνησιν ἐκκεχωρηκότες πρεσβῦται διὰ τὰς δίκας. πορεύονται δὲ πρὸς τὸν Τηρέα, ἔποπα γενόμενον, πεισόμενοι παρ' αὐτοῦ, ποία πόλις ἐστὶν εἰς κατοικισμὸν βελτίστη. χρωῖται δὲ τῆς ὁδοῦ καθηγεμόσιν ὀρνέοις, ὁ μὲν κορώνη, ὁ δὲ κολοῖω· ὀνομάζονται δὲ ὁ μὲν Πεισθέταιρος, ὁ δὲ Εὐελπίδης· ὃς καὶ πρότερος ἄρχεται. ἡ σικηρὴ ἐν Ἀθήναις. τὸ δράμα τοῦτο τῶν ἄγαν δυνατῶς πέποιημένων. ἐδιδάχθη ἐπὶ Χαβρίου ἄρχοντος διὰ Καλλιστράτου, ὃς ἦν δεύτερος τοῖς Ὀρνισι· πρῶτος Ἀμειβίας Κωμισταῖς· τρίτος Φρόνχος Μονοτρόφῃ. ἐστὶ δὲ λέ'. φοβερὰ δὲ τότε τοῖς Ἀθηναίοις τὰ πράγματα. τέ τε γάρ ναυτικὸν ἀπέλασε περὶ Σικελίαν· Λάμαχος οὐκέτι ἦν· Νικίας ἐτεθνήκει· Αἰμίλειαν ἦσαν τειχίσαντες Λακεδαιμόνιοι· Ἄγις, ὁ Λακεδαιμόνιον στρατηγός, περιεκάθητε τὴν Ἀττικὴν· Ἀλκιβιάδης τὸ Λακεδαιμονίων ἐφρόνει, καὶ ἐπιλησιάζων συνεβουλεύσατο τὰ χρηστὰ Λακεδαιμονίοις. τὰυτα αἱ Ἀθηναίων σφοδραί· διὰ ταῦτα αἱ Ἀθηναίων φυγαί· καὶ ὁμῶς οὐκ ἀπέλαστο τοῦ κατοπραγματεῖν καὶ σκοπεφεντεῖν.

Α Λ Λ Ω Σ.

Τῆς τῶν Ἀθηναίων πολιτείας τὸ μέγιστον ἦν κλίος, αὐτόχθοσι γενέσθαι καὶ αὐτῇ φιλοτιμίᾳ πρῶτη, τὸ μηδέπω μηδεμιᾶς πόλεως φανείσης, αὐτῇ πρῶτον ἀναβλαστῆσαι. ἀλλὰ τῇ χρόνῳ ὑπὸ προσατώσεων πάνη-

οἶον καὶ πολιτῶν δυσχερῶν ἀντίφραπτο, καὶ διαφθεύτο
 πάλιν. ἐπὶ οὖν τοῦ Δικελεικοῦ πολέμου, ποτηρῶν τινῶν
 τὰ πράγματα ἐγχειροθέντων, ἐπισφαλῆς γέγονεν ἢ
 παρ' αὐτῶν κατάστασις. καὶ ἐν μὲν ἄλλοις δράμασι διὰ
 τῆς κωμωδικῆς ἀδείας ἤλεγχον Ἀριστοφάνης τοὺς κακῶς
 πολιτευομένους, φανεραῖς μὲν εὐδαμῶς, οὐ γὰρ ἐπὶ τούτῳ
 ἦν, ληληθότως δέ, ὅσον ἀκῆσαν ἀπὸ κωμωδίας προσ-
 κρούειν· ἐν δὲ τοῖς Ὀρνίσι καὶ μέγα τα διακωμῶνται
 ὡς γὰρ ἀδιόρθωτον ἤδη νόσον τῆς πολιτείας νοσοῦσης,
 καὶ διαφθαμένῃς ὑπὸ τῶν προσηταίων, ἄλλη τινὰ
 πολιτεία ἀντίτιται, ὥσαντι συγκαχυμένων τῶν καθε-
 στῶτων· οὐ μόνον δὲ ταῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸ σχῆμα ἄλλο
 καὶ τὴν φύσιν, εἰ δέοι, συμβουλεύει μετατιθέσθαι πρὸς
 τὸ ἡμετέρας βίον. καὶ ἡ μὲν ῥεπέτασις αὕτη. τὰ δὲ
 κατὰ θεῶν βλάσφημα ἐπιτηδείως ἔπονόμεται. κωμῶν
 γὰρ φησι τὴν πόλιν προσδεῖσθαι θεῶν, ἀφροντιστούν-
 των τῆς κατωκίας Ἀθηῶν τῶν ὄντων, καὶ παντελεῖς
 ἠλλοτριωμάτων ἑαυτοὺς τῆς χώρας. ἀλλ' ὁ μὲν καθόλου
 στίχος τοιοῦτος. ἕκαστος δὲ τῶν κατὰ μέρος, οὐκ εἰπῆ,
 ἀλλ' ἀντικρὺς Ἀθηναίων, καὶ τῶν παρ' αὐτοῖς ἐγχειρι-
 ζομένων τὰ κοινὰ, ἐλέγχει τὴν φαύλην διάθεσιν, ἐπιθυ-
 μίαν ἐγκατασπέρων τοῖς ἀκούουσι, ἀπαλλαγῆναι τῆς
 ἐνεστώσης μοχθηρᾶς πολιτείας. ὑποτίθεται γὰρ ὑπὲρ
 τὸν ἀέρα πόλιν, τῆς γῆς ἀπαλλάσσω· ἀλλὰ καὶ βουλὰς
 καὶ συνόδους ὀρνίθων, ταῖς Ἀθηναίων δυσχεραίνων.
 ἀλλὰ καὶ ὅσα παίζει, ἐπίσκοπον, ἢ ψηφισματογράφον,
 ἢ τοὺς λοιποὺς εἰσάγων, οὐχ ἅπλῶς, ἀλλὰ γυμνοῖ τὰς
 ἀπάντων προαιρέσεις, ὡς ἀσχροκερδέας ἐνεκεν χρημα-
 τίζονται. εἰδ' ὕστερον καὶ τοὺς θεοὺς εἰς ἀπρονοησίαν
 κωμῶδει. τὰ δὲ ὀνόματα τῶν γερόντων πεποιήται, ὡς ἰ

πεποιθολή ἕτερος τῷ ἔταρῳ, καὶ ἐπιζοι ἔσεσθαι ἐν βελ-
τιόσι. τινὲς δὲ φασὶ τὸν πειητὴν τὰς ἐν ταῖς τραγωδίαις
τερατολογίας ἐν μὲν ἄλλοις διαλέγειν, ἐν δὲ ταῖς νῦν
τῆς Γυγαντομαχίας συμπλοκῆν ἔωλον ἀποφαίνων,
ὄρισεν ἔδωκε διαφίρεσθαι πρὸς θεοὺς περὶ τῆς ἀρχῆς.

Ἐπὶ Χαβρίου τὸ δράμα καθῆκεν εἰς ἄστν, διὰ
Καλλιστράτου· εἰς δὲ Ἀθήναια τὸν Ἀμφιάραον εἰδίδαξε
διὰ Φιλωνίδου. λάβοι δ' ἂν τις τοὺς χρόνους ἐκ τῶν
πίρουσι γενομένων ἐπὶ Ἀριστομνήστου, τοῦ πρὸ Χαβρίου.
Ἀθηναῖοι γὰρ πέμπουσι τὴν Σαλαμινίαν, τὸν Ἀλκιβιά-
δην μετασταλλόμενοι ἐπὶ κρήσει τῆς τῶν μυστηρίων ἐκμι-
μήσεως. ὁ δὲ ἄχρι μὲν Θουρίου εἶπετο τοῖς μεθήκουσιν·
ἐκείθεν δὲ δρασμὸν ποιησάμενος, εἰς Πελοπόννησον
ἐπεραιώθη. τῆς δὲ μετακλήσεως μὲνηται καὶ Ἀριστο-
φάνης, ἀποκρύπτων μὲν τὸ ὄνομα, τὸ δὲ πρᾶγμα δηλῶν,
ἐν οἷς γε φησί· (v. 145.)

Μηδαμῶς

ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' ἀνακύβεται
κλητῆρ' ἄγουσ' ἔωθεν ἡ Σαλαμινία.

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ.

*Διὰ τὰς δίκας φεύγουσιν Ἀθήνας δύο τινές·
οἱ πρὸς τὸν ἔποπα, τὸν λεγόμενον Τηρέα,
ἔλθόντες, ἡρώτων ἀπράγμονα πόλιν.
εἷς δ' ὄρνις ἔποπι συμπαρῶν μετὰ κλειόνων
πιτηρῶν διδάσκει, τί δύναται ὄρνιθων γένος,
καὶ πῶς, εἴαν περ κατὰ μέσον τὸν αἶρα
πόλιν κτίσωσι, τῶν θεῶν τὰ πράγματα
αὐτοὶ παραλήψοντι· ἐκ δὲ τοῦδε φάρμακον
πτέρυγας τ' ἐποίησαν· ἤξιωσαν δ' οἱ θεοί,
ἐπίθεσιν οὐ μικρὰν ὄρωντες γενομένην.*

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΥΕΑΠΙΔΗΣ, *δς καὶ Εὐέλπης.*

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ΤΡΟΧΙΑΟΣ *θεράπων Ἐποπος.*

ΕΠΟΥ.

ΧΟΡΟΣ ΟΡΝΙΘΩΝ.

ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.

ΚΗΡΥΚΕΣ.

ΙΕΡΕΥΣ.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

ΜΕΤΩΝ *γεωμέτρης.*

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.

ΑΓΓΕΛΟΙ.

ΙΡΙΣ.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ *διθυραμβοποιός.*

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΟΙΚΕΤΗΣ *Πεισθεταίρου.*

ΟΡΝΙΘΕΣ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ὄρθην καλεύεις, ἢ τὸ δένδρον φαίνεται;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

διαφράγεις· ἦδε δ' αὖ κρώζει πάλιν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τί, ὦ πενήθ', ἄνω κέτα κλαπύταμεν;
ἀπολούμεθ', ἄλλως τὴν ὁδὸν προφορομένω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τὸ δ' ἐμὲ, καρώνη παιθόμενον, τὸν ἄθλιον,
ὁδοῦ περιελθῆν στάδια πλεῖν ἢ χίλια.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τὸ δ' ἐμὲ, κολοῖω παιθόμενον, τὸν δύσμορον,
ἀποσποδῆσαι τοὺς ὄνυχας τῶν δακτύλων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ' οὐδ', ὅπου γῆς ἐαμίεν, αἰδ' ἔγωγ' ἔτι.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἐντεσθενὲ τὴν πατρίδ' ἂν ἐξούροις σέ που.

οὐδ' ἄν, μὰ Δία, γ' ἐνταῦθεν Ἐξημοσιίδης.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οἶμοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ μὲν, ὦ τᾶν, τὴν ἑδὸν ταύτην ἴθι.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἢ δεινὰ γὰρ δίδρασκον οὐκ τῶν ὀρνέων,
 ὁ πινακοπώλης Φιλοκράτης μελαγχολῶν,
 15 ὃς τῶδ' ἔφρασκε νῶν φράσειν τὸν Τηρέα,
 τὸν ἔποφ', ὃς ὄρνις ἐγένετ', ἐκ τῶν ὀρνέων·
 κἀπέδοτο τὸν μὲν Θαρήβελίδου τουτοῖ
 κολοῖον ὀβολοῦ· τήνδε δὲ τριωβόλου.
 τῷ δ' οὐκ ἄρ' ἦσθην οὐδὲν ἄλλο, πλὴν δάκνειν.
 20 καὶ νῦν τί κέχηνας; ἔσθ' ὅποι κατὰ τῶν πετρῶν
 ἡμᾶς εἴ' ἄξιαι; οὐ γάρ ἐστ' ἐνταῦθά τις
 ὁδός.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐδὲ μὰ Δί' ἐνταῦθά γ' ἀτραπὸς οὐδαμοῦ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οὐδ' ἢ κορώνη τῆς ὁδοῦ τι λέγεις πέρι;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὔ. ταῦτά κρώζει, μὰ Δία, νῦν τε καὶ τότε.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

25 τί δὴ λέγεις περὶ τῆς ὁδοῦ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δ' ἄλλο γ', ἢ
 βρούκουσ' ἀπίδουσαι φηαί μου τοὺς θακτύλους.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οὐ δεινὸν οὖν δῆτ' ἐστίν, ἡμᾶς δεαμένους

ἐς κόρακας ἔλθεῖν, καὶ παρεσκευασμένους,
 ἔπειτα μὴ ἕξουρῆν δύνασθαι τὴν ὁδόν;
 ἡμεῖς γάρ, ὧ ἄνδρες οἱ παρόντες ἐν λόγῳ,
 νόσον νοσοῦμεν τὴν ἐναντίαν Σάκκ.

30

ὁ μὲν γάρ, ὧν οὐκ ἄστος, εἰσβιάζεται·
 ἡμεῖς δέ, φυλῇ καὶ γένει τιμώμενοι,
 ἄστοι μετ' ἄστων, οὐ σοβοῦντος οὐδενός,
 ἀνεπτόμεσθ' ἐκ τῆς πατρίδος ἀμφοῖν ποδοῖν,
 αὐτὴν μὲν οὐ μισοῦντι ἐκείνην τὴν πόλιν,
 τὸ μὴ οὐ μεγάλην εἶναι φύσει κούδαιμονα,
 καὶ πᾶσι κοινήν ἐναποτίσαι χρήματα.

35

οἱ μὲν γάρ οὖν τέττιγες ἓνα μῆν' ἢ δύο
 ἐπὶ τῶν κραδῶν ἄδουσιν· Ἀθηναῖοι-δ' ἄσθ
 ἐπὶ τῶν δικῶν ἄδουσι πάντα τὸν βίον.

40

διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βᾶδον βαδίζομεν
 κανοῦν δ' ἔχοντε, καὶ χύτραν, καὶ μυρξήνας,
 πλανώμεθα, ζητοῦντε τόπον ἀπράγμονα.

ἔπου καθιδρυθέντε διαγενοίμεσθ' ἄν.

45

ὁ δὲ στόλος νῶν ἐστὶ παρὰ τὸν Τηρέα
 τὸν ἔποπα, παρ' ἐκεῖνου κενθίσθαι δεομένων,
 εἴ που τοιαύτην εἶδε πόλιν, ἢ πέπτατο.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΪΡΟΣ.

οὔτος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τί ἐστιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΪΡΟΣ.

ἢ κορώνη μοι πάλας

ἄνω τι φράζει.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

χὼ κολοῖός εὔτοσέ

ἄνω κέχρηεν, εἰσπερὶ δαιμόνιός τί μοι
 κούκ ἔσθ' ὅπως οὐκ ἔστιν ἐνταῦθ' ὄρεα,
 εἰσόμεθα δ' αὐτίκ', ἢ ποιήσωμεν ψόφας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ' οἷσθ' ὁ θραῦσον; τῷ σκάλι θύνη τῆν πέτραν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

55 σὺ δὲ τῇ κεφαλῇ γ', ἢ ἡ δειπλάσιος ὁ ψόφος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

σὺ δ' οὖν λίθῳ κόψον λαβῶν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

πάνυ γ', εἰ δοκεῖ.

παῖ, παῖ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί λέγεις, οὔτος; τὸν ἔποπα καὶ καλεῖς;
 οὐκ ἀντὶ τοῦ πειδός γ' ἐχρῆν ἔποποῖ καλεῖν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἔποποῖ. ποιήσεις ἔτι με κόπτειν αὐθις αὐθις;
 60 ἔποποῖ.

ΤΡΟΧΙΑΟΣ.

τίσες οὔτοι; τίς δ' βούων τὸν δεσπότην;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ἄπολλον Ἄποτρούπαιε, τοῦ χασμήματος.

ΤΡΟΧΙΑΟΣ.

οἴμοι τάλας, ὀρνιθοθήρα τοντῶν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οὔτος, τί δεινὸν ἢ τί κάλλιον λέγεις;

ΤΡΟΧΙΑΟΣ.

ἀπολαῖσθον.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐκ ἐσμὲν ἀνθρώποι.

ΟΡΝΙΘΕΣ.

91

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

τί δαί;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ἐποδεδιώς ἔγωγε, Διβυκὸν ὄρνικον.

65

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

οὐδὲν λέγεις.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

καὶ μὴν ἔρου καὶ πρὸς ποδῶν.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

ὄδι δὲ δὴ τίς ἐστὶν ὄρνις; οὐκ ἔραϊς,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἐπιμεχοδῶς ἔγωγε Φασιανικός.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἀλλὰ σὺ, τί θηρίον ποτ' εἶ, πρὸς τῶν θεῶν;

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

ὄρνις ἔγωγε δούλος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἠττήθης τινός

70

ἀλεκτρινόου;

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

οὐκ· ἀλλ' ὅτε περὶ ὁ δεσπότης

ἔποψ ἐγένετο, τότε γενέσθαι μ' εὗξατο

ὄρνιν, ἢ ἀκόλουθον διάκονόν τ' ἔχη.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

θεῖται γὰρ ὄρνις καὶ διακόνου τινός;

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

οὗτός γ', αἶτ', οἶμαι, πρότερον ἀνθρώπος ποτ' ᾶν,

75

τότε μὲν ἐρᾷ φαγεῖν ἀφύας Φαληρικᾶς·

τρέχω π' ἀφύας ἐγώ, λαβὼν τὸ τριβλίον.

ἔτνους δ' ἐπαθυμῆι, δεῖ τε τορύνης καὶ χύτρας;

τρέχω πὶ τορύνην.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τροχίλος ὄρνις οὔτοσί.

80 οἷσθ' οὖν ὃ δρᾶσον, ὧ τροχίλα; τὸν δεσπότην
ἡμῖν κάλεσον.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

ἀλλ' ἀρτίως, νῆ τὸν Δία,

εὔδει καταφαγῶν μύρτα καὶ σέρφους τινάς.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ὅμως ἐπίγειρον αὐτόν.

ΤΡΟΧΙΛΟΣ.

οἶδα μὲν σαφῶς,

ὅτι ἀχθέσται· σαφῆ δ' αὐτόν οὐναὶ ἐπεγορῶ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

85 κακῶς σύ γ' ἀπόλοι· ὧς μ' ἀπέκτεινας δέει.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οἴμοι κακοδαίμων, χῶ κολοιός μ' οἴχεται
ὑπὸ τοῦ δέους.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ δειλότατον σὺ θηρίον,

δείσας ἀφήκας τὸν κολοιόν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

εἶπ' ἐμοί,

σὺ δὲ τὴν κορώνην οὐκ ἀφήκας καταπεσῶν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

90 μὰ Δί' οὐκ ἔγωγε.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ποῦ γάρ ἐστιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐπέτατο.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἄρ' ἀφῆκας, ὦ γάρθ' ὡς ἀνδρείος εἶ.

ΕΠΟΨ.

ἄνοιγα τὴν ὕλην, εἴ' ἐξέλθω ποτέ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ὦ Ἡράκλεις, τοῦτ' ἐστὶ τί ποτ' ἐστὶ θηρίον;
τίς ἢ πτέρωσις; τίς ὁ τρόπος τῆς τριλοφίας;

ΕΠΟΨ.

τίνες εἰσὶ μ' οἱ ζητοῦντες;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οἱ δώδεκα θεοὶ —

95

εἰξασιν ἐπιτρέψαι σε.

ΕΠΟΨ.

μῶν με σκώπτειτον,
ὀρῶντε τὴν πτέρωσιν; ἦν γάρ, ὦ ξένοι,
ἄνθρωπος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οὐ σοῦ καταγελῶμεν.

ΕΠΟΨ.

ἀλλὰ τοῦ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τὸ φάμφορ ἡμῖν σου γέλοισιν φαίνεται.

ΕΠΟΨ.

τοιαῦτα μέντοι Σοφοκλῆς λυμαίνεται
ἐν ταῖς τραγωδίασιν ἐμὲ τὸν Τηρέα.

100

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Τηρεὺς γάρ εἰ σύ; πότερον ὄρνις, ἢ ταῦς;

ΕΠΟΨ.

ὄρνις ἔγωγε.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

κᾶτά σοι ποῦ τὰ πτερά;

ΕΠΟΨ.

ἐξερρήνηκε.

● ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

πότερον ὑπὸ νόσου τινός;

ΕΠΟΨ.

- 105 οὐκ· ἀλλὰ τὸν χειμῶνα πάντα τῶρνα
 πτερορρήνει τε, καὶ τις ἕτερα φύομεν.
 ἀλλ' εἵπατόν μοι, σφῶ τῷ ἐσιόν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

νώ; βροταῖ.

ΕΠΟΨ.

ποδαπὸ τὸ γένος;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ὄθεν αἱ τριήρεις αἱ καλάι.

ΕΠΟΨ.

μῶν Ἡλιαστά;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

μή, ἀλλὰ θατέρου τρόπου·

- 110 ἀπηλιαστά.

ΕΠΟΨ.

σπείρεται γὰρ τοῦτ' ἐκεί

τὸ σπέρμ';

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ὄλιγον θηῶν ἂν ἐξ ἀγροῦ λάβεις.

ΕΠΟΨ.

πράγους δὲ τοῦ θεοῦ δευρὸν ἤλθειν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

σοὶ ξυγγενέσθαι βουλομένα.

ΕΠΟΨ.

τίνος πέρι;

ΕΥΒΑΠΙΔΗΣ.

ὅτι πρῶτα μὲν ἦσθ' ἄνθρωπος, ὡσπερ νῶ, πατήρ,
 καὶ ἀργύριον ὠφείλησας, ὡσπερ νῶ, ποτιέ, 115
 κούκ ἀποδιδούς ἔχαιρας, ὡσπερ νῶ, πατέ·
 εἴτ' ἀνθις ὀρνίθων μεταλλάξας φύσιν,
 καὶ γῆν ἐπέτεον καὶ τὴν θάλατταν ἐν κύκλῳ,
 καὶ πάνθ', ὅσα περ ἄνθρωπος, ὅσα τ' ὄρνις, φρονεῖς,
 ταῦτ' οὖν ἔκείαι νῶ πρὸς σέ δαυθ' ἀφίγματο, 120
 εἴ τινα πόλιν φράσαις ἡμῖν εὐερον,
 ὡσπερ σισύραν ἐγνατακλίθῆναι μαλθακῆν.

ΕΠΟΨ.

ἔπειτα μείλω τῶν Κραναῶν ζητῆς πόλιν·

ΕΥΒΑΠΙΔΗΣ.

μείλω μὲν οὐδέν, προσφορετέραν δὲ νῶν.

ΕΠΟΨ.

ἀριστερακτεῖσθαι δῆλος εἰ ζητῶν.

ΕΥΒΑΠΙΔΗΣ.

ἐγώ;

125

ἦμισθε καὶ τὸν Σκελλίου βδελύττομαι.

ΕΠΟΨ.

ποῖαν τιν' οὖν ἦδιστ' ἄν οἰκοῖτ' ἄν πόλιν·

ΕΥΒΑΠΙΔΗΣ.

ὅπου τὰ μέγιστα πράγματ' εἶη τοιαδί·
 ἐπὶ τὴν θύραν μου πρῶ τις ἐλθὼν πᾶν φίλων
 λέγοι ταδί· Πρὸς τοῦ Διὸς τοῦλυμπίου, 130
 ὅπως παρίσει μοι καὶ σὺ καὶ τὰ παιδία
 λουσάμενα πρῶ· μείλω γὰρ δεσπιᾶν γάμου.
 καὶ μηδαμῶς ἄλλως ποιήσεις· εἰ δὲ μή,

μή μοι τότ' ἔλθῃς, ὅταν ἐγὼ πράττω κακῆς.

ΕΠΟΨ.

135 νῆ Δία, ταλαιπώρων γε πραγμάτων ἐρᾶς.
τί δαὶ σύ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τοιούτων ἐρῶ καγώ.

ΕΠΟΨ.

τῶν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὅπου ξυναντιῶν μοι ταδί τις μέμψεται,
ὥσπερ ἀδικηθεῖς, παιδὸς ὠραίου πατῆρ'
Καλῶς γέ μοι τὸν υἱόν, ὃ Στιλβωνίδῃ,
140 εὐρῶν ἀπιόντ' ἀπὸ γυμνασίου λελουμένον,
οὐκ ἔκυσας, οὐ προσεῖπας, οὐ προσηγάγου,
οὐκ ὤρχιπέδησας, ὣν ἐμοὶ πατρικὸς φίλος.

ΕΠΟΨ.

ὃ δειλακρίων σύ, τῶν κακῶν οἶων ἐρᾶς.
ἀτὰρ ἔστι γ', ὅποιαν λέγετον, εὐδαίμων πόλις
145 παρὰ τὴν Ἐρυθρὰν θάλατταν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οἶμοι, μηδαμῶς

ἡμῖν παρὰ τὴν θάλατταν, ἵν' ἀνακίψεται
κλητῆρ' ἄγουσ' ἔωθεν ἡ Σαλαμινία.
Ἑλληνικὴν δὲ πόλιν ἔχεις ἡμῖν φράσαι;

ΕΠΟΨ.

τί οὐ τὸν Ἥλειον Δέπρον οἰκίζετον
ἐλθόνθ';

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

150 ὅτι, νῆ τοὺς θεούς, ὅσ' οὐκ ἰδεῖν,
βδελύττομαι τὸν Δέπρον ἀπὸ Μαλανθίου.

ΕΠΟΨ.

ἀλλ' εἰδὼν ἕτεροι τῆς Δοκρίδος Ὀπούντιοι,
ἵνα χρῆ κατοικεῖν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ἔγωγ' Ὀπούντιος
οὐκ ἂν γενοίμην ἐπὶ ταλάντῳ χρυσοῦ.
οὗτος δὲ δὴ τίς ἐσθ' ὁ μετ' ὀρνιθῶν βλος;
σὺ γὰρ οἶσθ' ἀκριβῶς.

155

ΕΠΟΨ.

οὐκ ἄχαρις ἐς τὴν τρεφὴν·
οὗ πρῶτα μὲν δεῖ ζῆν ἄνευ βαλαντίου.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

πολλὴν γ' ἀφῆλεις τοῦ βλου κιβδηλίαν.

ΕΠΟΨ.

νεμόμεσθα δ' ἐν κήποις τὰ λευκὰ σήσαμα,
καὶ μύρτα, καὶ μήκωνα, καὶ σισυμβρία.

160

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ὑμεῖς μὲν ἄρα ζῆτε νυμφίων βλον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

φεῦ, φεῦ·

ἦ μέγ' ἐνορῶ βούλευμ' ἐν ὀρνιθῶν γένει,
καὶ δύναμιν, ἣ γίνοιτ' ἂν, εἰ πλῆθισθ' ἔμοι.

ΕΠΟΨ.

τί σοι πιθώμεσθ' ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὁ τι πλῆθησθες ; πρῶτα μὲν

μὴ περιπέσθες πανταχῇ κεκηρῳότες·
ὡς τοῦτ' ἄτιμον τοῦργον ἐστίν. αὐτίκα
ἐκεῖ παρ' ἡμῖν τοὺς πετιομένους ἦν ἔρη,
Τίς οὗτος ὄρνις ; ὁ Τελίας ἐρεῖ ταδί·

165

Ἄνθρωπος ἀστάθμητος, ὄρνις πετόμενος,
170 ἀτέκμαρτος, οὐδὲν οὐδέποτε ἐν ταύτῳ μίμων. —

ΕΠΟΨ.

νῆ τὸν Διόνυσον, εὖ γε μοιμᾶ ταυταγί.
τί ἂν οὖν ποιῶμεν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἰκίσαιτε μίαν πόλιν.

ΕΠΟΨ.

ποίαν δ' ἂν οἰκίσαιμεν ὄρνιθες πόλιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἄληθες, ὧ σκαιότατον εἰρηκῶς ἔπος;
175 βλέπον κάτω.

ΕΠΟΨ.

καὶ δὴ βλέπω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

βλέπε νῦν ἄνω.

ΕΠΟΨ.

βλέπω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

περίλαβε τὸν τράχηλον.

ΕΠΟΨ.

νῆ Δία,

ἀπολαύσομαι τι γ', εἰ διαστραφήσομαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

εἰδές τι;

ΕΠΟΨ.

τὰς νεφέλας γε καὶ τὸν οὐρανόν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐχ οὗτος οὖν δήπου στὶν ὄρνιθων πόλος;

ΕΠΟΨ.

πόλος; τίνα πρόπον;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὡςπερ εἶποι τις τόπος.

180

ὅτι δὲ πολεῖται τοῦτο, καὶ διέρχεται
ἅπαντα, διὰ τοῦτό γε καλεῖται νῦν πόλος·
ἦν δ' οἰκίσθητε τεῦτο, καὶ φράξθηθ' ἅπαξ,
ἐκ τοῦ πόλου τούτου κεκλήσεται πόλις.

ὥστ' ἄρξεται ἀνθρώπων μὲν, ὡςπερ παρνόπων,
τούς δ' αὖ θεοὺς ἀπολεῖτε λιμῶι Μηλίω.

185

ΕΠΟΨ.

πῶς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐν μέσῳ δήπουθεν ἀήρ ἐστι γῆς.
εἶθ', ὡςπερ ἡμεῖς, ἦν ἰεναὶ βουλόμεθα
Πυθῶδε, Βοιωτοὺς δλοδοῦν αἰτούμεθα,
οὕτως, ὅταν θύσωσιν ἄνθρωποι θεοῖς,
ἦν μὴ φόρον φέρωσιν ὑμῖν οἱ θεοί,
διὰ τῆς πόλεως τῆς ἀλλοτριᾶς καὶ τοῦ Χάους
τῶν μηρίων τὴν κνίσσαν οὐ διαφρήσετε.

190

ΕΠΟΨ.

ἰού, ἰού·

μὰ γῆν, μὰ παγίδας, μὰ νεφέλας, μὰ δίκτυα,
μὴ γὰρ νόημα κομψότερον ἤκουσά πω·
ὥστ' ἂν κατοικίζοιμι μετὰ σοῦ τὴν πόλιν,
εἰ ξυνδοκίη τοῖσιν ἄλλοις ὀρνείοις.

195

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τίς ἂν οὖν τὸ πρᾶγμ' αὐτοῖς διηγήσαιτο;

ΕΠΟΨ.

σύ.

200 ἐγὼ γὰρ αὐτούς, βαρβάρους ὄντας πρὸ τοῦ,
 εἰδίδαξα τὴν φωνήν, ξυγῶν πολὺν χρόνον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πῶς δῆτ' ἂν οὐτούς ξυγκαλέσειας;

ΕΠΟΨ.

θαδίως.

205 δευρὶ γὰρ ἐμβὰς αὐτίκα μάλ' ἐς τὴν λόχημν,
 ἔπειτ' ἀνεγείρας τὴν ἐμὴν ἀηδόνα,
 καλοῦμεν αὐτούς· οἱ δέ, γῶν τοῦ φθέγματος
 εἴαν περ ἐπακούσωσι, θεύσσονται δρόμῳ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ φιλτάτ' ὀρνίθων σύ, μή νυν ἕσταθι·
 ἀλλ', ἀντιβολῶ σ', ἄγ', ὡς τάχιστ' ἐς τὴν λόχημν
 ἔσβαινε, κἀνέγειρε τὴν ἀηδόνα.

ΕΠΟΨ.

210 ἄγε, σύννομέ μοι, παῦσαι μὲν ὕπνου·
 χῦσον δέ νόμους ἱερῶν ὕμνων,
 οὓς διὰ θείου στόματος θρηγεῖς,
 τὸν ἐμὸν καὶ σὸν πολύδακρον Ἴτυν
 ἐλελιζομένη διεροῖς μέλεσιν
 215 γένυσσας Ξουθῆς· καθαρὰ χῶρει
 διὰ φυλλοκόμου σμίλλακος ἠχῶ
 πρὸς Διὸς ἔδρας, ἔνθ' ὁ χρυσοκόμας
 Φοῖβος ἀκούων, τοῖς σοῖς ἐλέγοις
 ἀντιπάλλων ἐλεφαντόδεντον
 φόρμιγγα, θεῶν ἴστησι χορούς·
 220 διὰ δ' ἀθανάτων στομάτων χωρεῖ
 ξύμφωνος ὁμοῦ
 θεῖα μακάρων ὀλολογῆ
 (αὐλεῖ τις.)

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ Ζεῦ βασιλεῦ, τοῦ φθέγματος τοῦ ὀρνιθίου
οἶον καταμελλήτωσε τὴν λόχημην ἄλην.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οὔτος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί ἐστιν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οὐ σιωπήσεις;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δαί;

225

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οὔποψ μελωδεῖν αὐ παρασκευάζεται.

ΕΠΟΨ.

ἐποποί, ποποί, ποποί, ποποί, ποποί, ποποί.

ἰώ, ἰώ. ἴτω, ἴτω, ἴτω, ἴτω,

ἴτω τις ὧδε τῶν ἐμῶν ὀμοπτεῖων.

ὅσα τ' εὐσπόρους ἀγρῶν γύας

νέμεσθε, φῦλα μυρία,

κριθοτράγων,

σπερμολόγων τε γένη

ταχὺ πετιόμενα,

μαλθακὴν ἰέντα γῆρυν.

ὅσα τ' ἐν ἄλοκι θαμὰ βῶ-

λον ἀμφιτετυβίλεθ' ὧδε

λεπτίον, ἠδομένα φωνᾶ.

235

τιό, τιό, τιό, τιό, τιό, τιό, τιό, τιό.

ὅσα θ' ὑμῶν κατὰ κήπους ἐπὶ κισσοῦ

κλάδεσι νομὸν ἔχει.

240 τά τε κατ' ὄρεα, τά τε κοινοτράγα, τά τε κομάρο-
φάγα·

ἀνύσατε πιστόμενα πρὸς ἐμὴν αὐδάν·

τριοτό, τριοτό, τριοτό, τοβροξέ·

ὄσα θ' ἑλίας παρ' αὐλώνας

τάς ὀξυστόμους ἐμπίδας

245 κάπτεθ'· ὄσα τ' εὐδρόσους τε

γῆς τόπους ἔχετε, καὶ λειμῶ-

να τὸν ἐρόεντα Μαραθῶνος·

ὄρνις τε πτεροποίκιλος

ἄτταγαῖς, ἄτταγαῖς·

250 ὦν τ' ἐπὶ πόντιον οἶδμα θαλάσσης

φῦλα μετ' ἀλκυνόνεσσι ποτᾶται·

δεῦρ' ἔτε, πευστόμενοι τὰ νεώτερα.

πάντα γὰρ ἐνθάδε φῦλ' ἀθροίζομεν οἰ-

ωνῶν τῶν ταναοδείρων.

255 ἦκει γὰρ τις δριμύς πρέσβυς

καινὸς γνώμην,

καινῶν τ' ἔργων ἐγχειρητής.

ἀλλ' ἴτ' ἐς λόγους ἅπαντα

δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο, δεῦρο.

ΧΟΡΟΣ.

260 τοροτοροτοροτοροτοροτιγξέ.

κικκαβαῦ, κικκαβαῦ.

τοροτοροτοροτολιλιγξέ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὄρῳς τι' ὄρνιν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν σῦ.

καὶ τοὶ κέχηρά γ' εἰς τὸν οὐρανὸν βλέπων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἄλλως ἄρ' οὕπου, ὡς ἔοικ', εἰς τὴν λόχην
 ἑμβάς, ἐπῶζε, χαραθρὸν μιμούμενος.

265

ΦΟΙΝΙΚΟΠΤΕΡΟΣ.

τοροτῆξ, τοροτῆξ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ γὰθ', ἀλλὰ γ' οὔτοσι καὶ δὴ τις ὄρνις ἔρχεται.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

νῆ Δί', ὄρνις δῆτα. τίς ποτ' ἐστίν; οὐ δῆπου ταῶς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὔτος αὐτὸς νῦν φράσει· τίς ἐστὶν ὄρνις οὔτοσι; 270

ΕΠΟΨ.

οὔτος οὐ τῶν ἡθάδων τῶνδ', ὧν ὄραθ' ὑμῖς ἀεὶ,
 ἀλλὰ λιμναῖος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

βαβαί, καλὸς γε καὶ φοινικιοῦς.

ΕΠΟΨ.

εἰκότως· καὶ γὰρ ὄνομ' αὐτῷ γ' ἐστὶ Φοινικόπτερος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οὔτος, ὦ σέ τοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί βασιτρεῖς;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἔταρος ὄρνις οὔτοσι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

νῆ Δί', ἔταρος δῆτα, γ' οὔτος ἔξεδρον χώραν ἔχων. 275
 τίς ποτ' ἔσθ' ὁ μούσόμεντις ἀτοπος ὄρνις ὀριβάτης;

ΕΠΟΨ.

ὄνομα τούτῳ Μῆδός ἐστι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Μῆδος; ὦ νὰξ Ἡράκλεις.

εἶτα πῶ; ἄνευ καμήλου Μῆδος ὧν ἐπέπτατο;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἕτερος αὐτὸν λόφον κατεληφώς τις ὄρνις οὔτοσί.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

280 τί τὸ τέρας τοῦτί ποί' ἐστίν; οὐδ' οὐ μόνος ἄρ' ἦσθ'
ἔκου;

ἀλλὰ χ' οὔτος ἕτερος;

ΕΠΟΨ.

ἀλλ' οὔτος μὲν ἐστὶ Φιλοκλέους
ἐξ Ἐποπος· ἐγὼ δὲ τοῦτου πάππος· ὡσπερ εἰ λέγοις,
Ἴππόνικος Καλλίου, καὶ Ἴππονίκου Καλλίας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Καλλίας ἄρ' οὔτος οὔρνις ἐστίν· ὦ; πτερορόβυσξ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

285 ἄτε γὰρ ὧν γειναῖος, ὑπὸ τῶν συκοφαντῶν τίλλεται,
αἶ τε θήλειαι προσεκτίλλουσιν αὐτοῦ τὰ πτερά.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ Πρόσειδον, ὡς ἕτερος αὐτὸν βαπτὸς ὄρνις οὔτοσί.
τίς ὀνομάζεται ποθ' οὔτος;

ΕΠΟΨ.

οὔτοσί καταφαγᾶς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔστι γὰρ καταφαγᾶς τις ἄλλος, ἢ Κλεώνυμος;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

290 πῶς ἂν οὐν Κλεώνυμός γ' ὦν, οὐκ ἀπέβαλε τὸν
λόφον;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλὰ μὲν τοι τίς ποθ' ἢ λόφωσις ἢ τῶν ὀρνέων;

ἦ. πὶ τὸν διαυλον ἦλθον;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ὥσπερ οἱ Κᾶρες μὲν οὖν
ἐπὶ λόφῳν εὐκοῦσαν, ὧ γὰρ, ἀσφαλείας οὐνεκα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ Πόσειδον, οὐχ ὀρῆς ὅσον ξυνελλεκται κακὸν
ὀρνέων;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ὦ νὰξ Ἀπολλων, τοῦ νέφους. ἰού, ἰού. 295
οὐδ' ἰθεὶν εἶ' εἶσθ' ὑπ' αὐτῶν πετομένων τὴν εἴσοδον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὔτοσ' ἐπέριξ· ἐκείνοσ' γε, νῆ Δί, ἄτταγαῶς·
οὔτοσ' δὲ πηρέλω· ἐκείνοσ' δὲ γ' ἕλκων.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τίς γὰρ εἶσθ' ὀπίσθεν αὐτῆς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὅστις ἐστί; κειράλος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

κειράλος γὰρ ἐστιν ὄρνις;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ γὰρ ἐστὶ Σποργίλος; 300

χ' αὐτῆ γὰρ γλαυξ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τί φῆς; τίς γλαυκ' Ἀθήναζ ἦγαγε;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τίττα, φρυγῶν, κορυδός, ἐλεᾶς, ὑποθυμῖς, περιστερὰ,
νέριός, ἰέραξ, φάττα, κόκκυξ, ἐρυθρόπους, κελλή-
πυρις,

πορφυρίς, κέρχνη, κολυμβίς, ἀμπελίς, φήγη, δρύοψ.

ΕΠΟΨ.

μήπω φοβηθῆς τὸν λόγον.

ΧΟΡΟΣ.

τί μ' εἰργάσω;

ΕΠΟΨ.

ἄνδρ' ἰδεξάμην ἐρασιὰ τῆσδε τῆς ξυνουσίας.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ δέδρακας τοῦτο τοῦργον;

ΕΠΟΨ.

καὶ δεδρακώς γ' ἠδομαι. 325

ΧΟΡΟΣ.

κἄστιν ἦδη ποῦ παρ' ἡμῖν;

ΕΠΟΨ.

εἰ παρ' ὑμῖν εἴμ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ.

ἕα, ἕα.

στρ.

προδεδόμεθ', ἀνόσιά τ' ἐπάθομεν.

ὃς γὰρ φίλος ἦν, ὁμότροφά δ' ἡμῖν

ἐνέμετο πεδία παρ' ἡμῖν,

παρέβη μὲν θεσμούςς ἀρχαίους,

παρέβη δ' ὄρκους ὀρνίθων.

330

εἰς δὲ δόλον ἐκάλεσεν, παρέβαλέν τ' ἐμὲ παρὰ
γένος ἀνόσιον, ὅπερ, ἐξότ' ἐγένετό γ', ἐπ' ἐμοὶ

πολέμιον ἐτράφη.

πρὸς μὲν σὺν τὸν ἔργον ἡμῖν ἔστιν ὕστερος λόγος·

τῷ δὲ πρεσβύτα δοκεῖ μοι τῷδε δοῦναι τὴν δίκην,

διαφορηθῆναί δ' ἔφ' ἡμῶν.

335

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὡς ἀπωλόμην δ' ἄρα.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

αἴτιος μέντοι σὺ νῦν εἶ τῶν κακῶν τούτων μόνος.
ἐπὶ τί γάρ μ' ἐκείθεν ἦγες;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔν' ἀκολουθοίης ἐμοί.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

340 ἵνα μὲν οὖν κλάοιμι μεγάλα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τοῦτο μὲν ληθεῖς ἔχων
κάρτα· πῶς κλαυσεῖ γάρ, ἢν ἀπαξ γε τῷ φθαλμῷ
κκοπήης;

ΧΟΡΟΣ.

ἰὼ, ἰὼ.

ἀντ.

ἔπαγ', ἐπιθ', ἐπίφθορ πολέμον-
ορμῶν φονίαν, πτέρυγά τε παντᾶ
ἐπίβαλε, περὶ τε κύκλωσαι·
ὡς δεῖ τῷδ' οἰμώζειν ἄμφω
καὶ δοῦναι ζύγχει φορβάν.

345

οὔτε γὰρ ὄρος σκιερὸν, οὔτε νέφος αἰθέριον,
οὔτε πολὺν πέλαγός ἐστιν, ὃ τι δέξεται

350

τῷδ' ἀποφνύοντε με.

ἀλλὰ μὴ μέλλωμεν ἤδη τῷδε τίλλειν καὶ δάκην.
ποῦ σθ' ὃ ταξιαρχος; ἐπαγέτω τὸ δεξιὸν κέρας.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τοῦτ' ἐκείνο· ποῖ φύγω δύστηνος;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὔτος, οὐ μανεῖς;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἔν' ὑπὸ τούτων διαφορηθῶ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πῶς γὰρ ἂν τούτους δοκίμῃς

ἐκφυγαῖν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

οὐκ οἶδ' ὅπως ἂν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ' ἐγὼ τοί σοι λέγω, 355

ὅτι μένοντε δεῖ μάχεσθαι, λαμβάνειν τε τῶν χυτῶν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τί δὲ χύτρα νῶ γ' ὠφελήσει;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Γλαυξ μὲν οὐ πρόσβησι νῦν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τοῖς δὲ γαμφώνυξι τοῖσδε;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τὸν ἀβελίσκον ἀρπάσας,

εἶτα κατόπηξον πρὸς αὐτῶν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τοῖσι δ' ὀφθαλμοῖσι τί;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὄξύβαφρον ἐντευθενὶ πρόσθου λαβαίν, ἢ τρυβλίον. 360

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ὦ σοφώτατ', εὖ γ' ἀνεῦρες αὐτὸ καὶ στρατηγικῶς·

ὑπερακοντίζεις σὺ γ' ἤδη Νικίαν ταῖς μηχαναῖς.

ΧΟΡΟΣ.

ἐλελελεῦ· χῶρε, κάθες τὸ ρύγχος· οὐ μέλλειν ἐχθρῶν.

ἔλκε, τίλλε, παῖε, δεῖρε, κόπτε πρώτην τὴν χύτραν.

ΕΠΟΨ.

εἰπέ μοι, τί μέλλετ', ὦ πάντων κάκιστα θηρίων, 365

ἀπολέσαι, καθόντες οὐδέν, ἄνδρα, καὶ διασπάσαι,

τῆς ἐμῆς γυναικὸς ὄντε ξυγγενεὶς καὶ φυλῆτα;

ΧΟΡΟΣ.

φεισόμεσθα γὰρ τί τῶνδε μᾶλλον ἡμῖς, ἢ λόκω;
ἢ τίνας τισαίμεθ' ἄλλους τῶνθ' ἂν ἐχθίλους ἔτι;

ΕΠΟΨ.

870 εἰ δὲ τὴν φύσιν μὲν ἐχθροί, τὸν δὲ τοῦν εἰσὶν φίλοι,
καὶ διδάξοντίς τι δεῦρ' ἤκουσιν ὑμᾶς χρήσιμον.

ΧΟΡΟΣ.

πῶς δ' ἂν οἱ γ' ἡμᾶς τι χρήσιμον διδάξειάν ποτε
ἢ φράσειαν, ὄντες ἐχθροὶ τοῖσι πάπποις τοῖς ἐμοῖς;

ΕΠΟΨ.

875 ἀλλ' ἀπ' ἐχθρῶν δῆτα πολλὰ μανθάνουσιν οἱ σοφοί.
ἢ γὰρ εὐλάβεια σώζει πάντα. παρὰ μὲν οὖν φιλῶν
οὐ μάθοις ἂν τοῦθ'. ὁ δ' ἐχθρὸς εὐθύς ἐξηράγκασεν.
αὐτίχ' αἱ πόλεις παρ' ἀνδρῶν ἔμαθον ἐχθρῶν, κοῦ
φιλῶν,

ἐκπονεῖν θ' ὑψηλὰ τεῖχη, ναῦς τε κερκῆσθαι μακράς·
τὸ δὲ μάθημα τοῦτο σώζει παῖδας, οἶκον, χρήματα.

ΧΟΡΟΣ.

880 ἔστι μὲν λόγων ἀκούσαι πρῶτον, ὡς ἡμῖν δοκεῖ,
χρήσιμον· μάθοι γὰρ ἂν τις κάπὸ τῶν ἐχθρῶν σοφόν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΣΟΣ.

οἶδε τῆς ὀργῆς χαλᾶν εἴξασιν. ἀναγ' ἐπὶ σκέλος.

ΕΠΟΨ.

καὶ δίκαιόν γ' ἐστί, καὶ μοι δεῖ νέμειν ὑμᾶς χάριν.

ΧΟΡΟΣ

ἀλλὰ μὴ οὐδ' ἄλλο σοὶ πω κρᾶγμ' ἠραντιώμεθα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

885 μᾶλλον εἰρήνην ἄγουσιν ἡμῖν· ὥστε τὴν χύτραν
τῷ τε τρυβλίῳ καθίλει.

καὶ τὸ δόρυ χρῆ, τὸν ὀβελισκόν,
 περιπατεῖν ἔχοντας ἡμᾶς
 τῶν ὀπλῶν ἐντός, παρ' αὐτῶν
 τὴν χύτραν, ἄκραν ὀρώντας
 ἐγγύς· ὡς οὐ φευκτέον νῶν.

390

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἔτεόν· ἦν δ' ἄρ' ἀποθάνωμεν,
 κατορυγησόμεσθα ποῦ γῆς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὁ Κεραμεικὸς δεῖξται νῶ.
 δημόσια γὰρ ἵνα ταφᾶμεν,
 φήσομεν πρὸς τοὺς στρατηγούς,
 μαχομένῳ τοῖς πολεμίοισιν
 ἀποθανεῖν ἐν Ὀρνεαῖς.

395

ΧΟΡΟΣ.

ἄναγ' ἐς τάξιν ἄλιν ἐς ταυτόν,
 καὶ τὸν θυμὸν κατὰθου κίνας
 παρὰ τὴν ὀργήν, ἄσπερ ὀπλίτης·
 κἀναπυθώμεθα τούσδε, τίνας ποτέ,
 καὶ πόθεν ἔμολον,
 ἐπὶ τίνα τ' ἐπίνοιαν.

400

ἰφ', Ἐποψ, σέ τοι καλῶ.

405

ΕΠΟΨ.

καλεῖς δὲ τοῦ κλύειν θέλων;

ΧΟΡΟΣ.

τίνας ποθ' οἶδε, καὶ πόθεν;

ΕΠΟΨ.

ξένθ σοφῆς ἀφ' Ἑλλάδος.

ΧΟΡΟΣ.

τύχη δὲ ποία κομί-

410

ζαι ποτ' αὐτῷ πρὸς ὄρ-
-νιδας ἔλθῃν;

ΕΠΟΨ.

ἔρωσ

βίου, διαίτης τε καὶ
σου, ξυνοικεῖν τέ σοι,
καὶ ξυνεῖναι τὸ πᾶν.

ΧΟΡΟΣ.

τί φῆς;
λέγουσι δὲ τῇ τίνας λόγους;

ΕΠΟΨ.

415

ἄπιστα καὶ πέρα κλύειν.

ΧΟΡΟΣ.

ὄρᾳ τι κέρδος ἐνθάδ' ἄξιον μονῆς,
ὅτιω πέποιθέ μοι ξυνὼν
κρατεῖν ἂν ἢ τὸν ἐχθρόν, ἢ
φιλοισιν ὠφελεῖν ἔχει;

ΕΠΟΨ.

420

λέγει μέγαν τιν' ὄλβον, οὐ-
τε λεκτιάν, οὔτε πιστόν· ὡς
σὰ ταῦτα γὰρ δὴ πάντα, καὶ
τὸ τῆδε, καὶ τὸ κείσε, καὶ
τὸ δεῦρο, προσβιβᾶ λέγων.

ΧΟΡΟΣ.

425

πότῃρα μανόμενος;

ΕΠΟΨ.

ἄφατον, ὡς φρόνιμος.

ΧΟΡΟΣ.

ἐν σοφόν τι φρονί;

ΕΠΟΨ.

πρωτότατον κνάδος,

σόφισμα, κῆμα, τρίμμα, παιπάλημ' ὄλον.

ΧΟΡΟΣ.

λέγει κἀλευέ μοι, λέγειν.

430

κλύων γάρ, ὦν σύ μοι λέγεις

λόγων, ἀνεπτέρωμαι.

ΕΠΟΨ.

ἄγα δὴ σύ καὶ σύ, τὴν πανοπίαν πάλι

ταύτην λαβόντε, κρεμάσατον τύχη γαθῆ

εἰς τὸν ἱππὸν εἶσω, πλησίον τοῦ πιστάτου.

435

σύ δὲ τούτῳ ἐφ' αἴσπερ τοῖς λόγοις ξυνέλεξ' ἔγω,
φράσον, δίδαξον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω γὰρ μὲν οὔκ,

ἦν μὴ διάθικται γ' οἶδα διαθήκη μοι,

ἦνπερ ὁ πύθηςος τῆ γυναικὶ δέθετο,

ὁ μαχαιροποιός, μήτε δάκνειν τούτους ἐμέ,

440

μήτ' ὀρχήτεδ' ἔλκειν, μήτ' ὀρύτταν —

ΧΟΡΟΣ.

οὔ τί που

τὸν . . . ; οὐδαμῶς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὔκ· ἀλλὰ τὸ φθαλμῶ λέγω.

ΧΟΡΟΣ.

διατίθεμαι γωγα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

κατόμοσέν γιν ταῦτά μοι.

ΧΟΡΟΣ.

ὄμνημ' ἐπὶ τούτοις, πᾶσι νικᾶν τοῖς κριταῖς

445

καὶ τοῖς θεαταῖς πᾶσιν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔσται ταυταγί.

ΧΟΡΟΣ.

εἰ δὲ παραβαίην, ἐνδ' κριτῆ νικᾶν μόνον.

ΚΗΡΥΞ.

ἀκούετε λεῶ· τοὺς ὀπλίτας νυνμενὶ
ἀνελομένους θ' ὤπλ' ἀπιέναι πάλιν οἴκαδε,
σκοπεῖν δ' ὅ τι ἂν προγράψωμεν ἐν τοῖς πινυακίοις.

ΧΟΡΟΣ.

450 δολερὸν μὲν ἀεὶ κατὰ πάντα δὴ τρόπον στή.
πέφυκεν ἄνθρωπος. σὺ δ' ὅμως λέγε μοι.

τάχα γὰρ τύχαις ἂν
χρηστὸν ἐξειπῶν, ὅ τι μοι παρορᾷς
ἢ δύναμιν τινα με-

455 ζω παραλειπομένην ὑπ' ἐμῆς φρονός
ἀξυνέτου· σὺ δὲ τοῦθ'
ὀρᾷς· λέγ' εἰς κοινόν.

ὅ γὰρ ἂν σὺ τύχης μοι
ἀγαθὸν πορίσας, τοῦτο κοινὸν ἔσται.
ἀλλ' ἐφ' ὅτῳ περ πράγματι τὴν σὴν ἤκεις γνώμη
ἀναπέισας,

460 λέγε θαρσύνσας· ὡς τὰς σπονδὰς οὐ μὴ πρότερον
παραβῶμεν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καὶ μὴν ὀργῶ, νῆ τὸν Δία, καὶ προπεφύραται λόγος
εἰς μοι,

ὄν διαμάττειν οὐ καλύει. φέρε παῖ στέφανον· κατα-
χθῆσθαι

κατὰ χεῖρός ὕδωρ φερέτω ταχύ τις.

ΕΥΕΛΗΙΔΗΣ.

δειπνήσειν μέλλομεν, ἦ τί;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλὰ λέγειν ζητῶ τι πάλαι μέγα, καὶ λαρι-
 ρὸν ἔπος τι,

ὅ τι τὴν τούτων θραύσει ψυχὴν· οὕτως ἑμῶν ὑπερ-
 αλγῶ,

465

οἳ τινες ὄντες πρότερον βασιλῆς —

ΧΟΡΟΣ.

ἡμῖς βασιλῆς; τίτος;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πάντων, ὅπόσ' ἐστίν, ἐμοῦ πρώτον, τουδί, καὶ τοῦ
 Διὸς αὐτοῦ.

ἄρχαιότεροι πρότεροί τε Κρόνου, καὶ Τιτάνων ἐγέ-
 νεσθε,

καὶ γῆς.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ γῆς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω.

ΧΟΡΟΣ.

τουτί, μὰ Δί', οὐκ ἐπεπύσμη.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἄμαθῆς γὰρ ἔφυς, κοῦ πολυπράγμων, οὐδ' Αἰσω-
 πον πεπάτημας,

470

ὅς ἔφρασκε λέγων κορυδὸν πάντων πρώτην ὄρνιθα
 γενέσθαι,

πρωτίαν τῆς γῆς· κἄπειτα νόσφ' τὸν πατέρ' αὐτῆς
 ἀποθνήσκων.

γῆν δ' οὐκ εἶναι· τὸν δὲ προκείσθαι πεμπτὰιον
 τὴν δ' ἀποροῦσαν
 ὑπ' ἀμχανίας, τὸν πατέρ' αὐτῆς ἐν τῇ κεφαλῇ
 κατορύξαι.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

475 ὁ πατήρ ἄρα τῆς κορυδοῦ νυνὶ κεῖται τεθνεὺς Κε-
 φαλήσιν.

ΕΠΟΨ.

οὐκοῦν δῆτ', εἰ πρότεροι μὲν γῆς, πρότεροι δὲ θεῶν
 ἐγένοντο,
 ὡς πρεσβυτάτων ὄντων, αὐτῶν ὀρθῶς ἔσθ' ἡ βα-
 σιλεία.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

νῆ τὸν Ἀπόλλω· πάνυ τοίνυν χρὴ φύγῃς βόσκειν
 σε τολαιπόν·
 οὐκ ἀποδώσει ταχέως ὁ Ζεὺς τὸ σκῆπτρον τῷ δρυ-
 κολάπτῃ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

480 ὡς δ' οὐχὶ θεοὶ τοίνυν ἦρχον τῶν ἀνθρώπων τὸ
 παλαιόν,
 ἀλλ' ὄρνιθες, καὶ βασιλευσόν, πόλλ' ἐστὶ τεκμήρια τούτων.
 ἀντίκα δ' ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρυόν', ὡς
 ἐτυράννῃ,
 ἦρχέ τε Περσῶν· πρῶτον πάντων, Δαρειὸν καὶ Με-
 γαβύζον·
 ὥστε καλεῖται Περσικὸς ὄρνις ἀπὸ τῆς ἀρχῆς εἶ-
 κείνης.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

485 διὰ ταῦτ' ἄρ' ἔχων καὶ νῦν, ὥσπερ βασιλεύς ὁ μέ-
 γας, διαβάσκει

ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τὴν κυρβασίαν, τῶν ὀρνίθων μόνος,
ὄρθῆν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὕτω δ' ἴσχυσέ τε, καὶ μέγας ἦν τότε καὶ πολὺς,
ὥστ' ἔτι καὶ νῦν,

ὑπὸ τῆς φώμης τῆς τὰτ' ἐκεῆνης, ὁπόταν μόνον ὄρ-
θριον ᾄσῃ,

ἀναπηδῶσιν πάντες ἐπ' ἔργον, χαλκῆς, κερραμῆς,
σκυλοδέψαι,

σκυτῆς, βαλανῆς, ἀλφριταμοιβοί, τορνευτολυρασι-
δοπηγοί.

490

οἱ δὲ βαδίζουσ' ὑποδησάμενοι νύκτωρ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἐμὲ τοῦτό γ' ἐρώτα.
χλαῖναν γὰρ ἀπώλεσ' ὁ μοχθηρὸς Φραγίων ἐρίων
διὰ τοῦτον.

ἐς δεκάτην γὰρ ποτε παιδαρίου κληθεῖς, ὑπέπινον
ἐν ἄσται,

κᾶρτι κάθουσαν· καὶ πρὶν δειπνεῖν τοὺς ἄλλους,
οὗτος ἄρ' ἦσε·

κᾶγὼ νομίσας ὄρθρον ἐχώρουν Ἀλιμοντάδε, κᾶρτι
προκύπτω

495

ἔξω τείχους, καὶ λαποδύτης παιεὶ φοπάλω με τὸ
νώτον·

κᾶγὼ πίπτω, μέλλω τε βοᾶν· ὁ δ' ἀπέβλισε θοῖμά-
τιόν μου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἱκτῖνος δ' οὖν τῶν Ἑλλήνων ἦρχεν τότε κᾶβασίλευς.

ΕΠΟΨ.

τῶν Ἑλλήνων;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καὶ κατέδειξεν γ' οὗτος πρῶτος βασιλεύων
500 προκυλινοῦσθαι τοῖς ἰκτίνοις.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

νή τὸν Διόνυσον, ἔγωγ' οὖν
ἐκυλινοῦμένη ἰκτίνον ἰδῶν· κἄθ' ὑπτιος ὦν ἀνα-
χάσκων,
ὀβολὸν κατεβρόχθισα· κἄτα κενὸν τὸν θύλακον οἶ-
καθ' ἀφείλων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Αἰγύπτου δ' οὐ καὶ Φοινίκης πάσης κόκκυξ βασι-
λεὺς ἦν·
χῶπόθ' ὁ κόκκυξ εἶποι κόκκω, τότε γ' οἱ Φοίνικες
ἅπαντες
505 τοὺς πυρούς ἄν καὶ τὰς κριθὰς ἐν τοῖς πεδίοις ἐθί-
ριζον.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοῦπος ἀληθῶς· κόκκω, ψαλοὶ
πεδίωνδε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἦρχον δ' οὕτω σφόδρα τὴν ἀρχήν, ὥστ' εἴ τις καὶ
βασιλεύοι
ἐν ταῖς πόλεσιν τῶν Ἑλλήνων, Ἀγαμέμνων, ἢ Με-
νέλαος,
ἐπὶ τῶν σκήπτρων ἐκάθητ' ὄρνις, μετέχων ὅ τι δω-
ροδοκοίη.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

510 τοῦτὶ τοῖνον οὐκ ἦδη γώ· καὶ δεῖτά μ' ἐλάμβανε
θαῦμα,

ὅπότε' ἐξέλθοι Πριάμῳ τις ἔχων ὄρνιν ἐν τοῖσι τρα-
γωδοῖς·

ὁ δ' ἄρ' εἰστήκει τὸν Λυσικράτη τηρῶν, ὃ τι δωρο-
δοκοίη.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὁ δὲ δεινότατόν γ' ἐστὶν ἀπάντων, ὃ Ζεὺς γὰρ ὁ
νῦν βασιλεύων

αἰετὸν ὄρνιν ἔστηκεν ἔχων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, βασι-
λεύς ὢν·

ἦ δ' αὖ θυγάτηρ γλαῦχ'· ὁ δ' Ἀπόλλων, ὣσπερ
θεράπων, ἰέρακα.

515

ΕΥΒΑΠΙΔΗΣ.

νῆ τὴν Δήμητρ', εὖ ταῦτα λέγεις. τίνος οὐνεκα ταῦτ'
ἄρ' ἔχουσιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

εἴν', ὅταν θύῃω τι, ἔπειτ' αὐτοῖς ἐς τὴν χεῖρ', ὡς
νόμος ἐστί,

τὰ σπλάγχνα διδοῖ, τοῦ Διὸς αὐτοὶ πρότεροι τὰ
σπλάγχνα λάβωσιν.

ᾧ μὲν τ' οὐδεὶς τότε' ἂν ἀνθρώπων θεόν, ἀλλ' ὄρ-
νιδας ἅπαντες.

Λάμπων δ' ὄμνυσ' ἔτι καὶ νῦν τὸν χῆν', ὅταν ἐξα-
πατῶ τι.

520

οὕτως ὑμᾶς πάντες πρότερον μεγάλους ἁγίους τ'
ἐνόμιζον,

νῦν δ' ἀνδράποδ', ἠλιθίους, Μανᾶς.

ὣσπερ δ' ἤδη τοὺς μαινομένους,

βάλλουσ' ὑμᾶς, καὶ τοῖς ἱεροῖς

πᾶς τις ἐφ' ὑμῖν ὀρνιθουτῆς-

ἴσθησι βρόχους, παγίδας, φάβδους,

525

ἔρη, νεφέλας, δίκτυα, πηκτιάς·
 ἅτα λαβόντες πωλοῦσ' ἀθρόους.
 οἱ δ' ἄνοῦνται βλιμάζοντας·
 530 κούδ' οὖν, εἶπαρ ταῦτα δοκεῖ δρᾶν,
 ὀπιτησάμενοι παρέθενθ' ὑμᾶς,
 ἄλλ' ἐπικνωσιν τυρόν, ἔλαιον,
 σίλφιον, ὄξος, καὶ τρίπαντες
 κατάχυσμ' ἕτερον γλυκὺ καὶ λιπαρῶν,
 535 κᾶπειτα κατσκευάσαν θερμὸν
 τοῦτο καθ' ὑμῶν
 ἀντιῶν, ὥσπερ κενεβρίων.

ΧΟΡΟΣ.

πολὺ δὴ, πολὺ δὴ χαλεπωτάτους λόγους ἀπ.
 ἤνεγκας, ἀνθρώφ' ὡς ἐδάκρυσά γ' ἐμῶν
 540 πατέρων κάκη, οἱ,
 τάσθε τὰς τιμὰς προγόνων παραδόν-
 των ἐπ' ἐμοῦ κατέλυ-
 σαν. σὺ δ' ἐμοὶ κατὰ δαίμονα καὶ κατὰ
 συντυχίαν ἀγαθήν
 ἤκεις ἐμοὶ σωτήρ.
 545 ἀναθεὶς γὰρ ἐγὼ σοι
 τὰ νεόττια κᾶμαντόν οἰκίσω δὴ.
 ἀλλὰ τί χρὴ δρᾶν, σὺ δίδασκει παρών· ὡς ζῆν οὐκ
 ἄξιον ἡμῶν,
 εἰ μὴ κομούμεθα παντὶ τρόπῳ τὴν ἡματέραν βασι-
 λείαν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καὶ δὴ τοῖονν πρῶτα διδάσκω μίαν ὀρνίθεω πόλει
 εἶναι·

κἄπειτα τὸν αἴρα πάντα κύκλω, καὶ πᾶν τουτὶ τὸ
 μεταξύ, 550
 περιτειχίζω μεγάλας πλινθοῖς ὀπταῖς, ὥσπερ Βα-
 βυλῶνα.

ΕΠΟΨ.

ὦ Κεβριόνα, καὶ Πορφυρίων, ὡς σμαρδαλίον τὸ πό-
 λισμα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

κἄπειτ' ἄν τουτὶ ἐπαυστήκη, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί'
 ἀπαιτεῖν.
 κἄν μὲν μὴ φῆ, μηδ' ἐθελήσῃ, μηδ' εὐθύς γνωσι-
 μαχήσῃ,¹
 ἱερὸν πόλεμον προὔδᾶν αὐτῷ, καὶ τοῖσι θεοῖσιν
 ἀπειπεῖν 555

διὰ τῆς χώρας τῆς ὑμετέρας ἐστυκόσι μὴ διαφοιτᾶν,
 ὥσπερ πρότερον μοιχεύσοντες τὰς Ἀλκμήνας κατέ-
 βαινον,

καὶ τὰς Ἀλόπας, καὶ τὰς Σεμέλας· ἦνπερ δ' ἐπίωσ'
 ἐπιβάλλειν
 σφραγίδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν φωλήν, ἵνα μὴ βινῶσ' ἔι'
 ἐκείνας.

τοῖς δ' ἀνθρώποις ὄρνιν ἕτερον πέμψαι κήρυκα κε-
 λεύω, 560

ὡς ὀρνίθων βασιλευόντων, θύειν ὄρνισι τολοιπὸν·
 κἄπειτα θεοῖς ὕστερον αὐθις· προσνείμασθαι δὲ
 προπόντως

τοῖσι θεοῖσιν τῶν ὀρνίθων, ὅς ἑᾶν ἀρμόζῃ καθ'
 ἕκαστον.

ἦν Ἐφροδίτη θύῃ, πυρούς ὄρνιθι φαληρίδι θύειν·

565 ἦν δὲ Ποσειδάωνι τις ὄνθ' ἄνθ', νήπιη πυρούς καθα-
γίξειν·

ἦν δ' Ἑρακλῆσι τις βοῦν, λάρα καστούς θύειν μελι-
τούττας·

κᾶν Διὶ θύη βασιλεῖ κριόν, βασιλεὺς ἔστ' ὀρχίλος
ὄρνις,

ᾧ προτέρω θεῖ τοῦ Διὸς αὐτοῦ σέρφον ἐνόρχην
σφαγιάζειν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἦσθην σέρφω σφαγιαζομένω. βροντάτω νῦν ὁ μέ-
γας Ζᾶν.

ΕΠΟΨ.

570 καὶ πῶς ἡμᾶς νομοῦσι θεοὺς ἄνθρωποι, κοῦχὶ κο-
λοιούς,

οἱ πετόμεσθα, πτέρυγας τ' ἔχομεν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ληρεῖς. καὶ, νῆ Δί', ὃ γ' Ἑρμῆς
πέτεται, θεὸς ὢν, πτέρυγας τε φορεῖ, κἄλλοι γε
θεοὶ πάνυ πολλοί.

ἀντίκα Νίκη πέτεται πτερόγων χρυσαῖν· καὶ, νῆ
Δί' Ἑρως γε.

Ἴριον δ' ἔθ' Ὀμηρος ἔφασκ' ἰκέλην εἶναι τρήρων
παλεῖη.

ΕΠΟΨ.

575 ὁ Ζεὺς δ' ἡμῶν οὐ βροντήσας πῆμψι πτερόεντα κε-
ραυνόν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἦν δ' οὖν ὑμᾶς μὲν ὑπ' ἀγνοίας εἶναι νομίσωσι τὸ
μηδέν,

τούτους δὲ θεούς, τοὺς ἐν Ὀλύμπῳ, τότε χρὴ στρου-
θῶν νέφος ἀρθεῖν,
καὶ σπερμαλόγων, ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸ σπέρμ' αὐτῶν
ἀνακάμψαι·

κἄπειτ' αὐτοῖς ἢ Δημήτηρ πυρούς πεινῶσι μετρίτω.

ΕΥΞΑΠΙΔΗΣ.

οὐκ ἐθέλῃσι, μὰ Δί', ἀλλ' ὄψει προφάσεις αὐτὴν
παρέχουσαν.

580

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἳ δ' αὖ κόρακες τῶν ζουγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν κα-
ταροῦσι,

καὶ τῶν προβάτων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκκοιπᾶντων ἐπὶ
πίρῃ·

εἰθ' ὃ γ' Ἀπόλλων, ἰατρός γ' ὢν, ἰάσθω· μισθο-
φορεῖ δέ.

ΕΥΞΑΠΙΔΗΣ.

μή, πρὶν γ' ἂν ἐγὼ τὰ βοιδαρίω τὰ μὲν πρώτιστ'
ἀποδώμαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἦν δ' ἠγῶνται σὲ θεόν, σὲ βίον, σὲ δὲ Γῆν, σὲ Κρό-
νον, σὲ Ποσειδῶ,

585

ἀγάθ' αὐτοῖσιν πάντα παρέσται.

ΕΠΟΨ.

λέγε δὴ μοι τῶν ἀγαθῶν ἔν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πρῶτα μὲν αὐτῶν τὰς οὐρανῶν οἳ πάροντες οὐ
κατίδονται;

ἀλλὰ γλαυκῶν λόχος εἰς αὐτοὺς καὶ κερκηνήδων ἐπι-
τρέψει.

εἶθ' οἱ κνῆτες καὶ ψῆρες ἀεὶ τὰς σικῆς οὐ κατέ-
 δονται,
 590 ἀλλ' ἀναλέξει πάντας καθαρῶς αὐτούς ἀγέλη μία
 κηλῶν.

ΕΠΟΨ.

πλουτεῖν δὲ πόθεν δώσομεν αὐτοῖς; καὶ γὰρ τού-
 του σφόδρ' ἐρώσι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τὰ μέταλλ' αὐτοῖς μαντευομένοις οὔτοι δώσουσι τὰ
 χρηστά,
 τὰς τ' ἐμπορίας τὰς κερδαλέας πρὸς τὸν μάντιν
 κατεροῦσιν,
 ὥστ' ἀπολεῖται τῶν ναυκληρῶν οὐδεὶς.

ΕΠΟΨ.

πῶς οὐκ ἀπολεῖται:

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

595 προθρεῖ τις ἀεὶ τῶν ὀρνίθων μαντευομένη περὶ τοῦ
 πλοῦ.
 Νυνὶ μὴ πλεῖ, χειμῶν ἔσται· νυνὶ πλεῖ, κέρδος
 ἐπίσται. —

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

γαυλὸν κτώμαι, καὶ ναυκληρῶ, κούκ ἂν μείναμι
 παρ' ἡμῖν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τούς θησαυρούς τ' αὐτοῖς δεῖξουσ', οὓς οἱ πρότεροι
 κατέθεντο,
 τῶν ἀργυρίων· οὔτοι γὰρ ἴφασι. λέγουσι δὲ ται
 τὰδε πάντες·
 600 Οὐδεὶς οἶδεν τὸν θησαυρὸν τὸν ἐμόν, πλὴν εἴ τις
 ἄρ' ὄρνις. —

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

πωλῶ γαυλόν, κτώμαι σμύνην, καὶ τὰς ὑδρίας ἀνο-
ρύττω.

ΕΠΟΨ.

πῶς δ' ὑγίαιαν δάσουσ' ἀντοῖς, οὔσαν παρὰ τοῖσι
θροῖσιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἦν εὖ πράττωσ', οὐχ ὑγίαια μεγάλη τοῦτ' ἐστί;
σάφ' ἴσθι,
ὡς ἄνθρωπός γε κακῶς πράττων ἀταχνῶς οὐδεὶς
ὑγιαίνει.

ΕΠΟΨ.

πῶς δ' εἰς γῆράς ποτ' ἀφίξονται; καὶ γὰρ τοῦτ'
ἔστ' ἐν Ὀλύμπῳ. 605

ἦ παιδάρι' ὄντ' ἀποθνήσκαι δεῖ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μὰ Δί', ἀλλὰ τριακόσι' ἀντοῖς
ἔτι προσθήσουσ' ὄρνιθας ἔτη.

ΕΠΟΨ

παρὰ τοῦ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

παρὰ τοῦ; παρ' ἐαυτῶν.
οὐκ οἶσθ', ὅτι πέντ' ἀνδρῶν γενεὰς ζῶει λακίρυνζα
κορώνη;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

αἰβοῖ, ὡς πολλῶν κρείττους οὔτοι τοῦ Διὸς ἡμῶν βα-
σιλεύειν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ γὰρ πολλῶ; καὶ πρῶτα μὲν οὐ-
χὲ νεὸς ἡμᾶς οἰκοδομεῖν δεῖ 610

λιθίνους αὐτοῖς, οὐδέ θυρῶσαι.
 χρυσαῖσι θύραις· ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις
 καὶ πρινιδίοις οἰκήσουσιν.

615

τοῖς δ' αὖ σαμνοῖς τῶν ὀρνίθων
 δένδρον ἐλάας ὃ νεὸς ἔσται·
 κοῦδ' εἰς Δελφούς, οὐδ' εἰς Ἀμμων'
 ἐλθόντες, ἐκεῖ θύσομεν· ἀλλ' ἐν
 ταῖσιν κομάροις καὶ τοῖς κοτῖνοις
 620 στάντες, ἔχοντες κριθάς, πυρούς,
 εὐξόμεθ' αὐτοῖς ἀνατείνοντες
 τῷ χεῖρ', ἀγαθῶν διδόναι τι μέρος.
 καὶ ταῦθ' ἡμῖν παραχρῆμ' ἔσται,
 πυρούς ἄλλγους προβαλοῦσιν.

ΧΟΡΟΣ.

625 ὦ φίλιται' ἔμοι πολὺ πρεσβυτῶν ἐξ ἐχθίστου μετα-
 πίπτων,
 οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγὼ πόθ' ἐκὼν τῆς σῆς γνώμης
 ἔτ' ἀφείμην.

ἐπανχήσας δὲ τοῖσι σοῖς
 λόγοις, ἐπηπειλήσα, καὶ κατώμοσα,
 ἦν σὺ παρ' ἐμέ

630

θέμενος ὁμόφρονας λόγους δικαί-
 ους, ἀδόλους, ὄσιλους,
 ἐπὶ θεοῦς ἴοις,
 ἔμοι φρονῶν ξυνωδά, μὴ
 πολὺν χρόνον θεοῦς ἔτι
 σκῆπτρα ταυὰ τρίψεν.

635

ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ ῥώμῃ πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τετε-
 ξόμεθ' ἡμεῖς·

ὅσα δὲ γνώμη δαΐ βουλευέειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ'
ἀνάγκηται.

ΕΠΟΨ.

καὶ μὴν, μὰ τὸν Δι', οὐχὶ νοστάζειν ἔτι
ᾧρα ἴσθιν ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικῶν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν. πρῶτον δὲ τοὶ
εἰσέλθετ' εἰς νοτιῶν γε τὴν ἐμὴν
καὶ τὰ μὰ κάρφη καὶ τὰ παρόντα φρούρανα,
καὶ τοῦνομ' ἡμῖν φράσαστον.

640

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλὰ θάδιον.

ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος.

ΕΠΟΨ.

τῷ δέ, τί;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἐυελπίδης Θρηῆθεν.

ΕΠΟΨ.

ἀλλὰ χαίρετον

ἄμφω.

645

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

δεχόμεθα.

ΕΠΟΨ.

δεῦρο τοῖνον εἴσιτον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβῶν ἡμᾶς.

ΕΠΟΨ.

ἴθι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀτάρ, τὸ δεῖνα, δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
φέρ' ἴδω, φράσον νῶν· πῶς ἔγωγε χ' οὔτοσι

ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις, οὐ πετομένοις;

ΕΠΟΨ.

650 καλῶς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὄρα νυν, ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
ἐστὶν λεγόμενον δὴ τι, τὴν ἀλώπεχ', ὡς
φλαύριως ἐκοινώνησεν αὐτῷ ποτὲ.

ΕΠΟΨ.

μηδὲν φοβηθῆς. ἔστι γάρ τι φίλιον,
ὃ διατραγόντ' ἔσσεθον ἐπιτερωμένα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

655 οὕτω μὲν εἰσώμεν. ἄγε δὴ, Ξανθία,
καὶ Μανόδαρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.

ΧΟΡΟΣ.

οὕτος, σὲ καλῶ, σὲ καλῶ.

ΕΠΟΨ.

τί καλεῖς;

ΧΟΡΟΣ.

τούτους μὲν ἄγων μετὰ σεαυτοῦ,
ἀριστισον εὖ· τὴν δ' ἠδουμαλῆ ξύμφωνον ἀηδόνα
Μούσαις

κατάλειψ' ἡμῖν, δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ'
ἐκείνης.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

660 ὦ τοῦτο μέντοι, νῆ Δί', αὐτοῖσιν πιθοῦ·
ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτάμου τοῦρνίθιον·
ἐκβίβασον αὐτοῦ, πρὸς θεῶν, αὐτήν, ἵνα
καὶ νῶ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.

ΕΠΟΨ.

ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῶν, ταῦτα χρὴ δοῦν. ἡ Πρόακη,

ἔβρωε, καὶ σαντήν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.

665

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλὸν τούρνιθιον·
ὡς δ' ἀπαλόν, ὡς δὲ λευκόν.

ΕΥΕΔΠΙΔΗΣ.

ἄρά γ' οἶσθ', ὅτι
ἐγὼ διαμηρῶμι ἂν αὐτήν ἠδέως;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσόν, ὡσπερ παρθένος.

ΕΥΕΔΠΙΔΗΣ.

ἐγὼ μὲν αὐτήν καὶ φιλήσαι μοι δοκῶ.

670

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ', ὃ κακὸδαμιον, φύγχος ὀβελίσκος ἔχει.

ΕΥΕΔΠΙΔΗΣ.

ἀλλ', ὡσπερ ὄρν, γῆ Δί', ἀπαλέφαντα χρῆ
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα, καὶ σὺ τῷ φιλεῖν.

ΕΠΟΨ.

ἴωμεν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἠγοῦ δὴ σὺ νῦν τύχη γαθῆ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ φίλη, ὦ

675

ξασθή, φίλτατον ὀρνέων
πάντων, ξύννομος τῶν ἐμῶν

ἕμων, ξύντροφ' ἀηδοῖ·

ἠλθες, ἠλθες, ἔφθης,

ἠδὺν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ'.

680

ἀλλ', ὦ καλλιβόαν κρέκουσ'

θύλον φθέγμασιν ἠρινοῖς,

ἄρχου τῶν ἀναπαιστων.

- Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμανυόβιοι, φύλλον γενεᾶ
 προσόμοιοι,
 685 ὀλυγοδρανίες, κλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φύλ' ἀ-
 μετηνά,
 ἀπτῆνες ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοί, ἄνδρες εἰκελό-
 νειροι,
 προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῶν, τοῖς αἰὲν
 ἑοῦσι,
 τοῖς αἰθερίοις, τοῖσιν ἀγήρωις, τοῖς ἀφθίτα μηδο-
 μίνοισιν,
 ἵν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς περὶ τῶν
 μετεώρων,
 690 φύσιν αἰωνῶν, γένεσιν τε θεῶν, ποταμῶν τ', Ἐρέ-
 βους τε, Χάους τε,
 εἰδότες ὀρθῶς παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κλάειν εἴπητε
 τολοιπόν.
 Χάος ἦν, καὶ Νύξ, Ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ
 Τάρταρος εὐρύς·
 γῆ δ' οὐδ' αἴθρ' οὐδ' οὐρανὸς ἦν. Ἐρεβὸς δ' ἐν
 ἀπείροσι κόλποις
 τίκται πρῶτιστον ὑπνήμενον Νύξ ἢ μελανόπτερος
 ῥόν,
 695 ἐξ οὗ περιτελλομένηαι ἑώραι ἐβλαστῶν Ἐρως ὁ πο-
 θεινός,
 στίλβων νῦτον πτερόγονοι χροσαῖν, εἰκῶς ἀναμώκεσι
 δίναις.
 οὗτος δὲ Χάει πτερόεντι μυγῆις νυχίῳ, κατὰ Τάρτα-
 ρον εὐρύν,
 ἐνεόττευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀνήγαγεν εἰς
 φῶς.

πρόταρον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἐρωσ
 ξυγίμμεξεν ἅπαντα·
 ξυμμυγνυμένων δ' ἐτέρων ἐτέροις, γένετ' οὐρανός,
 ὠκεανός τε, 700
 καὶ γῆ, πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἀφθιτον.
 ὧδε μὲν ἐσμὲν
 πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς
 ἐσμὲν Ἐρωτος,
 πολλοῖς δῆλον. πετόμεσθα τὰ γὰρ καὶ τοῖσι ἐρωσι
 σύνεσμεν·
 πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς τέρ-
 μασιν ὄρας,
 διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν, διεμήρισαν ἄνδρες ἐρα-
 σταί, 705
 ὁ μὲν ὄρνυγα δούς, ὁ δὲ πορφυριῶν, ὁ δὲ χῆν', ὁ
 δὲ Περσικὸν ὄρνιν.
 πάντα δὲ θνητοῖς ἐστιν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ
 μέγιστα.
 πρῶτα μὲν ὄρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χειμῶνος,
 ὀπώρας·
 σπείρειν μὲν, ὅταν γέρας κρώζουσ' ἐς τὴν Διβύην
 μεταχωρῆ,
 καὶ πεηδάλιον τότε ναυκλήρω φράζει κρεμάσαντι κα-
 θεύδειν, 710
 εἶτα δ' Ὀρέστη χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ ριγῶν
 ἀποδύῃ.
 ἰκτίνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανεῖς ἐτέραν ὄραν ἀπο-
 φαίνε,
 ἥνικα πεκτιῖν ὄρα προβάτων πέσον ἤρωόν· εἶτα
 χελιδίαν,

ὄτε χρή χλαῖναν πωλεῖν ἤδη, καὶ ληδάριον τι πριά-
σθαι.

715 ἐσμὲν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβος
Ἀπόλλων.

ἔλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις, οὕτω πρὸς ἅπαντα
τρέπεσθε,

πρὸς τ' ἐμπορίαν, καὶ πρὸς βίотου κτήσιν, καὶ πρὸς
γάμον ἀνδρός.

ὄρνις τε νομίζετε πάνθ', ὅσα περὶ μαντείας δια-
κρίνει.

φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστὶ πταρμόν τ' ὄρνιθα κα-
λεῖτε,

720 ξύμβολον ὄρνις, φωνήν ὄρνις, θεράποντ' ὄρνις,
ὄνον ὄρνις.

ἄρ' οὐ φανερώς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος Ἀπόλ-
λων;

ἦν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεούς,
ἔξετε χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις,

725 αὔραις, ὤραις, χειμῶνι, θέρει,
μετρίῳ πνέγει· κοῦκ ἀποδράντες

καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυόμενοι

παρὰ ταῖς νεφέλαις, ὥσπερ χῶ Ζεὺς·

ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν

αὐτοῖς, παισίν, παιδῶν παισίν,

730 πλουθηνγείαν, εὐδαιμονίαν,

βίον, εἰρήνην,

νεότητα, γέλωτα, χορούς, θαλάσ,

γάλα τ' ὄρνιθων· ὥστε παρέσται

κοπιᾶν ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν·

735 οὕτω πλουτήσετε πάντες.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Μοῦσα λοχμαία,

στρ.

τιό, τιό, τιό, τιό, τιότηγξ,

ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ

νάπαισι καὶ κορυφαῖς ἐν ὄρεαίς

τιό, τιό, τιό, τιό, τιότηγξ,

740

ἰζόμενος μάλας ἐπὶ φυλλοκόμου,

τιό, τιό, τιό, τιό, τιότηγξ,

δὲ ἐμῆς γένους ξουθῆς μελέων

Πανὶ νόμους ἱερούς ἀναφαίνω,

σεμνά τε Μητρὶ χορεύματ' ὄρεα·

745

τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτιγξ,

ἔνθεν, ὥσπερ ἡ μέλιττα,

Φρόνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκειτο καρπὸν, ἀεὶ

φέρων γλυκεῖαν ψδῆν.

750

τιό, τιό, τιό, τιό, τιότηγξ.

ΧΟΡΟΣ.

Εἰ μετ' ὄρνιθων τις ὑμῶν, ὃ θναταί, βούλεται

διαπλέκειν ζῶν ἠδέως τολοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἔτω.

ὅσα γὰρ ἔστιν ἐνθάδ' αἰσχρά, τῷ νόμῳ κρατούμενα,

ταῦτα πάντ' ἐστὶν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλά. 755

εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἐστὶν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν

νόμῳ,

τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἐστίν, ἣν τις τῷ πατρὶ

προσδραμῶν εἶπη πατάξας· Αἶρε πλήκτρον, εἰ μά-

χει. —

εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος,

ἀτταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.

760

εἰ δὲ τυγχάνει τις ὧν Φρόξ μηδὲν ἦττον Σπινθάρου,

φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.

εἰ δὲ δοῦλός ἐστι καὶ Κάρ, ὥσπερ Ἐξηκστίδης,
φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φρά-
τορες.

765 εἰ δ' ὁ Πισίου προδοῦναι τοῖς ἀτμίαις τὰς πύλας
βούλεται, πέρδιξ γένεσθω, τοῦ πατρὸς νεοττίαν·
ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρὸν ἐστὶν ἐκπαρδικίσαι.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Τοιάδε κύκνοι,

ἀντ.

τιό, τιό, τιό, τιό, τιοτίγξ,

770

συμμιγῆ βοήν ὁμοῦ

πτεροῖς κρέκοντες Ἰακχον Ἀπόλλω,

τιό, τιό, τιό, τιό, τιοτίγξ,

ἄχθω ἐφεζόμενοι παρ' Ἐβρον ποταμόν.

τιό, τιό, τιό, τιό, τιοτίγξ,

775

διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά·

πτῆξε δὲ ποικίλα φύλά τα θηρῶν,

κύματα τ' ἔσβεσα νήνεμος αἴθρη,

τοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτοτίγξ·

πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὀλυμπος·

780 εἶλε δὲ θάμβος ἀνακτας· Ὀλυμπιάδες δὲ μάλος Χά-
ριτες

Μοῦσαι τ' ἐπωλόλυξαν.

τιό, τιό, τιό, τιό, τιοτίγξ.

ΧΟΡΟΣ.

785 Οὐδὲν ἐστ' ἄμεινον, οὐδ' ἠδιον, ἢ φύσαι πταρά.
αὐτίχ' ὑμῶν τῶν θεατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπιτρος,
εἶτα πεινῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγωδῶν ἤχθετο,
ἐκπτόμενος ἄν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἰκαδε·
κατ' ἄν ἐμπλησθεῖς ἐφ' ἡμᾶς αὐθις αὐ κατέπττατο.
εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χεζητιῶν,

οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοιμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο, 790
 κάποπαρδῶν κἀναπνεύσας αὐθις αὐ κατέπτατο.

εἴτε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστὶν ὅστις τυγχάνει,
 καὶ θ' ὄρα τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν Βουλευτικῷ,
 οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίστας ἀνέπτατο,
 εἶτα βινήσας, ἐκεῖθεν αὐθις αὐ καθέζετο. 795

ἄρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
 ὡς Διτρεφῆς γε πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερά,
 ἠρέθη φύλαρχος, εἶθ' ἵππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενὸς
 μεγάλα πράττει· κάστι γυνὴ ξουθὸς ἵππαλεπτεροῦν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

παντὶ τοιαυτῷ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν προῖμά πω 800
 γελιοότερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτα.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἐπὶ τῷ γαλαῖς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.

οἷσθ', ὃ μάλιστα ἔοικας ἐπτερωμένος;
 εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

σὺ δὲ κοφίχῳ γε σκάφιον ἀποτετιλμένῳ. 805

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

παντὶ μὲν ἠκάσμεσθα κατὰ τὸν Δισχύλον·
 τὰ δ' οὐχ ὑπ' ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

ΕΠΟΨ.

ἄγε δὴ τί χρὴ δρᾶν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει

θέσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν· εἶτα τοῖς θεοῖς
 θῦσαι μετὰ τοῦτο. 810

λιθίνους αὐτοῖς, οὐδὲ θυρῶσαι.
 χρυσαῖσι θύραις· ἀλλ' ὑπὸ θάμνοις
 καὶ πριυιδίοις οἰκήσουσιν.

- 615 τοῖς δ' αὖ σαμνοῖς τῶν ὀρνίθων
 δένδρον ἐλάας ὁ νεῶς ἔσται·
 κοῦδ' εἰς Δελφούς, οὐδ' εἰς Ἀμμων'
 ἐλθόντες, ἐκεῖ θύσομεν· ἀλλ' ἐν
 ταῖσιν κομάροις καὶ τοῖς κοτίνοις
 620 σιάντες, ἔχοντας κριθάς, πυρούς,
 εὐξόμεθ' αὐτοῖς ἀνατείνοντες
 τὸ χεῖρ', ἀγαθῶν διδόναι τι μέρος.
 καὶ ταῦθ' ἡμῖν παραχρημ' ἔσται,
 πυρούς ὀλίγους προβαλοῦσιν.

ΧΟΡΟΣ.

- 625 ὦ φίλτατ' ἐμοὶ πολὺ πρεσβυτιῶν ἔξ ἐχθίστου μετα-
 πίπτων,
 οὐκ ἔστιν ὅπως ἂν ἐγὼ πόθ' ἐκὼν τῆς σῆς γνώμης
 ἔτ' ἀφείμην.

- ἐπανχήσας δὲ τοῖσι σοῖς
 λόγοις, ἐπηπελιησα, καὶ κατώμοσα,
 ἦν σὺ παρ' ἐμέ
 630 θέμενος ὁμόφρονας λόγους δικαιο-
 ους, ἀδόλους, ὀσίλους,
 ἐπὶ θεοῦς ἴοις,
 ἐμοὶ φρονῶν ξυνωδά, μὴ
 πολὺν χρόνον θεοῦς ἔτι
 σκῆπτρα ταυὰ τρέψειν.
 635 ἀλλ' ὅσα μὲν δεῖ φώμη πράττειν, ἐπὶ ταῦτα τετα-
 ξόμεθ' ἡμεῖς·

ὄσα δὲ γνώμη δαΐ βουλεύειν, ἐπὶ σοὶ τάδε πάντ'
ἀνάκειται.

ΕΠΟΨ.

καὶ μὴν, μὰ τὸν Δι', οὐχὶ νυστάζειν ἔτι
ᾧρα ἴσθις ἡμῖν, οὐδὲ μελλονικῶν.
ἀλλ' ὡς τάχιστα δεῖ τι δρᾶν. πρῶτον δὲ τοὶ
εἰσελθετ' εἰς νηοτιάν γε τὴν ἐμὴν
καὶ τὰ μὰ κάρφῃ καὶ τὰ παρόντα φρούρανα,
καὶ τοῦνομ' ἡμῖν φράσατον.

640

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλὰ θάδιον.

ἐμοὶ μὲν ὄνομα Πεισθέταιρος.

ΕΠΟΨ.

τῷ δέ, τί;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἐυελπίδης Θρηϊθῆν.

ΕΠΟΨ.

ἀλλὰ χαιρετον

ἄμφω.

645

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

δεχόμεθα.

ΕΠΟΨ.

δεῦρο τοίην εἴσιτον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ

ἴωμεν· εἰσηγοῦ σὺ λαβὼν ἡμᾶς.

ΕΠΟΨ.

ἴθι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἄτάρ, τὸ δεῖνα, δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν.
φέρε' ἴδω, φράσον νῶν· πῶς ἔγωγε χ' οὔτοσι

ξυνεσόμεθ' ὑμῖν πετομένοις, οὐ πετομένοις;

ΕΠΟΨ.

650 καλῶς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὄρα νυν, ὡς ἐν Αἰσώπου λόγοις
ἐστὶν λεγόμενον δὴ τι, τὴν ἀλώπεχ', ὡς
φλαυρώως ἐκοινώνησεν ἀετιῶ ποτέ.

ΕΠΟΨ.

μηδὲν φόβηθῆς. ἔστι γάρ τι φίλιον,
ὃ διατραγόντ' ἔσσοθιν ἐπιτερωμένα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

655 οὕτω μὲν εἰσίσωμεν. ἄγε δὴ, Ξανθία,
καὶ Μανόδαρε, λαμβάνετε τὰ στρώματα.

ΧΟΡΟΣ.

οὗτος, σὲ καλῶ, σὲ καλῶ.

ΕΠΟΨ.

τί καλεῖς;

ΧΟΡΟΣ.

τούτους μὲν ἄγων μετὰ σαντοῦ,
ἀριστισον εὖ· τὴν δ' ἠδουμαλῆ ξύμφωνον ἀηδόνα
Μούσαις

κατάλειψ' ἡμῖν, δεῦρ' ἐκβιβάσας, ἵνα παίσωμεν μετ'
ἐκείνης.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

660 ὦ τοῦτο μέντοι, νῆ Δί', αὐτοῖσιν πιθόον·
ἐκβίβασον ἐκ τοῦ βουτέμου τουρνίδιον·
ἐκβίβασον αὐτοῦ, πρὸς θεῶν, αὐτήν, ἵνα
καὶ γὰρ θεασώμεσθα τὴν ἀηδόνα.

ΕΠΟΨ.

ἀλλ' εἰ δοκεῖ σφῶν, ταῦτα χρὴ δεῖν. ἡ Πρόακη,

ἔκβαλε, καὶ στυγὴν ἐπιδείκνυ τοῖς ξένοις.

665

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ Ζεῦ πολυτίμηθ', ὡς καλὸν τούρνιδιον·
ὡς δ' ἀπαλόν, ὡς δὲ λευκόν.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἄρά γ' οἶσθ', ὅτι
ἐγὼ διαμηρίζοιμ' ἄν αὐτὴν ἠδίας;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὅσον δ' ἔχει τὸν χρυσόν, ὥσπερ παρθένος.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἐγὼ μὲν αὐτὴν καὶ φιλήσαι μοι δοκῶ.

670

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ', ὅ κακόδαμον, βύγχος ὀφελίσκου ἔχει.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἀλλ', ὥσπερ ὦόν, γῆ Δί', ἀπολέθραντα χρῆ
ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τὸ λέμμα, καὶ οὕτω φιλεῖν.

ΕΠΟΨ.

ἴωμαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἦγοῦ δὴ σὺ νῦν τύχη γαθῆ.

ΧΟΡΟΣ.

ὦ φίλη, ὦ

675

ξασθή, φίλιαιον ὀρνέων

πάντων, ξύνομα τῶν ἐμῶν

ἕμνων, ξύντροφ' ἀηδοῖ·

ἦλθες, ἦλθες, ὤφθης,

ἦθ' ὅν φθόγγον ἐμοὶ φέρουσ'.

680

ἀλλ', ὦ καλλιβόαν κρέκουσ'

ὄυλὸν φθέγμασιν ἠρινοῖς,

ἄρχου τῶν ἀναπαιστων.

- Ἄγε δὴ φύσιν ἄνδρες ἀμουνόβοιοι, φύλλον γενεᾶ
 προσόμοιοι,
 685 ὀλιγοδρανῆες, κλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φύλ' ἀ-
 μενηνά,
 ἀπτῆνες ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοί, ἀνέρες εἰκαλό-
 νειροι,
 προσέχετε τὸν νοῦν τοῖς ἀθανάτοις ἡμῶν, τοῖς αἰὲν
 ἔουσιν,
 τοῖς αἰθεραίοις, τοῖσιν ἀγήρωις, τοῖς ἀφθιτα μηδο-
 μένοισιν,
 ἵν' ἀκούσαντες πάντα παρ' ἡμῶν ὀρθῶς παρὶ τῶν
 μετεώρων,
 690 φύσιν οἰωνῶν, γένησιν τε θεῶν, ποταμῶν τ', Ἐρέ-
 βους τε, Χάους τε,
 εἰδότες ὀρθῶς παρ' ἐμοῦ Προδίκῳ κλάειν εἰπητα
 τολοιπόν.
 Χάος ἦν, καὶ Νύξ, Ἐρεβός τε μέλαν πρῶτον, καὶ
 Τάρταρος εὐρύς·
 γῆ δ' οὐδ' ἀήρ οὐδ' οὐρανὸς ἦν. Ἐρεβὸς δ' ἐν
 ἀπαίρασι κόλπαις
 τίθει πρῶτιστον ὑπνέμον Νύξ ἢ μελανόπτερος
 ὦν,
 695 ἐξ οὗ περιτελλομέναις ἔραις ἔβλασταν Ἔρως ὁ πο-
 θεινός,
 στήθεσσι νῶτον πτερύγῳ χρυσαῖν, εἰκὼς ἀναμάκσει
 δίαις.
 οὔτος δὲ Χάει πτερόεντι μιγαῖς νυχίῳ, κατὰ Τάρτα-
 ρον εὐρύν,
 ἐνέοπτευσεν γένος ἡμέτερον, καὶ πρῶτον ἀτήγαγεν ἐς
 φῶς.

πρότερον δ' οὐκ ἦν γένος ἀθανάτων, πρὶν Ἐρωσ
 ξυνέμιξεν ἅπαντα·

ξυμμηγυμένων δ' ἐτέρων ἐτέροις, γένετ' οὐρανός,
 ὠκεανός τε,

700

καὶ γῆ, πάντων τε θεῶν μακάρων γένος ἀφθιτον.
 ὧδε μὲν ἐσμέν

πολὺ πρεσβύτατοι πάντων μακάρων. ἡμεῖς δ' ὡς
 ἐσμέν Ἐρωτος,

πολλοῖς δῆλον. πετόμεσθ' ἄ τε γὰρ καὶ τοῖσιν ἐρῶσι
 σύνεσμεν·

πολλοὺς δὲ καλοὺς ἀπομωμοκότας παῖδας πρὸς τέρ-
 μασιν ὤρας,

διὰ τὴν ἰσχὺν τὴν ἡμετέραν, διεμήρισαν ἄνδρες ἐρα-
 σταί,

705

ὁ μὲν ὄρνυγα δούς, ὁ δὲ πορφυροῖων, ὁ δὲ χῆν', ὁ
 δὲ Περσικὸν ὄρνιν,

πάντα δὲ θνητοῖς ἐστὶν ἀφ' ἡμῶν τῶν ὀρνίθων τὰ
 μέγιστα.

πρῶτα μὲν ὤρας φαίνομεν ἡμεῖς ἦρος, χαμῶνος,
 ἐπ' ὤρας·

σπείρειν μὲν, ὅταν γέρας κρῶζουσ' ἐς τὴν Λιβύην
 μεταχωρῆ,

καὶ πεδάλιον τότε ναυκλήρω φράζει κρεμάσαντι κα-
 θεύδειν,

710

εἶτα δ' Ὀρέστη χλαῖναν ὑφαίνειν, ἵνα μὴ φηγῶν
 ἀποδύῃ.

ἰκτῖνος δ' αὖ μετὰ ταῦτα φανείς ἐτέραν ὤραν ἀπο-
 φαίνει,

ἦνίκα πεκτεῖν ὤρα προβάτων πόκον ἤρωόν· εἶτα
 χελιδῶν,

ὄτε χρὴ χλαῖναν πωλεῖν ἤδη, καὶ ληδάριον τι πριά-
σθαι.

715 ἐσμὲν δ' ὑμῖν Ἄμμων, Δελφοί, Δωδώνη, Φοῖβος
Ἀπόλλων.

ἔλθόντες γὰρ πρῶτον ἐπ' ὄρνις, οὕτω πρὸς ἅπαντα
τρέπεσθε,
πρὸς τ' ἐμπορίαν, καὶ πρὸς βιότου κτήσιν, καὶ πρὸς
γάμον ἀνδρός.

ὄρνιν τε νομίζετε πάνθ', ὅσαπερ περὶ μαντείας δια-
κρίνει.

φήμη γ' ὑμῖν ὄρνις ἐστὶ πταρμόν τ' ὄρνιθα κα-
λεῖτε,

720 ξύμβολον ὄρνιν, φωνήν ὄρνιν, θεράποντ' ὄρνιν,
ὄνον ὄρνιν.

ἄρ' οὐ φανερώς ἡμεῖς ὑμῖν ἐσμὲν μαντεῖος Ἀπόλ-
λων;

ἦν οὖν ἡμᾶς νομίσητε θεούς,
ἔξετε χρῆσθαι μάντεσι Μούσαις,
αὔραις, ὦραις, χειμῶνι, θέρει,
725 μετρίῳ πτόγῃ· κούκ ἀποδράντες
καθεδούμεθ' ἄνω σεμνυόμενοι
παρὰ ταῖς νεφέλαις, ὥσπερ χῶ Ζεὺς·
ἀλλὰ παρόντες δώσομεν ὑμῖν
αὐτοῖς, παισίν, παιδῶν παισίν,
730 πλουθυγίαν, εὐδαιμονίαν,
βίον, εἰρήνην,
νεότητα, γέλωτα, χορούς, θαλλας,
γάλα τ' ὄρνιθων· ὥστε παρέσται
κοπιᾶν ὑμῖν ὑπὸ τῶν ἀγαθῶν·

735 οὕτω πλουτήσετε πάντες.

ΗΜΙΚΟΡΟΣ.

Μοῦσα λοχμαία,

στρ.

τιό, τιό, τιό, τιό, τιοτήξ,

ποικίλη, μεθ' ἧς ἐγὼ

νάπαισι καὶ κορυφαῖς ἐν ὄρειαις

τιό, τιό, τιό, τιό, τιοτήξ,

740

ἰζόμενος μαλλίας ἐπὶ φυλλοκόμου,

τιό, τιό, τιό, τιό, τιοτήξ,

δι' ἐμῆς γένυος ξουθῆς μελέων

Πανὶ νόμους ἱερούς ἀναφαίνω,

σεμνά τε Μητρὶ χορεύματ' ὄρεϊα·

745

τοιοτοτοτοιοτοιοτοιοτοιοτήξ,

ἐνθεν, ὡσπερ ἡ μέλιττα,

Φρύνιχος ἀμβροσίων μελέων ἀπεβόσκειτο καρπὸν, ἀεὶ

φέρων γλυκεῖαν ψῆθην.

750

τιό, τιό, τιό, τιό, τιοτήξ.

ΧΟΡΟΣ.

Εἰ μετ' ὄρνιθων τις ὑμῶν, ὃ θναταί, βούλεται

διαπλέκειν ζῶν ἠδέως τολοιπὸν, ὡς ἡμᾶς ἴτω.

Ὅσα γὰρ ἔστιν ἐνθάδ' αἰσχρά, τῷ νόμῳ κρατούμενα,

ταῦτα πάντ' ἔστιν παρ' ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν καλά.

755

εἰ γὰρ ἐνθάδ' ἔστιν αἰσχρὸν τὸν πατέρα τύπτειν

νόμῳ,

τοῦτ' ἐκεῖ καλὸν παρ' ἡμῖν ἔστιν, ἣν τις τῷ πατρὶ

πρόσδραμῶν εἴπη πατάξας· Αἶρε πλήκτρον, εἰ μά-

χθι. —

εἰ δὲ τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐστιγμένος,

ἀταγᾶς οὗτος παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.

760

εἰ δὲ τυγχάνει τις ὧν Φρυξὲς μηδὲν ἦττον Σπινθάρου,

φρυγίλος ὄρνις ἐνθάδ' ἔσται, τοῦ Φιλήμονος γένους.

εἰ δὲ δούλος ἐστὶ καὶ Κάρ, ὥσπερ Ἐξημεσιίδης,
φυσάτω πάππους παρ' ἡμῖν, καὶ φανοῦνται φρά-
τορες.

765 εἰ δ' ὁ Πισίου προδοῦναι τοῖς ἀτῆμοις τὰς πύλας
βούλεται, πέρδιξ γενέσθω, τοῦ πατρὸς νεοτίων·
ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρὸν ἐστὶν ἐκπαρδιῆσαι.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Τοιαῦδε κύκνοι,

ἀντ.

τιό, τιό, τιό, τιό, τιοτίγξ,
770 συμμιγῇ βοήν ὁμοῦ
πταροῖς κρέκοντες ἱακχον Ἀπόλλω,
τιό, τιό, τιό, τιό, τιοτίγξ,
ὄχθω ἐφεζόμενοι παρ' Ἐβρον ποταμῶν.

τιό, τιό, τιό, τιό, τιοτίγξ,
775 διὰ δ' αἰθέριον νέφος ἦλθε βοά·
πτῆξε δὲ ποικίλα φῦλά τε θηρῶν,
κύματά τ' ἔσβεσε νήμεος αἴθηρη,

τοιοτοιοτοιοτοιοτοιοτοιοτοιοτίγξ·
πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὀλυμπος·
780 εἶλε δὲ θάμβος ἄνακτας· Ὀλυμπιάδες δὲ μίλος Χά-
ριτες

Μοῦσαι τ' ἐπωλόλυξαν.

τιό, τιό, τιό, τιό, τιοτίγξ.

ΧΟΡΟΣ.

Οὐδὲν ἐστ' ἄμεινον, οὐδ' ἥδιον, ἢ φῦσαι πταρά.
785 ἀντίχ' ὑμῶν τῶν θνατῶν εἴ τις ἦν ὑπόπτερος,
εἶτα παιῶν τοῖς χοροῖσι τῶν τραγωιδῶν ἤχθετο,
ἐκπτώμενος ἂν οὗτος ἠρίστησεν ἐλθὼν οἴκαδε·
κατ' ἂν ἐμπλησθεῖς ἐφ' ἡμᾶς αὐθις αὐ κατέπτατο.
εἴ τε Πατροκλείδης τις ὑμῶν τυγχάνει χαζητιῶν,

οὐκ ἂν ἐξίδισεν ἐς θοιμάτιον, ἀλλ' ἀνέπτατο, 790
 καποπαρδῶν κἀναπνεύσας αὐθις αὐ κατέπτατο.

εἴτε μοιχεύων τις ὑμῶν ἐστὶν ὅστις τυγχάνει,
 καὶ δ' ὄρᾳ τὸν ἄνδρα τῆς γυναικὸς ἐν Βουλευτικῷ,
 οὗτος ἂν πάλιν παρ' ὑμῶν πτερυγίσας ἀνέπτατο,
 εἶτα βινήσας, ἐκείθεν αὐθις αὐ καθέζετο. 795

ἂρ' ὑπόπτερον γενέσθαι παντός ἐστιν ἄξιον;
 ὡς Διτρεφῆς γὰρ πυτιναῖα μόνον ἔχων πτερά,
 ἠρέθη φύλαρχος, εἶδ' ἵππαρχος, εἶτ' ἐξ οὐδενὸς
 μεγάλα πράττει· κἄστι γυνὴ ξουθὸς ἰσπαλεκτροῦν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ταυτὶ τοιαυτὶ. μὰ Δί' ἐγὼ μὲν πράγμα πῶ
 γελοιώτερον οὐκ εἶδον οὐδεπώποτε. 800

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἐπὶ τῷ γελῶς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐπὶ τοῖσι σοῖς ὠκυπτέροις.
 οἶσθ', ὃ μάλιστα ἔοικας ἐπτερωμένος;
 εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

σὺ δὲ κοψίχῳ γὰρ σκάφιον ἀποτετιλμένῳ. 805

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ταυτὶ μὲν ἠκάσμεσθα κατὰ τὸν Δισχύλον·
 τάδ' οὐχ ὑπὲρ ἄλλων, ἀλλὰ τοῖς αὐτῶν πτεροῖς.

ΕΠΟΨ.

ἄγε δὴ τί χρῆ δρᾶν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πρῶτον ὄνομα τῇ πόλει
 θείσθαι τι μέγα καὶ κλεινόν· εἶτα τοῖς θεοῖς
 θῦσαι μετὰ τοῦτο.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ταῦτα κάμοι ξυνδοκεῖ.

ἘΠΟΨ.

φέρ' ἴδω, τί δ' ἡμῖν τοῦνομ' ἔσται τῆ πόλει;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

βούλεσθε τὸ μέγα τοῦτο, τοῦκ Λακκαδαίμονος,
Σπάρτην ὄνομα καλῶμεν αὐτήν;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

Ἡράκλεις·

Σπάρτην γὰρ ἂν θελήμην ἐγὼ τῆ' μῆ πόλει;

815 οὐδ' ἂν χαμεύνη, πάνυ γε κειρίαν ἔχων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δῆτ' ὄνομ' αὐτῆ θησόμεσθ';

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

*ἐντευθενὶ*ἐκ τῶν νεφελῶν καὶ τῶν μεταώρων χωρίων
χαῦνόν τι πάνυ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

βούλει Νεφελοκοκκυλίαν;

ἘΠΟΨ.

ἰού, ἰού·

820 καλόν γ' ἀτεχνῶς σὺ καὶ μέγ' εὖρες τοῦνομα.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ἄρ' ἔστιν αὕτη γ' ἡ Νεφελοκοκκυλία,
ἵνα καὶ τὰ Θεαγένους τὰ πολλὰ χρήματα,
τά τ' Αἰσχίνου γ' ἅπαντα;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καὶ λῶστον μὲν, ἦ

τὸ Φλέγρας πεδίον, ἵν' οἱ θεοὶ τοὺς Γηγεναῖς

ἀλαζονεύομενοι καθυπερηκόντισαν.

825

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

λπαρόν τὸ χρέμα τῆς πόλεως. τίς δαὶ θεὸς
πολιοῦχος ἔσται; τῷ ξανοῦμεν τὸν πίκλον;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δ' οὐκ Ἀθηναίαν ἰώμεν Πολιάδα;

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὐτακτος πόλις,
ὅπου θεός, γυνή γεγονυῖα, πανοπλίαν
ἔστηκ' ἔχουσα, Κλεισθένης δὲ κερκίδα;

830

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τίς δ' αὖ καθέξει τῆς πόλεως τὸ Πελαργικόν;

ΕΠΟΨ.

ὄρνις ἀφ' ἡμῶν τοῦ γένους τοῦ Περσικοῦ,
ὅσπερ λέγεται δεινότατος εἶναι πανταχοῦ,
Ἄρεως νεοτιός.

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

ὦ νεοτιέ δέσποτα.

835

ὡς δ' ὁ θεὸς ἐπιτήδειος οἰκῆϊν ἐπὶ πατρῶν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἄγε νῦν, σὺ μὲν βάδιζε πρὸς τὸν αἴρα,
καὶ τοῖσι τειχίζουσι παραδιακόνει,
χάλικας παραφόρει, πηλὸν ἀποδὺς ὄργανον,
λεκάνην ἀνέβηκε, κατάπεσ' ἀπὸ τῆς κλιμακος,
φύλακας κατὰστησαι, τὸ πῦρ ἔγκρηπ' αἰεὶ,
κωδωνοφορῶν περίτρεχε, καὶ κάθευδ' ἐκεῖ.
κῆρυκα δὲ πέμψον, τὸν μὲν εἰς θεοὺς ἄνω,
ἕτερον δ' ἄνωθεν αὖ παρ' ἀνθρώπους κάτω,
κάκειθεν αὖθις παρ' ἐμέ.

840

845

ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ.

σὺ δέ γ' αὐτοῦ μένων

οἴμωζα παρ' ἔμ'.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔθ', ὦ γὰθ', οἱ πέμπω σ' ἐγώ.

οὐδὲν γὰρ ἄνθι σοῦ τῶνδ', ἃ λέγω, πεπράξεται.

ἐγὼ δ', ἵνα θύσω τοῖσι καινοῖσιν θεοῖς,

τὸν ἱερεῖα πέμποντα τὴν πομπὴν καλῶ.

850

παῖ, παῖ, τὸ καινοῦν αἶρεσθε καὶ τὴν χέριβρα.

ΧΟΡΟΣ

ὁμοφροθῶ, συνθέλω,

στρ.

συμπαραινέσας ἔχω,

προσόδια μεγάλα

σημνά προσιέναι θεοῖσιν.

855

ἅμα δὲ προσέτι χάριτος ἔνεκα

προβάτιόν τι θύειν.

ἔτω, ἔτω δὲ Πυθιάς βοὰ θεῶ,

συναδέτω δὲ Χαῖρις ᾗδάν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

παῦσαι σὺ φουσῶν. Ἡράκλεις, τουτὶ τί ἦν;

860

τουτί; μὰ Δί', ἐγώ, πολλὰ δὴ καὶ δεῖν' ἰδῶν,

οὔπω κόρακ' εἶδον ἐμπεφορβιωμένον.

ἱερεῦ, σὸν ἔργον, θύε τοῖς καινοῖς θεοῖς.

ΙΕΡΕΥΣ.

δράσω τάδ'. ἀλλὰ ποῦ 'στὶν ὁ τὸ καινοῦν ἔχων;

εὔχεσθε τῇ Ἑστία τῇ ὄρνιθειῶ, καὶ τῷ ἰκτίνῳ τῷ

865

ἔστιούχῳ, καὶ ὄρνισιν Ὀλυμπίοις καὶ Ὀλυμπίησι

πᾶσι καὶ πάσησιν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ Σοννιέρακα, χαῖρ' ἄναξ Παλαργικέ.

ΙΕΡΕΥΣ.

καὶ κύνῳ Πυθίῳ καὶ Δηλίῳ, καὶ Δημοῖ Ὀρνυγομήτρα, καὶ Ἀρτέμιδι Ἀκαλανθίδι.

870

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκέτι Κολαινίς, ἀλλ' Ἀκαλανθίς Ἄρτεμις.

ΙΕΡΕΥΣ.

καὶ φρυγίῳ Σαβαζίῳ, καὶ στρουθῶ, μεγάλη μητρὶ θεῶν καὶ ἀνθρώπων.

875

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

δέσποινα Κυβέλη, στρουθέ, μήτηρ Κλεοκρίτου.

ΙΕΡΕΥΣ.

διδόνα Νεφελοκοκκυγιῦσιν ὑγίαιαν καὶ σωτηρίαν, ἀντοῖσι καὶ Χίοισι,

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Χίοισιν ἡσθην πανταχοῦ προσκεμένους.

880

ΙΕΡΕΥΣ.

καὶ ἦρωσι, [καὶ ὄρνισι,] καὶ ἠρώων παισί, πορφυρίωνι, καὶ πελεκᾶντι, καὶ πελεκίνῳ, καὶ φλέξιδι, καὶ τέτρακι, καὶ ταῶνι, καὶ ἐλαῖ, καὶ βασκᾶ, καὶ ἐλασᾶ, καὶ ἐρωδιῶ, καὶ καταράκτη, καὶ μελαγκορύφῳ, καὶ αἰγιθάλλῳ —

885

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

παῦ' ἐς κόρακας· παῦσαι καλῶν, ἰού, ἰού.

ἐπὶ ποῖον, ὦ κακόδαιμον, ἱερῆιον καλεῖς
 ἄλαιστους καὶ γῦπας; οὐχ ἄρᾶς, ὅτι
 ἰκτίνος εἷς ἂν τοῦτό γ' οἴχοιθ' ἀρπάσας;
 ἄκελθ' ἀφ' ἡμῶν καὶ σύ, καὶ τὰ στέμματα·
 ἐγὼ γὰρ αὐτὸς τουτογὶ θύσω μόνος.

890

ΙΕΡΕΥΣ.

895

εἶτ' αὐθις αὐτ' ἄρά σοι
 δεῖ με δεύτερον μέλος
 χέρονι θεοσεβῆς

ἀντ.

900

ὄσιον ἐπιβοᾶν, καλεῖν δὲ
 μάκαρας, ἕνα τινὰ μόνον, εἴπερ
 ἱκανὸν ἔξει ὄνον.
 τὰ γὰρ παρόντα θύματ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν
 γένειόν ἐστι καὶ κέρατα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

θύοντες εὐξώμεσθα τοῖς πτερίνοις θεοῖς.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

905

Νεφελοκοκκυλίαν τὰν εὐδαίμονα
 κλῆσον, ὦ Μοῦσα, τσαῖς
 ἐν ὕμνων ἀοιδαῖς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τουτὶ τί τὸ πρᾶγμα; ποδαπός, εἶπ' ἐμοί; τίς εἶ;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

910

ἐγὼ μελιγλώσσω ἐπέων ἰεῖς ἀοιδάν,
 Μουσάων θεράπων
 ὀτρηνός, κατὰ τὸν Ὅμηρον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὦν κόμην ἔχεις;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

οὐκ· ἀλλὰ πάντες ἐσμέν οἱ διδάσκαλοι
 Μουσάων θεράποντες
 ὀτρηροί, κατὰ τὸν Ὅμηρον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

915

οὐκ ἐτός ῥοτρηρὸν καὶ τὸ ληθάριον ἔχεις.
 ἀτάρ, ὦ ποιητά, κατὰ τί δεῦρ' ἀνεφθάρης;

ΠΟΙΗΤΗΣ.

μέλη πεποίηκ' ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας
τὰς ὑμετέρας, κύκλιά τε πολλὰ καὶ καλά,
καὶ παρθένια, καὶ κατὰ τὰ Σιμωνίδου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ταντὶ σὺ πότ' ἐποίησας; ἀπὸ ποίου χρόνου; 920

ΠΟΙΗΤΗΣ.

πάλαι, πάλαι δὴ τήνδ' ἐγὼ κλήζω πόλιν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ ἄρτι θύω τὴν δεκάτην ταύτης ἐγώ;
καὶ τοῦνομ', ὡσπερ παιδίω, νῦν δὴ θύμην.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

ἀλλὰ τίς ἄκεια Μουσάων φάτις,
οἷά περ ἵππων ἀμαρυγία. 925

σὺ δ', ὦ πάτερ κίιστορ Αἴτνας,
ζαθέων ἱερῶν ὁμώνυμε,

δὸς ἐμίν, ὃ τι περ

τεῖ κεφαλῆ θείλεις

πρόφρων δόμεν ἐμίν, τείν. 930

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ταντὶ παρεῖξαι τὸ κακὸν ἡμῖν πράγματα,
εἰ μὴ τι τούτω δόντες ἀποφουξοῦμεθα.

οὔτος, σὺ μέντοι σπολάδα καὶ χιτῶν ἔχεις,
ἀπόδυθι, καὶ δὸς τῷ ποιητῇ τῷ σοφῷ.

ἔχε τὴν σπολάδα· πάντως δέ μοι φηγῶν δοκεῖς. 935

ΠΟΙΗΤΗΣ.

τόδε μὲν οὐκ ἀέκουσα φίλα

Μοῦσα δῶρον δέχεται·

τὸ δὲ τεῖ φρενὶ μάθῃ

Πινδάρειον ἔπος· —

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

940 ἄνθρωπος ἡμῶν οὐκ ἀπαλλαχθήσεται.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

Νομάδεςσι γὰρ ἐν Σκύθαις
ἀλάται Στρατίων,

ὅς ὑφαντοδόνητον ἔσθρος οὐ πέπαται·
ἀκλεῆς δ' ἔβα σπολαὶς ἄνευ χιτῶνος.

945

σύνες, ὃ τοι λέγω.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ξυλίμη, ὅτι βούλει τὸν χιτωνίσκον λαβεῖν.
ἀπόδουθι· δεῖ γὰρ τὸν ποιητὴν ὠφελεῖν.
ἄπελθε τουτονὶ λαβῶν.

ΠΟΙΗΤΗΣ.

ἄπερχομαι,

κἄς τὴν πόλιν γ' ἐλθὼν ποιήσω δὴ ταδί·

950 κλῆσον, ὡ χρυσόθρονε, τὰν τρομεράν, κρουεράν·
νιφόβουλα πέδια, πολύπορά τ' ἤλυθον· ἀλαλίαν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

955 νῆ τὸν Δί' ἀλλὰ γὰρ πέφευγας ταυταγῆ
τὰ κρουερά, τονδὶ τὸν χιτωνίσκον λαβῶν.
τουτὶ μὰ Δί' ἐγὼ τὸ κακὸν οὐδέποτ' ἤλπισα,
οὕτω ταχέως τουτόν πεπύσθαι τὴν πόλιν.
αὐτίς σὺ περιχώρει λαβῶν τὴν χερσίδα.

ΙΕΡΕΥΣ.

εὐφημία' στῶ.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

μὴ κατάρξῃ τοῦ τραγού.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

960 σὺ δ' εἴ τις;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

ὄστις; χρησμολόγος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἴμωξί νυν.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

ὦ δαιμόνιε, τὰ θεῖα μὴ φαύλως φέρε·

ὡς ἔστι Βάκιδος χρησμὸς ἀντικρὺς λέγων

εἰς τὰς Νεφελοκοκκυγίας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

κάπειτα πῶς

ταῦτ' οὐκ ἐχρησμολόγεις σύ, πρὶν ἐμὲ τὴν πόλιν
τήνδ' αἰκίσαι;

965

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

τὸ θεῖον ἐνεπόδιξέ με.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ' οὐδὲν οἶον ἔστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

Ἄλλ' ὅταν οἰκήσωσι λύκοι πολιαί τε κορῶναι
ἐν ταυτῷ τὸ μεταξὺ Κορίνθου καὶ Σικυῶνος —

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί οὖν προσήκει δῆτ' ἐμοὶ Κορινθίων;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

ἠκίξαθ' ὁ Βάκιδος τοῦτο πρὸς τὸν ἄερα.

970

πρῶτον Πανδώρα θῦσαι λευκότεριχα κριόν·

ὅς δέ κ' ἐμῶν ἐπιῶν ἔλθῃ πρῶτιστα προφήτης,

τῷ δόμεν ἱμάτιον καθαρὸν, καὶ καινὰ πέδιλα —

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔνεστι καὶ τὰ πέδιλα;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

975 καὶ φιάλην δοῦναι, καὶ σπλάγγνων χεῖρ' ἐπιπλή-
σαι —

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καὶ σπλάγγνα δίδοναι ἔνστι;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

κἄν μὲν, θέσπις κοῦρε, ποιῆς ταῦθ', ὡς ἐπιτέλλω,
αἰστός ἐν νεφέλῃσι γενήσεται· αἱ δὲ κε μὴ δῶς,
οὐκ ἔσαι οὐ τρυγών, οὐδ' αἰστός, οὐ δρυκολάπτης.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

980 καὶ ταῦτ' ἔνστι ἔνταῦθα;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐδὲν ἄρ' ὁμοίος ἐσθ' ὁ χρησμός τουτοῦ,
ὄν ἐγὼ παρὰ τὰ πόλλωνος ἐξεγραψάμην.

Αὐτὰρ ἐπὶν ἄκλητος ἰὼν ἄνθρωπος ἀλαζών
λυπῆ θύοντας, καὶ σπλάγγνευσεν ἐπιθυμῆ,

985 δὴ τότε χρὴ τύπτειν αὐτὸν πλευρῶν τὸ μεταξὺ —

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

οὐδὲν λέγειν οἶμαι σε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

καὶ φείδου μηδὲν, μηδ' αἰετοῦ ἐν νεφέλῃσι,
μήτ' ἦν Δάμπων ἦ, μήτ' ἦν ὁ μέγας Διοπαίδης.

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

καὶ ταῦτ' ἔνστι ἔνταῦθα;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

λαβὲ τὸ βιβλίον.

οὐκ εἶ θύραξ' ἐς κόρακας;

ΧΡΗΣΜΟΛΟΓΟΣ.

οἶμοι δέλωτες.

990

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ οὖν ἐτέρωσε χρησμολογήσεις ἐκτρέφων;

ΜΕΤΩΝ.

ἤκω παρ' ἡμῶς ---

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔταρον οὐ τοῦτ' ἐκόν.

τί δ' αὖ σὺ δρέσων; τίς δ' ἰδέα βουλήματος;

τίς ἦ πίνουα, τίς ὁ κόθορχος, τῆς ὁδοῦ;

ΜΕΤΩΝ.

γεωμετρῆσαι βούλομαι τὸν ἀέρα

995

ὑμῖν, διαλεῖν τε κατὰ γῆρας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πρὸς τῶν θεῶν,

οὐ δ' εἰ τίς ἀνδρῶν;

ΜΕΤΩΝ.

ὅστις εἴμ' ἐγώ; Μέτων,

ὄν οἶδεν Ἑλλᾶς γὰρ Κολωνός.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

εἰπέ μοι,

ταυτὶ δέ σοι τί ἐστι;

ΜΕΤΩΝ.

καρσίνος ἀέρος.

αὐτίκα γὰρ ἀήρ ἐστι τὴν ἰδέαν ὅλος

1000

κατὰ πνιγέα μάλιστα. προσθεῖς οὖν ἐγὼ

τὸν καρσίνον ἄνωθεν τοῦτω τὸν καμπύλον,

ἐπιθεῖς διαβήτην --- μανθάνεις;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ μανθάνω.

ΜΕΤΩΝ.

ὄρθῳ μετρήσω κανόνι, προστιθείς, ἵνα
 1005 ὁ κύκλος γένηται σοι τετράγωνος· κὰν μέσῳ
 ἀγορά· φέρουσαι δ' ὥσιν εἰς αὐτὴν ὁδοὶ
 ὄρθαι πρὸς αὐτὸ τὸ μέσον, ὥσπερ δ' ἀστέρες,
 αὐτοῦ κυκλοτεροῦς ὄντος, ὄρθαι πανταχῆ
 ἀκτῖνες ἀπολαμβάνουσιν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἄνθρωπος Θαλῆς.

1010 Μέτων —

ΜΕΤΩΝ.

τί ἐστιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἶσθ' ὅτι φιλῶ σ' ἐγώ;
 κὰ μοι πιθόμενος ὑπαποκίνει τῆς ὁδοῦ.

ΜΕΤΩΝ.

τί δ' ἐστὶ δεινόν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὥσπερ ἐν Λακεδαίμονι,
 ξηνηλατοῦνται, καὶ κεκίνηρηται τινες
 πληγαὶ συχναὶ κατ' ἄστυ.

ΜΕΤΩΝ.

μῶν στασιάζετε;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1015 μὰ τὸν Δι' οὐ δῆτ'.

ΜΕΤΩΝ.

ἀλλὰ πῶς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὁμοθυμαδὸν
 σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖ.

ΜΕΤΩΝ.

ὑπάγομι γὰρ ἄν γε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

νῆ Δί', ὡς οὐκ οἶδ' ἄφ', εἰ

φθαιῆς ἄν· ἐπίκεινται γὰρ ἐγγύς αὐταῖ.

ΜΕΤΩΝ.

οἶμοι κακοδαίμων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ ἔλεγον ἐγὼ πάλαι;

οὐκ ἀναμνησέσθεις σαυτὸν ἀπιὼν ἀλλαγῆ;

1020

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ποῦ πρόξενος;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τίς ὁ Σαρδανάπαλος οὕτοσι;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ἐπίσκοπος ἦκω δεῦρο, τῷ κιάμῳ λαχῶν,

ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐπίσκοπος;

ἔπειθε δὲ τίς σε δεῦρο;

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

φᾶνλον βιβλίον

Τελίου τι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

βούλει δήτα τὸν μισθὸν λαβῶν,

μὴ πράγματ' ἔχειν, ἀλλ' ἀπιέναι;

1025

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

νῆ τοὺς θεούς·

ἐκκλησιάσαι δ' οὖν ἐδεόμην οἴκοι μένων·

ἔστιν γὰρ ἅ δι' ἐμοῦ πέπρακται Φαρνάκη.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἄπιθι λαβῶν· ἔστιν δ' ὁ μισθὸς εὐταταί.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

1030 τουτὶ τί ἔστιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐκκλησία περὶ Φαρνάκου.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

μαρτύρομαι ταπτόμενος, ὧν ἐπίσκοπος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐκ ἀποίσεις τῷ κάθῳ;
οὐ δευῶ; καὶ πέμπουσιν ἤδη πισκόπους
ἐς τὴν πόλιν, πρὶν καὶ τεθύσθαι τοῖς θεοῖς.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.

1035 Ἐάν δ' ὁ Νεφελοκοκκηγεὺς τὸν Ἀθηναῖον ἀδικῆ —

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τουτὶ τί ἔστιν εὖ κακὸν τὸ βίβλων;

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.

ψηφισματοπώλης εἶμι, καὶ νόμους νέους
ἤκω παρ' ὑμῶν δεῦρο πωλήσασθαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τὸ τί;

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.

1040 Χρησθαι Νεφελοκοκκηγεὺς ταῖσδε τοῖς μέτροισι,
καὶ σταθμοῖσι, καὶ ψηφίσασθαι, καθάπερ Ὀλοφύ-
ξιοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ ἔτι γ' οἶαί περ' Ὀτοιύξιοι χρήσει τάχα.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.

οὗτος, τί πάσχεις;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ ἀπέστεις τοὺς νόμους;
πικροὺς ἐγὼ σοι κήμερον δείξω νόμους.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

Καλοῦμαι Πεισθέταιρον ἔβραως ἐς τὸν Μεννυχιῶνα
μῆγα. 1045

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἄληθες, οὗτος; ἔτι γὰρ ἐνταῦθ' ἤσθα σός;

ΨΗΦΙΣΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ.

Ἐὰν δέ τις ἐξελαύνῃ τοὺς ἄρχοντας, καὶ μὴ δέχηται
κατὰ τὴν στήλην —

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἴμοι παροδαίμακα, καὶ σὺ γὰρ ἐνταῦθ' ἤσθα ἔτι; 1050

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

ἀπολαῖ σε, καὶ γράψω σε περὶας δραχμάς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐγὼ δὲ σοῦ γε τὸ κάδιω διασκεδῶ.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ.

μείνησ', ὅτε τῆς στήλης κειτεῖλας ἐσπίρας;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

αἰβεῖ· λαβέτω τις αὐτόν. οὗτος, εὐ μανεῖς;

ΙΕΡΕΥΣ.

ἀπίωμεν ἡμεῖς ὡς τόχισι' ἐντευθενί,
θύσοντες εἰσω τοῖς θεῶσι τὸν τράγον. 1055

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

Ἦδη μοι τῷ κατιόπτῃ
καὶ κατιάρχη θνητοὶ πάντες 1060

θύσσοσ' ἐγκταίαις εὐχαῖς.

πᾶσαν μὲν γὰρ γῶν ὀπτεύω,

σώζω δ' εὐθαλαῖς καρπός,

δώσεθ' ἡμῖν, πάσι τοῖς ὄρνισι κατατιλώμενοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Τὰ μὲν ἰέρ' ἡμῖν ἐστίν, ὡς ὄρνιθες, καλὰ
ἀλλ' ὡς ἀπὸ τοῦ τεύχους πάρεστιν ἄγγελος
οὐδείς, ὅτου πεισόμεθα τὰκῆ πρᾶγματα.

1120 ἀλλ' οὐτοσὶ τρέχει τις Ἀλφειὸν πνέων.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

ποῦ, ποῦ 'στι, ποῦ, ποῦ, ποῦ 'στι; ποῦ, ποῦ, ποῦ
'στι; ποῦ,

ποῦ Πεισθέταιρός ἐστιν ἄρχων;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐτοσὶ.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

ἐξωκοδόμηται σοι τὸ τεῖχος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

εὖ λέγεις.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

κάλλιστον ἔργον καὶ μεγαλοπρεπέστατον

1125 ὥστ' ἂν ἐπάνω μὲν Προξενίδης ὁ Κομμασεὺς
καὶ Θεωγένης ἐναντίω δὲ ἄρματα
ἵππων ὑπόντων, μέγεθος ἔσον ὁ δούριος,
ὑπὸ τοῦ πλάτους ἂν παρελασαίτην.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Ἡράκλειε.

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

τὸ δὲ μῆκος ἐστὶ, καὶ γὰρ ἐμέτρησ' αὐτ' ἐγώ,
1130 ἑκατοντόργιον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ Πόσειδον τοῦ μάκρους.

τίνας ἠκαδόμησαν αὐτὸ τῆλιμουτῶ;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

ὄρνιθες, οἷδεις ἄλλος, οὐκ Αἰγύπτιος
 πλενθοφόρος, οὐ λεθουργός, οὐ τέκτων παρῆρ,
 ἀλλ' αὐτόχειρος, ὥστε θαυμάζειν ἐμέ.

ἐκ μὲν γὰρ Λιβύης ἦγον ὡς τρισμύρια
 γέρανοι, θεμελίους καταπεπωκῆται λίθους. 11135

τούτους δ' ἐτόμιζον αἱ κρέκας τοῖς ῥύγχασιν.

ἕτεροι δ' ἐπλενθοποιῶν κευαργοὶ μύρια·

ὔδωρ δ' ἐφόρον κέτωθεν ἐς τὸν ἄερα
 οἱ χαραδριοὶ καὶ τᾶλλα ποτάμ' ὄρνεα. 11140

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐπηλοφόρον δ' αὐτοῖσι τίτες;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

ἑρωδιὸς

λεκάναισι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τὸν δὲ πηλὸν ἐνεβάλλοντο πῶς;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

τοῦτ', ὦ γὰρ, ἐξεύρητο καὶ σοφάτα·

οἱ χῆνες, ὑποτύπτοντες, ὥσπερ ταῖς ἄμαις,

ἐς τὰς λεκάνας ἐνέβαλον αὐτὸν τοῖν ποδοῖν. 11145

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δῆτα πόδες ἂν οὐκ ἂν ἐργασαίαιτο;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

καὶ γῆ Δ' αἱ νῆπιαι γὰρ περιξωσμέναι

ἐπλενθοφόρον· ἄνω δὲ τὸν ὑπαγωγῆα

ἐπέτοντ' ἔχουσαι κατόπιω, ὥσπερ παιδία,

τὸν πηλὸν ἐπ' τοῖς ατόμασιν αἱ χελιδόνες. 11150

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δῆτα μωθωτοὺς ἂν εἴη μωθοῖτό τις;

φέρ' ἴδω, τί δαί; τὰ ξύλινα τοῦ τείχους τίνες
ἀπειργάσαντ' ;

ΑΓΓΕΛΟΣ Α.

ὄρνιθες ἦσαν τέκτονες·

- σοφώτατοι πελεκῶντες, οἱ τοῖς φύγχεσι
1155 ἀπεπελέκησαν τὰς πύλας· ἦν δ' ὁ κτύπος
αὐτῶν πελεκῶντων, ὡς πτερ ἐν ναυπηγίῳ·
καὶ νῦν ἅπαντ' ἐκεῖνα πεπύλωται πύλαις,
καὶ βεβαλάνωται, καὶ φυλάττεται κύκλω·
ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται, πανταχῇ
1160 φυλακαὶ καθεστήκασι, καὶ φρονκτωρίαι
ἐν τοῖσι πύργοις. ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἀποτρέχων
ἀπονίβομαι· σὺ δ' αὐτὸς ἤδη τάλλα δρᾷ.

ΧΟΡΟΣ.

οὔτος, τί ποιεῖς; ἄρα θαναμάζεις, ὅτε
οὔτω τὸ τείχος ἐκτετελιχισταὶ ταχύ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

- 1165 νῆ τοὺς θεοὺς ἔγωγε· καὶ γὰρ ἄξιον·
ἴσα γὰρ ἀληθῶς φαίνεσθαι μοι ψεύδεσιν.
ἀλλ' ὅδε φύλαξ γὰρ τῶν ἐκεῖθεν ἄγγελος
ἐσθθεῖ πρὸς ἡμᾶς δεῦρο, πυρρόλιχην βλέπων.

ΑΓΓΕΛΟΣ Β.

ιού, ιού, ιού, ιού, ιού, ιού.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

- 1170 τί τὸ πρᾶγμα τουτί;

ΑΓΓΕΛΟΣ Β.

δεινότατα περίανθαρπεν
τῶν γὰρ θεῶν τις ἄρτι τῶν παρὰ τοῦ Διὸς
διὰ τῶν πυλῶν εἰσέπιτατ' εἰς τὸν αἶρα,

λαθῶν κολιούς φύλακας ἡμεροσκόπους.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ δεινὸν ἔργον καὶ σχέτιμον εἰργασμένος.
τίς τῶν θεῶν;

1175

ΑΓΓΕΛΟΣ Β.

οὐκ ἴσμεν· ὅτι δ' εἶχε πτερά,
τοῦτ' ἴσμεν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ οὖν δήτα περιπόλους ἐχρήν
πέμψαι κατ' αὐτὸν εὐθύς;

ΑΓΓΕΛΟΣ Β.

ἀλλ' ἐπέμψαμεν
τρισυρτοὺς ἰέρακας ἱπποτοξότας·
χωρεῖ δὲ πᾶς τις ὄνυχας ἤγκλωμένος,
κροχῆς, τριόρχης, γύψ, κύμινδις, ἀστὸς·
φύμη τε καὶ πτεροῖσι καὶ ροιζήμασι
αἰθῆρ δονεῖται, τοῦ θεοῦ ζητουμένου.
κάστ' οὐ μακρὰν ἄπωθεν, ἀλλ' ἐνταῦθά που
ἤδη στίβ.

1180

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκοῦν σφενδόνας δεῖ λαμβάνειν
καὶ τόξα. χῶρει δεῦρο πᾶς ὑπηρέτης·
τόξευε πᾶς τις· σφενδόνην τίς μοι δότω.

1185

ΧΟΡΟΣ.

πόλεμος αἴρεται,
πόλεμος οὐ φατός·
πρὸς ἐμὲ καὶ θεούς.
ἀλλὰ φύλαττε πᾶς
ἄερα περιπέφαλον,

στρ.

1190

ὄν Ἔραβος ἐτίετο,
μή σε λάθῃ θεῶν τις
ταύτη περῶν.

1195 ἄθροι δὲ πᾶς * * * * κύκλοι σκοπῶν,
ὡς ἐγγὺς ἦδη δαίμονος πεδαρσίου
δότης πτερωτὸς φθόγγος ἑξακούεται.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

αὕτη σύ, ποῖ ποῖ ποῖ πέτει; μὲν ἦσυχος,
ἔχ' ἀτρίμας; αὐτοῦ στήθ' ἐπίσχευε τοῦ δρόμου.
1200 τίς εἶ; ποδαπή; λέγειν ἐχρήν, ὀπόθεν ποτ' εἶ.

ΙΡΙΣ.

παρὰ τῶν θεῶν ἔγωγς τῶν Ὀλυμπίων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὄνομα δέ σοι τί ἐστι, πλοῖον, ἢ κυνῆ;

ΙΡΙΣ.

Ἴρις ταχεῖα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Πάραλος, ἢ Σαλαμνία;

ΙΡΙΣ.

τί δὲ τοῦτο;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ταυτηρὶ τίς οὐ ξυλλήφεται

1205 ἀναπτάμενος τριόρχος;

ΙΡΙΣ.

ἐμὲ ξυλλήφεται;

τί ποτ' ἐστὶ τοῦτὶ τὸ κακόν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἰμῶδες μακρά.

ΙΡΙΣ.

ἀτοπον τοῦτὶ τι τὸ πρᾶγμα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

κατὰ ποίας πύλας

εἰσῆλθες εἰς τὸ τεῖχος, ἃ μακροτάτη;

ΙΡΙΣ.

οὐκ οἶδα, μὰ Δί', ἔγωγε κατὰ ποίας πύλας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἤκουσας αὐτῆς οἶον εἰρωνεύεται;

1210

πρὸς τοὺς κολοιάρχας προσῆλθες; οὐ λόγους;

σφαγιῶδ' ἔχεις παρὰ τῶν παλαργῶν;

ΙΡΙΣ.

τί τὸ κακόν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ ἔλαβες;

ΙΡΙΣ.

ὄχιαινας μὲν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐδὲ σύμβολον

ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδεὶς σοι παρών;

ΙΡΙΣ.

μὰ Δί' οὐκ ἔμοιγ' ἐπέβαλεν οὐδεὶς, ἢ μέλα.

1215

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καῖπειτα θεῶν' οὕτω σιωπῇ διαστέπει

διὰ τῆς πόλεως τῆς ἄλλοτρίας καὶ ποῦ χάους;

ΙΡΙΣ.

ποία γὰρ ἄλλη κῆρ' κίττωσθαι τοὺς θεούς;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ οἶδα, μὰ Δί', ἔγωγε· τῆδε μὲν γὰρ οὐ·

ἀδικεῖς δέ. καὶ νῦν, ἔρα γ' οἶσθα τευθ', ὅτι

1220

δικαιοτάτ' ἂν κηρθεῖσα πασῶν Ἰαίδων

ἀπέθανες, εἰ τῆς ἀξίας ἐτύγχανες;

ΙΡΙΣ.

ἀλλ' ἀθάνατός εἰμ'.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ' ὅμως ἄν ἀπέθανες.

1225 εἰ τῶν μὲν ἄλλων ἄρχομεν, ὑμεῖς δ' οἱ θεοὶ
ἀκολαστανεῖτε, κούδέπω γνῶσθεσθ', ὅτι
ἀκροατόν ὑμῶν ἐν μέρει τῶν κραιττόνων.
φράσον δέ τοι μοι, τῶ πτέρυγε ποῖ ναυστολεῖς;

ΙΡΙΣ.

1230 ἐγώ; πρὸς ἀνθρώπους πέτομαι παρὰ τοῦ πατρός,
φράσουσα θύειν τοῖς Ὀλυμπίοις θεοῖς,
μηλοσφαγεῖν τε βουθύτοις ἐπ' ἐσχάραις,
κνισσᾶν τ' ἀγυιάς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί σὺ λέγεις; ποίους θεοῖς;

ΙΡΙΣ.

ποιοῖσιν; ἡμῶν, τοῖς ἐν οὐρανῷ θεοῖς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

θεοὶ γὰρ ὑμεῖς;

ΙΡΙΣ.

τίς γὰρ ἔστ' ἄλλος θεός;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1235 ὄρνιθες ἀνθρώποισι νῦν εἰσιν θεοί,
οἷς θυτέον αὐτοῖς, ἀλλά, μὰ Δῖ', οὐ τῷ Δῖ'.

ΙΡΙΣ.

ὦ μῶρε, μῶρε, μὴ θεῶν κίνει φρένας
δεινάς; ὅπως μὴ σου γένος πανώλεθρον
Διὸς μακέλλη πᾶν ἀναστρέψη Δίκη.
1240 λιγνὸς δὲ σῶμα καὶ δόμων περιπτυχᾶς

καταιθαλώσῃ σου Δικυμνίαις βολαῖς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἄκουσον, αὐτῆ· παῦς τῶν παφλασμάτων·
 ἔχ' ἀτρέμα. φέρ' ἴδω, πότερα Ἀυδὸν ἢ Φρύγα,
 ταυτὶ λέγουσα, μορμολόττεσθαι δοκεῖς;

ἄρ' οἴσθ', ὅτι, Ζεὺς εἴ με λυπήσει πέρα,
 μέλαθρα μὲν αὐτοῦ καὶ δόμους Ἀμφίονος
 καταιθαλώσω πυρφόροισιν αἰστοῖς·

1245

πέμπω δὲ πορφυρίωνας εἰς τὸν οὐρανὸν
 ὄρνις ἐπ' αὐτόν, παρδαλαῖς ἐνημμένους,
 πλεῖν ἑξακοσίους τὸν ἀριθμὸν· καὶ δὴ ποτε

1250

εἰς Πορφυρίων αὐτῷ παρέσχε πράγματα.

σὺ δ' εἴ με λυπήσεις τι, τῆς διακόνου
 πρώτης ἀνατείνας τῶ σκέλη, διαμηριῶ
 τὴν Ἴριον αὐτήν· ὥστε θαυμάζειν, ὅπως,
 οὕτω γέρον ὦν, στύομαι τριέμβολον.

1255

ΙΡΙΣ.

διαφθαγείης, ὦ μέλ', αὐτοῖς ῥήμασιν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ ἀποσοβήσεις; οὐ ταχέως εὐράξ, πατάξ;

ΙΡΙΣ.

ἦν μή σε παύσῃ τῆς ὕβρεως οὐμὸς πατήρ —

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἴμοι τάλας. οὐκὸν ἐτέρωσθε πετομένη
 καταιθαλώσεις τῶν νεωτέρων τινά;

1260

ΧΟΡΟΣ.

ἀποκεκλήκαμεν
 Διογενεῖς Θεοῦς,
 μηκέτι τὴν ἐμὴν

ἀντ.

1265

διαπερᾶν πόλιν·
μηδέ τιν' ἐρόθου-
τον ἀνά δάπεδον εἶτι
τῆδε βροτῶν θεοῖσι
πέμπειν καπνῶν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

δεινόν γε τὸν κήρυκα, τὸν παρὰ τοὺς βροτούς
οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν.

ΚΗΡΥΞ.

1270 ὦ Πεισθέταιρ', ὦ μακάρι', ὦ σοφώτατε,
ὦ κλεινότητ', ὦ σοφώτατ', ὦ γλαφυρώτατε,
ὦ τρισμακάρι', ὦ — κατακέλευσον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί σὺ λέγεις;

ΚΗΡΥΞ.

στεφάνῳ σε χρυσῶ τῶδε σοφίας οὖνεκα
στεφανοῦσι καὶ τιμῶσιν οἱ πάντες λεῷ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1275 δέχομαι. τί δ' οὕτως οἱ λεῷ τιμῶσί με;

ΚΗΡΥΞ.

ὦ κλεινοτάτην αἰθέριον οἰκίσας πόλιν,
ρὺκ οἷσθ', ὅσην τιμὴν παρ' ἀνθρώποις φέροι,
ὅσους τ' ἐραστάς τῆσδε τῆς χώρας ἔχεις.
πρὶν μὲν γὰρ οἰκίσαι σε τήνδε τὴν πόλιν,
1280 ἔλακωνομάων ἅπαντες ἄνθρωποι τότε,
ἐκόμων, ἐπεινῶν, ἐφρύπων, ἐσωκράτουν,
στυτάλι' ἐφόρουν· νυνὶ δ', ὑποστρέψαντες αὐτῶν,
ὄρνιθομανοῦσι· πάντα δ' ὑπὸ τῆς ἡδονῆς
ποιοῦσιν ἅπερ ὄρνιθες, ἐμμιμούμενοι.

πρῶτον μὲν εὐθὺς πάντες ἐξ εὐνῆς ἄμα
 ἐπέτονον ἔωθεν, ὡσπερ ἡμεῖς, ἐκὼ νομόν·
 κἄπειτ' ἂν ἄμα κατήσαν ἐς τὰ βιβλία·
 εἶτ' ἀπενέμοντ' ἐνταῦθα τὰ ψηφίσματα.
 ὠρνιθομάχου δ' οὕτω περιφανῶς, ὥστε καὶ
 πολλοῖσιν ὀρνίθων ὀνόματ' ἦν κείμενα. 1285

Πέροδιξ μὲν εἰς κἄπηλος ὠνομάζετο
 χαλός· Μενέτιππ δ' ἦν Χελιδῶν τοῦνομα·
 Ὀπουσιῶ δ' ὀφθαλμὸν οὐκ ἔχων Κόραξ·
 Κορυδὸς Φιλοκλέα· Χηραλώπηξ Θεογένει·
 Ἴβις Λυκούργω· Χαιρεφῶντι Νυκτερί· 1295

Συρακουσίω δὲ Κίττα· Μειδίας δ' ἐκεῖ
 Ὄρνυξ ἐκαλεῖτο· καὶ γὰρ εἶκεν ὄρνυγι
 ὑπὸ σταυροκόπου τὴν κεφαλὴν πεπληγμένω.
 ἦδον δ' ὑπὸ φιλορνιθίας πάντες μίλη,
 ὅπου χελιδῶν ἦν τις ἐμπεποιημένη, 1300
 ἢ πνέλωψ, ἢ χήν τις, ἢ περιστερὰ,
 ἢ πτέρυγες, ἢ πτεροῦ τι καὶ σμικρὸν προσῆν.
 τοιαῦτα μὲν τὰ κείθεν. ἔν δέ σοι λέγω·
 ἦξουσ' ἐκεῖθεν δεῦρο πλεῖν ἢ μύριοι
 πτερῶν δεόμενοι, καὶ τρόπων γαμψανύχων. 1305
 ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθεῖν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐκ ἄρα, μὰ Δι', ἡμῶν εἶτ' ἔργον ἐστίναι·
 ἀλλ' ὡς τάχιστα σὺ μὲν ἰὼν τὰς ἀρόλους
 καὶ τοὺς κοφίνους ἅπαντας ἐμπλήρη πτερῶν.
 Μανῆς δὲ φερέτω μοι θύραζα τὰ πιαρά· 1310
 ἐγὼ δ' ἐκείνων τοὺς προσιώντας δεξομαι.

ΧΟΡΟΣ.

ἰαχὺ δ' ἂν καλυάνορα τάνδε κόλιν στρ.

καλοῖ τις ἀνθρώπων ἄν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τύχη μόνον προσεΐη.

ΧΟΡΟΣ.

1315 κατέχουσι δ' ἔρωτες ἐμᾶς πόλεως.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Θᾶττον φέρειν κελεύω.

ΧΟΡΟΣ.

τί γὰρ οὐκ ἔνι ταύτῃ
καλὸν ἀνδρὶ μτοικεῖν;

1320 Σοφία, Πόθος, ἀμβρόσιαι Χάριτες,
τό τε τῆς ἀγανόφρονος Ἥσυχίας
εὐήμερον πρόσωπον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὣς βλακικῶς διακονεῖς.

οὐ θᾶττον ἐγκονήσεις;

ΧΟΡΟΣ.

1325 φερέτω κάλαθον ταχύ τις πτερῶν
σὺ δ' αὐθις αὐτ' ἐξέρμα,
τύπτων γε τοῦτον ᾧδι.
πάνυ γὰρ βραδύς ἐστί τις, ὥσπερ ὄνος.

ἄντ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

Μανῆς γὰρ ἐστί δειλός.

ΧΟΡΟΣ.

1330 σὺ δὲ τὰ πτερὰ πρῶτον
διάθες τάδε κόσμῳ·
τά τε μουσικῶν ὁμοῦ, τά τε μαντικά, καὶ
τὰ θαλάττι'. ἔπειτα δ' ὅπως φρονίμως
πρὸς ἀνδρ' ὄρων πτερώσεις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ τοι, μὰ τὰς κερχνήδας, ἔτι σοῦ σήησομαι,
οὕτως ὄρεῖν σε δειλὸν ὄντα καὶ βραδύν.

1385

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

γενοίμαν αἰετὸς ὑμπίτας,
ὡς ἂν ποταθεῖην ἀτρυγέτου
γλανκᾶς ὑπὲρ σῖδμα λίνας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔοικεν οὐ ψευδαγγελῆς εἰς ἄγγελος.
ἄδων γὰρ ὄδε τις αἰτούς προσέρχεται.

1390

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

αἰβοῖ.

οὐκ ἔστιν οὐδὲν τοῦ πέτεσθαι γλυκύτερον.
ἐρῶ δ' ἔγωγε τῶν ἐν ὄρνισιν νόμων.
ὄρνιθομανῶ γάρ, καὶ πέτομαι, καὶ βούλομαι
αἰκεῖν μεθ' ὑμῶν, κάπιθυμῶ τῶν νόμων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ποίων νόμων; πολλοὶ γὰρ ὄρνιθων νόμοι.

1395

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

πάντων· μάλιστα γ' ὅτι καλὸν νομιζέται
τὸν πατέρα τοῖς ὄρνισιν ἄγχειν κατ' δάκνειν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καὶ, γῆ Δί', ἀνδρεῖόν γε πάνυ νομιζομεν,
ὅς ἂν κεπήγη τὸν πατέρα νεοττὸς ὢν.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

διὰ ταῦτα μέντοι δεῦρ' ἀνοικισθεῖς ἐγὼ
ἄγχειν ἐπιθυμῶ τὸν πατέρα, καὶ πάντ' ἔχειν.

1399

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἄλλ' ἔστιν ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν νόμος
παλαιός, ἐν τοῖς τῶν πελαργῶν κύρθεσιν.

ἐπὶν ὁ πατήρ ὁ πελαργὸς ἐκπαιθισίμους
 1255 πάντας ποιήσῃ τοὺς πελαργιδῶν τρέφω,
 δεῖ τοὺς νεοττοὺς τὸν πατέρα πάλιν τρέφω.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

ἀπίλουσα γὰρ νῆ τὸν Δί' ἐλθὼν ἐνθαδί,
 εἴπερ γέ μοι καὶ τὸν πατέρα βροσκητέον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐδὲν γ'· ἐπειδήπερ γὰρ ἤλθες, ὦ μῆλε,
 1260 εὐνοῦς, πτερώσω σ', ὥσπερ ὄρνιν ὄρφανόν.
 σοὶ δ', ὦ νεανίσκ', οὐ κακῶς ὑποθήσομαι,
 ἀλλ' οἴαπερ αὐτὸς ἔμαθον, ὅτε παῖς ἦ. σὺ γὰρ
 τὸν μὲν πατέρα μὴ τύπτει· ταύτην δέ γε λαβὼν
 τὴν πτέρυγα, καὶ τοῦτ' ἐπὶ τὸ πλῆκτρον θητέρα,
 1265 νομίσας ἀλεκτρονότος ἔχειν γε τὸν λόφον,
 φρούρει, στρατεύου, μισθοφορῶν σαυτὸν τρέφει·
 τὸν πατέρ' ἔα ζῆν. ἀλλ' ἐπειδὴ μάχμιος εἶ,
 εἰς τὰπὶ θράκης ἀποπέτου, κακῆ μάχου.

ΠΑΤΡΑΛΟΙΑΣ.

νῆ τὸν Διόνυσον, εὐ γέ μοι δοκεῖς λέγαν,
 1270 καὶ πείσομαι σοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

νοῦν ἄρ' ἔξεις, νῆ Δία.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἀναπέτομαι δὴ πρὸς Ὀλυμπιον πτερόγυρσι κούρῃσι·
 πέτομαι δ' ὁδὸν ἄλλοτ' ἐπὶ ἄλλων μελέων —

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τοῦτ' ἐπὶ τὸ πρῶγμα φορτίον δεῖται πτερῶν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

1275 ἀφόβῳ φρονεῖ σώματί τε νέαν ἐρέπων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀσπαζόμεσθα φίλῳρον Κινησίαν.
 τί δεῦρο πόδα σὺ κυλλὸν ἀνὰ κύκλον πυκλαίς;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ὄρνις γασίαθαι βούλομαι
 λιγύφθογγος ἀηδῶν.

1380

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

παῦσαι μελωδῶν· ἀλλ' ὅ τι λέγεις εἰπέ μοι.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ὑπὸ σοῦ πτερωθεὶς βούλομαι μετάρσιος
 ἀναπτόμενος ἐκ τῶν νεφελῶν καινὰς λαβεῖν
 ἀεροδονήτους καὶ νεφοβόλους ἀναβολάς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐκ τῶν νεφελῶν γὰρ ἄν τις ἀναβολὰς λάβοι;

1385

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

κρέματα μὲν οὖν ἐντεῦθεν ἡμῶν ἡ τέχνη.
 τῶν διδυράμβων γὰρ τὰ λαμπρὰ γίγνεται
 ἀέρια, καὶ σκότιά γε, καὶ κυαναγία,
 καὶ πτεροδόνητα· σὺ δὲ κλύων εἴσει τάχα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ δῆτ' ἔγωγε.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

νῆ τὸν Ἡρακλέα σὺ γε.

1390

ἅπαντα γὰρ δεξιμὶ σοι τὸν ἄερα
 εἶδωλα πετεινῶν αἰθεροδρόμων,
 οἰωνῶν ταναοδείρων.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦσπ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

τὸν ἀλάδρον ἄλάμενος

1395

ἄμ' ἀνέμων πνοαῖσι βαίην —

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

νῆ τὸν Δί' ἔγωγέ σου καταπαύσω τὰς πνοάς.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

τοτὲ μὲν νοτίαν στείλων πρὸς ὄδόν,

τοτὲ δ' αὖ Βορέα σῶμα πελάζων,

ἄλλωμον αἰθέρος αὔλακα τίμων.

1400 χαρίεντά γ', ὃ πρεσβυτ', ἐσοφίσω καὶ σοφά.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ γὰρ σὺ χαίρεις πτεροδόγητος γενόμενος;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ταυτὲ παποίηκας τὸν κυκλιοδιδάσκαλον,

ὅς ταῖσι φυλαῖς περιμάχητος εἶμ' αἶ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

βούλει διδάσκειν, καὶ παρ' ἡμῖν οὖν μένων,

1405 Δωατροφίδη χορὸν πστομένων ὀρνέων

Καιροπίδα φυλήν;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

καταγελᾶς μου, δῆλος εἶ.

ἀλλ' οὖν ἔγωγ' οὐ παύσομαι, τοῦτ' ἴσθ' ὅτι,

πρὶν ἂν πτερωθεῖς διαδράμω τὸν αἶρα.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

1410 ὀρνίθες τίνας οἶδ', οὐδὲν ἔχοντας, πτεροποίκιλοι,

τανυσίπτερο ποικίλα χελιδοί;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ταυτὲ τὸ κακὸν οὐ φαῦλον ἐξεργήσορον.

ὄθ' αὖ μωνυρίζων δευρό τις προσέρχεται.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τανυσίπτερο ποικίλα μάλ' αὐθις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐς θοιμάτιον τὸ σκολιὸν ἄδεν μοι δοκεῖ.
δεῖσθαι δ' ἔοικεν οὐκ ὀλίγων χαλιδόνων.

1415

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τίς ὁ πτερῶν δεῦρ' ἐστὶ τοὺς ἀφικνουμένους;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὄδὲ πάραστιν· ἀλλ' οἴου δεῖ, χρὴ λέγειν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

πτερῶν, πτερῶν δεῖ. μὴ πύθῃ τὸ δεύτερον.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μῶν εὐθὺ Πιλλήνης πέτσοθαι·διανοεῖ;

1420

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

μὰ Δί', ἀλλὰ κλητὴρ ἔμι νησιωτικὸς
καὶ συκοφάντης —

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ μακάριε τῆς τέχνης.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

καὶ πραγματεδίου. εἶτα δέομαι πτερὰ λαβεῖν
κύκλω περισσοβεῖν τὰς πόλεις καλούμενος.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὑπὸ πτερόγων τί προσκαλεῖ σοφώταρον;

1425

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

μὰ Δί', ἀλλ', ἐν οἷ λησται γὰρ μὴ λυπῶσί με,
μετὰ τῶν γεράνων ἵ ἐπιθεῖν ἀναχωρῶ πάλιν,
ἀνθ' ἔρματος πολλὰς καταπατωκῶς δίκας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τοῦτι γὰρ ἐργάζει σὸ τοῦρχω; εἰπέ μοι,
νεανίας ὢν συκοφαντεῖς τοὺς ξένους;

1430

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τί γὰρ πάθω; σκάπτειν γὰρ οὐκ ἐπίσταμαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ' ἔστιν ἕτερα γῆ Δί' ἔργα σάφρανα,
 ἀφ' ὧν διαζῆν ἄνδρα χρῆν τσουτσονί
 ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον, ἢ δικοφάφειν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

1435 ὦ δαμόνια, μὴ νοθεύει μ', ἀλλὰ πτέρου.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

νῦν ταῦτα λέγων πτερῶ σε.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

καὶ πῶς ἂν λόγους

ἄνδρα πτερώσῃαι σέ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πάντες τοῖς λόγοις

ἀναπτεροῦνται.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

πάντες;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὅταν ἐκήκοας,

ὅταν λέγῃαι οἱ πατέρες ἐκάστοτε

1440 τοῖς μαιρακίοις ἐν τοῖσι κουραίοις ταδί·

Δεινῶς γὰρ μου τὸ μαιράκιον ὁ Διτράκης
 λέγων ἀνεπτέρων, ὡσθ' ἰσκηλατεῖν. —

ὁ δέ τις τὸν σῶτου φησὶ ἐπὶ τραγωδίαι
 ἀνεπτέρῃσθαι καὶ πατοῦσθαι τὰς φράσεις.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

1445 λόγοισι τᾶρα καὶ πτεροῦμαι;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

φήμ' ἐγώ·

ὑπὸ γὰρ λόγων ὁ νοῦς τε μεταφέρεται,
 ἐπαίρεται τ' ἄνθρωπος. οὕτω καὶ σ' ἐγώ

ἀναπτερώσας βούλομαι χρηστοῖς λόγοις
τρέφαι πρὸς ἔργον νόμιμον.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

ἄλλ' οὐ βούλομαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δαὶ ποιήσεις;

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

τὸ γένος οὐ καταισχυνῶ.

1450

παππῶος ὁ βίος συκοφαντεῖν ἐστὶ μοι.
ἄλλὰ πτέρου με ταχέσι καὶ κούφοις πταροῖς
ἰέρακος, ἢ κερχνηδος, ὡς ἂν τοὺς ξένους
καλυσάμενος, κατ' ἐγκλητικῶς ἐνθάδι,
κατ' αὐτὴν πέτωμαι πάλιν ἐκεῖσε.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μανθάνω.

1455

ὡδὲ λέγεις· ὅπως ἂν ὠφλήκη δίκην
ἐνθάδε πρὸν ἦκειν ὁ ξένος.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

πάνυ μανθάνεις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καῖπειθ' ὁ μὲν πλεῖ δεῦρο, σὺ δ' ἐκεῖσ' οὐ πέτα
ἀρπασόμενος τὰ χρήματ' αὐτοῦ.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

πάντ' ἔχαις.

βέμβικος εὐδὲν διαφέρειν δεῖ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μανθάνω

146

βέμβικα· καὶ μὴν ἔστι μοι, νῆ τὸν Δία,
κάλιστα Κερκυραῖα τοιαντὶ πτερά.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

οἴμοι τάλας. μάλιστα ἔχεις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πτερῶ μὲν οὖν,
οἷσί σε ποιήσω τήμερον βεμβικιῶν.

ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣ.

1465 οἴμοι τάλας.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ πτερυγιῖς ἐντευθενί;
οὐκ ἀπολιβάξεις, ὡ κάκιστ' ἀπολούμενος;
πικρὰν τὰχ' ὄψει στρεψοδικοπανουργίαν.
ἀπίωμεν ἡμεῖς ξυλλαβόντες τὰ πτερά.

ΧΟΡΟΣ.

πολλὰ δὴ καὶ καινά, καὶ θαυ-
1470 μαστ' ἐπεπτόμεσθα, καὶ
δεινὰ πράγματ' εἶδομεν.

ἔστι γὰρ δῶδρον πεφυκὸς
ἔκτοπὸν τι, καρδίας

ἀπωτέρω, Κλεώνυμος,
1475 χρήσιμον μὲν οὐδὲν, ἄλ-
λως δὲ δειλὸν καὶ μέγα.

τοῦτο τοῦ μὲν ἦρος αἰεὶ
βλαστάνει καὶ συκοφαντεῖ.

τοῦ δὲ χειμῶνος πάλιν
1480 τὰς ἀσπίδας φυλλοφόρεῖ.

ἔστι δ' αὖ χώρα πρὸς αὐτῶν

τῷ σκοτῶ πάφθα τις ἐν
τῇ λύχων ἐρημία·
ἐνθα τοῖς ἥρωσιν ἄν-

1485

θρωποι ξυναριστῶσι, καὶ
ξύνεισι, πλὴν τῆς ἐσπέρας.
τηρικαῦτα δ' οὐκέτ' ἦν
ἀσφαλές ξυντιγχάνειν.

εἰ γὰρ ἐντύχοι τις ἥρω
τῶν βροτιῶν νύκτωρ Ὀρέστη,
γυμνός ἦν πληγείς ὑπ' αὐτοῦ
πάντα τὰπιδέξια.

1490

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οἴμοι τάλας, ὃ Ζεὺς ὅπως μή μ' ὄψεται.
ποῦ Πεισθεταιρός ἐστιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔα· τουτὶ τί ἦν;

τίς ὁ συγκαλομμός;

1495

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τῶν θεῶν ὄρῃς τίνα
ἔμοῦ κατόπιω ἐνταῦθα;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μὰ τὸν Δι' ἐγὼ μὲν οὐ.

τίς δ' εἶ σύ;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τηρικ' ἐστὲν ἄρα τῆς ἡμέρας;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὀπηνίκα; σμικρόν τι μετὰ μισημβρίαν.
ἀλλὰ σὺ τίς εἶ;

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

βουλντός, ἢ περαιτέρω;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1500 οἴμ', ὡς βδάλύττομαι σε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

τί γάρ ὁ Ζεὺς ποιᾷ,

ἀπαιθριάζει τὰς νεφέλας, ἢ ξυνηφεῖ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἴμωζε μεγάλη'.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὕτω μὲν ἐκκαλύφτομαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ φίλε Προμηθεῦ.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

παῦε, παῦε, μὴ βόα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί γάρ ἐστι;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

σίγα, μὴ κάλει μου τούνομα·

1505 ἀπὸ γὰρ ὀλέσεαι, εἴ μ' ἐνθάδ' ὁ Ζεὺς ὄψεται.
ἀλλ', ἵνα φράσω σοι πάντα τᾶν πρᾶγματα,
τουτὶ λαβὼν' μου τὸ σκιαᾶδειον ὑπέρεχε
ἄνωθεν, ὡς ἂν μή μ' ὀρώσῃ οἱ θεοί.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἰού, ἰού·

εὖ γ' ἐπενόησας αὐτὸ καὶ προμηθευκῶς.

1510 ὑπόδουθε ταχὺ δῆ, κᾶτα θαρρήσας λέγε.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀκουε δὴ νῦν.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὡς ἀκούοντος λέγα.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἀπόλωλεν ὁ Ζεὺς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

πηλὴ ἄρ' ἀπάλατο;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ἐξ οὗ παρ ὑμῖν ἐκίσατα τὸν ἄερα.

θύει γὰρ οὐδὲς οὐδὲν ἀνθρώπων ἔτι

θεοῖσιν· οὐδὲ κλισσα μηρίων ἀπο

1515

ἀνῆλθεν ὡς ἡμᾶς ἀπ' ἐκένου τοῦ χρόνου·

ἀλλ' ὥσπερ αἱ Θεσμοφορίαι νηστεύομεν

ἄνευ θνητῶν· οἱ δὲ βάρβαροι θεοὶ

πεινώντες, ὥσπερ Ἕλληροὶ κεκριγότες

ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διὶ,

1520

εἰ μὴ παρέξει τὰμπόρι' ἀνεφεγμένα,

ἵν' εἰσάγοιεντο σπλάγγνα κατατετημημένα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

εἰσὶν γὰρ ἕτεροι βάρβαροι θεοὶ τινας

ἄνωθεν ὑμῶν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

οὐ γὰρ εἰσι βάρβαροι,

ὁθεν ὁ πατρῷός ἐστιν Ἐξηκαστίδης;

1525

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὄνομα δὲ τόντοις τοῖς θεοῖς τοῖς βαρβάροις

τί ἐστιν;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

ὅτι ἐστίν; Τριβαλλοί.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

μανθάνω.

ἐντοῦθεν ἄρα τοῦπετριβείης ἐγένετο.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

1530 μάλιστα πάντων· ἐν δέ σοι λέγω σαφές.
ἤξουσι πρέσβεις δεῦρο περὶ διαλλαγῶν
παρὰ τοῦ Διὸς καὶ τῶν Τριβαλλῶν τῶν ἄνω·
ὕμεις δὲ μὴ σπένδησθε, εἰς μὴ παραδιδῶ.
τὸ σκῆπτρον ὃ Ζεὺς τοῖσιω ὄρισεν πάλιν,
καὶ τὴν Βασιλείαν σοι γυναῖκ' ἔχειν διδῶ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τίς ἐστὶν ἡ Βασιλεία;

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

1535 καλλίστη κόρη,
ἥπερ κεραμεύει τὸν κεραυνὸν τοῦ Διὸς,
καὶ τᾶλλ' ἀπαξάπαντα, τὴν εὐβουλίαν,
τὴν εὐνομίαν, τὴν σωφροσύνην, τὰ νεώρια,
τὴν λουδορίαν, τὸν Κωλακρέτην, τὰ τριώβολα.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἅπαντά γ' ἄφ' αὐτῶ ταμεύει.

ΠΡΟΜΗΘΕΥΣ.

1540 φήμ' ἐγώ.
ἦν γ' ἦν σὺ παρ' ἐκαίνου παραλάβης, πάντ' ἔχεις.
τούτων ἕνεκα δεῦρ' ἦλθον, ἵνα φράσαιμι σοι.
αἶε ποτ' ἀνθρώποις γὰρ εὖνους εἴμ' ἐγώ.

1565 οὗτος, τί δρᾶς; ἐπὶ ἀριστέῳ οὕτως ἀμπέχει;
 οὐ μεταβαλεῖς θοιμάτιον ὡς ἐπὶ δεξιά;
 τί, ὦ κακόδαιμον; Δαισποδίας εἶ τὴν φύσιν;
 ὦ δημοκρατία, ποῖ προβιβᾶς ἡμᾶς ποτε,
 εἰ τουτοῦ γ' ἐχειροτόνησαν οἱ θεοί;

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

ἔξεις ἀτρέμας;

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

1570 οἴμωξο· πολὺ γὰρ δὴ σ' ἐγὼ
 ἐώρακα πάντων βαρβηρώτατον θεῶν.
 ἄγε δὴ, τί δρῶμεν, Ἡράκλεις;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀκήκοας

ἐμοῦ γ', ὅτι τὸν ἄνθρωπον ἄγχειν βούλομαι,
 ὅστις μοι ἔσθ' ὁ τὸν θεὸν ἀποταχίσας.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

1575 ἀλλ', ὦ γὰρ, ἤρῃμεσθα περὶ διαλλαγῶν
 πρόσβεις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

διπλασίως μᾶλλον ἄγχειν μοι δοκεῖ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τὴν τυρόκηστιν τις δότω· φέρε σίλφιον·
 τυρὸν φερέτω τις· πυρπόλει τοὺς ἄνθρακας.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

1580 τὸν ἄνδρα χαίρω οἱ θεοὶ καλεῖομεν,
 τρεῖς ὄντες ἡμεῖς.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ' ἐπικνῶ τὸ σίλφιον.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τὰ δὲ κρέα τοῦ ταῦτ' ἐστίν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὄρνιθές τινες

ἐπανιστάμενοι τοῖς δημοτικοῖσιν ὀρνέοις,
ἔδοξαν ἀδικεῖν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

εἶτα θῆτα σίλφιον

ἐπικνήσ πρότερον αὐτοῖσιν;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὦ χαῖρ', Ἡράκλεις.

τί ἔστι;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

προσβέροντες ἐνθάδ' ἤκομεν

παρὰ τῶν θεῶν περὶ πολέμου καταλλαγῆς.

1585

ΟΙΚΕΤΗΣ.

ἔλαιον οὐκ ἔνεστιν ἐν τῇ ληνύθῳ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

καὶ μὴν τά γ' ὀρνίθια λιπαρά γ' εἶναι πρέπει.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἡμεῖς τε γὰρ πολεμοῦντες οὐ κερδαίνομεν·

ὑμεῖς τ' ἄν, ἡμῖν τοῖς θεοῖς ὄντες φίλοι,

ὄμβριον ὕδωρ ἄν εἴχῃ ἐν τοῖς τέλμασιν,

ἀλκυονίδας τ' ἄν ἤγεθ' ἡμέρας ἀεί.

τούτων περὶ πάντων αὐτοκράτορες ἤκομεν.

1590

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλ' οὔτε πρότερον πώποθ' ἡμεῖς ἤρξαμεν

πολέμου πρὸς ὑμᾶς· νῦν τ' ἐθίλομεν, εἰ δοκεῖ,

1595

ἐὰν τὸ δίκαιον ἀλλὰ νῦν ἐθέλητε δρᾶν,
 σπονδὰς ποιῆσθαι· τὰ δὲ δίκαι' ἐστὶν ταδί·
 τὸ σκῆπτρον ἡμῖν τοῖσιν ὄρνισιν πάλιν
 τὸν Δί' ἀποδοῦναι. κἄν διαλλαττώμεθα
 1600 ἐπὶ τοῖσδε, τοὺς πρέσβεις ἐπ' ἄριστον καλῶ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἐμοὶ μὲν ἀπόχρη ταῦτα, καὶ ψηφίζομαι.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

τί, ὦ κακόδαιμον; ἡλθίος καὶ γάστρις εἶ.
 ἀποστερεῖς τὸν πατέρα τῆς τυραννίδος;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἄληθες; οὐ γὰρ μεῖζον ὑμεῖς οἱ θεοὶ
 1605 ἰσχύσετ', ἣν ὄρνιθες ἄρξωσιν κάτω;
 νῦν μὲν γ' ὑπὸ ταῖς νεφέλαισιν ἐγκεκρυμμένοι
 κήρυκτες ἐπιρκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί·
 ἐὰν δὲ τοὺς ὄρνιθες ἔχητε συμμαχούς,
 ὅταν ὀμνύῃ τις τὸν κόρακα, καὶ τὸν Δία,
 1610 ὃ κόραξ παρελθὼν τοῦ ἑπιρκοῦντος, λάθρα
 προσπτάμενος, ἐκκόψει τὸν ὀφθαλμὸν θένων.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ, ταῦτά γε σὺ καλῶς λέγεις.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

κἄμοι δοκεῖ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δαὶ σὺ φῆς;

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

ναβαισατρέυ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὄρας; ἐπαινεῖ γ' οὗτος. ἕτερον νῦν εἶτι

ἀκούσαθ', ὅσον ὑμᾶς ἀγάθον ποιήσομεν. 1615
 ἐάν τις ἀνθρώπων ἰερεῖόν τῳ θεῶν
 εὐξάμενος, εἶτα διασοφίζεται, λέγων,
 μενετοὶ θεοί, καὶ μὴ ποδιδῶ, μισητίαν,
 ἀνάπράξομεν καὶ ταῦτα.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

φῆρ' ἴδω, τῷ τρόπῳ;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὅταν διαριθμῶν ἀργυρίδιον τύχη 1620
 ἄνθρωπος οὖτος, ἢ καθῆται λούμενος,
 καταπτάμενος ἰκτῖνος, ἀρπάσας λάθρα,
 προβάτων δυοῖν τιμὴν ἀνοίσει τῷ θεῷ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τὸ σκῆπτρον ἀποδοῦναι πάλιν ψηφίζομαι
 οὐτούσις ἐγώ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

καὶ τὸν Τριβαλλὸν νῦν ἔρου. 1625

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὁ Τριβαλλός, οἰμώζειν δοκεῖ σοι;

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

συνάκα

βακταρικροῦσα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

φησὶν εὖ λέγειν πάνυ.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, κάμοι ξυνδοκεῖ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὗτος, δοκεῖ δρᾶν ταῦτα τοῦ σκῆπτρου πέρι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1630 καί, νή Δί', ἕτερόν γ' ἐστίν, οὗ μνήσθημι ἐγώ.
 τὴν μὲν γὰρ Ἥραν παραδίδωμι τῷ Δί·
 τὴν δὲ Βασιλείαν τὴν κόρην γυναῖκί μοι
 ἐκδοτέον ἐστίν.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

οὐ διαλλαγῶν ἐρῶς.

ἀπλώμεν οἴκαδ' αὐθις.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὀλίγον μοι μέλει.

1685 μάγισσε, τὸ κατάχυσμα χρῆ ποιεῖν γλυκύ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὦ δαιμόνι' ἀνθρώπων. Πόσειδον, ποῖ φέρει;
 ἡμεῖς περὶ γυναικὸς μιᾶς πολεμήσομεν;

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

τί δαὶ ποιῶμεν;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ὃ τι; διαλλαττώμεθα.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

τί, ὦ ζῦρ'; οὐκ οἶσθ' ἑξαπατῶμενος πάλαι;
 1640 βλάπτεις δέ τοι σὺ σαυτόν. ἦν γὰρ ἀποθάνῃ
 ὁ Ζεὺς, παραδοὺς τούτοισι τὴν τυραννίδα,
 πάνης ἔσει σὺ. σοῦ γὰρ ἅπαντα γίγνεται
 τὰ χρέμαθ', ὅσ' ἂν ὁ Ζεὺς ἀποθνήσκων καταλίπη.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οἴμοι τάλας· οἶόν σε περισσοφίζεται.

1645 δεῦρ' ὡς ἔμ' ἀποχώρησον, ἵνα τι σοὶ φράσω.
 διαβάλλεται σ' ὁ θεῖος, ὃ πόνηρε σὺ.

τῶν γὰρ πατρῶων οὐδ' ἀναρῆ μετέστί σοι
κατὰ τοὺς νόμους· νόθος γὰρ εἶ, καὶ γνήσιος.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἐγὼ νόθος; τί λέγεις;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ μέντοι, νῆ Δία,
ὣν γε ξένης γυναικός. ἢ πῶς ἂν ποτε
ἐπίκληρον εἶναι τὴν Ἀθηναίαν δοκίς,
οὐσαν θυγατέρ', ὄντων ἀδελφῶν γνησίων;

1650

ΗΡΑΚΛΗΣ.

τί δ', ἦν ὁ πατήρ ἐμοὶ διδῶ τὰ χρήματα
τὰ νοθεῖ' ἀποδνήσκων;

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ὁ νόμος αὐτὸν οὐκ ἐᾷ.

οὗτος ὁ Ποσειδῶν πρῶτος, ὃς ἐπαίρει σε νῦν,
ἀνθ' ἔξεται σου τῶν πατρῶων χρημάτων,
φάσκων ἀδελφός αὐτὸς εἶναι γνήσιος.
ἐρῶ δὲ δὴ καὶ τὸν Σόλωνός σοι νόμον·
Νόθος δὲ μὴ εἶναι ἀγχιστειαν, παίδων ὄντων γνη-
σίων· ἐὰν δὲ παῖδες μὴ ᾧσι γνήσιοι, τοῖς ἐγγυά-
τω τοῦ γένους μετεῖναι τῶν χρημάτων.

1655

1660

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἐμοὶ δ' ἄρ' οὐδὲν τῶν πατρῶων χρημάτων
μέτεστιν;

1665

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

οὐ μέντοι, μὰ Δία. λέξον δέ μοι,
ἤδη σ' ὁ πατήρ ἐσήγαγ' ἐς τοὺς φράτορας;

ΗΡΑΚΛΗΣ.

οὐ δῆτ' ἐμέ γε. καὶ δῆτά γ' ἐθαύμαζον πάλοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δῆτ' ἄνω κέχηνας, αἰκίαν βλέπων;
 1670 ἀλλ' ἦν μεθ' ἡμῶν ἦς, καταστήσω σ' ἐγὼ
 τύραννον· ὄρνιθων παρέξω σοι γάλα.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

δίκαί' ἔμοιγε καὶ πάλιν δοκεῖς λέγειν
 περὶ τῆς κόρης, κᾶγωγε παραδίδωμί σοι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

τί δαὶ σὺ φῆς;

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

τᾶναντία ψηφίζομαι.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1675 ἐν τῷ Τριβαλλῷ πᾶν τὸ πρᾶγμα. τί σὺ λέγεις;

ΤΡΙΒΑΛΛΟΣ.

καλάνι κόρανα καὶ μεγάλη βασιλινοῦ
 ὄρνιθι παραδίδωμι.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

παραδοῦναι λέγει.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

μὰ τὸν Δι' οὐχ οὗτός γε παραδοῦναι λέγει,
 εἰ μὴ βαδίξει γ', ὥσπερ αἱ χελιδόνες.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

1680 οὐκοῦν παραδοῦναι ταῖς χελιδόσιν λέγει.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

σφῶν νῦν διαλλάττωθε, καὶ ξυμβαίνετε·
 ἐγὼ δ', ἐπειδὴ σφῶν δοκεῖ, σιγήσομαι.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἡμῖν, ἂ λέγεις σὺ, πάντα συγχωρεῖν δοκεῖ.

ἀλλ' ἔθι μεθ' ἡμῶν ἀντὸς ἐς τὸν οὐρανόν,
ἵνα τὴν Βασιλείαν καὶ τὰ πάντα ἐκεῖ λάβῃς.

1685

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐς καιρὸν ἄρα κατεκόπησαν οὐτοῦ
ἐς τοὺς γάμους.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

βούλεσθε δὴτ' ἐγὼ τέως
ὄπτῶ τὰ κρέα ταυτὶ μένων; ὑμεῖς δ' ἔτα.

ΠΟΣΕΙΔΩΝ.

ὄπτῃς τὰ κρέα; πολλήν γε τενθελίαν λέγεις.
οὐκ εἶ μεθ' ἡμῶν;

1690

ΗΡΑΚΛΗΣ.

εὖ γε μέντ' ἂν διειδέθην.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἀλλὰ γαμικὴν χλανίδα δότω τις δευρό μοι.

ΧΟΡΟΣ.

ἔστι δ' ἐν Φαναῖσι πρὸς
τῇ Κλεψύδρᾳ πανοῦργον ἐγ-
γλωττογαστῶρων γένος,
οἱ θερίζουσίν τε καὶ σπι-
ρουσι, καὶ τρυγῶσι ταῖς
γλώτταισι, σνκάζουσί τε.

ἀντ.

1695

βάρβαροι δ' εἰσὶν γένος,
Γοργλαί τε καὶ Φίλιπποι.
κἀπὸ τῶν ἐγγλωττογαστῶ-
ρων ἐκείνων τῶν Φιλίππων
πανταχοῦ τῆς Ἀττικῆς ἢ
γλώττια χωρὶς τίμνεται.

1700

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- Ὡ πάντ' ἀγαθὰ πράττοντες, ὦ μείζω λόγου,
 1705 ὦ τρισμακάριον πιπνὸν ὀρνίθων γένος,
 δέχεσθε τὸν τύραννον ὀλβίοις δόμοις.
 προσέρχεται γὰρ οἷος οὔτε παμφαῆς
 αὐτῆρ' ἰδεῖν ἔλαμψε χρυσαυγαῖ δόμῳ·
 οὔθ' ἡλίου τηλαυγῆς ἀκτίνων σέλας
 1710 τοιοῦτον ἐξέλαμψεν, οἷον ἔρχεται
 ἔχων γυναικὸς κάλλος οὐ φατὸν λέγειν,
 πάλλων κεραννόν, πτεροφόρον Διὸς βέλος·
 ὄσμη δ' ἀνωνόμαστος ἐς βιάθος κύκλου
 χωρεῖ, καλὸν θέαμα· θυμιαμάτων δ'
 1715 αὔραι διαψαίρουσι πλεκτάνην καπνοῦ.
 ὄδι δὲ καυτός ἐστιν. ἀλλὰ χρὴ θεᾶς
 Μούσης ἀνολεῖν ἱερὸν εὐφημον στόμα.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

- ἀναγε, δλεγε, διαγε, πάραγε,
 πάρεχε, περιπέτεσθε τὸν
 1720 μάκαρα μάκαρι σὺν τύχῃ.
 φεῦ, φεῦ τῆς ὥρας, τοῦ κάλλους.
 ὦ μακαριστὸν σὺ γάμον γήμας.
 μεγάλαι, μεγάλαι κατέχουσι τύχαι
 γένος ὀρνίθων
 1725 διὰ τόνδε τὸν ἀνδρ'. ἀλλ' ὑμεναίοις
 καὶ νομφιδίοις δέχεσθ' ὠδοῖς
 αὐτὸν καὶ τὴν Βασιλείαν.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

- 1730 Ἦρα ποτ' Ὀλυμπία
 τῶν ἡλιβάτων θρόνων
 ἄρχοντα θεοῖς μέγα

Μοῖραι ξυνηκόμισαν

τοιῶδ' ὕμναίω.

ὕμῃν, ὕμναι ὦ.

ὁ δ' ἀμφωθαλῆς Ἴερος

1735

χρυσόπτερος ἦρας

εὐθύνη παλιντόνους,

Ζηρὸς πάροχος γάμων,

κεῦδαιμόνος Ἴερας.

ὕμῃν, ὕμναι ὦ.

1740

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἐχάρην ὕμνοις, ἐχάρην ᾠδαῖς·

ἄγαμαι δὲ λόγων. ἄγε νῦν αὐτοῦ

καὶ τὰς χθονίας κλήσατε βροντάς,

τάς τε πυρώδεις Διὸς ἀστεροπιάς,

δεινὸν ἔ' ἀργῆτα κεραυνόν.

1745

ΧΟΡΟΣ.

ὦ μέγα χρύσειον ἀστεροπῆς φάος,

ὦ Διὸς ἀμβροτον ἔγχος πυροφόρον,

ὦ χθόνια βαρναχέες ὀμβροφόροι θ' ἅμα

βρονταί, αἷς ὅδε νῦν χθόνα σείει,

διὰ σε τὰ πάντα κρατήσας, καὶ πάρεδρον

1750

Βασιλείαν ἔχει Διός.

ὕμῃν, ὕμναι ὦ.

ΠΕΙΣΘΕΤΑΙΡΟΣ.

ἔπεσθε νῦν γάμοισιν, ὦ

φῦλα πάντα συννόμων

πτεροφόρ', ἐπὶ πέδον Διὸς

καὶ λέχος γαμήλιον.

1755

ὄρεξον, ὦ μάκαιρα, σὴν

χεῖρα, καὶ πτερῶν ἐμῶν
 λαβοῦσα συγχόρευσον· -αἴ-
 ρων δὲ κουφιά σ' ἐγώ.

1760

ΧΟΡΟΣ.

ἄλαλαί, ἦ Παιών,
 Τήνελλα καλλίνικος, ὦ
 δαιμόνων ὑπέρτατε.

Λ Υ Σ Ι Σ Τ Ρ Α Τ Η .

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ΔΑΜΠΙΤΩ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΓΕΡΩΝ ΤΙΣ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ΠΑΙΣ.

ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

ΠΡΕΣΒΕΙΣ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ.

ΠΟΛΥΧΑΙΡΙΔΗΣ.

ΑΓΟΡΑΙΟΙ ΤΙΝΕΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ ΤΙΣ.

ΤΟΞΟΤΑΙ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Λυσιστράτη τις Ἀθήνησι τῶν πολιτῶν καὶ τῶν Πελοποννησίων, ἔτι δὲ καὶ Βοιωτῶν γυναικῶν σύλλογον ἐποιήσατο, διαλλαγῆς μηχανωμένη τοῖς Ἕλλησι· ὁμοῦσαι δὲ ἀναπέλασα μὴ πρότερον τοῖς ἀνδράσι συνουσιάζειν, πρὶν ἢ πολεμοῦντες ἀλλήλοις παύσωνται, τὰς μὲν ἐξωπίλους ἐμπροσθὰ καταλιπούσα ὀπίσω, αὐτὴ δὲ πρὸς τὰς κωτειληφυλάς τὴν ἀκρόπολιν μετὰ τῶν οἰκείων ἀπαντῆ. συνδραμόντων δὲ πρεσβυτέρων πολιτῶν μετὰ λαμπάδων καὶ πυρὸς πρὸς τὰς πύλας, τὴν ἀναστολήν ποιῶνται ἐξελθούσα, καὶ Προβούλου τινὸς μετ' ὀλίγον παραβιάσασθαι μετὰ ταξοτῶν ὁμήσαντος, αἷτα δὲ ἀποκρουσθέντος, καὶ διαπυρρῶνται, τί βουλόμεναι ταῦτα δεδράκασι, τὸ μὲν πρῶτον, φασίν, ὅτι ἐγκρατεῖς γενόμενοι τοῦ ἀργυρίου, μὴ ἐπιτρέφουσι τοῖς ἀνδράσι ἀπὸ τούτου πολεμεῖν· δεῦτερον δέ, ὅτι πολὺ ἄμεινον ταμύσσονται, καὶ τὸν παρόντα πόλεμον τάχιστα καταπαύσουσιν. οὗτος μὲν οὖν καταπλαγαῖς τοῦ θράσους, ὡς τοὺς συμπροβούλους οἶχεται, ταῦτα μὴ παύσας· οἱ δὲ γέροντες ὑπομένοντες ταῖς γυναιξὶ λαιδοροῦνται. μετὰ ταῦτα αὐτῶν τινὲς αὐτομολοῦσαι μάλα γελοῖως, δι' ἀκρασίαν, ὡς τοὺς ἀνδρας, ἀλισκονται· ἐγκαρτεροῦσι δὲ, Λυσιστράτης ἰκετενούσης. Κινησίε

τις τῶν πολιτῶν, ἀκρατῶς ἔχων τῆς γυναικός, παραγι-
νεται· ἡ δὲ χυτροτομοῦσα αὐτόν, ἐπαγγέλλεται μὲν, τὰ
περὶ τῶν διαλλαγῶν δὲ σπουδάζει. ἀφικνοῦνται δὲ καὶ
παρὰ Λακεδαιμονίων περὶ σπονδῶν κήρυκες, ἐμφανίζον-
τες ἅμα καὶ τὰς προτέρας γυναῖκας. συνταχθέντες δὲ
σφίσι (οἱ Ἀθηναῖοι) πρέσβεις αὐτοκράτορας ἀποστέλ-
λουσι· οἱ μὲν γέροντες εἰς ταυτὸν ταῖς γυναῖξιν ἀπο-
καταστάντες, ἓνα χορὸν ἐκ τῆς διχορίας ἀποστέλλουσι·
καὶ Λυσιστράτη τοὺς παραγενομένους πρὸς αὐτήν ἐκ
Λακεδαιμονος πρέσβεις ὀργῶντας διαλλάττωσθαι
προσέλκει· καὶ ἑκατέρους ἀναμνήσασα (τῆς) παλαιᾶς
εἰς ἄλλήλους γενομένης (εὐνοίας) διαλλάττει ἐν φανερῷ,
καὶ ξενίσασα κοινῇ, παραδίδωσι τὰς γυναῖκας ἐκάστοις
ἄγεσθαι. ἐδιδάχθη ἐπὶ Καλλίου ἄρχοντος, τοῦ μετὰ
Κλεόκριτον ἄρξαντος· εἰσηκται δὲ διὰ Καλλιστράτου.
ἐκλήθη Λυσιστράτη παρὰ τὸ λῦσαι τὸν στρατόν.

Α Λ Λ Ω Σ.

Λυσιστράτη καλέσασα τὰς πολίτιδας,
ὑπέθετο φεύγειν, μηδὲ μίγνυσθ' ἄρξεσιν,
ὅπως, γενομένης νῦν στάσεως ἐμφυλλίου,
τὸν πρὸς Λάκωνας πόλεμον αἴρωσιν λόγῳ,
μένωσιν τ' οἴκοι πάντες. ὡς δὲ συνέθετο,
τινὲς μὲν αὐτῶν τὴν ἀκρόπολιν διεκράτουσιν·
τινὲς δ' ἀπεχώρουσιν. αἱ τ' ἀπὸ Σπάρτης πάλιν
ταυτὸν διεβουλεύοντο. κήρυξ ἔρχεται
λέγων περὶ τούτων. τῆς δ' ὁμοιοῦς γενομένης,
σπονδὰς θέμενοι, τὸν πόλεμον ἐξέροῦσαν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

*Ἄλλ' εἴ τις εἰς Βακχεῖον αὐτὰς ἐκάλεσεν,
ἢ ᾠς Πανός, ἢ ᾠς Κωλιάδ', ἢ ᾠς Γεντυλλίδος,
οὐδ' ἂν διελθεῖν ἦν ἂν ὑπὸ τῶν τυμπάνων.
νῦν δ' οὐδαμῶς πάρεστιν ἐνταυθοῖ γυνή·
πλήν ἢ γ' ἐμὴ κωμήτις ἦδ' ἐξέρχεται.
χαῖρ', ὦ Καλονίκη.*

5

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

*καὶ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη.
τί συντετάραι; μὴ σκυθρόπαις, ὦ τέκνον·
οὐ γὰρ πρέπει σοι τοξοποιεῖν τὰς ὄφρυσ.*

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

*ἀλλ', ὦ Καλονίκη, κάομαι τὴν καρδίαν,
καὶ πόλλ' ὑπὲρ ἡμῶν τῶν γυναικῶν ἄχθομαι,
ὅτι παρὰ μὲν τοῖς ἀνδράσι νενομίσμεθα
εἶναι πανοῦργοι.*

10

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

καὶ γὰρ ἐσμεν, γῆ Δία.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

- εἰρημένον δ' ἀνταῖς ἀπαντᾶν ἐνθάδε,
βουλευσομέναισιν οὐ περὶ φάυλου πράγματος,
15 εὐδοοσι, κοῦχ ἤκουσιν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἀλλ', ὦ φιλάτη,
ἤξουσι· χαλεπή τὸι γυναικῶν ἔξοδος.
ἦ μὲν γὰρ ἡμῶν περὶ τὸν ἄνδρ' ἐκύπτασεν·
ἦ δ' οἰκέτην ἤγειρεν· ἦ δὲ παιδίον
κατέκλιεν· ἦ δ' ἔλουσεν· ἦ δ' ἐρώμισεν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

- 20 ἀλλ' ἦν γὰρ ἕτερα τῶνδε προὔργιαίτερα
αὐταῖς.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

τί δ' ἐστίν, ὦ φίλη Λυσιστράτη,
ἐφ' ὅ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς;
τί τὸ πράγμα; πηλλικόν τι;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μέγα.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

μῶν καὶ παχύ;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καὶ νῆ Δία παχύ.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

καίτα πῶς οὐχ ἤκομεν;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

- 25 οὐχ οὗτος ὁ τρόπος· ταχὺ γὰρ ἂν ξυνήλθομεν.
ἀλλ' ἔστιν ἐπ' ἐμοῦ πράγμα' ἀνεξήγημένον,

πολλαῖσι τ' ἀγροπνύουσιν ἐφ' ὀφίττασμένον.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἦπου τι λεπτόν ἐστι τοῦ ὀφίττασμένον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οὕτω γὰρ λεπτόν, ὡς θ' ὅλης τῆς Ἑλλάδος
ἐν ταῖς γυναῖξιν ἐστὶν ἡ σωτηρία.

30

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἐν ταῖς γυναῖξιν; ἐπ' ὀλίγου γ' ἄρ' εἴχεται.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὡς ἔστι ἐν ἡμῖν τῆς πόλεως τὰ πρόγματα,
ἢ μηκέτ' εἶναι, μήτε Πελοποννησίου.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

βέλτιστα τοῖσιν μηκέτ' εἶναι, τῆ Δία.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

Βοιωτίους τε πάντας ἐξολοῶναι.

35

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

μὴ δῆτα πάντας γ', ἀλλ' ἄφελα τὰς ἐγχίλους.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

περὶ τῶν Ἀθηρῶν δ' οὐκ ἐπιγλωττήσομαι
τοιούτον οὐδέν· ἀλλ' ὑπονόησον σύ μοι.
ἦν δὲ ξυνέλθωσ' αἱ γυναῖκες ἐνθάδε,
αἱ τ' ἐκ Βοιωτῶν, αἱ τε Πελοποννησίων,
ἡμεῖς τε, κοινῇ σώσομεν τὴν Ἑλλάδα.

40

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

τί δ' ἂν γυναῖκες φρόνιμον ἐργασαίηται,
ἢ λαμπρόν, αἱ καθ' ἡμέθ' ἐξηνθισμένοι
χροκωτὰ φοροῦσαι, καὶ κεκαλλωπισμένοι,
καὶ Κιμβερίκ' ὀρθοσταδία, καὶ περιβαρίδας;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ταῦτ' αὐτὰ γάρτοι κάσθ', ἃ σώσειν προσδοκῶ,
τὰ κροκωτίδια, καὶ τὰ μύρα, καὶ περιβαρίδες,
χ' ἢ ἡ γχουσα, καὶ τὰ διαφανῆ χιτώνια.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

τίνα δὴ τρόπον ποθ' ;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὥστε τῶν νῦν μηδένα
50 ἀνδρῶν ἐπ' ἀλλήλοισιν αἰρεσθαι δόρον.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

κροκωτὸν ἄρα, νῆ τῷ θεῷ, γῶ βᾶπομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μήτ' ἀσπίδα λαβεῖν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

Κιμβερικὸν ἐνδύσομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μήτε ξιφίδιον.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

κτίσομαι περιβαρίδας.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἄρ' οὐ παρεῖναι τὰς γυναῖκας δεῖτ' ἐχρήν ;

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

55 οὐ γὰρ μὰ Δί' ἀλλὰ πετομένας ἤκειν πάλας.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀλλ', ὦ μίλ', ὄψει τοι σφόδρ' αὐτὰς Ἀττικὰς,
ἅπαντα δρώσας τοῦ δέοντος ὕστερον.
ἀλλ' οὐδὲ Παράλον οὐδεμία γυνὴ πάρα,
οὐδ' ἐκ Σαλαμίνοσ.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἀλλ' ἐκεῖναί γ' οἶδ' ὅτι

ἐπὶ τῶν καλήτων διαβεβήκασ' ὄρθριαι.

60

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οὐδ' αἶς προσεδόκων κάλογιζόμενη ἐγὼ
πρώτας παρέσσεσθαι δεῦρο τὰς Ἀχαρνείων
γυναῖκας, οὐχ ἤκουσιν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἢ γοῦν Θεαγένους,
ὡς δεῦρ' ἰούσα, θουκάτειον ἤρετο.
ἅτὰρ αἶδε καὶ δὴ σοι προσέρχονται τινες·
αἱ δ' ἀνθ' ἕτεροι χωροῦσί τινες. ἰού, ἰού·
πόθεν εἰσίν;

65

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

Ἀναγυρουντόθεν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἢ γοῦν ἀνάγυρός μοι κενηῆσθαι δοκεῖ.
ἢ γοῦν ἀνάγυρός μοι κενηῆσθαι δοκεῖ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

μῶν ὕστεραι πάρεσμεν, ὧ Ἀντιστράτη;
τί φῆς; τί σιγᾶς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οὐκ ἐπαινώ, Μυρρίνη,
ἤκουσαν ἄρτι περὶ τοιούτου πράγματος.

70

ΜΥΡΡΙΝΗ.

μόλις γὰρ εὔρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον.
ἄλλ' εἴ τι πάνυ δεῖ, ταῖς παρούσαισιν λέγα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μὰ Δῖ, ἄλλ' ἐπαναμείνωμεν ὀλίγον γ' οὔνεκα
τάς τ' ἐκ Βοιωτῶν, τάς τε Πελοποννησίων
γυναῖκας ἐλθεῖν.

75

ΜΥΡΡΙΝΗ.

πολὺ σὺ κάλλιον λέγεις.

ἤδι δὲ καὶ δὴ Λαμπιτῶ προσέβχεται.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὦ φιλότατη Λάκαινα, χαῖρε, Λαμπιτοῖ.

οἶον τὸ κάλλος, γλυκυτάτη, σοῦ φαίνεται.

80 ὡς δ' εὐχροεῖς, ὡς δὲ σφριγᾶ τὸ σῶμά σου.
κᾶν ταῦρον ἄγχοις.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

μάλα γὰρ οἶω, ναὶ σιῶ.

γυμνάδδομαι γα, καὶ ποτὶ πνγᾶν ἄλλομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὡς δὴ καλὸν τὸ κρημα τιθίλων ἔχεις.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

ἄπερ ἱερεῖόν τοι μ' ὑποβαλάσσετε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

85 ἤδι δὲ ποδαπή³ σθ³ ἢ νεᾶνις ἠτέρᾳ;

ΛΑΜΠΙΤΩ.

πρέσβειρά τοι, ναὶ τῷ σιῶ, Βοιωτία.
ἔκει ποθ³ ὑμέ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

νῆ Δε', ὦ Βοιωτία,

καλὸν γ' ἔχουσα τὸ πεδίον.

ΚΑΛΘΝΙΚΗ.

καί, νῆ Δίε,

κομψότατα τὴν βλαχῶ γε παρατεταλμένη.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

90 τίς δ' ἠτέρᾳ παῖς;

ΛΑΜΠΙΤΩ.

χαῖα, ναὶ τῷ σιῶ,

Κορινθία δ' αὐ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

χαῖα, νῆ τὸν Δία,

δήλη² στὶν οὐσα ταυταγι τάντουθεν!

ΛΑΜΠΙΤΩ.

τίς δ' αὐ ξυναλλέεσ τέονδε τὸν στόλον
τὸν τῶν γυωαπιῶν;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἦδ' ἐγώ.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

μύσιδδέ τοι

ὄ τι λῆς ποθ' ἀμέ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

νῆ Δί', ὡ φῆλη γύναα.

95

ΜΥΡΡΙΝΗ.

λέγε δῆτα τὸ σπουδαῖον ὄ τι τοῦτ' ἐστὶ σοι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

λέγοιμ' ἂν ἤδη· πρὶν λέγειν δ', ὑμᾶς τοδὶ
ἐπερήσομαι τι μικρόν.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ὄ τι βούλει γε σύ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τούς πατέρας οὐ ποθεῖτε τοὺς τῶν παιδίων
ἐπὶ στρατιᾶς ἀπόντας; εὖ γάρ οἶδ', ὅτι
πάσαισι ὑμῖν ἐστὶν ἀποδημιῶν ἀνήρ.

100

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ὄ γοῦν ἐμός ἀνήρ πέντε μῆνας, ὡ τάλαν,
ἄπεστιν ἐπὶ Θράκης φυλάττων Εὐκράτην.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ὄ δ' ἐμός γε τελέους ἐπτά μῆνας ἐν Πύλω.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

105 ὁ δ' ἐμός γα, κᾶν ἐκ τᾶς ταγᾶς ἔλση πόκα,
προπακισάμενος φροῦδος ἀμπτάμενος ἔβα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀλλ' οὐδὲ μοιχοῦ καταλέλειπται φεψάλῃ.
ἔξ οὔ γάρ ἡμᾶς προῦδοσαν Μιλήσιοι,
οὐκ εἶδον οὐδ' ὄλισβον ὀκτωδάκτυλον,
110 ὃς ἦν ἂν ἡμῖν σκυτίνη πικουρία.
ἔθελοιτ' ἂν οὖν, εἰ μηχανὴν εὐρομ' ἐγώ,
μετ' ἐμοῦ καταλῦσαι τὸν πόλεμον;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

κῆ τῷ θεῷ.
ἐγὼ δέ γ' ἂν, κᾶν εἴ με χρεῖη τοῦγκυκλον
τουτὶ καταθεῖσαν ἐκπιεῖν ἀνθημερόν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

115 ἐγὼ δέ γ' ἂν, κᾶν ὡσπερὲς ψῆτταν δοκῶ
δοῦναι ἢ ἐμαντῆς παρταμοῦσα θῆμισον.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

ἐγὼ δὲ καὶ κα ποττὸ Ταῦγχιόν γ' ἂνω
ἔλσομ', ὅπα μέλλομι γ' εἰράναν ἰδεῖν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

λέγοιμ' ἂν· οὐ δεῖ γὰρ κεκρύφθαι τὸν λόγον.
120 ἡμῖν γάρ, ὡ γυναῖκες, εἴπερ μέλλομεν
ἀναγκάσειν τοὺς ἀνδρας εἰρήνην ἄγειν,
ἀφρατὲς ἔστιν —

ΜΥΡΡΙΝΗ.

τοῦ; φράσον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ποιήσεται οὖν;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ποιήσομεν, κἄν ἀποθανεῖν ἡμᾶς δέη.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀφεκτέα τοῖσιν ἡμῖν ἐστὶ τοῦ πέους·
 τί μοι μεταστρέφουθε; ποῖ βαδίζετε;
 αὐταί, τί μοι μῦθε, κἀνανεύετε;
 τί χρῶς τέτραπται; τί δάκρυον κατείβεται;
 ποιήσεται, ἢ οὐ ποιήσεται; ἢ τί μέλλετε;

125

ΜΥΡΡΙΝΗ.

οὐκ ἂν ποιήσαιμι, ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπύτω.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

μὰ Δι' οὐδ' ἔγωγ' ἄρ', ἀλλ' ὁ πόλεμος ἐρπύτω.

130

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ταυτὶ σὺ λέγεις, ὦ ψῆττα; καὶ μὴν ἄρτι γὰρ
 ἔφησθα σαυτῆς κἄν παρατεμεῖν θῆμισιν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἄλλ', ἄλλ' ὅ τι βούλει. κἄν με χρῆ, διὰ τοῦ πυρός
 ἐθέλω βαδίξω· τοῦτο μᾶλλον τοῦ πέους.
 οὐδὲν γὰρ οἶον, ὦ φίλη Λυσιστράτη.

135

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί δαὶ σύ;

ΛΑΜΠΙΤΩ.

κἀγὼ βούλομαι διὰ τοῦ πυρός.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὦ παγκατάπυγον θῆμέτερον ἅπαν γένος.
 οὐκ ἐτός ἀφ' ἡμῶν εἰσὶν αἱ τραγωδίαί.
 οὐδὲν γὰρ ἐσμὲν πλὴν Προσειδῶν καὶ σκιάφῃ.
 ἀλλ' ὦ φίλη Λάκαινα, σὺ γὰρ εἶαν γένη
 μόνη μετ' ἐμοῦ, τὸ πρᾶγμα ἀνασσωσαίμεσθ' ἔτ' ἂν,
 ξυμψήφισαί μοι.

140

ΛΑΜΠΙΤΩ.

χαλεπὰ μὲν, καὶ τὸ σιῶ,
 γυναῖκας ἔσθ' ὑπνῶν, ἄνευ ψαλᾶς, μόνας.
 ὅμως γὰρ μὰν δεῖ· δεῖ γὰρ εἰράνας μάλ' αὖ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

145 ὦ φιλάττη σύ, καὶ μόνη τούτων γυνή.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

εἰ δ' ὡς μάλιστα ἀπεχοίμεθ' οὐ σύ δὴ λέγεις,
 ὃ μὴ γένοιτο, μᾶλλον ἂν διὰ τουτογί
 γένοιτ' ἂν εἰρήνη;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

πολύ γε, γῆ τὸ θεῶ.

150 εἰ γὰρ καθοίμεθ' ἔνδον ἐντετραμμένα,
 κὰν τοῖς χιτωνίοισι τοῖς ἀμορφηνοῖς
 γυναῖ παροίμεν, δέλτα παρατετιλμένα,
 στύουσιν ἂν ἄνδρες, κάπιθυμοῖεν πλεκοῦν,
 ἡμεῖς δὲ μὴ προσλοίμεν, ἀλλ' ἀπεχοίμεθα,
 σπονδάς ποιήσαιντ' ἂν ταχέως, εὐ οἶδ' ὅτι.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

155 ὃ γὰρ Μενέλαος τὰς Ἑλένας τὰ μάλ' ἀπο
 γυμνᾶς παρενιδῶν, ἐξέβαλ', οἶῶ, τὸ ξίφος.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

τί δ', ἦν ἀφίωσ' ἄνδρες ἡμᾶς, ὦ μέλα;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τὸ τοῦ Φερεκράτους, κύνα δέρειν δεδαρμένην.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

160 φλυαρία ταῦτ' ἐστὶ τὰ μεμμημένα.
 εἰάν δὲ λαβόντες ἐς τὸ δωματίον βίῃ
 ἔλκωσιν ἡμᾶς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀντέχου σὺ τῶν θυρῶν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἐὰν δὲ τύπτωσίν γε;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

παρέχειν χρῆ κακῶς·

οὐ γὰρ ἐνι τούτοις ἠδονή, τοῖς πρὸς βίαν.

κἄλλως ὀδυνᾶν χρῆ· κἄμέλει ταχέως πάνυ

ἀπεροῦσιν. οὐ γὰρ οὐδέποτε εὐφρανθήσεται

ἀνὴρ, ἐὰν μὴ τῇ γυναικὶ συμφέρη.

165

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

εἴ τοι δοκεῖ σφῶν ταῦτα, χ' ἡμῖν ξυνδοκεῖ.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

καὶ τῶς μὲν ἀμῶν ἀνδρας ἀμὲς πείσομας,

παντᾶ δικαίως ἄδολον εἰράναν ἄγειν·

τὸν τῶν Ἀσαναίων γε μὰν θυάχστον

πᾶ καὶ τις ἂν πείσειεν αὐτὸν μὴ πλαδδιῆν;

170

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἡμεῖς ἀμέλει σοι τά γε παρ' ἡμῖν πείσομεν.

ΛΑΜΠΙΤΩ.

οὐχ ἄς σποδᾶς ἔχωντι ταὶ τριήρες,

καὶ τὰργύριον τῶβυσσον ἢ παρὰ τᾶ σίφ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἄλλ' ἔστι καὶ τοῦτ' εὖ παρεσκευασμένον.

καταληφόμεθα γὰρ τὴν ἀκρόπολιν τήμερον.

ταῖς πρεσβυτάταις γὰρ προστέτακται τοῦτο δρᾶν,

ἕως ἂν ἡμεῖς ταῦτα συντιθώμεθα,

θύειν δοκούσαις καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν.

175

ΛΑΜΠΙΤΩ.

παντᾶ κ' ἔχοι, καὶ τᾶδε γὰρ λέγεις καλῶς.

1

ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί δῆτα ταῦτ' οὐχ' ὡς τάχιστα, Λαμπιτοῖ,
 ξυνωμόσαμεν, ὅπως ἂν ἀρρήπτως ἔχη;

ΛΑΜΠΙΤΩ.

πάρφαινα μὲν τὸν ὄρκον, ὡς ὁμώμεθα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καλῶς λέγεις. ποῦ 'σθ' ἡ Σκύθαινα; ποῖ βλέπεις;
 185 θές ἐς τὸ πρόσθεν ὑπτίαν τὴν ἀσπίδα·
 καί μοι δότω τὰ τόμαί τις.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

Λυσιστράτη,
 τίν' ὄρκον ὀρκώσεις ποθ' ἡμᾶς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὄν τινα;
 εἰς ἀσπίδ', ὡσπερ, φασίν, Δισχύλος ποτέ,
 μηλοσφαγούσας.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

μὴ σύ γ', ὦ Λυσιστράτη,
 190 εἰς ἀσπίδ' ὁμότης μηδὲν εἰρήνης πέρι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τίς ἂν οὖν γένοιτ' ἂν ὄρκος;

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

εἰ λευκὸν ποθεν
 ἵππον λαβοῦσαι, τόμιον ἐντεμοίμεθα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ποῖ λευκὸν ἵππον;

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ἡμεῖς;
 ἀλλὰ πῶς ὁμούμεθα

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἐγὼ σοι, νῆ Δι', ἣν βούλη, φράσω.
 θεῖσαι μέλαιναν κύλικα μεγάλην ὑπτιαν,
 μηλοσφαγοῦσαι Θάσιον οἴνου σταμνίον,
 ὁμόσωμεν ἐς τὴν κύλικα μὴ πικεῖν ὕδωρ.

195

ΛΑΜΠΙΤΩ.

φεῦ δᾶ, τὸν ὄρκον. ἄφατον ὡς ἐπαινωῶ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

φερέτω κύλικά τις ἔνδοθεν καὶ σταμνίον.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ὦ φίλταται γυναῖκες, ὁ κεραμῶν ὅσος.
 ταύτην μὲν ἂν τις εὐθύς ἤσθειη λαβῶν.

200

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καταθεῖσα ταύτην, προσλαβοῦ μοι τοῦ κάπρου.
 δέσποινα Πειθοῖ, καὶ κύλιξ φιλοτησία,
 τὰ σφάγια δεῖσαι ταῖς γυναιξὶν εὐμενῆς.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

εὐχρων γε θαῖμα, κάποπυτιλλεὶ καλῶς.

205

ΛΑΜΠΙΤΩ.

καὶ μὲν ποτόδδει γ' ἀδύ, ναὶ τὸν Κάστορα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἔατε πρώτην μ', ὦ γυναῖκες, ὁμνῆσαι.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐκ, εἴαν γε μὴ λάχης.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

λάξουσθε πᾶσαι τῆς κύλικος, ὦ Λαμπιτοῖ.
 λεγέτω δ' ὑπὲρ ὑμῶν μ' ἄπερ ἂν καγὼ λέγω.
 ὑμεῖς δ' ἐπομείσθε ταντά, κάμπεδώσετε.
 Οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οὐδὲ μοιχός, οὐδ' ἀνήρ —

210

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

Οὐκ ἔστιν οὐδέϊς οὐδὲ μοιχός, οὐδ' ἀνήρ —

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσσειων ἔστυκώς. λέγει.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

215 ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσσειων ἔστυκώς. παπαί,
ὑπολύεται μου τὰ γόνατ', ὡς Λυσιστράτη.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον —

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον —

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

220 κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστα μου.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστα μου.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

κοῦδέποθ' ἐκούσα τάνδρὸ τῷ μῶ πείσομαι.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

κοῦδέποθ' ἐκούσα τάνδρὸ τῷ μῶ πείσομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

225 εἰάν δέ μ' ἀκουσαν βιάζηται βίᾳ —

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

εἰάν δέ μ' ἀκουσαν βιάζηται βίᾳ —

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

κακῶς παρῆξω, κοῦχὶ προσκνήσομαι.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

κακῶς παρῆξω, κούχῃ προσκινήσομαι·

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά·

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά·

230

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οὐ στήσομαι λείαν ἐπὶ τυροκνήστιδος.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

οὐ στήσομαι λείαν ἐπὶ τυροκνήστιδος.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ταῦτ' ἐμπροσθε μὲν πλοῖμ' ἐντευθενί.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ταῦτ' ἐμπροσθε μὲν πλοῖμ' ἐντευθενί.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ.

235

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ξυνοπέμνουθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἢ Δία.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

φέρ' ἐγὼ καθάγισω τήνδε.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ὅπως ἂν ὤμεν ἐνθὺς ἀλλήλων φιλαι.
τὸ μέρος γ', ᾧ φλη,

ΛΑΜΠΙΤΩ.

τίς ὠλολογά;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

240

ταῦτ' ἐκεῖν' ὄνγ' ἄλογον.

αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς Θεοῦ
ἤδη κατειλήφασιν. ἀλλ', ὦ Λαμπιτοῖ,
σὺ μὲν βράδιζε, καὶ τὰ παρ' ὑμῶν εὖ τίθει,
τασδὶ δ' ὁμήρους κατάλιπ' ἡμῖν ἐνθάδε.

245

ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει
ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλοὺς.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

οἴκον ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἶσι
τοὺς ἀνδρας εὐθύς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὀλλγόν αὐτῶν μοι μέλει.

250

οὐ γὰρ τοσαύτας οὔτ' ἀπειλὰς οὔτε πῦρ
ἤξουσ' ἔχοντες, ὥστ' ἀνοῖξαι τὰς πύλας
ταύτας, ἐὰν μὴ φ' οἷσιν ἡμεῖς εἶπομεν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτε γ' ἄλλως γὰρ ἂν
ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μαραιὶ κεκλήμεθ' ἂν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

Χώρει, Δράκης, ἡγοῦ βράδην, εἰ καὶ τὸν ὄμον ἀλ-
γεῖς,

255

κορμοῦ τοσοντονὶ φέρων βάρος χλωρᾶς ἐλάας.
ἢ πόλλ' ἀελπιά γ' ἐστὶν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ, φεῦ. στρ.
ἐπεὶ τίς ἂν ποτ' ἤλπισ', ὦ Στυμμόδωρ' ἀκοῦσαι,

260

γυναῖκας, ἃς ἐβόσκομεν
κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
κατὰ μὲν ἄγιον ἔχειν βρέτας,
κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν,
καὶ μοχλοῖσιν καὶ κλήθροισιν

τὰ προπύλαια πακτοῦν;

265

ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν, ὦ Φιλοῦργε,
 ὅπως ἂν αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
 ὄσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετήλθον,
 μίαν πυρὰν νήσαντες, ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
 πάσας, ὑπὸ ψήφον μιᾶς· πρώτην δὲ τὴν Δύκωνος. 270
 οὐ γάρ, μὰ τὴν Δήμητῳ, ἐμοῦ ζῶντος ἐγγανοῦν-
 ται· ἄντ.

ἐπεὶ οὐδὲ Κλομένης, ὅς αὐτὴν κατέσχε πρώτος,
 ἀπῆλθεν ἀπάλακτος, ἀλλ'
 ὅμως Δακωνικὸν πνέων
 ὄχετο θῶπλα παραδούς ἐμοί,
 σμικρὸν ἔχων πάνυ τριβώνιον,
 πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαρατίλτος,
 ἕξ ἐτῶν ἄλουτος. 280

οὕτως ἐπολιόρησ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ὅμως ἐκείνον,
 ἐφ' ἑπτακαίδεκα ἄσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθέ-
 δων.

τασδὲ δὲ τὰς Εὐριπίδη θεοῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
 ἐγὼ οὐκ ἄρα σήσω παρῶν τολμήματος τοσοῦτου;
 μὴ νῦν εἶ' ἐν τετραπόλει τοῦμόν τροπαιοῖον εἶη. 285
 ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ
 σιγ.

λοιπὸν ἐστὶ χωρίον

τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμόν, οἳ σπουδὴν ἔχω·
 χῶπως ἐξαμπρεύσομεν
 τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου. 290

ὡς ἐμοῦ γε τῷ ξύλῳ τὸν ὤμον ἐξιπώκατον·
 ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
 καὶ τὸ πῦρ φουσητέον,
 μὴ μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευταῇ τῆς ὁδοῦ.

φῦ, φῦ.

295

ἰού, ἰού τοῦ καπνοῦ.

ὡς δεινόν, ὦ ἄναξ Ἡράκλεις.

ἀντ.

προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας,

ὥσπερ κύων λυτιῶσα, τὴν φθαιμὴν δάκνει·

κᾶστι Δῆμιον τὸ πῦρ

300

τεῦτο πάση μηχανῇ.

οὐδ' ἂν γάρ ποθ' ὦδ' ὀδαξ ἔβρουκα τὰς λήμας ἐμοῦ.

σπεῦθε πρόσθεν ἐς πόλιν,

καὶ βοήθει τῇ θεῷ,

ἢ ποτ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν, ὦ Δάχης, ἀρήξομεν;

φῦ, φῦ.

305

ἰού, ἰού τοῦ καπνοῦ.

τουτὶ τὸ πῦρ ἐφρήγορεν θεῶν ἕκατι καὶ ζῆ.

οὐκοῦν ἂν, εἰ τὴν μὲν ξύλω θάψασθα πρώτον αὐτοῦ,

τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθίστη,

ἀφαντες, εἴτ' ἐς τὴν θύραν κρητὸν ἐμαίσοιμεν;

310

κᾶν μή, καλούντων, τοὺς μοχλοὺς χαλῶσι αἰ γυ-

ναῖκες,

ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας, καὶ τῷ καπνῷ πιᾶξαι.

θάψασθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βαβαιάξ.

τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν;

ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχην θλίβοντιά μου πέπανται·

315

σὸν δ' ἔστιν ἔργον, ὦ χύτρα, τὸν ἀνδραὶ ἐξεγείρω,

τὴν λαμπάδ' ἠμμένην ὅπως πρώτως ἐμοὶ προσοίσει,

δέσποινα Νίκη, ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν

τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θίσθαι τρόποιαι

ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ληγὴν δοκῶμαι καθορᾶν καὶ καπνόν, ὦ γυναῖκες,

ὡσπερ πυρὸς καομόνου· σπευστίαν ἐστὶ θάττον. 320

πίτου, πίτου, Νικοδίη, στρ.

πρὸν ἐμπεπρῆσθαι Καλύκη

τε καὶ Κριτύλλαν περιφουσήτω

ὑπὸ τε νόμων ἀρχαίων,

ὑπὸ τε γερόντων ἐλέθρων. 325

ἀλλὰ φοβῶμαι τόδε· μῶν ὑστερόπους βοηθῶ;

νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαία

μόγις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου,

καὶ πατάγου χυτραίου,

δούλησιν ὠστιζομένη. 330

* * * * *

στιγματίαις θ', ἀρχαίως

ἀραμένη, ταῖσιν ἐμαῖς

δημότισιν καομέναις

φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ.

ἤκουσα γὰρ τυφογέρον-

στρ. 335

τας ἀνδρας ἔφθειν, σταλέχη

φίροντας, ὡσπερ βαλανεύσοντας,

ἐς πόλιν, ὡς τριτάλαντον βάρος,

δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπιῶν,

ὡς πυρὶ χρῆ τὰς μισαράς γυναῖκας ἀνθρακεύειν. 340

ἄς, ὡ θεῶ, μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴδοιμι,

ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν φουσαμένας

Ἑλλάδα καὶ πόλιν·

ἐφ' οἷσπερ, ὡ χρυσολόφα

πολιοῦχε, σὰς ἔσχον ἔδρας. 345

καὶ σε καλῶ ξύμμαχον, ὡ

Τροπογένη, ἣν τις ἐκα-

νας ὑποπίμπρησιν ἀνήρ,

φέρειν ὕδαρ μισθ' ἡμῶν.

- 350 ἔασον ὦ· τουτὶ τί ἦν; ὦ ἄνδρες πόνω ποιηροί·
οὐ γάρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων, οὐδ' εὐσεβεῖς
τάδ' ἄνδρες.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἦκει·
ἔσμός γυναικῶν οὐτῶσι θύραισιν αὐ' βοηθεῖ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

- τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὐ τί που πολλὰι δοκοῦμεν εἶναι;
355 καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὄρατ' οὐπω τὸ μυριστόν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ὦ Φαιδρία, ταύτας λαλεῖν ἔάσομεν τοσαντί;
οὐ περικατάξαι τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρήν τιν' αὐτάς;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χ' ἡμεῖς χαμαῖς, ὅπως ἂν,
ἦν προσφέρειν τὴν χεῖρά τις, μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίσῃ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

- 360 εἰ νῆ Δί' ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἦ-δὲς ἦ τρεῖς
ἔκοψεν ὡσπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

καὶ μὴν ἰδοῦ παταξάτω τις· σταῖσ' ἐγὼ παρῆξω,
κοῦ μὴ ποτ' ἄλλη σοῦ κῶων τῶν ὄρχεων λάβηται.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

εἰ μὴ σιωπήσει, θένων σου κκοκκῶ τὸ γῆρας.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

- 365 ἄπτου μόνον Στρατυλλίδος τῷ δακτύλῳ προσελθόν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τί δ', ἦν σποδῶ τοῖς κονδύλοις, τί μ' ἰργάσει τὸ
δεινόν;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

βρόκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τᾶντε^ρ ἐξαμήσω.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής.

οὐδὲν γὰρ ᾧδὲ θρέμμι^ς ἀναιδῆς ἔστω, ὡς γυναῖκες.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

αἰρώμεθ' ἡμεῖς θουδάτος τὴν κάλπην, ᾧ^ς Ῥοδίππη. 370

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τί δ', ᾧ^ς θεοῖς ἐχθρά, σὺ δεῦρ' ὕδωρ ἔχουσ' ἀφίκου;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

τί δαὶ σὺ πῦρ, ᾧ^ς τύμβ', ἔχων; ὡς σαντιὸν ἐμπυ-
ρεύσων;

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἐγὼ μὲν, ἵνα νήσας πυρὰν τὰς σᾶς φιλίας ὑφάψω.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἐγὼ δέ γ', ἵνα τὴν σὴν πυρὰν τούτῳ κατασβέσαιμι.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τουμόν σὺ πῦρ κατασβέσεις;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

τοῦργον τάχ' αὐτὸ δεῖξει. 375

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

οὐκ οἶδα, σ' εἰ τῆδ' ὡς ἔχω, τῆ λαμπάδι σταθεύσω.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

εἰ ρύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρὸν γ' ἐγὼ παρήξω.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἐμοὶ σὺ λουτρὸν, ᾧ^ς σαπρά;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

καὶ ταῦτα νυμφικὸν γε.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἐλευθέρια γὰρ εἶμε.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

380 σχήσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἀλλ' οὐκ ἔθ' ἠλιάξεις.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἔμνησον αὐτῆς τὰς κόμας.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

σὸν ἔργον, ὦ χαλῶε.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

οἴμοι τάλας.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

μῶν θερμόν ἦν;

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ποῖ θερμόν; οὐ παύσεις; τί δρᾷς;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἄρῶ σ', ὅπως ἂν βλαστάνῃς.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

385 ἀλλ' αὐτός εἰμ' ἤδη τρέμων.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σεαυτόν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἄφ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τραγῆ,

χῶ τυμπανισμός, χοῖ πυκνοὶ Σαβαΐμοι,

ὃ τ' Ἀδωνιασμός οὗτος ὄντι τῶν τεγῶν,

390 οὐ γὰρ ποτ' ὦν ἤκουον ἐν τῇ κκλησίᾳ;

ἔλεγεν δ' ὃ μὴ ὦρασι μὲν Δημόστρατος

πλεῖν ἐς Σικελίαν· ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη,

Αἶ, αἶ Ἄδωνιν, φησὶν· ὁ δὲ Δημόστρατος
 ἔλεγεν ὀπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·
 ἢ δ' ὑποπεπωκῆ, ἢ γυνή πὶ τοῦ τέγουσ, 395
 Κόπτεσθ' Ἄδωνιν, φησὶν· ὁ δ' ἐβιάζετο
 ὁ θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μαρὸς Χολοζύγης.
 τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἔστιν ἀκολαστάσματα.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τί θῆτ' ἄν, εἰ πύθοιο καὶ τῆν τῶνδ' ὕβριν;
 αἶ τᾶλλα θ' ὕβρινασι, κακ' τῶν καλιπίδων 400
 ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαιματίδια
 πάρεστι σελειν, ὥσπερ ἐνθουρηκότας.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

νῆ τὸν Ποσειδῶ τὸν ἀλκόν, δικαίᾳ γε.
 ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηρενώμεθα
 ταῖσιν γυναιξί, καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν, 405
 τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλευμένα.
 οἱ λέγομεν ἐν τῶν δημοουργῶν τοιαδί·
 Ὡ χρυσοχός, τὸν ὄρμον, ὃν ἐπεσκεύασας,
 ὄρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας,
 ἢ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος. 410
 ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμίνα πλευστέα·
 σὺ δ', ἦν σχολάσης, πάσῃ τέχνῃ, πρὸς ἐσπέραν
 ἐλθῶν, ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.
 ἕτερος δὲ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδί λέγει,
 νεανίαν, καὶ πέος ἔχοντ' οὐ παιδικόν· 415
 Ὡ σκυτοτόμε, τὸ δακτυλίδιον τοῦ ποδὸς
 τοῦ τῆς γυναικὸς μου πιέζει τὸ ζυγόν,
 ἄθ' ἀπαλὸν ὄν· τοῦτ' οὖν σὺ, τῆς μεσημβρίας
 ἐλθῶν, χάλασον, ὅπως ἂν εὐρύτερως ἔχη.
 τοιαῦτ' ἀπήνητ' εἰς τοιαυτὰ πράγματα,

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

Οὐκ ἔστιν οὐδείς οὐδὲ μοιχός, οὐδ' ἀνὴρ —

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσσειν ἐστνικῶς. λέγε.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

215 ὅστις πρὸς ἐμὲ πρόσσειν ἐστνικῶς. παπαί,
ὑπολύεται μου τὰ γόνατ', ὡς Λυσιστράτη.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον —

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

οἴκοι δ' ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον —

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

220 κροκωτοφοροῦσα καὶ κεκαλλωπισμένη,

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστα μου.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστα μου.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

κοῦδέποθ' ἐκοῦσα τὰνδρὶ τῷ μῶν πείσομαι.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

κοῦδέποθ' ἐκοῦσα τὰνδρὶ τῷ μῶν πείσομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

225 εἰάν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ —

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

εἰάν δέ μ' ἄκουσαν βιάζηται βίᾳ. —

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

κακῶς παρέξω, κοῦχὶ προσκινήσομαι.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

κακῶς παρῆξω, κούχι προσκινήσομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

οὐ πρὸς τὸν ὄροφον ἀνατενῶ τὰ Περσικά.

230

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οὐ στήσομαι λείαν ἐπὶ τυροκνήστιδος.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

οὐ στήσομαι λείαν ἐπὶ τυροκνήστιδος.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πλοῖμ' ἐντενθενί.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ταῦτ' ἐμπεδοῦσα μὲν πλοῖμ' ἐντενθενί.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ.

235

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

εἰ δὲ παραβαίην, ὕδατος ἐμπλήθ' ἢ κύλιξ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ξυνοπέμνουθ' ὑμεῖς ταῦτα πᾶσαι;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

νῆ Δία.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

φέρ' ἐγὼ καθ'αἴσω τήνδε.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

ὅπως ἂν ὤμεν ἐνθὺς ἀλλήλων φίλαι.
τὸ μέρος γ', ὦ φίλη,

ΔΑΜΠΙΤΩ.

τις ὠλολυγία;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

240

ταῦτ' ἐκείν' οὐγὼ ἄλεγον.

αἱ γὰρ γυναῖκες τὴν ἀκρόπολιν τῆς Θεοῦ
ἤδη κατελήφασιν. ἀλλ', ὦ Λαμπιτοῖ,
σὺ μὲν βιάδιζε, καὶ τὰ παρ' ἡμῶν εὖ τίθει,
τασδὲ δ' ὁμήρους κατάλιφ' ἡμῖν ἐνθάδε.

245

ἡμεῖς δὲ ταῖς ἄλλαισι ταῖσιν ἐν πόλει
ξυνεμβάλωμεν εἰσιοῦσαι τοὺς μοχλοῦς.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

οὐκ οὐκ ἐφ' ἡμᾶς ξυμβοηθήσειν οἷσι
τοὺς ἀνδρας εὐθύς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.

250

οὐ γὰρ τοσαύτας οὐτ' ἀπειλὰς οὐτε πῦρ
ἤξουσ' ἔχοντες, ὥστ' ἀνοιξαι τὰς πύλας
ταύτας, εἰ μὴ φ' οἷσιν ἡμεῖς εἶπομεν.

ΚΑΛΟΝΙΚΗ.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐδέποτε γ' ἄλλως γὰρ ἂν
ἄμαχοι γυναῖκες καὶ μαραι κελήμεθ' ἂν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

Χώρει, Δράκης, ἡγοῦ βάρην, εἰ καὶ τὸν ὤμον ἀλ-
γεῖς,

255

κορμοῦ τοσοντονὶ φέρων βάρους χλωρᾶς ἐλάας.
ἢ πόλλ' ἄελπτά γ' ἐστὶν ἐν τῷ μακρῷ βίῳ, φεῦ. στρ.
ἐπεὶ τίς ἂν ποτ' ἤλπισ', ὦ Στυμμῶδωρ' ἀκοῦσαι,

260

γυναῖκας, ἃς ἐβόσκομεν
κατ' οἶκον ἐμφανὲς κακόν,
κατὰ μὲν ἄγιον ἔχειν βρέτας,
κατὰ δ' ἀκρόπολιν ἐμὰν λαβεῖν,
καὶ μοχλοῖσιν καὶ κλήθροισιν

τὰ προπύλαια πακτοῦν;

265

ἀλλ' ὡς τάχιστα πρὸς πόλιν σπεύσωμεν, ὦ Φιλοῦργε,
ὅπως ἂν αὐταῖς ἐν κύκλῳ θέντες τὰ πρέμνα ταυτί,
ὄσαι τὸ πρᾶγμα τοῦτ' ἐνεστήσαντο καὶ μετήλθον,
μίαν πυρὰν νήσαντες, ἐμπρήσωμεν αὐτόχειρες
πάσας, ὑπὸ ψήφου μίας· πρώτην δὲ τὴν Λύκωνος. 270
οὐ γάρ, μὰ τὴν Δήμητ' ἔμοῦ ζῶντος ἐγγανοῦν-
ται· ἄντ.

ἐπεὶ οὐδὲ Κλεομένης, ὃς αὐτὴν κατέσχε πρῶτος,
ἀπῆλθεν ἀψάλακτος, ἀλλ'
ὅμως Δακωνικὸν πνέων
ᾤχετο θῶπλα παραδούς ἐμοί,
σμηκρὸν ἔχων πάνυ τριβῶνιον,
πινῶν, ῥυπῶν, ἀπαρατίλτος,
ἔξ ἐτῶν ἄλουτος. 280

οὕτως ἐπολιόρηξ' ἐγὼ τὸν ἄνδρ' ὅμως ἐκέεινον,
ἐφ' ἑπτακαίδεκα ἄσπίδων πρὸς ταῖς πύλαις καθέν-
δων.

τασδὲ δὲ τὰς Εὐρωπίδῃ θεαῖς τε πᾶσιν ἐχθρὰς
ἐγὼ οὐκ ἄρα σήσω παρῶν τολμήματος τοσούτου;
μὴ νῦν ἔτ' ἐν τετραπόλει τοῦμόν τροπαιὸν εἶη. 285
ἀλλ' αὐτὸ γάρ μοι τῆς ὁδοῦ
στρ.

λοιπὸν ἔστι χωρίον
τὸ πρὸς πόλιν, τὸ σιμόν, οἱ σπουδῆν ἔχω·
χῶπως ἐξαμπρεύσομεν
τοῦτ' ἄνευ κανθηλίου. 290

ὡς ἐμοῦ γε τὼ ξύλω τὸν ὄμιον ἐξιπώκατον·
ἀλλ' ὅμως βαδιστέον,
καὶ τὸ πῦρ φουσητέον,
μή μ' ἀποσβεσθὲν λάθῃ πρὸς τῇ τελευταίῃ τῆς ὁδοῦ.

φῦ, φῦ.

295

ἰού, ἰού τοῦ καπνοῦ.

ὡς δεινόν, ὦ ἦ γὰρ Ἡράκλεις.

ἀστ.

προσπεσόν μ' ἐκ τῆς χύτρας,

ὡσπερ κύνων λυτιῶσα, τὼ φθολμῶ δάκτυλα

κᾶστι Δῆμιον τὸ πῦρ

300

τεῦτο πάση μηχανῇ.

οὐδ' ἂν γάρ ποθ' ὠδ' ὀδαῖς ἔβρουκα τὰς λήμας ἐμοῦ.

σπαῦδε πρόσθεν ἐς πόλιν,

καὶ βοήθει τῇ θεῷ,

ἢ ποτ' αὐτῇ μᾶλλον ἢ νῦν, ὦ Δάχης, ἀφῆξομεν;

φῦ, φῦ.

305

ἰού, ἰού τοῦ καπνοῦ.

τουτὶ τὸ πῦρ ἐγρήγορον θεῶν ἕκατι καὶ ζῆ.

οὐκ οὐκ ἂν, εἰ τὼ μὲν ξύλοι θάμμεσθα πρῶτον οὐτοῦ,

τῆς ἀμπέλου δ' ἐς τὴν χύτραν τὸν φανὸν ἐγκαθέντες,

ἄψαντες, εἴτ' ἐς τὴν θύραν κρητὸν ἐμάτσοιμεν;

310

κᾶν μῆ, καλούντων, τοὺς μοχλοὺς χαλῶσιν αἰ γυναικες,

ἐμπιμπράναι χρῆ τὰς θύρας, καὶ τῷ καπνῷ πιέζαν.

θάμμεσθα δὴ τὸ φορτίον. φεῦ τοῦ καπνοῦ, βαβαιαῖ.

τίς ξυλλάβοιτ' ἂν τοῦ ξύλου τῶν ἐν Σάμῳ στρατηγῶν;

ταυτὶ μὲν ἤδη τὴν ῥάχην θλίβοντά μου πέπανται.

315

σὸν δ' ἔστιν ἔργον, ὦ χύτρα, τὸν ἄνδρα ἐξοργίσαν,

τὴν λαμπὰδ' ἡμίμενην ὅπως πρῶτως ἐμοὶ προσόλισται.

δέσποια Νίκη, ξυγγενοῦ, τῶν τ' ἐν πόλει γυναικῶν

τοῦ νῦν παρεστῶτος θράσους θίσθαι τρόπαιον

ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

λεγνὸν δοκῶ μοι καθορᾶν καὶ καπνόν, ὦ γυναῖκες,

ὥσπερ πυρός καομόνου· σκευσιέν ἐστὶ θᾶπτον. 320
 πέτου, πέτου, Νικοδία,
 στρ.

πρὸν ἐμπεπρῆσθαι Καλύπην
 τε καὶ Κροτύλλαν περιφυσήτω
 ὑπὸ τε νόμων ἀρχαίων,
 ὑπὸ τε γερόντων ὀλέθρων. 325

ἀλλὰ φοβδῦμαι τόδε· μῶν ὑσταρόπους βοηθῶ;
 νῦν δὴ γὰρ ἐμπλησαμένη τὴν ὑδρίαν κνεφαία
 μόγις ἀπὸ κρήνης ὑπ' ὄχλου καὶ θορύβου,
 καὶ πατάγου χυτραίου,
 δούλησιν ὠστιζομένη. 330

* * * * *

στιγματίαις θ', ἀρπαλέως
 ἀραμένη, ταῖσιν ἐμαῖς
 δημότισιν καομέναις
 φέρουσ' ὕδωρ βοηθῶ.
 ἤκουσα γὰρ τυφογέρον- 335
 τας ἀνδρας ἔφθαι, σταλέχη

φέροντας, ὥσπερ βαλανύσσοντας,
 ἐς πόλιν, ὡς τριτάλαντον βάρος,
 δεινότατ' ἀπειλοῦντας ἐπῶν,

ὡς περὶ χρῆ τὰς μυσαρὰς γυναῖκας ἀνθρακεύειν· 340
 ἄς, ὦ θεά, μή ποτ' ἐγὼ πιμπραμένας ἴδομι,
 ἀλλὰ πολέμου καὶ μανιῶν θυσαμένας

Ἑλλάδα καὶ πόλιν·
 ἐφ' οἷσπερ, ὡ χρυσολόφα
 πολιοῦχα, σὰς ἔσχον ἔδρας. 345

καὶ σε καλῶ ξύμμαχον, ὦ
 Τροιογένει, ἢν τις ἐκαί-
 νας ὑποπέμπρησιν ἀνήρ,

φέρειν ὕδαρ μεθ' ἡμῶν.
 350 ἔασον ὦ· τουτὶ τί ἦν; ὦ ἄνδρες πᾶνω κόνηροί·
 οὐ γάρ ποτ' ἂν χρηστοί γ' ἔδρων, αὐδ' εὐσεβεῖς
 τὰδ' ἄνδρες.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τουτὶ τὸ πρᾶγμ' ἡμῖν ἰδεῖν ἀπροσδόκητον ἦκει·
 ἐσμὸς γυναικῶν οὐτεσὶ θύραισιν αὐβηθεῖ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

τί βδύλλεθ' ἡμᾶς; οὐ τί που πολλὰ δοκοῦμεν εἶναι;
 355 καὶ μὴν μέρος γ' ἡμῶν ὄρατ' οὐπω τὸ μυριοστόν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ὦ Φαιδρία, ταύτας λαλεῖν ἔασομεν τοσαυτί;
 οὐ περικατάξει τὸ ξύλον τύπτοντ' ἐχρῆν τιν' αὐτάς;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

θώμεσθα δὴ τὰς κάλπιδας χ' ἡμεῖς χαμαῖς, ὅπως ἂν,
 ἦν προσφέρειν τὴν χειρὰ τις, μὴ τοῦτό μ' ἐμποδίζῃ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

360 εἰ νῆ Δί' ἤδη τὰς γνάθους τούτων τις ἦ δις ἢ τρίς
 ἔκοψεν ὡςπερ Βουπάλου, φωνὴν ἂν οὐκ ἂν εἶχον.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

καὶ μὴν ἰδοὺ παταξάτω τις· σιᾶσ' ἐγὼ παρῆξω,
 κού μὴ ποτ' ἄλλη σοῦ κῦων τῶν ὄρχεων λάβηται.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

εἰ μὴ σιωπήσει, θένων σου κκοκκῖω τὸ γῆρας.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

365 ἄπτου μόνον Στρατυλλίδος τῶ δακτύλῳ προσαλθῶν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τί δ', ἦν σποδῶ ταῖς κονδύλοις, τί μ' ἐργάσει τὸ
 δεινόν;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

βρούκουσά σου τοὺς πλεύμονας καὶ τᾶντερ' ἐξαμήσω.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

οὐκ ἔστ' ἀνὴρ Εὐριπίδου σοφώτερος ποιητής.
οὐδὲν γὰρ ᾧδὲ θράμμ' ἀναιδὲς ἔστιν, ὡς γυναῖκες.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

αἰρώμεθ' ἡμεῖς θουδάτος τὴν κάλιον, ᾧ Ῥοδίπτη. 370

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τί δ', ᾧ θεοῖς ἐχθρά, σὺ δεῦρ' ὕδαρ' ἔχουσ' ἀφίκου;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

τί δαὶ σὺ πῦρ, ᾧ τύμβ', ἔχων; ὡς σαυτὸν ἐμπυ-
ρθεύσαν;

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἐγὼ μὲν, ἵνα νήσας πυρᾶν τὰς σὰς φίλας ὑφάψω.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἐγὼ δέ γ', ἵνα τὴν σὴν πυρᾶν τούτῳ κατασβέσαιμι.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τούμὸν σὺ πῦρ κατασβέσεις;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

τούργον τάχ' αὐτὸ δειξαι. 375

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

οὐκ οἶδα, σ' εἰ τῆδ' ὡς ἔχω, τῆ λαμπάδι σταθεύσω.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

εἰ δύμμα τυγχάνεις ἔχων, λουτρόν γ' ἐγὼ παρέξω.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἐμοὶ σὺ λουτρόν, ᾧ σαπρά;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

καὶ ταῦτα νυμφικόν γε.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἤκουσας αὐτῆς τοῦ θράσους;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἐλευθέρᾳ γάρ εἰμι.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

380 *σχίσω σ' ἐγὼ τῆς νῦν βοῆς.*

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἀλλ' οὐκ ἔθ' ἠλιάξεις.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἔαρησον αὐτῆς τὰς κόμας.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

σὸν ἔργον, ὦ χελῶε.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

οἴμοι τάλας.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

μῶν θερμόν ἦν;

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ποῖ θερμόν; οὐ πάνσοι; τί δρᾶς;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἄρῶ σ', ὅπως ἂν βλαστάνῃς.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

385 *ἀλλ' αὐός εἰμ' ἤδη τρέμων.*

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

οὐκοῦν ἐπειδὴ πῦρ ἔχεις, σὺ χλιανεῖς σθαντόν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

*ἄρ' ἐξέλαμψε τῶν γυναικῶν ἡ τραγῆ,
χῶ τυμπανισμός, χοῖ πικνοὶ Σαβαῖμοι,
ὁ τ' Ἀδωνιασμός οὗτος ὄντις ὄντι τῶν τεγῶν;*390 *οὐ γὰρ ποτ' ὦν ἤκουον ἐν τῇ κλησίᾳ;**ἔλεγεν δ' ὁ μὴ ὠρασι μὲν Δημόστρατος
πλεῖν ἐς Σικελίαν· ἡ γυνὴ δ' ὀρχουμένη,*

Αἱ, αἱ Ἄδωνιν, φησὶν· ὁ δὲ Δημόστρατος
 ἔλεγεν ὀπλίτας καταλέγειν Ζακυνθίων·
 ἢ δ' ὑποπεπωκῶν, ἢ γυνή' πὶ τοῦ τέγουσ,
 Κόπτειοθ' Ἄδωνιν, φησὶν· ὁ δ' ἐβιάζετο
 ὁ Θεοῖσιν ἐχθρὸς καὶ μαρὸς Χαλοζύγης.
 τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν ἔστιν ἀκολαστάσματα.

395

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τί δῆτ' ἄν, εἰ πύθιο καὶ τὴν τῶνδ' ὕβριν;
 αἱ τᾶλλα θ' ὑβρίκασι, καὶ τῶν καλπιδῶν
 ἔλουσαν ἡμᾶς, ὥστε θαιματῖδια
 πάρεστι σείειν, ὥσπερ ἐνεουρηκότας.

400

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

νῆ τῶν Ποσειδῶ τὸν ἀλυκόν, δικαίᾳ γε.
 ὅταν γὰρ αὐτοὶ ξυμπονηροκώμοθα
 ταῖσιν γυναιξί, καὶ διδάσκωμεν τρυφᾶν,
 τοιαῦτ' ἀπ' αὐτῶν βλαστάνει βουλεύματα.
 οἱ λέγομεν ἐν τῶν δημιουργῶν τοιαδί·

405

Ἔ χρυσοχός, τὸν ὄρμον, ἂν ἐπεσκεύασας,
 ὄρχουμένης μου τῆς γυναικὸς ἐσπέρας,
 ἢ βάλανος ἐκπέπτωκεν ἐκ τοῦ τρήματος.

410

ἐμοὶ μὲν οὖν ἔστ' ἐς Σαλαμίνα πλευστέα·
 σὺ δ', ἦν σχολάσης, πάσῃ τέχνῃ, πρὸς ἐσπέραν
 ἐλθῶν, ἐκείνη τὴν βάλανον ἐνάρμοσον.

ἕτερος δὲ τις πρὸς σκυτοτόμον ταδί λέγει,
 νθανίαν, καὶ πῆος ἔχοντ' οὐ παιδικόν·

415

Ἔ σκυτοτόμε, τὸ δακτυλίδιον τοῦ ποδὸς
 τοῦ τῆς γυναικὸς μου πιᾶζει τὸ ζυγόν,
 ἂθ' ἀπαλὸν ὄν· τοῦτ' οὖν σὺ, τῆς μεσιμβρίας
 ἐλθῶν, χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχη.
 τοιαῦτ' ἀπήνηκ' εἰς τοιαυτὰ πράγματα,

420

ὅτε γ' ὦν ἐγὼ Πρόβουλος, ἐμπορίσας ὅπως
 καπτῆς ἔσονται, τὰ ρυγυρίου νονὶ δέον,
 ὑπὸ τῶν γυναικῶν ἀποκίλευσαι τῶν πυλῶν.
 ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ἐστίναι. φέρε τοὺς μοχλοὺς,
 425 ὅπως ἂν αὐτὰς τῆς ὑβρεως ἐγὼ σκέθω.
 τί κέχηρας, ὦ δύστηνε; ποῖ δὲ σὺ βλέπεις,
 οὐδὲν ποιῶν ἄλλ', ἢ κατηλεῖον σκοπῶν;
 οὐχ ὑποβαλόντες τοὺς μοχλοὺς ὑπὸ τὰς πύλας
 ἐντεῦθεν ἐκμοχλεύσει; ἐνθενδὶ δ' ἐγὼ
 430 ξυνεκμοχλεύσω.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μῆδὲν ἐκμοχλεύετε.
 ἐξέρχομαι γὰρ αὐτομάτη. τί δεῖ μοχλῶν;
 οὐ γὰρ μοχλῶν δεῖ μᾶλλον, ἢ νοῦ καὶ φρενῶν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἄληθες, ὦ μαρὰ σὺ; ποῦ σθ' ὁ τοξότης;
 ξυλλάμβαν' αὐτήν, κῶπισσω τὸ χεῖρε δεῖ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

435 εἴ τ' ἄρα, νῆ τὴν Ἄρτεμιν, τὴν χεῖρά μοι
 ἄκραν πρόσσοίσει, δημόσιος ὦν κλαύσεται.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἔδεισας, οὔτος; οὐ ξυναρπάσει μέσην,
 καὶ σὺ μετὰ τούτου, κἀνύσαντε δήσειον;

ΓΥΝΗ Α.

440 εἴ τ' ἄρα, νῆ τὴν Πάνδροσον, ταύτη μόνον
 τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ἐπιχεσεῖ πατούμενος.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἰδοὺ γ' ἐπιχεσεῖ. ποῦ στίω ἕταρος τοξότης;
 ταύτην προτέραν ξύνδησον, ὅτι καὶ λαλεῖ.

ΓΥΝΗ Β.

εἴ τ' ἄρα, νῆ τὴν Φωσφόρον, τὴν χεῖρ' ἄκραν
ταύτη προσόσεις, κύαθον αἰθήσεις τάχα.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

τοῦτι τί ἦν; ποῦ τοξότης; ταύτης ἔχου.
παύσω τιν' ὑμῶν τῆσδ' ἐγὼ τῆς ἐξόδου.

445

ΓΥΝΗ Γ.

εἴ τ' ἄρα, νῆ τὴν Ταυροπόλον ταύτη πρόσσι,
ἐκκοκκῶ σοῦ τὰς στενοκωκύντους τρίχας.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

οἳ μοι κακοδαίμων· ἐπιλέλοιψ' ὁ τοξότης.
ἄτάρ οὗ γυναικῶν οὐδέποθ' ἔστι ἠττητέα
ἡμῖν· ὁμόσθε χωρῶμεν αὐταῖς, ὧ Σκύθαι,
ξυνταξάμενοι.

450

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

νῆ τὼ θεῶ, γνώσεσθ' ἄρα,
ὅτι καὶ παρ' ἡμῖν εἰσι τέτταρες λόχοι
μαχίμων γυναικῶν ἔνδον ἐξαπλισμένων.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἀποστρέφετε τὰς χεῖρας αὐτῶν, ὧ Σκύθαι.

455

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὧ ξύμμαχοι γυναῖκες, ἐκθεῖτ' ἔνδοθεν,
ὧ σπερμαγοραιολεκιθολαχανοπωλίδες,
ὧ σκοροδοπανδοκεντριαρτοπώλιδες,
οὐχ ἔλξετ', οὐ παιήσετ', οὐκ ἀρήξετε;
οὐ λοιδορήσετ', οὐκ ἀναισχοντήσετε;
παύσεσθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε.

460

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

οἴμ', ὧς κακῶς πέπραγέ μου τὸ τοξικόν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀλλὰ τί γάρ ῥου; κόττερον ἐπὶ δούλας τινὰς
ἤκειν ἐνόμισας, ἢ γυναιξὶν οὐκ οἶαι

465 χολὴν ἐνεῖναι;

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

γῆ τὸν Ἀπόλλω, καὶ μάλα
πολλὴν γ', ἔάντερ πλησίον κάπηλος ἦ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ὦ πόλλ' ἀγαλώσας ἔπη, Πρόβουλα τῆσδε τῆς γῆς,
τί τοῖσδε σαντιὸν ἐς λόγους τοῖς θηρίοις ξυνάπτεις;
οὐκ οἶσθα λουτρόν, οἶον αἰδ' ἡμᾶς ἔλουσαν ἄρι
470 ἐν τοῖσιν ἱματιδίοις, καὶ ταῦτ' ἄνευ κονίας;

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἀλλ', ὦ μάλ', οὐ χρεὶ προσφέρειν τοῖς πλησίουσιν
αἰκῆ

τὴν χεῖρ'. ἔφ' ἂν δὲ τοῦτο δρᾶς, κυλοιδιᾶν ἀνάγκη.
ἐπεὶ θελω γὰρ σωφρόνως, ὥσπερ κόρη, καθῆσθαι,
λυπούσα μηδὲν ἐνθαδί, κινουσα μηδὲ κάρφος·
475 ἦν μή τις ὥσπερ σφηκιᾶν βλίττη με κάρθεύει.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ὦ Ζεῦ, τί ποτε χρησόμεθα τοῖσδε κνωδαίοις; στρ.
οὐ γὰρ ἔτ' ἀνεκτέα τὰδ'. ἀλλὰ βασανιστίων

τόδε σοι τὸ πάθος μετ' ἐμοῦ,

ὃ τι βουλόμεναί ποτε τὴν

480

Κρανάαν κατέλαβον,

ἐφ' ὃ τι τε μεγαλόπατρον,

ἄβατον, ἀκρόπολιν,

ἱερόν τιμαχος.

ἀλλ' ἀνερώτα, καὶ μὴ παίδου, καὶ πρόσφερε πάντας
ἐλέγχους·

ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνιστον εἶναι τὰ τοιοῦτον πρᾶγμα
μεθέντας.

485

ΠΡΟΒΟΥΔΟΣ.

καὶ μὴν αὐτῶν τοῦτ' ἐπιθυμῶ, κῆ τὸν Δία, πρῶτα
πυθίσθαι,

ὅ τι βουλόμεναι τὴν πόλιν ἡμῶν ἀπεκλείσετε τοῖσι
μοχλοῖσιν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἵνα τὰργύριον σῶν παρέχοιμεν, καὶ μὴ πολεμοῖτε
δι' αὐτό.

ΠΡΟΒΟΥΔΟΣ.

διὰ τὰργύριον πολεμοῦμεν γάρ;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καὶ τᾶλλα γε πάντ' ἐκνήθη.

ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν, χοῖ ταῖς ἀρχαῖς
ἐπέχοντες,

490

αἰεὶ τινα κορκορυγὴν ἐκύκων. οἷδ' οὖν τοῦδ' οὐνεκα
δρώντων

ὅ τι βούλονται· τὸ γὰρ ἀργύριον τοῦτ' οὐκέτι μὴ
καθέλωσιν.

ΠΡΟΒΟΥΔΟΣ.

ἀλλὰ τί δράσεις;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τοῦτό μ' ἐρωτᾷς; ἡμεῖς ταμιεύσομεν αὐτό.

ΠΡΟΒΟΥΔΟΣ.

ὑμεῖς ταμιεύσετε τὰργύριον;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί δὲ δεινὸν τοῦτο νομίζεις;

495 οὐ καὶ τὰνδον χρήματα πάντως ἡμεῖς ταμεύομεν
 ὑμῶν;

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἀλλ' οὐ ταυτόν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

πῶς οὐ ταυτόν;

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

πολεμητίον ἔστ' ἀπὸ τούτου.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀλλ' οὐδὲν δεῖ πρῶτον πολεμεῖν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

πῶς γὰρ σωθησόμεθ' ἄλλως;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἡμεῖς ὑμᾶς σώσομεν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ὑμεῖς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἡμεῖς μέντοι.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

σχετλίον γε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὡς σωθήσει, κἂν μὴ βούλη.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

δεινόν γε λέγεις.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀγανακτεῖς;

ἀλλὰ ποιητέα ταῦτ' ἐστὶν ὅμως.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

νῆ τὴν Δήμητρον, ἄδικόν γε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

σωστίον, ὦ τᾶν.

ΠΡΟΒΟΥΔΟΣ.

καὶ μὴ δέομαι;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τοῦδ' οὐνεκα καὶ πολὺ μᾶλλον.

ΠΡΟΒΟΥΔΟΣ.

ὑμῖν δὲ πόθεν παρὰ τοῦ πολέμου τῆς τ' εἰρήνης ἐμέ-
λησεν;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἡμεῖς φράσομεν.

ΠΡΟΒΟΥΔΟΣ.

λέγε δὴ ταχέως, ἵνα μὴ κλάγῃς.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ

ἀκροῶ δὴ,

καὶ τὰς χεῖρας πειρῶ κατέχων.

ΠΡΟΒΟΥΔΟΣ.

ἀλλ' οὐ δύναμαι χαλεπὸν γὰρ
ὑπὸ τῆς ὀργῆς αὐτὰς ἴσχειν.

505

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

κλαύσει τοίνυν πολὺ μᾶλλον.

ΠΡΟΒΟΥΔΟΣ.

τοῦτο μὲν, ὦ γραῦ, σαυτῇ κρώξαις· σὺ δὲ μοι λέγε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ταῦτα ποιήσω.

ἡμεῖς, τὸν μὲν πρότερον πόλεμον καὶ τὸν χρόνον,
ἠνεχόμεσθα,

ὑπὸ σφροσύνης τῆς ἡμετέρας, τῶν ἀνδρῶν, αἵτι'
ἐποιεῖτε.

οὐ γὰρ γρούειν εἰᾶθ' ἡμᾶς. κατ' οὐκ ἠρέσκετί γ'
ἡμᾶς·

510 ἀλλ' ἠσθάνομεσθα καλῶς ὑμῶν· καὶ πολλάκις, ἔν-
δον ἂν οὔσαι,

ἠκούσαμεν ἂν τι κακίως ὑμᾶς βουλευσαμένους μέγα
πρᾶγμα·

εἴτ' ἀλγοῦσαι τᾶνθοθεν, ὑμᾶς ἐπανηρόμεθ' ἂν γε-
λάσασαι·

Τί βεβούλευται περὶ τῶν σπονδῶν ἐν τῇ στήλῃ πα-
ρεγράψαι

ἐν τῷ δήμῳ τήμερον ὑμῖν; Τί δέ σοι τοῦτ'; ἦ δ' ὅς
ἂν ἀνήρ·

515 οὐ σιγήσει; καγὰρ σίγων·

ΡΥΝΗ.

ἀλλ' οὐκ ἂν ἐγώ ποτ' ἐσίγων.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

κἂν ἔμωξάς γ', εἰ μὴ σίγας.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τοιγὰρ ἐγὼ γ' ἔνδον ἐσίγων.
ἕτερόν τι πονηρότερον δήπου βούλευμ' ἐπετύσμεθ'
ἂν ὑμῶν.

εἴτ' ἠρόμεθ' ἂν. Πῶς τούτ', ὦ νερ, διαπράττεσθ'
ᾧδ' ἀνοήτως;

ὁ δ' ἔμ' εὐθύς ὑποβλέψας ἂν ἔφασκ'. Εἰ μὴ τοῖ
στήμονα νήσω,

520 ὁτοτύξασθαι μακρὰ τὴν κεφαλῆν: πρόλειπος δ' ἂν
δρεσσι μελήσει.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ὀρθῶς γε λέγαν, νῆ Δί', ἐκείνος.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

πῶς ὀρθῶς, ὦ κακόδαιμον,

εἰ μὴδὲ κακῶς βουλευομένοις ἐξῆν ὑμῖν ὑποθίσθαι;
 ὅτε δὴ δ' ὑμῶν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς φανερώς ἤκούομεν

ἤδη,

Οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐν τῇ χώρῃ; Μὰ Δι' οὐδ' ἤτι', εἴφ'
 ἕτερός τις·

μετὰ ταῦθ' ἡμῖν εὐθύς ἔδοξεν σῶσαι τὴν Ἑλλάδα
 κοινῇ

525

ταῖσι γυναιξὶν συλληχθείσαις. ποῖ γὰρ καὶ χρῆν
 ἀναμεῖναι;

ἦν οὖν ἡμῶν χρησιτὰ λεγουσῶν ἐθειλήσῃ ἀντακρο-
 ᾶσθαι,

κἀντισιωπιᾶν, ὥσπερ χ' ἡμεῖς, ἐπανορθώσαμεν ἄν
 ὑμᾶς.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ὑμεῖς ἡμᾶς; δεινόν γε λέγεις, κοῦ τλητόν ἔμοιγε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

σιώπα.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

σοί γ', ὦ κατάρατε, σιωπῶ γώ; καὶ ταῦτα κάλυμ-
 μα φορούσῃ

530

περὶ τὴν κεφαλὴν; μὴ νῦν ζῆν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀλλ' εἰ τοῦτ' ἐμπόδιόν σοι,

παρ' ἐμοῦ τοντὶ τὸ κάλυμμα λαβόν,

ἔχε καὶ περίθρον περὶ τὴν κεφαλὴν,

κᾶτα σιώπα,

καὶ τοῦτον τὸν καλαθίσκον·

535

κᾶτα ξαίνειν συζωσάμενος,

κνάμους τρώγων·

πόλεμος δὲ γυναιξὶ μελήσει.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἀπαίρειτ', ὧ γυναιῆκες, ἀπὸ τῶν καλπίδων, ὅπως ἂν
 540 ἐν τῷ μέρει χ' ἡμεῖς τι ταῖς φίλαισι συλλάβωμεν.
 ἐγὼ γὰρ οὐποτ' ἂν κάμοιμ' ὀρχουμένη, ἂνι.
 οὔτε γόνατ' ἂν κόπος ἔλοι με καματήριος.

ἐθέλω δ' ἐπὶ πᾶν ἵναί -

μετὰ τῶνδ', ἀρετῆς ἔνεχ', αἷς

545 ἐνὶ φύσις, ἐνὶ χάρις,

ἐνὶ δὲ θράσος, ἐνὶ σοφόν,

ἐνὶ δὲ φιλόπολις

ἀρετῇ φρόνιμος.

ἀλλ' ὧ τηθῶν ἀνδρειοτάτων καὶ μητριδίων ἀκαλι-
 φῶν

550 χωρεῖτ' ὀργῆ, καὶ μὴ τέγγεσθ'. εἶτι γὰρ νῦν οὐρα
 θεῖτε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀλλ' ἤπερ ὃ τε γλυκύθυμος Ἔρως, χ' ἡ Κυπριογι-
 νεὶ Ἀφροδίτῃ

ἡμερον ἡμῶν κατὰ τῶν κόλπων καὶ τῶν μηρῶν κα-
 ταπνεύση,

κατ' ἐντέξῃ τέτανον τερπνόν τοῖς ἀνδράσι καὶ ῥο-
 παλισμούς,

οἶμαι ποτε Δουσιμάχας ἡμᾶς ἐν τοῖς Ἑλλησι καλε-
 σθαι.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

τί ποιησάσας;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

555 ἦν παύσωμεν πρῶτιστον μὲν ξύν ὄπλοισι

ἀγοράζοντας, καὶ μαινομένους.

ΓΥΝΗ.

νῆ τὴν Παφίαν Ἀφροδίτην.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

νῦν μὲν γὰρ δὴ κἂν ταῖσι χύτραις κἂν τοῖς λαχάνοι-
 σιν ὁμοίως
 περιέρχονται κατὰ τὴν ἀγορὰν ξὺν ὄπλοις, ὥσπερ
 Κορύβαντες.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

νῆ Δία· χρὴ γὰρ τοὺς ἀνδρείους.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καὶ μὴν τό γε πρᾶγμα γέλοιοι,
 ὅταν ἀσπίδ' ἔχων καὶ Γοργόνα τις, κατ' ὠνῆται κο-
 ρακίους.

560

ΓΥΝΗ.

νῆ Δί' ἔγωγ' οὖν ἀνδρα κομήτην φυλαρχοῦντ' εἶδον
 ἐφ' ἵππον
 ἐς τὸν χαλκοῦν ἐμβαλλόμενον πῖλον λίκιθον παρὰ
 γραός·
 ἕτερος δὲ Θράξ κέλτην σείων κἀκόντιον, ὥσπερ ὁ
 Τησεύς,
 ἐδεδίσκετο τὴν ἰσχαδόπαιον, καὶ τὰς δρυπέπεις κα-
 τέπιε.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

πῶς οὖν ὑμεῖς δυναταὶ παῦσαι τεταραγμένα πράγ-
 ματα πολλὰ
 ἐν ταῖς χώραις, καὶ διαλύσαι;

565

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

φάυλως πάνυ.

ΠΡΟΒΟΥΔΟΣ.

πῶς; ἀπόδειξον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὡσπερ κλωστήρ², ὅταν ἡμῖν ἢ ταραχμένος, ἴδὲ
λαβοῦσαι,

ὑπενγκοῦσαι τοῖσιν ἀτράκτοις, τὸ μὲν ἔνταυθί, τὸ
δ' ἐκείσε.

οὕτως καὶ τὸν πόλεμον τοῦτον διαλύσομεν, ἦν τις
ἔαση,

570 διενγκοῦσαι διὰ πρῆβειῶν, τὸ μὲν ἔνταυθί, τὸ δ'
ἐκείσε.

ΠΡΟΒΟΥΔΟΣ.

ἔξ ἐρίων δὴ καὶ κλωστήρων καὶ ἀτράκτων πράγμα-
τα δευῶν

παύσειν οἴσοθ', ὡ ἀνόητοι;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

κἂν ὑμῖν γ' εἴ τις ἐνῆν νοῦς,
ἐκ τῶν ἐρίων τῶν ἡμετέρων ἐπολιτεύσοθ' ἂν ἅπαντα.

ΠΡΟΒΟΥΔΟΣ.

πῶς δὴ; φέρ' ἴδω.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

πρῶτον μὲν ἐχρήν, ὡσπερ πόκον ἐν βαλακνήῃ,
575 ἐκπλύναντας τὴν οἰσπιώτην, ἐκ τῆς πόλεως ἐπεικί-
νεῖς

ἐκραβδίλειν τοὺς μοχθηροὺς, καὶ τοὺς τριβόλους
ἀπολέξαι.

καὶ τοὺς γε συνισταμένους τούτους, καὶ τοὺς π-
λοῦντας ἑαυτοὺς

ἐπὶ ταῖς ἀρχαῖσι διαξῆται, καὶ τὰς κεφαλὰς ἀποτι-
λαι.

εἶτα ξάτευν εἰς καλαθίσκον κοινήν εὐνοίαν ἄπαν-
 τας,
 καταμιγνύοντας τοὺς τε μετόικους, καὶ τις ξένος ἢ
 φίλος ὑμῖν, 580
 καὶ τις ὄφραλλει τῷ δημοσίῳ, καὶ τούτους ἐγκαταμί-
 ξαι·
 καὶ νῆ Δία τάς γε πόλεις, ὅποσαι τῆς γῆς τῆσδ'
 εἰσὶν ἄποικοι,
 διαγιγνώσκων, ὅτι ταῦδ' ἡμῖν ὥσπερ τὰ κατάγμα-
 τα κείται
 χωρὶς ἕκαστον· κατ' ἀπὸ τούτων πάντων τὸ κάτα-
 γμα λαβόντας,
 δεῦρο ξανάγειν καὶ ξυναθροίξαι εἰς ἓν· κάπειτα
 ποιῆσαι 585
 τολύπην μεγάλην· κατ' ἐκ ταύτης τῷ δήμῳ χλαῖ-
 ναν ὑφῆναι.

ΠΡΟΒΟΥΔΟΣ.

οὐκὼν δεινὸν ταυτὶ ταύτας θραβδίξαι καὶ τολυ-
 πεύειν,
 αἷς οὐδὲ μετῆν πάνυ τοῦ πολέμου;

ΔΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καὶ μῆν, ὦ παγκλιτάρατε,
 πλεῖν ἢ γε διπλοῦν αὐτὸν φέρομεν· πρώτιστον μὲν
 γε τεκοῦσαι
 ἀκκπέμψασαι παῖδας ὀπλίτας.

ΠΡΟΒΟΥΔΟΣ.

σέγα, μὴ μνησικακήσης. 590

ΔΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

εἶθ' ἤντικα χρῆν εὐφρανθῆναι, καὶ τῆς ἡβης ἀπο-
 λαῦσαι,

μονοκοιτούμεν διὰ τὰς στρατίας. καὶ θῆμέτερον
 μὲν ἔατε·

περὶ τῶν δὲ κορῶν ἐν τοῖς θαλάμοις γηρασκουσῶν
 ἀνιῶμαι.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

οὐκ οὐν ἄνδρες γηράσκουσιν;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ,

μὰ Δί' ἄλλ' οὐκ εἶπας ὅμοιον.

595 ὁ γὰρ ἦκων μὲν, κἄν ἦ πολίος, ταχὺ παῖδα κόρη
 γεγάμηκε·

τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρὸς· κἄν τούτου μὴ
 πιλάβηται,

οὐδὲις ἐθέλει γῆμαι ταύτην· ὄττεινομένη δὲ κάθη-
 ται.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἄλλ' ὅστις ἔτι στῦσαι δυνατὸς —

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

σὺ δὲ δὴ τί μαθῶν οὐκ ἀποθνήσκεις;

600 ὦριος ἐσσί· σορὸν γ' ὠνήσει·

μαλιτοῦτταν ἐγὼ καὶ δὴ μᾶξω.

λαβὲ ταυτὶ καὶ στεφάνωσαι.

ΓΥΝΗ Α.

καὶ ταυτασὶ δέξαι παρ' ἐμοῦ.

ΓΥΝΗ Β.

καὶ τουτονδὶ λαβὲ τὸν στέφανον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

605 τοῦ δεῖ; τί ποθῆϊς; χῶρεϊ 'ς τὴν ναῦν·

ὁ Χάρων σε καλεῖ·

σὺ δὲ κωλύεις ἀνάγεσθαι.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

εἴτ' οὐχὶ ταῦτα δεινὰ πάσχειν ἔστ' ἐμέ;
 νή τὸν Δί' ἀλλὰ τοῖς Προβούλοις ἀντικρὺς
 ἔμαντὸν ἐπιδείξω, βαδίζων ὡς ἔχω.

610

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μῶν ἐγκαλεῖς, ὅτι οὐχὶ προὔθεμασθ' ἀ σε;
 ἀλλ' ἐς τρίτην γοῦν ἡμέραν σοι πρὸ πάντων
 ἦξι παρ' ἡμῶν τὰ τρίτ' ἐπεσκευασμένα.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

οὐκ ἔτ' ἔργον ἐγκαθεύδειν, ὅστις ἔστ' ἐλεύθε-
 ρος·

στρ.

ἀλλ' ἐπαποδυνώμεθ', ἄνδρες, τουτωῖ τῷ πράγματι.

615

ἦδη γὰρ ὄξειν ταδί
 πλειόνων καὶ μειζόνων
 πραγμάτων μοι δοκεῖ·

καὶ μάλιστα ὀσφραίνομαι τῆς Ἰππίου τυραννίδος·

καὶ πάντων δέδοικα, μὴ
 τῶν Λακωνῶν τινὲς
 δεῦρο συνελθούσιν
 ἄνδρες ἐς Κλεισθένους,

620

τάς θεοῖς ἐχθράς γυναῖκας ἐξεπαίρωσιν δόλω,

καταλαβεῖν τὰ χρήμαθ' ἡμῶν,

τόν τε μισθόν,

ἐνθεν ἔζων ἐγώ.

625

δεινὰ γάρτοι τάσδε γ' ἦδη τοὺς πολίτας νοθεύειν,

καὶ λαλεῖν γυναῖκας οὔσας ἀσπίδος χαλκῆς πέρι,

καὶ διαλλάττειν πρὸς ἡμᾶς ἀνδράσιν Λακωνικοῖς,

οἷσι πιστὸν οὐδέν, εἰ μὴ περὶ λύκῳ κεχηρότι.

ἀλλὰ ταῦθ' ὕφησαν ἡμῖν, ἄνδρες, ἐπὶ τυραννίδι.

630

ἀλλ' ἐμοῦ μὲν οὐ τυραννέουσιν· ἐπεὶ φυλάξομαι,
καὶ φορήσω τὸ ξίφος τολοιπὸν ἐν μύρτου κλαδί,
ἀγοράσω τ' ἐν τοῖς ὄπλοις ἐξῆς Ἀριστογείτονι,
ὣδ' εἴθ' ἐστήξω παρ' αὐτόν· αὐτὸ γάρ μοι γίγνεται
635 τῆς θεοῖς ἐχθρᾶς πατάξαι τῆσδε γραῶς τὴν γνάθον.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

οὐ γὰρ εἰσιόντα σ' οἴκαδ' ἢ τεκούσα γινώσκται ἀνι.
ἀλλὰ θάμνεσθ', ὣ φλαι γραῆς; ταδὶ πρῶτον χαμαί.
ἡμεῖς γάρ, ὣ πάντες ἀ-
στοί, λόγων κατάρχομεν.

τῆ πόλει χρησίμων·
640 αἰκότως, ἐπεὶ χλιδῶσαν ἀγλαῶς ἔθρεψέ με.
ἑπτὰ μὲν ἔτη γηγῶσ'
εὐθύς ἠρέφηόρουσιν·
εἴτ' ἀλετρις ἢ δεκέτις
οὔσα τάρχηγιτι·

645 κατ' ἔχουσα τὸν κροκωτὸν ἄρκτος ἢ Βρασιραυλοῖς
κάκανηφόρουσιν ποτ' οὔσα
παῖς καλή, ἄχουσ'
ἰσχάδων ὄρμαθόν.

ἄρα προῦφείλω τι χρηστόν τῆ πόλει παραινέσαι;
εἰ δ' ἐγὼ γυνὴ πέφυκα, τοῦτο μὴ φθονεῖτέ μοι,
650 ἦν ἀμείνω γ' εἰσενέγκω τῶν παρόντων πραγμάτων.
τοῦράνου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας εἰσ-
φέρω·

τοῖς δὲ δυστήνοισι γέρονσιν οὐ μέτεσθ' ὑμῶν, ἐπεὶ
τὸν ἔρανον τὸν λεγόμενον παπιῶσον ἐκ τῶν Μηδικῶν
εἴτ' ἀναλώσαντες, οὐκ ἀντισφάριστε τὰς εἰσφορὰς,
655 ἀλλ' ὑφ' ὑμῶν διαλυθῆναι προσέτι κινδυνεύομεν.
ἄρα γρυκτὸν ἐστὶν ὑμῶν; εἰ δὲ λειπήσεαι τί με,

τῷ δὲ γ' ἀνήκτω πάταξω τῷ κοθόρῳ τὴν γνάθον.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ταῦτ' οὖν οὐχ ὕβρις τὰ πράγματ' στρ.
 ἐστὶ πολλή; κἀπιδώσειν
 μοι δοκεῖ τὸ χρῆμα μάλλον. 660

ἀλλ' ἀμνητέον τὸ πράγμ', ὅστις γ' ἐνόρχης ἐστὶ ἀνήρ.
 ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐκδινώμεθ', ὡς τὸν ἄνδρα δεῖ
 ἀνδρὸς ὄζειν εὐθύς· ἀλλ' οὐκ ἐντεθριώσθαι πρέπει.

ἀλλ' ἄγετε, λευκόποδες,
 οἵπερ ἐπὶ Δειψύδριον 665
 ἦλθομεν, ὅτ' ἡμεῖς ἔτι,
 νῦν δεῖ,

νῦν ἀνηβῆσαι πάλεν,
 κἀναπτερωῖσαι
 πᾶν τὸ σῶμα, κἀποσεισα- 670
 σθαι τὸ γῆρας τόδε.

εἰ γὰρ ἐνδώσει τις ἡμῶν ταῖσδε κἂν σμικρὰν λαβήν,
 οὐδὲν ἠλλέκουσιν αὐταὶ λιπαρᾶς χειρουργίας·
 ἀλλὰ καὶ νῦν τεκτανοῦνται, κἀπιχειρήσουσ' ἔτι
 ναυμαχεῖν, καὶ πλεῖν ἐφ' ἡμᾶς, ὥσπερ Ἀρτεμισία· 675
 ἦν δ' ἐφ' ἵππικὴν τράπωνται, διαγράφω τοὺς ἵπ-
 πίας.

ἵππικώτατον γὰρ ἐστὶ χρῆμα κἀποχον γυνή·
 κοῦκ ἂν ἀπολλοῖσθαι τρέχοντος· τὰς δ' Ἀμαζόνας
 σκόπει,

ὡς Μίλων ἔγραψ' ἐφ' ἵππων μαχομένας τοῖς ἀν-
 δράσιν.

ἀλλὰ τούτων χρῆν' ἀπασῶν ἐς τειρημένον ξύλον 680
 ἐγκαθαρμόσαι λαβόντας τουτονὶ τὸν αὐχένα.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

εἰ, γῆ τὴν θεῶν, με ζῶν-
ρήσεις, λύσω τὴν ἐμαντῆς
ἢν ἐγὼ δῆ, καὶ ποιήσω

ἀντ.

685 τήμερον τοὺς δημότας βωστρεῖν σ' ἐγὼ πεκτούμενον.
ἀλλὰ χ' ἡμεῖς, ὧ γυναῖκες, θάττον ἐκδυόμεθα,
ὡς ἂν ὄζωμεν γυναικῶν αὐτοδαξ ὠργισμένων.

νῦν πρὸς ἔμ' ἴτω τις, ἵνα
μή ποτε φάγη σκόροδα,
690 μηδὲ κυάμους μέλανας·

ὡς εἰ

καὶ μόνον κακῶς ἐρεῖς,
ὑπερχολῶ γάρ,
ἀστὸν τίκτονα κἀνθα-
695 ρός σε μαιεύσομαι.

ΓΥΝΗ ΤΙΣ.

οὐ γὰρ ὑμῶν φροντίσαιμι ἂν, ἣν ἐμοὶ ἤϊ Λαμπιτιῶ,
ἣ τε Θηβαία φίλη παῖς εὐγενῆς Ἰσμηρία.

οὐ γὰρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἦν ἐπιτάκις σὺ ψηφίσῃ,
ὅστις, ὧ δύστην', ἀπήχθου πᾶσι καὶ ταῖς γελτοσῷ.

700 ὥστε καχθῆς τῇ κἀτῆ ποιούσα παιγνίαν ἐγὼ,
τοῖσι παισὶ τὴν εἰαίραν ἐκάλεσ' ἐκ τῶν γειτόνων,
παῖδα χρηστὴν καγαπητὴν ἐκ Βοιωτῶν ἐγχαλῶν·
οἱ δὲ πέμπειν οὐκ ἔφασκον διὰ τὰ σὰ ψηφίσματα.
κούχι μὴ παύσησθε τῶν ψηφισμάτων τούτων,
πρὶν ἂν

705 τοῦ σκέλους ὑμᾶς λαβῶν τις ἐκτραχηλίῃ φέρων.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἄνασσα πράγους τοῦδε καὶ βουλευμάτος,
τί μοι σκνθρωπὸς ἐξελέλυθας δόμων;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

κακῶν γυναικῶν ἔργα καὶ θήλεια φρήν
ποιεῖ μ' ἄθυμον περιπατεῖν τάνω κάτω.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

τί φῆς; τί φῆς;

710

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἄληθῆ, ἄληθῆ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

τί δ' ἐστὶ δεινόν; φράζε ταῖς σαντῆς φίλαις.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀλλ' αἰσχρὸν εἰπεῖν, καὶ σιωπῆσαι βαρύν.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

μή νύν με κρύψης, ὃ τι πεπόνθαμεν κακόν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

βινητιῶμεν, ἢ βράχιστον τοῦ λόγου.

715

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἰὼ Ζεῦ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί Ζῆν' ἀντεῖς; ταῦτα δ' οὖν οὕτως ἔχει.

ἐγὼ μὲν οὖν αὐτὰς ἀποσχεῖν οὐκέτι

οἶα τ' ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν ἀποδιδράσκουσι γάρ.

τὴν μὲν γὰρ πρώτην διαλέγουσαν τὴν ὀπῆν

720

κατέλαβον, ἢ τοῦ Πανός ἐστὶ ταῦλλον·

τὴν δ' ἐκ τροχιλλίας αὖ κατειλοσπωμένην·

τὴν δ' αὐτομελοῦσαν· τὴν δ' ἐπὶ στρουθοῦ μίαν

ἤδη πέτεσθαι διανοσومένην κάτω

ἔς Ὀρσιλόχου, χθρὲς τῶν τριχῶν κατέσπασα.

725

πάσας τε προφάσεις, ὥστ' ἀπελθεῖν οἴκαδε,

ἔλκουσιν. ἤδη γοῦν τις αὐτῶν ἔρχεται.

αὕτη σύ, ποῖ θεῖς;

ΓΥΝΗ Α.

οἶκαδ' ἐλθεῖν βούλομαι.

οἶκοι γὰρ ἔστιν ἑριά μοι Μιλήσια,
730 ὑπὸ τῶν σέων κατακοπτόμενα.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ποίων σέων;

οὐκ εἶ πάλιν;

ΓΥΝΗ Α.

ἀλλ' ἤξω ταχέως, γῆ τῶ θεῶ,
ὅσον διαπετάσασ' ἐπὶ τῆς κλήνης μόνον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μὴ διαπετάνῃ, μηδ' ἀπέλθῃς μηδαμῆ.

ΓΥΝΗ Α.

ἀλλ' εἴ ποτέσθαι τᾶρι;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἦν τούτου δέη.

ΓΥΝΗ Β.

735 τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα τῆς ἀμοργίδος,
ἦν ἄλοπον οἶκοι καταλέλοιψ'.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

αὐθ' ἢ τέρα

ἐπὶ τὴν ἀμοργὴν τὴν ἄλοπον ἐξέρχεται.
χάρει πάλιν δεῦρ'.

ΓΥΝΗ Β.

ἀλλὰ, νῆ τὴν Φωσφόρον,
ἔγωγ' ἀποδείρασ' ἀντίκα μάλ' ἀπέροχομαι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

740 μῆ, μῆ ποδείρης ἦν γὰρ ἄρξῃ τοντουῖ,
εἰτέρα γυνὴ ταυτὸν ποιεῖν βουλήσεται.

ΓΥΝΗ Γ.

ὦ πότνι' εἰλείθου', ἐπίσχες τοῦ τόκου,
 ἕως ἂν εἰς ὅσιον μόλω γὼ χωρίον.

ΔΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί ταῦτα ληρεῖς;

ΓΥΝΗ Γ.

αὐτίκα μάλα τέξομαι.

ΔΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀλλ' οὐκ ἐκίμεις σύ γ' ἐχθρίς.

745

ΓΥΝΗ Γ.

ἀλλὰ τήμερον.

ἀλλ' οἴκαδέ μ' ὡς τὴν μαῖαν, ὦ Δυσιστράτη,
 ἀπόπεμψον ὡς τάχιστα.

ΔΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τίνα λόγον λέγεις;

τί τοῦτ' ἔχεις τὸ σκληρόν;

ΓΥΝΗ Γ.

ἄρῶν παιδίον.

ΔΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

μὰ τὴν Ἀφροδίτην οὐ σύ γ', ἀλλ' ἢ χαλκίαν
 ἔχειν τι φαίνει κοῖλον· εἶσομαι δ' ἐγώ.

750

ὦ καταγέλαστ', ἔχουσα τὴν ἰσθμὴν κυνῆν,
 κυεῖν ἔφασκες;

ΓΥΝΗ Γ.

καὶ κῶ γε, νῆ Δία.

ΔΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί δήτα ταύτην εἶχες;

ΓΥΝΗ Γ.

ἵνα, μὲ εἰ καταλάβοι

ὁ τόκος ἔτ' ἐν πόλει, τέκομι' ἐς τὴν κυνῆν

755 ἐσβᾶσα ταύτην, ὡσπερ αἱ περιστερὰ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί λέγεις; προφασίζεις· περιφανῆ τὰ πράγματα.
οὐ τὰμφιδρόμια τῆς κωνῆς αὐτοῦ μενεΐς;

ΓΥΝΗ Δ.

ἀλλ' οὐ δύναμαι ἄνωγ' οὐδὲ κοιμᾶσθ' ἐν πόλει,
ἔξ οὗ τὸν ὄφιν εἶδον τὸν οἰκουρὸν ποτε.

ΓΥΝΗ Ε.

760 ἐγὼ δ' ὑπὸ τῶν γλανκῶν τάλαι' ἀπόλλυμαι
ταῖς ἀγροπνίαισι κακκαβιζουσῶν αἰεὶ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὦ δαιμόνιαι, πάνσασθε τῶν τερατευμάτων.
ποθεῖτ' ἴσως τοὺς ἀνδρας· ἡμᾶς δ' οὐκ οἶβε
ποθεῖν ἐκείνους; ἀργαλέας γ' εὐ οἶδ' ὅτι
765 ἄγουσι νύκτας. ἀλλ' ἀνάσχεσθ', ὦ γαθαί,
καὶ προσταλαιπωρήσατ' ἔτ' ὀλίγον χρόνον,
ὥς χρησμός ἡμῖν ἐστιν ἐπικρατεῖν, ἐάν
μὴ στασιάσωμεν· ἔστι δ' ὁ χρησμός οὕτως.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

λέγ' αὐτὸν ἡμῖν ὅ τι λέγει.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

σιγᾶτε δῆ.

770 Ἄλλ' ὀπότεν πτήξωσι χελιδόνες εἰς ἓνα χῶρον,
τοὺς ἔποπας φεύγουσαι, ἀπόσχονται τε φαλήτων,
παῦλα κακῶν ἔσται· τὰ δ' ὑπέρτερα νέφτερα θῆσθαι
Ζεὺς ὑμβρομέτης —

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἐπᾶνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἦν δὲ διαστῶσι, καὶ ἀναπτῶνται πτερόγεσσω

ἔξ ἱεροῦ ναοῖο χελιδόνες, οὐκέτι δόξει
 ὄρνεον οὐδ' ὄτιοῦν κατακωνέστερον εἶναι. 775

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

σαφής γ' ὁ χρησμός, νῆ Δί· ὧ πάντες θεοί,
 μὴ νῦν ἀπείλωμεν τάλαιπωρούμεναι,
 ἀλλ' εἰσίσωμεν. καὶ γὰρ αἰσχρὸν τουτογί,
 ὧ φίλταται, τὸν χρησμὸν εἰ προδώσομεν. 780

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

μῦθον

στρ.

βούλομαι λέξαι τιν' ὑμῖν,
 ὃν ποτ' ἤκουσ'
 αὐτὸς ἔτι παῖς ὢν,
 οὕτως.

νεανίας

785

ἦν Μελανίων τις, ὃς
 φεύγων γάμον ἀφίκει ἐς ἐρημίαν,
 κἄν τοῖς ὄρεσιν ὤκει·
 κἄτ' ἐλαγοθήρει
 πλεξάμενος ἄρκυς,
 [καὶ κίνα τιν' εἶχεν,]

790

οὐκέτι κατηήλθε πάλιν οἴκαδ' ὑπὸ μίσους.

οὕτω

τὰς γυναῖκας ἐβδελύχθη
 κείνος· ἡμεῖς δ', οὐδὲν ἤττιον
 τοῦ Μελανίωνος, οἱ
 σώφρονες.

795

ΓΕΡΟΝ ΤΙΣ.

βούλομαι σε, γραῦ, κύσαι,

ΓΥΝΗ ΤΙΣ.

κρόμμυόν τ' ἄρ' οὐκ ἔδει.

ΓΕΡΩΝ.

κἀνατείνας λακτίσαι.

ΓΥΝΗ.

800

τὴν λόχημην πολλὴν φορεῖς.

ΓΕΡΩΝ.

καὶ Μυρωνίδης γὰρ ἦν
τραχὺς ἐντεῦθεν, μελάμπυ-
γός τε τοῖς ἐχθροῖς ἅπασιν,
ὧς δὲ καὶ Φορμίων.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

805

κἀγώ

βούλομαι μῦθόν τιν' ὑμῖν

ἀντιλέξαι

τῷ Μελανίωνι.

Τίμων

τις ἦν ἀνι-

δρωτος ἀβάτοισιν ἐν

810

σκώλοισι τὰ πρόσωπα περιειργμένος,

Ἐρωτύος ἀπορρώξ.

οὔτος ἄρ' ὁ Τίμων

ᾧχεθ' ὑπὸ μίσους

815

πολλὰ καταρασάμενος ἀνδράσι πονηροῖς.

οὔτω

κείνος ὑμῶν ἀντιμίγει

τούς πονηροὺς ἀνδρας αἰεὶ·

ταῖσι δὲ γυναῖξιν ἦν

820

φίλτατος,

ΓΥΝΗ ΤΙΣ.

τὴν γνάθον βούλει θένω;

ΓΕΡΩΝ ΤΙΣ.

μηδαμῶς ἴδειςά γε.

ΓΥΝΗ.

ἀλλὰ κρούσω τῷ σκέλει —

ΓΕΡΩΝ.

τὸν σάκεανδρον ἐκφανεῖς.

ΓΥΝΗ.

ἀλλ' ὅμως ἂν οὐκ ἴδοις,
καίπερ οὔσης γραός, ὄντ' αὐ-
τὸν κομήτην, ἀλλ' ἀπειρη-
λαμένον τῷ λόγῳ.

825

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἰού, ἰού γυναῖκες, ἴτε δεῦρ' ὡς ἐμὲ
ταχέως.

ΓΥΝΗ Α.

τί δ' ἐστίν; εἰπέ μοι, τίς ἦ βοή;

830

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἄνδρ', ἄνδρ' ὄρω προσιόντα παραπεπληγμένον,
τοῖς τῆς Ἀφροδίτης ὄρχοις εἰλημμένον.

ΓΥΝΗ Β.

ὦ πότνια, Κύπρου καὶ Κωθήρων καὶ Πάφου
μεδέουσα, ἴθ' ὀρθήν, ἦνπερ ἔρχει, τὴν ὁδόν.

ΓΥΝΗ Α.

ποῦ δ' ἐστίν, ὅστις ἐστί;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

παρὰ τὸ τῆς Χλόης.

835

ΓΥΝΗ Α.

ὦ νῆ Δί', ἐστὶ δῆτα. τίς κἄστιν ποιεῖ;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὄρατε· γηγάσκει τις ὑμῶν;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

νῆ Δία

ἔγωγε· κᾶσιν ὄνυμὸς ἀνῆρ Κινησίας.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

840 σὸν ἔργον εἶη ταῦτον ὀπιᾶν καὶ στρέφειν,
 κᾶξηπεροπύειν, καὶ φιλεῖν καὶ μὴ φιλεῖν,
 καὶ πάνθ' ὑπέχειν, πλὴν ὧν ξύνουιδεν ἡ κύλιξ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἀμίλι, ποιήσω ταῦτ' ἐγώ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καὶ μὴν ἐγὼ

ξυνηπεροπεύσω παραμένουσά γ' ἐνθαδί,
 καὶ ξυσταθεύσω τοῦτον. ἀλλ' ἀπέλθετε.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

845 οἶμοι κακοδαίμων, οἷος ὁ σπασμὸς μ' ἔχει,
 χῶ τέτανος, ὥσπερ ἐπὶ τροχοῦ στρεβλούμενον.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τίς οὔτος ὄνυτός τῶν φυλάκων ἐστώς;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἐγώ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀνῆρ;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἀνῆρ δῆτ'.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

οὐκ ἄπει δῆτ' ἐκποδῶν;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

σὺ δ' εἰ τίς ἦ κβάλλουσά μ';

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἡμεροσκοπός.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

πρὸς τῶν Θεῶν νυν ἐκκάλεσόν μοι Μυρσίτην.

850

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἰδοῦ, καλέσω τὴν Μυρσίτην σοι; σὺ δὲ τίς εἶ;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἀνὴρ ἐκαίτης, Παιονίδης Κινησίας.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὦ χαῖρε, φίλτατ'· οὐ γὰρ ἀκλεῆς τοῦνομα
τὸ σὸν παρ' ἡμῖν ἐστίν, οὐδ' ἀνώνυμον.

ἀεὶ γὰρ ἡ γυνή σ' ἔχει διὰ στόμα.

855

κἂν ὦν ἡ μῆλον λάβῃ, Κινησία

τουτὶ γένοιτο, φησίν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ὦ πρὸς τῶν Θεῶν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

νῆ τὴν Ἀφροδίτην· κἂν περὶ ἀνδρῶν γ' ἐμπέσῃ

λόγος τις, εἴρηκ' εὐθέως ἡ σὴ γυνή,

ὅτι λῆρός ἐστι τᾶλλα πρὸς Κινησίαν.

860

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἴθι νυν, κάλεσον αὐτήν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί οὖν; δώσεις τί μοι;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἔγωγέ σοι, νῆ τὸν Δί', ἣν βούλῃ γε σὺ·

ἔχω δὲ τοῦθ'· ὅπερ οὖν ἔχω, δίδωμι σοι.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

φέρε νυν καλέσω καταβᾶσά σοι.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ταχύ νυν πάνυ·

865 ὡς οὐδεμίαν ἔχω γὰρ τῶ βίῳ χάριν,
 ἐξ οὐπερ αὐτῇ ἔηλθεν ἐκ τῆς οἰκίας·
 ἀλλ' ἄχθομαι μὲν εἰσιῶν· ἔρημα δὲ
 εἶναι δοκεῖ μοι πάντα· ταῖς δὲ σπιλαῖς
 χάριν οὐδεμίαν οἶδ' ἐσθίων. ἔστινα γάρ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

870 φιλῶ, φιλῶ γὰρ τοῦτον· ἀλλ' οὐ βούλεται
 ὑπὲρ ἐμοῦ φιλεῖσθαι. σὺ δ' ἐμὲ τούτῳ μὴ κάλει.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ὦ γλυκύτατον Μυρρῖνίδιον, τί ταῦτα δεῦξ;
 κατέβηθι δεῦρο.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

μὰ Δι' ἐγὼ μὲν ἀπτόσ' οὐκ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἐμοῦ καλοῦντος οὐ καταβήσει, Μυρρῖνη;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

875 οὐ γὰρ δεόμενος οὐδὲν ἐκκαλεῖς ἐμὲ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἐγὼ οὐ δεόμενος; ἐπιτετριμμένος μὲν οὖν.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἄπειμι.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

μὴ δῆτ', ἀλλὰ τῷ γοῦν παιδίῳ
 ὑπάκουσον. οὗτος, οὐ καλεῖς τὴν μαιμίαν;

ΠΑΙΣ.

μαμμία, μαμμία, μαμμία.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

880 αὐτῇ, τί πάσχεις; οὐδ' ἔλεῖς τὸ παιδίον,
 ἄλουτον ὃν κἄθ' ἡλὸν ἔκτην ἡμέραν;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἔγωγ' ἔλεω δῆτ'· ἀλλ' ἀμελῆς αὐτῷ πατὴρ
ἔστιν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

κατάβηθ', ὡς δαίμονια, τῷ παιδίῳ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

οἷον τὸ τεκαῖν· καταβατέον. τί γὰρ πάθω;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἔμοι γὰρ αὐτῆ καὶ νεωτέρα δοκεῖ
πολλῶ γέγωνῆσθαι, καὶ γανώτερον βλέπειν·
χ' αἰ δυσκολαίνει πρὸς ἐμὲ καὶ βρενθύεται,
ταῦτ' αὐτὰ δὴ σθ', αἰ καὶ ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ.

885

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ὡς γλυκύτατον σὺ τεκνίδιον κακοῦ πατρός,
φέρε σε φιλήσω γλυκύτατον τῇ μητρὶ.

890

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

τί, ὡς πονηρά, ταῦτα ποιεῖς, χιτῆραις
πείθει γυναῖξι, καὶ μέτ' ἄχθεσθαι ποιεῖς,
αὐτὴν τε λυπεῖ;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

μὴ πρόσσας τὴν χεῖρά μοι.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

τὰ δ' ἔνδον ὄντα τὰ μὰ καὶ σὰ χρήματα
χεῖρον διατίθης.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ὀλίγον αὐτῶν μοι μέλει.

895

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ὀλίγον μέλει σοι τῆς κρόκης φορουμένης
ὑπὸ τῶν ἀλεκτρούων;

ΑΡΙΣΤΟΦ. II.

Ω

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἔμοιγε, νῆ Δία.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

τὰ τῆς Ἀφροδίτης ἱέρ' ἀνοργλασιά σοι
χρόνον τισσῦτόν ἐστιν. οὐ βραδίῃ πάλιν;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

900 μὰ Δί' οὐκ ἔγωγ', ἦν μὴ διαλλαχθῆτέ γε,
καὶ τοῦ πολέμου παύσησθε.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

τοιγάρ, ἂν δοκῆ,

ποιήσομεν καὶ ταῦτα.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

τοιγάρ, ἂν δοκῆ,

κἄγωγ' ἄπειμ' ἐκείσσι· νῦν δ' ἀπομώμοκα.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

σὺ δ' ἀλλὰ κατακλίθῃ μετ' ἐμοῦ διὰ χρόνον.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

905 οὐ δῆτα· καίτοι σ' οὐκ ἐρῶ γ' ὡς οὐ φιλοῶ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

φιλεῖς; τί οὖν οὐ κατεκλίνης, ὦ Μυρρίνιον;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ὦ καταγέλαστ', ἐναντίον τοῦ παιδίου;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

μὰ Δί' ἀλλὰ τοῦτό γ' οἶκαδ', ὦ Μανῆ, φέρε.
ἰδοῦ, τὸ μὲν σοι παιδίον καὶ δὴ κποδών·

910 σὺ δ' οὐ κατακλινεῖ;

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ποῦ γάρ ἂν τις καί, τάλαν,

δράσῃε τοῦθ'·

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ὅπου τὸ τοῦ Πανός, καλόν.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

καὶ πῶς ἔθ' ἀγνή δῆτ' ἂν ἔλθοιμ' ἐς πόλιν;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

κάλλιστα δῆπον, λουσαμένη τῇ Κλεψύδρα.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἔπειτ' ὁμόσασα δῆτ' ἐπιορκήσω, τάλαν;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

εἰς ἐμὲ τράποιτο μηδὲν ὄρκου φροντίσης.

915

ΜΥΡΡΙΝΗ.

φέρε νυν ἐνέγκω κλινίδιον νῶν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

μηδαμῶς.

ἀρκεῖ χαμαὶ νῶν.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω, μὴ σ' ἐγώ,
καίπερ τοιοῦτον ὄντα, κατακλινῶ χαμαί.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἦ τοι γυνή φιλεῖ με, δῆλη 'στίν, καλῶς.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ιδού, κατάκεισ' ἀνύσας τι· καγὼ 'κδύομαι.
καίτοι, τὸ δεῖνα, ψιαθός ἐστ' ἐξοιστία.

920

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ποία ψιαθος; μή μοί γε.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

νῆ τὴν Ἄρτεμιν·

αἰσχρὸν γὰρ ἐπὶ τόνου γε.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

δός μοι νῦν κύσαι.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ιδού.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

παπαιάξ. ἤκε νῦν ταχέως πάνυ.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

925 ἰδού ψιάθος· κατάκεισο, καὶ δὴ κλύομαι.
καίτοι, τὸ δαῖνα, προσκεφάλαιον οὐκ ἔχεις.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἀλλ' οὐ δέομ', οὐκ, ἔγωγε.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

νῆ Δι' ἀλλ' ἐγώ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἀλλ' ἢ τὸ πῖος τόδ' Ἡρακλῆς ξενίζεται.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἀνίστασ', ἀναπήδησον.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἤδη πάντ' ἔχω.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

930 ἅπαντα δῆτα;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

θεῦρο νῦν, ὦ χρύσιον.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

τὸ στρόφιον ἤδη λύομαι. μέμνησό νυν·
μή μ' ἐξαπατήσης τὰ περὶ τῶν διαλλαγῶν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

νῆ Δι' ἀπολομένην ἄρα.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

σιούραν οὐκ ἔχεις.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

μὰ Δί' οὐδὲ θέομαι γ', ἀλλὰ βνεῖν βούλομαι.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἀμίλει, ποιήσεις τοῦτο· ταχὺ γὰρ ἔρχομαι.

935

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἄνθρωπος ἐπιστρέφει με διὰ τὰ στρώματα.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ἔπαιρε σαντόν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἀλλ' ἐπήρται τοῦτό γε.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

βούλει μυρίσω σε;

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω, μή με γε.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἦν τε βούλη γ', ἦν τε μή.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

εἶθ' ἐκχυθείη τὸ μύρον, ὧ Ζεῦ δέσποτα.

940

ΜΥΡΡΙΝΗ.

πρόταινέ νυν τὴν χεῖρα, κἀλείφου λαβῶν.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

οὐχ ἤδὺ τὸ μύρον, μὰ τὸν Ἀπόλλω, τουτογι,
εἰ μὴ διατριπτικόν γε, κοῦκ ὄζον γάμων.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

τάλαιν' ἐγώ, τὸ Ῥόδιον ἠνεγκον μύρον.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἀγαθόν· ἔα ἕε', ὧ δαιμονία.

945

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ληρεῖς ἔχων.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

κάκιστ' ἀπόλοιθ' ὁ πρότον ἐνήσας μύρον.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

λαβὲ τόνδε τὸν ἀλάβαστρον.

, ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ἀλλ' ἕτερον ἔχω.

ἀλλ' ὦζυρά, κατάκεισο, καὶ μή μοι φέρε
μηδέν.

ΜΥΡΡΙΝΗ.

ποιήσω ταῦτα, νῆ τὴν Ἄρτεμιν.

950 ὑπολύομαι γοῦν. ἀλλ' ὅπως, ὦ φίλιτε,
σπονδὰς ποιῆσθαι ψηφιεῖ.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

βουλεύσομαι.

ἀπολώλεκέν με κάπιτέτριφεν ἡ γυνή,
τά τ' ἄλλα πάντα, κάποδείρασ' οἴχεται.955 οἷ μοι τί πάθω; τίνα βινήσω,
τῆς καλλίστης πασῶν ψευσθεῖς;
πῶς ταυτηνὶ παιδοτροφήσω;

ποῦ Κιναλώπηξ;

μισθωσὸν μοι τὴν τιθήν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

960 ἐν δεινῷ γ', ὦ δύστηνε; κακῷ
τεῖρει ψυχὴν, ἔξαπατηθεῖς.κᾶγωγ' οἰκτεῖρω σ'· αἶ, αἶ.
ποῖος γὰρ ἂν ἦ γεφρός ἀντίλοχο,
ποῖα ψυχὴ, ποῖοι δ' ὄρχαις,

ποία δ' ὄσφύς; ποῖος ἂν ὄρθος
κατατεινόμενος,
καὶ μὴ βινῶν τοὺς ὄρθρους;

965

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

ὦ Ζεῦ, δεινῶν ἀντισπασμῶν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ταῦτι μέντοι νυνὶ σ' ἐποίησ'
ἢ παμβδελυρὰ καὶ παμμυσαρά.

ΚΙΝΗΣΙΑΣ.

μὰ Δί' ἀλλὰ φίλη καὶ παγγλυκερά.

970

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ποία γλυκερά;
μαρά, μιὰ δῆτ' ὦ Ζεῦ, Ζεῦ,
εἶθ' αὐτήν, ὥσπερ τοὺς θωμούς,
μεγάλῳ τυφῶ καὶ πρησιτῆρι
ξυστρέψας καὶ ξυγγογγυλίσας,
οἴχοιο φέρων, εἶτα μεθείης·
ἢ δὲ φέροισ' αὖ πάλιν ἐς τὴν γῆν,
κατ' ἐξαίφνης
περὶ τὴν ψωλὴν περιβαίη.

975

ΚΗΡΥΞ ΛΑΚΕΔ.

Πᾶ τῶν Ἀσκανῶν ἐστὶν ἅ γερωσία,
ἢ τοὶ Πρωτάνεις; λῶ τι μωαῖξαι νέον.

980

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

σὺ δ' εἰ πότερον ἄνθρωπος, ἢ Κονίσσαλος;

ΚΗΡΥΞ.

κάρυξ ἐγών, ὦ κυρσάνει, ναὶ τῷ σιῶ,
ἔμολον ἀπὸ Σπάρτας περὶ τῶν διαλλαγῶν.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

985 κάπειτα δόρου δῆθ' ὑπὸ μάλης ἦκεις ἔχων;

ΚΗΡΥΞ.

μὰ τὸν Δί' οὐκ ἐγώγωα.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ποῖ μεταστρέφει;
τί δὴ προβάλλει τὴν χλαμύδ'; ἢ βουβωνιάς
ὑπὸ τῆς ὁδοῦ;

ΚΗΡΥΞ.

παλαιὸς γα, ναὶ τὸν Κάστορα,
ὄνθραπος.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἀλλ' ἔστικας, ὦ μαρώτατα.

ΚΗΡΥΞ.

990 οὐ τὸν Δί', οὐκ ἐγώγωα· μηδ' οὐδ' πλαδδίη.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

τί δ' ἐστὶ σοι τοδί;

ΚΗΡΥΞ.

σκυτάλα Λακωνικά.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

εἶπερ γὰρ χ' αὕτη σιτὶ σκυτάλη Λακωνική,
ἀλλ' ὡς πρὸς εἰδότα με σὺ τ' ἀληθῆ λέγε.
τί τὰ πράγμαθ' ὑμῖν ἐστὶ τὰ ἔν Λακεδαιμόνι;

ΚΗΡΥΞ.

995 ὄρα δὲ Λακεδαιμόνων πᾶσα, καὶ τοὶ σύμμαχοι
ἅπαντες ἐσύνκοντι· Παλλάνας δὲ δαί.

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

ἀπὸ τοῦ δὲ τουτὶ τὸ κακὸν ὑμῖν ἐπέπεσεν;
ἀπὸ Πανός;

ΚΗΡΥΞ.

οὐκ. ἀρχὰ μὲν, οἶῶ, Λαμπιτῶ·
 ἔπειτα δ' ἄλλαι ται κατὰ Σπάρταν ἅμα
 γυναῖκες, ἄπερ ἀπὸ μᾶς ὑσπλαγίδος,
 ἀπῆλθον τῶς ἀνδρας ἀπὸ τῶν ὑσσάκων.

1000

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

πῶς οὖν ἔχετε;

ΚΗΡΥΞ.

μογίσμας. ἂν γὰρ τὰν πόλιν,
 ἄπερ λυγνοφοριῶντες, ἀποκεκύφαμες.
 ται γὰρ γυναῖκες οὐδὲ τῷ μύρτω σιγῆν
 ἔωντι, πρὶν γ' ἅπαντες ἐξ ἐνὸς λόγῳ
 σπονδὰς ποιησώμεσθα ποτιτὰν Ἑλλάδα.

1005

ΠΡΟΒΟΥΛΟΣ.

τουτὶ τὸ πρᾶγμα πανταχόθεν ξυνομώμοται
 ὑπὸ τῶν γυναικῶν· ἄρτι νυνὶ μανθάνω.
 ἀλλ' ὡς τάχιστα φράζε περὶ διαλλαγῶν
 αὐτοκράτορας πρέσβεις ἀποπέμπειν ἐνθάδι.
 ἐγὼ δ' ἐτέρους ἐνθένδε τῇ Βουλῇ φράσω
 πρέσβεις ἐλίσθαι, τὸ πῆος ἐπιδειξας τοδί.

1010

ΚΗΡΥΞ.

παυτάομαι· κράτιστα γὰρ παντᾶ λέγεις.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

οὐδὲν ἐστὶ θηρὶον γυναικὸς ἀμαχώτερον,
 οὐδὲ πῦρ, οὐδ' ὧδ' ἀναιδῆς οὐδεμία πόρθηλις.

1015

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ταῦτα μέντοι σὺ ξυνηῖς, εἶτα πολεμισ εἰμοί,
 ἐξόν, ὧ πρόνηρα, νῦν βεβαίαν ἐμ' ἔχειν φίλην.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ὡς ἐγὼ μισῶν γυναῖκας οὐδέποτε παύσομαι.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἀλλ' ὅταν βούλῃ σύ· νυνὶ δ' οὐ σε περιόψομαι
 1020 γυμνὸν ὄνθ' οὕτως. ὄρω γάρ, ὡς καταγέλαστος εἶ.
 ἀλλὰ τὴν ἐξωμίδ' ἐνδύσω σε προσιοῦσ' ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τοῦτο μὲν μὰ τὸν Δι' οὐ πονηρὸν ἐποήσατε·
 ἀλλ' ὑπὲρ ὀργῆς γὰρ πονηρᾶς καὶ τότ' ἀπέδυν ἐγώ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

πρῶτα μὲν φαίνει γ' ἀνὴρ· εἶτ' οὐ καταγέλα-
 στος εἶ.

1025 κἄν με μὴ λύπεις, ἐγὼ σοῦ κἄν τόδε τὸ θηρίον
 τουπὶ τῶ φθαλμῶ λαβοῦσ' ἐξεῖλον ἄν, ὃ νῦν ἐν

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

τοῦτ' ἄρ' ἦν με τουπιτριβόν, δακτύλιος οἴτοσί·
 ἐκσκάλουσον αὐτό, κἄτα δεῖξον ἀφελούσά μοι·
 ὡς τὸν ὀφθαλμὸν γέ μου, νῆ τὸν Δία, πάλαι
 δάκνει.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

1030 ἀλλὰ δράσω ταῦτα· καίτοι δύσκολος ἔφυς ἀνὴρ.
 ἦ μέγ', ὦ Ζεῦ, χρῆμ' ἰδεῖν τῆς ἐμπίδος ἔννεσί σοι.
 οὐχ ὀρᾶς; οὐκ ἐμπίς ἐστιν ἦδε Τριχορυσία;

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

νῆ Δι' ὠνησάς γέ μ', ὡς πάλαι γέ μ' ἐφροδωρύχει·
 ὥστ' ἐπειδὴ ἔξηρέθη, ρεῖ μου τὸ δάκρυον πολύ.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

1035 ἀλλ' ἀποπήσω σ' ἐγώ, καίτοι γε πάνν πόνηρος εἶ,

καὶ φιλήσω.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

μὴ φιλήσης.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἦν τε βούλη γ', ἦν τε μή.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἀλλὰ μὴ ὦρασ' ἱκοισθ'. ὡς ἐστὶ θωπικὰ φύσει·
κᾶστ' ἐκείνο τοῦπος ὀρθῶς, κοῦ κακῶς, εἰρημένον·
οὔτε σὺν πανωλέθροισιν, οὔτ' ἄνευ πανωλέθρων.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

ἀλλὰ νυνὶ σπένδομαί σοι, καὶ τολοιπὸν οὐκέτι 1040
οὔτε δράσω φλαῦρον οὐδέν, οὔθ' ἔφ' ὑμῶν πει-
σομαι.

ἀλλὰ κοινῇ ξυσταλέντες τοῦ μέλους ἀρξώμεθα.

οὐ παρασκευαζόμεσθα σιρ.

τῶν πολιτῶν οὐδέν, ὧ ἄνδρες,

φλαῦρον εἰπεῖν οὐδὰ ἐν·

ἀλλὰ πολὺ τοῦμπαλι 1045

πάντ' ἀγαθὰ καὶ λέγειν,

καὶ θράν. ἱκανὰ γάρ τὰ κακὰ καὶ τὰ παρακεί-
μενα.

ἀλλ' ἐπαγγελλέτω

πᾶς ἀνὴρ καὶ γυνή, 1050

εἴ τις ἀργυρίδιον

δεῖται λαβεῖν, μνάς ἢ δύο, ἢ

τρεῖς· πόλλ' ἔσω στήν, κᾶχομεν βαλέντια,

κᾶν ποτ' εἰρήνη φανῇ, 1055

ὅστις ἂν νυνὶ θανεί-

σηται, παρ' ἡμῶν ἂν λάβῃ, μηκέτ' ἀποδοῖ.

ἔστιαν δὲ μέλλομεν ξένους τινὰς Καρυστίους,
 ἄνδρας καλοὺς τε καὶ γαῖθούς.

1060

κᾶστιν ἔτινος τι, καὶ
 δελφάκιον ἦν τί μοι,
 καὶ τοῦτο τέθνηχ', ὥστε κρῆ' ἔθεσθ' ἀπαλά καὶ
 καλά.

1065

ἤκετ' οὖν εἰς ἐμοῦ
 τήμερον· πρῶ δὲ χρῆ
 τοῦτο δοῶν λαλουμένους,
 αὐτούς τε καὶ τὰ παιδί'· εἴτ'
 ἔσω βαδίξω· μηδ' ἔρεσθαι μηδ' ἔνα,
 ἀλλὰ χωρεῖν ἄντικρυς,
 ὥσπερ οἴκαδ' εἰς ἑαυτῶν,
 γεννικῶς.

1070

ἴσως δ' ἡ θύρα κεκλεισται.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

καὶ μὴν ἀπὸ τῆς Σπάρτης οἴδ'ι πρόσβεις ἔλκοντες
 ὑπήνας
 χωροῦσ', ὥσπερ χοιροκομῆιον περὶ τοῖς μηροῖσιν
 ἔχοντες.

1075

ἄνδρες Λάκωνες, πρῶτα μὲν μοι χαίρετε,
 εἴτ' εἶπαθ' ἡμῖν, πῶς ἔχοντες ἤκατε.

ΠΡΕΣΒΥΣ ΛΑΚΕΔ.

τί θεῖ ποτ' ὑμμε πολλὰ μυσίδδεν ἔπη;
 ὄρην γὰρ ἔξεσθ', ὡς ἔχοντες ἤκομες.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

βαβαί· νευέρωται μὲν ἦδε συμφορὰ
 δεινῶς· τεθερμῶσθαι γὰρ χεῖρον φαίνεταιαι.

ΠΡΕΣΒΥΣ ΛΑΚΕΔ.

1080

ἄφατα· τί κᾶν λέγοι τις; ἀλλ' ὅπα σίλει

παντᾶ τις ἰσῶν ἀμὲν εἰράναν σέτω.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

καὶ μὴν ὄρω γε τούσδε τοὺς αὐτόχθονας,
ὥσπερ παλαιστὰς ἄνδρας, ἀπὸ τῶν γαστέρων
θαιμάτι ἀποστέλλοντας· ὥστε φαίνεται
ἀσκητικὸν τὸ χρῆμα τοῦ νοσήματος.

1085

ΠΟΛΥΧΑΡΙΔΗΣ.

τίς ἂν φράσεις, ποῦ ἴστιν ἡ Λύσιστράτη;
ὡς ἄνδρες ἡμεῖς οὐτοῖ τοιουτοῖ.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

χ' αὐτὴ ξυνάδει χάτιρα ταύτη νόσῳ.
ἦπου πρὸς ὄρθρον σπασμὸς ὑμᾶς λαμβάνει;

ΠΟΛΥΧΑΡΙΔΗΣ.

μὰ Δί', ἀλλὰ ταυτὶ δρώντες ἐπιτετριμμεθα.
ὥστ' εἴ τις ἡμᾶς μὴ διαλλάξει ταχύ,
οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ Κλεισθέτη βινήσομεν.

1090

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

εἰ σωφρονεῖτε, θαιμάτια λήψασθ', ὅπως
τῶν ἐρμολοπιδῶν μὴ τις ὑμᾶς ὄψεται.

ΠΟΛΥΧΑΡΙΔΗΣ.

νῆ τὸν Δί' εὖ μέντοι λέγεις.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ναὶ τῷ σιῶ

1095

παντᾶ γα. φέρε τὸ ἔσθος ἀμβαλώμεθα.

ΠΟΛΥΧΑΡΙΔΗΣ.

ὦ χαίρει', ὦ Λάκωνες. αἰσχρὰ γ' ἐπάθομεν.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ὦ Πουλυχαρίδα, δευὰ γ' οὐ πεπόνθαμε,

αἶ κ' εἶδον ἅμεις ἄνδρες ἀναπεφλασμένως.

ΠΟΛΥΧΑΡΙΔΗΣ.

1100 ἄγε δὴ, Δάκωνες, αὐθ' ἕκαστα χρὴ λέγειν.
ἐπὶ τί πάρεστε δεῦρο;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

περὶ διαλλαγᾶν

πρέσβεις.

ΠΟΛΥΧΑΡΙΔΗΣ.

καλῶς δὴ λέγετε· χ' ἡμεῖς τουτογί.
τί οὐ καλοῦμεν δῆτα τὴν Λυσιστράτην,
ἣπερ διαλλάξειεν ἡμᾶς ἂν μόνη;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

1105 ναὶ τῷ σιῶ, κᾶν λῆτε, τὸν Λυσιστρατον.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ἀλλ' οὐδὲν ἡμᾶς, ὡς ἔοικε, δεῖ καλεῖν·
αὐτὴ γάρ, ὡς ἤκουσας, ἠδ' ἐξέρχεται.
χαῖρ', ὦ πασῶν ἀνδρειοτάτη· δεῖ δὴ νυνὶ σε γενέ-
σθαι
δεινήν, ἀγαθήν, φαύλην, σεμνήν, ἀγανήν, * * *
πολύπειρον·

1110 ὡς οἱ πρῶτοι τῶν Ἑλλήνων τῇ σῇ ληφθέντες ἔυγγι
ξυνεχώρησάν σοι, καὶ κοινῇ τὰγκλήματα πάντ' ἐπέ-
τρεψαν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἀλλ' οὐχὶ χαλεπὸν τοῦργον, εἰ λάβοι γέ τις
ὀργῶντας, ἀλλήλων τε μὴ πειρωμένους.
τάχα δ' εἶσομαι γώ. ποῦ'στιν ἡ Διαλλαγή;
1115 πρόσαγε λαβοῦσα πρῶτα τοὺς Δακωνικούς,

καὶ μὴ χαλεπῇ τῇ χειρὶ, μὴδ' αὐθαδικῇ,
 μήθ' ὥσπερ ἡμῶν ἄνδρες ἀμαθῶς τοῦτ' ἔδρων,
 ἀλλ' ὡς γυναῖκας εἰκός, οἰκειῶς πάνυ.
 ἦν μὴ διδῶ τὴν χεῖρα, τῆς σάφης ἄγρ.
 ἴθι καὶ σὺ τούτους τοὺς Ἀθηναίους ἄγρ. 1120
 οὐδ' ἂν διδῶσι, πρόσαγρ τούτους λαβομένη.
 ἄνδρες Λάκωνες, στήτε παρ' ἐμὲ πλησίον,
 ἐνθένδε θ' ὑμεῖς, καὶ λόγων ἀκούσατε.
 ἐγὼ γυνὴ μὲν εἰμι· νοῦς δ' ἔνθεσί μοι·
 αὐτὴ δ' ἐμαντῆς οὐ κακῶς γνῶμης ἔχω· 1125
 τοὺς δ' ἐκ πατρός τε καὶ γεραιτέρων λόγους
 πολλοὺς ἀκούσασ', οὐ μεμούσωμαι κακῶς.
 λαβοῦσα δ' ὑμᾶς, λοιδορῆσαι βούλομαι
 κοινῇ δικαίως, οἳ μῖα ἐκ χέρσιβος
 βωμοὺς περιφθαινόντες, ὥσπερ Ξυγγνεῖς, 1130
 Ὀλυμπιάσιν, ἐν Πύλαις, Πυθοῖ, (πόσους
 εἵπομ' ἂν ἄλλους, εἴ με μηκύνειν δεοί;)
 ἐχθρῶν παρόντων βαρβάρων, στρατεύμασιν
 Ἑλλήνας ἄνδρας καὶ πόλεις ἀπόλλυτε.
 εἷς μὲν λόγος μοι δεῦρ' αἰεὶ περαίνεται. 1135

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι γ' ἀπεψωλημένος.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

εἴτ', ὦ Λάκωνες, πρὸς γὰρ ὑμᾶς τρέφομαι,
 οὐκ ἴσθ', ὅτ' ἔλθὼν δεῦρο Περικλείδης ποτέ,
 ὁ Λάκων, Ἀθηναίων ἱκέτης καθέζετο
 ἐπὶ τοῖσι βωμοῖς ὠχρὸς ἐν φοινικίδι, 1140
 στρατιὰν προσαιτῶν; ἣ δὲ Μεσσήνη τότε
 ὑμῖν ἐπέκειτο, χῶ θεὸς σβίων ἄμα.

ἐλθῶν δὲ σὺν ὀπλίταισι τετρακισχιλίαις
Κίμων, ὄλην ἕσωσε τὴν Λακεδαίμονα.

1145 ταυτὶ πάθοντες τῶν Ἀθηναίων ὑπο,
δηοῦτε χώραν, ἧς ὑπὲρ εὖ πεπόνθατε;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ἀδικοῦσιν οὔτοι, γῆ Δί', ὧς Δυσιστράτη.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἀδικοῦμες. ἀλλ' ὁ πρῶκτός ἄφατος ὡς καλός.

ΔΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ὑμᾶς δ' ἀφήσων τοὺς Ἀθηναίους μὲ οἶει;
1150 οὐκ ἴσθ' ὄθ' ὑμᾶς οὐ Λάκωνες αὐθις αὐθι
κατωνάκας φοροῦντας, ἐλθόντες δορὶ
πολλοὺς μὲν ἄνδρας Θετταλῶν ἀπόλεσαν,
πολλοὺς δ' ἑταίρους Ἴππιον καὶ Ξυμμαχούς,
Ξυνεμαχοῦντες τῇ τόθ' ἡμέρᾳ μόνοι,
1155 κάλευθέρωσαν, κἀντὶ τῆς κατωνάκης
τὸν δῆμον ὑμῶν χλαῖναν ἡμπισχον πάλιν;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

οὔπα γυναῖκ' ὄπωπα χαϊωτέραν.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ἐγὼ δὲ κύσθον γ' οὐδέπω καλλίονα.

ΔΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

τί δῆθ', ὑπηρογμένων γε πολλῶν ἀγαθῶν,
1160 μάχεσθε, κοῦ παύεσθε τῆς μοχθηρίας;
τί δ' οὐ διηλλάγητε; φέρε, τί τοῦμποδίων;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἄμές γε λῶμες, αἶ τις ἄμιν τοῦγκικλον
λῆ τοῦτ' ἀπόδομεν.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

257

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ποιόν, ὦ τᾶν;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

τὸν Πύλον,

ἄσπερ πάλαι δεόμεθα καὶ βλιμάδδομεν.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

μὰ τὸν Ποσειδῶ, τοῦτο μὲν γ' οὐ δράσεται.

1165

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἄφει', ὦ γὰρ', αὐτοῖς.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

κᾶτα τίνα κινήσομεν;

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἔτερόν γ' ἀπαιτᾷ' ἀντὶ τούτου χωρίον.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

τὸ δεῖνα τοῦνον παράδοθ' ἡμῖν τευτονὶ
πρώτιστα τὸν Ἐχινούντα, καὶ τὸν Μηλιᾶ
κόλπον τὸν ὄπισθεν, καὶ τὰ Μεγαρικά σκέλη.

1170

ΠΡΕΣΒΥΣ.

οὐ τὼ σιῶ, οὐχὶ πάντα γ', ὦ λυσσάνια.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἔατε, μηδὲν διαφέρου περὶ σκελοῖν.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ἤδη γεωργεῖν γυμνὸς ἀποδύς βούλομαι.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἐγὼ δὲ κοπραγωγῆν γὰ πρῶ, καὶ τὼ σιῶ.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

ἐπὶ τὴν διαλλαγῆτε, ταῦτα δράσεται.

1175

ARISTOPH. II.

ἀλλ' εἰ δοκεῖ δρᾶν ταῦτα, βουλεύσασθε, καὶ
τοῖς συμμάχοις ἐλθόντες ἀνακωνώσατε.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ποιοῖσιν, εἰ τῶν, συμμάχοις; ἐστύκαμεν.
οὐ ταῦτά δόξαταισι συμμάχοισι νῦν,
1180 βινεῖν ὑπασι;

ΠΡΕΣΒΥΣ.

τοῖσι γοῦν, ναὶ τῶ σιῶ,
ἀμοῖσι.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

καὶ γάρ, ναὶ μὰ Δία, Καρυστίους.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

καλῶς λέγετε. νῦν οὖν ὅπως ἀγνεύσετε,
ὅπως ἂν αἱ γυναῖκες ὑμᾶς ἐν πόλει
ξενίσωμεν, ὡν ἐν ταῖσι κίσταις εἴχομεν.
1185 ὄρκους δ' ἐκεῖ καὶ πλοῖτιν ἀλλήλοισι δότε·
κάπειτα τὴν αὐτοῦ γυναῖχ' ὑμῶν λαβεῖν
ἄπεισ' ἕκαστος.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

ἀλλ' ἴαμεν εἰς τάχος.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ἄγ' ὅπα τὸ λῆς.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

νῆ τὸν Δί', εἰς τόμιστά γε.

ΧΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

στρωμάτων δὲ ποικίλων, καὶ
χλαυδίων, καὶ ξυστίδων, καὶ
1190 χρυσίων, ὅσ' ἐστὶ μοι,

ἀτι

- οὐ φθόνος ἔνεστί μοι
 πᾶσι παρέχειν φέρον
 τοῖς παισίν, ὅποταν τε θυγάτηρ τινὲ κανηφορῆ.
 πᾶσιν ὑμῖν λέγω, 1195
 λαμβάνειν τῶν ἐμῶν
 χρημάτων ἔνδοθεν,
 καὶ μηδὲν οὕτως εὖ σποση-
 μάσθαι, τὸ μὴ οὐχὶ τοὺς εὐποὺς ἀνασπείσαι,
 χᾶτε ἂν ἔνδον ἢ φορεῖν. 1200
 ὄψεται δ' οὐδέν, σκοπῶν,
 εἰ μὴ τις ὑμῶν ὀξύτερον ἐμοῦ βλέπει.
 εἰ δέ τῃ μὴ σῖτος ὑμῶν ἔστι, βόσκει δ' οἰκέτας,
 καὶ σμικρὰ πολλὰ παιδία,
 ἔστι παρ' ἐμοῦ λαβεῖν 1205
 πυρίδια λεπτὰ μὲν,
 ὃ δ' ἄρτος ἀπὸ χοίνικος ἰδεῖν μάλα νεανίας.
 ὅστις οὖν βούλεται
 τῶν πανήτων, ἴτω 1210
 εἰς ἐμοῦ, σάκους ἔχων
 καὶ κωρύκους· ὡς λήματα
 πυρούς· ὃ Μανῆς δ' οὐμὸς ἀνταῖς ἐμβαλεῖ
 πρὸς γε μέντοι τὴν θύραν
 προαγορεύει μὴ βαδίζειν
 τὴν ἐμὴν,
 ἀλλ' εὐλαβεῖσθαι τὴν κίνα. 1215

ΑΓΟΡΑΙΟΣ.

ἄνοιγε τὴν θύραν.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

οὐ παραχωρεῖν θέλεις;

ὕμεις τί κάθησθε; μῶν ἐγὼ τῇ λαμπάδι
ὕμας κατακαύσω; φορτικὸν τὸ χωρίον.

ΑΓΟΡΑΙΟΣ.

οὐκ ἂν ποιήσαιμι.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

εἰ δὲ πάνυ δεῖ τοῦτο δρᾶν,

1220 ὑμῖν χαρίζεσθαι, ταλαιπωρήσομεν.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

χ' ἡμεῖς γε μετὰ σοῦ ξυνταλαιπωρήσομεν.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

οὐκ ἄπιτε; κωκύσεσθε τὰς τρίχας μακρὰ.
οὐκ ἄπιτ', ὅπως ἂν οἱ Λάκωνες ἐνδοθεν
καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι;

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

1225 οὕτω τοιοῦτον ξυμπόσιον ὅπως ἐγὼ.
ἦ καὶ χαρίεντες ἦσαν οἱ Λακωνικοί.
ἡμεῖς δ' ἐν οἴνῳ ξυμπόται σοφώτατοι.

ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ.

ὀρθῶς γ', ὅτι νήφοντες οὐχ ὑγιαίνομεν.
ἦν τοὺς Ἀθηναίους ἐγὼ πείσω λέγων,

1230 μεθύοντες αἰεὶ πανταχοῖ πρεσβεύσομεν.
νῦν μὲν γὰρ ὅταν ἔλθωμεν εἰς Λακεδαίμονα
νήφοντες, εὐθύς βλέπομεν ὃ τι ταράξομεν.
ᾧσθ', ὃ τι μὲν ἂν λέγωσιν, οὐκ ἀκούομεν.
ἃ δ' οὐ λέγουσι, ταῦθ' ὑπογενοήκαμεν.

1235 ἀγγέλλομεν δ' οὐ ταῦτ' αὐτῶν πέρι.
νυνὶ δ' ἄπαντ' ἤρρεσκεν. ᾧστ' εἰ μὲν γέ τις
ἄδοι Τελαμῶνος, Κλειταγόρας ἄδειν δεῖον,

ἐπηγάσαμεν ἄν, καὶ προσεπιωρήσαμεν.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἀλλ' οὐτοῦ γὰρ ἀνθις ἔρχονται πάλιν
 εἰς ταυτόν. οὐκ ἐρρήσεται, ὡς μαστιγῆλαι;

1240

ΑΓΟΡΑΙΟΣ.

νῆ τὸν Δί', ὡς ἤδη γε χωροῦσ' ἔδοθεν.

ΠΡΕΣΒΥΣ ΔΑΚΕΔ.

ὦ Πουλχαρίδα, λαβὲ τὰ φουσατήρια,
 ἵν' ἐγὼ διποδιάξω γα, κἀείσω κἀλὸν
 εἰς τὴν Ἀσκαίως τε, κῆς ἡμᾶς ἄμα.

ΑΘΗΝΑΙΟΣ.

λαβὲ δῆτα τὰς φουσαλλίδας, πρὸς τῶν θεῶν,
 ὡς ἤδομαι γ' ὑμᾶς ὄραϊν ὄρχουμένους.

1245

ΧΟΡΟΣ ΔΑΚΩΝΩΝ.

ὄρμασον

τὴν κυρσανίως, ὦ Μναμοσύνα,
 τὰν τ' ἐμὸν μῶσαν, ἄτις
 οἶδεν ἄμμε, τὴν τ' Ἀσκαίως·
 ὅκα τοὶ μὲν ἐπὶ Ἀρταμνίῳ
 πρόκρουον θεῖκελοι

1250

ποττὰ κᾶλα, τὴν Μήδως τ' ἐνίκων·
 ἀμὲ δ' αὖ Δεωνίδας
 ἄγεν, ἄπερ τὴν κάπρωσ
 θάγοντας, οἶῶ, τὸν ὑδόντα.

1255

πολύς δ' ἀμφὶ τὰς γένυας ἀφρὸς ἦνσει,
 πολὺς δ' ἄμα καὶ καττῶν σκελῶν ἴστο.
 ἦν γὰρ τῶνδρες οὐκ ἐλάσσωσ
 τᾶς ψάμμας, τοὶ Πέρσαι.

1260

- ἀγροτέρῳ Ἄρταμ στροκίαντε,
 μόλε δεῦρο, παρσέγε σιά,
 ποττίας σπονδάς, ὡς
 1265 συνέχης πολὺν ἄμμε χρόνον·
 ῥῦν δ' αὖ
 φιλα τ' αἴεσ εὐτορος εἴη
 ταῖς συνθήκαις,
 καὶ τῶν αἰμπλῶν ἀλοπέκων
 1270 πανσαίμεθ'· ὦ
 δεῦρ' ἴθι, δεῦρ',
 ὦ κυναγὲ παραίεε.

ΛΥΣΙΣΤΡΑΤΗ.

- ἄγε ῥῦν, ἐπειδὴ τὰλλα πεποίηται καλῶς,
 ἀπάγεσθε ταύτας, ὦ Λάκωνες· τὰσδε δὲ
 1275 ὑμεῖς· ἀνὴρ δὲ παρὰ γυναῖκα, καὶ γυνή
 στήτω παρ' ἄνδρα· κατ' ἐπ' ἀγαθαῖς ξυ-
 φοραῖς
 ὀρχησάμενοι θεοῖσιν εὐλαβώμεθα
 τολοπιὸν αὐθις μὴ ἔξαρματάνειν ἔτι.

ΧΟΡΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ.

- πρόσταγε χορὸν· ἔπαγε χάριτας,
 1280 ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἄρταμ·
 ἐπὶ δὲ δίδυμον ἀγέχορον,
 ἰήιον,
 εὐφρον'· ἐπὶ δὲ Νύσιον,
 ὃς μετὰ Μανιάσι Βάκχιος ὄμμασι
 δαίεται·
 1285 Δία τε πυρὶ φλεγόμενον, ἐπὶ τε
 ποτιλίαν ἄλοχον ὀβλίαν·

εἶτα δὲ δαίμονας, οἷς ἐπαμάρτυσι
 χρησόμεθ' οὐκ ἐπιλήσμοσιν
 ἤσυχίας κέρι τῆς μεγαλόφρονος,
 ἣν ἐποίησε θεὰ Κύνρις.

1290

ἀλαλαῖ ἰὴ κατῆσαν.

αἴρεσθ' ἄνω, ἰαὲ

ὡς ἐπὶ νίκη, ἰαὲ

εὐοί, εὐοί. εὐαί, εὐαί.

Λάκων, πρόφαινε δὴ σὺ μοῦσαν

1295

ἐπὶ νίᾳ νείαν....

ΧΟΡΟΣ ΛΑΚΩΝΩΝ.

Ταῦγεται αὐτ' ἔραγγόν ἐκλιπῶα,

Μῶα, μόλε Λάκαινα, προπτόν ἀμὲν

κλεῶα τὸν Ἀμόκλαις σιόν,

καὶ χαλκίοικον Ἀσάναν,

1300

Τυνδαρίδας τ' ἀγασώς,

τοὶ δὴ παρ' Εὐρώταν

ψιάδδοντ'. εἶα μάλ' ἔμβη,

ὦ εἶα, κοῦφα πάλλων,

ὡς Σπάρταν ὑμνιῶμες,

1305

τῆ σιῶν χοροὶ μέλοντι,

καὶ ποδῶν κτύπος·

ἄτε πῶλοι δ' αἱ κόραι

πάρ τὸν Εὐρώταν

ἀμπάλλοντι πεκνὰ ποδοῖν

1310

ἀγκονίωαι·

ταὶ δὲ κόμαι σείονθ', ἄπερ Βακχᾶν

θυρσαδδωᾶν καὶ παιδδωᾶν·

ἀγῆται δ' ἅ Λήδας παῖς

ἀγνὰ χοραγῶς εὐπρεπῆς.

1315

ἄλλ' ἄγε, κόμαν παραμπνύκιδε
 χειρὶ, ποδοῖν τε πάδη,
 ἢ τις ἔλαφος· κρότον δ' ἅμα ποι-
 η χορωφελήταν·
 1820 καὶ τὰν σιάν δ' αὖ τὰν κρατίστην
 Χαλκίοικον ὕμνη.
 [τὰν παμμάχον.]

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

Υ Π Ο Θ Ε Σ Ι Σ.

Εὐριπίδης ἐν τοῖς Θεσμοφορίαις ἐπὶ γυναικῶν κατηγορηθεὶς, τὴν Ἀγάθωνος τοῦ ποιητοῦ βοήθειαν ἐπικαλεῖσθαι ἠναγκάσθη. πρὸς τοῦτων οὖν μετὰ Μησιλόχου κηδεστοῦ προσῆλθε, δεησόμενος τῆς ἰδίας δυστυχίας προστασίαν λαβεῖν· ἀλλ' Ἀγάθωνος αὐτῷ παρεῖναι καὶ συνδικεῖν οὐκ ἐθέλοντος, Μησιλόχος, ἄσμενος καὶ ἐθέλοντής, τὴν αὐτοῦ προστασίαν αὐτῷ ὑπέσχετο. καὶ γυναικείαν ἐσθῆτα ἐνδυσάμενος, πρὸς τὴν τῶν Θεσμοφορίων ἐορτὴν ἦλθε. καὶ ἐκεῖ ἐν μεγίστῳ γυναικῶν πλήθει τὴν δίκην ὑπὲρ Εὐριπίδου γενναίως ὑπέσχε. ἀλλ' ἀναγνωρισθεὶς ἀνὴρ ὢν ἐν σχήματι γυναικός, τὴν τῆς φυλακῆς ἐψηφισμένην ζημίαν φεύγειν οὐκ ἐδυνήσατο. μετ' ὀλίγον δὲ τέχναις καὶ μηχανήμασι τοῦ Εὐριπίδου ἐκῆθεν ἀβλαβῆς ἀπέφυγεν.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ, *Ευριπίδου κηδεστής.*

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ *Ἀγάθωνος.*

ΑΓΑΘΩΝ.

ΧΟΡΟΣ *Ἀγάθωνος.*

ΚΗΡΥΞ.

ΧΟΡΟΣ ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΩΝ.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΙΝΕΣ.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

ΣΚΥΘΗΣ ΤΟΞΟΤΗΣ.

ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΑΙ.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

^{οὐ}Ω Ζεῦ, χαλιδῶν ἄρά ποτε φανήσεται;
ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ἄνθρωπος ἐξ ἐωθινοῦ.
οἶόν τε, πρὶν τὸν σπλήνα κομιδῇ μ' ἐκβαλεῖν,
παρὰ σοῦ πνυθίσθαι, ποῖ μ' ἄγεις, ὦ ὕριπιδῃ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔλλ' οὐκ ἀκούειν δεῖ σε πάνθ', ὅσ' αὐτίκα
ῥημι παρεστῶς.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

πῶς λέγεις; αὐθις φράσσον.

ὦ δεῖ μ' ἀκούειν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐχ, ἂ γ' ἄν μείλλης ὄραῖν.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ὦδ' ἄρ' ὄραῖν δεῖ μ';

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐχ, ἂ γ' ἄν ἀκούειν δέη.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς μοι παρανωίς; δεξιῶς μέντοι λέγεις.
 10 οὐ φῆς σὺ χρεῖναί μ' οὐτ' ἀκούειν, οὐδ' ὄραν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

χωρίς γὰρ αὐτοῖν ἐκατέρου στίβη ἢ φύσις;
 τοῦ μήτ' ἀκούειν, μήθ' ὄραν, εὖ ἴσθ' ὅτι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς χωρίς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὕτω ταῦτα διεκρίθη τότε.
 αἰθὴρ γάρ, ὅτε τὰ πρῶτα διεχωρίζετο,
 15 καὶ ζῶν ἐν αὐτῷ ξυνστέκνου κινούμενα,
 ὧ μὲν βλέπειν χρεῖ, πρῶτ' ἐμπεχρήσατο
 ὀφθαλμὸν ἀντίμμον ἡλίου τροχῶ·
 ἀκοὴν δὲ χοάνης ὧτα διειστέρησατο.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

διὰ τὴν χοάνην οὐκ μήτ' ἀκούω, μήθ' ὄρω;
 20 νῆ τὸν Δί', ἠδομαί γε τουτὶ προσμαθῶν.
 οἷόν τέ που στίβη αἰ σαφαὶ ξηνουσαί.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πόλλ' ἂν μάθῃς τοιαῦτα παρ' ἐμοῦ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς ἂν οὐ
 πρὸς τοῖς ἀγαθοῖς τούτοιαιν ἐξέρομι', ὅπως
 ἔτι προσμάθῃ, μὴ χυλὸς εἶναι τῷ σκέλει;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

25 βάδιζε δευρὶ, καὶ πρόσχευε τὸν νοῦν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἰδοῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὄρας τὸ θύριον τοῦτο;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἢ τὸν Ἡρακλῆα,

οἶμαι γὰρ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σίγα νῦν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

σιωπῶ τὸ θύριον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄκου'.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀκούσω, καὶ σιωπῶ τὸ θύριον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐνταῦθ' Ἀγάθων ὁ κλεινὸς οἰκῶν τυγχάνει
ὁ τραγωδοποιός.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς οὗτος Ἀγάθων;

30

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔστιν τις Ἀγάθων

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μῶν ὁ μέλας, ὁ καρτερός;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκ· ἀλλ' ἕτερός τις. οὐχ ἑώρακας πώποτε;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μῶν ὁ δασυπώγων;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐχ ἑώρακας πώποτε;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὰ τὸν Δι', οὐ τοί γ', ὥστε καμὲ γ' εἰδέναι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

35 καὶ μὴν βεβλήμας σὺ γ', ἀλλ' οὐκ οἶσθ' ἴσως.
 ἀλλ' ἐκποδῶν πτήξωμεν, ὡς ἐξέρχεται
 θεράπων τις αὐτοῦ, πῶρ ἔχων καὶ μυρόβλας.
 προθυσοῦμενος ἔοικε τῆς ποιήσεως.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

εὐφημος πᾶς ἔστω λαός,
 40 στόμα συγκλείσας· ἐπιδημεῖ γὰρ
 θάλασος Μουσῶν ἔνδον μελάθρων
 τῶν δεσποσύνων μελοποιῶν.
 ἔχεται δὲ πνοᾶς νήνεμος αἰθήρ,
 κῦμα δὲ πόντου μὴ κελαδεῖτω
 45 γλαυκόν· —

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

βομβάξ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σίγα. τί λέγεις;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

πτηνῶν τε γένη κατακοιμάσθω,
 θηρῶν τ' ἀγρίων πόδες ὑλοδρόμων
 μὴ λύσθων.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

βομβαλοβομβάξ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

50 μέλλει γὰρ ὁ καλλιπῆς Ἀγάθων,
 προμὸς ἡμέτερος —

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

μὴν βανῖσθαι;

ΘΕΡΑΠΩΝ.

τίς ὁ φωνήσας;

ΜΝΗΣΙΑΔΟΧΟΣ.

νήματος αἰδήρ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

δρυόχους τειθέναι, δράματος ἀρχάς.
 κάμπται δὲ νῆας ἀψίδας ἐπιών·
 τὰ δὲ τορνεύει, τὰ δὲ κελλομαλαῖ,
 καὶ γνάμμετυπέϊ, πέντονομαίξαι,
 καὶ κηροχτυεῖ, καὶ γογγύλλει,
 καὶ χροανύει.

55

ΜΝΗΣΙΑΔΟΧΟΣ.

καὶ λαικάξαι.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

τίς ἀγροαῖτας παλάθαι θρηγκοῖς;

ΜΝΗΣΙΑΔΟΧΟΣ.

ὃς ἔτοιμος σοῦ, τοῦ τε παιητοῦ
 τοῦ καλλιπεοῦς, διὰ τοῦ θρηγκοῦ
 ξυγγογγύλλου καὶ ξυστρέφας
 τοῦτ' ἐπὶ πῶς χροανύσαι.

60

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ἤπου νέος γ' ὢν ἤσθ' ἄβροιστής, ὦ γέρον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὦ δαιμόνια, τοῦτον μὲν ἔα χείρα· σὺ δὲ
 Ἀγάθωνά μοι δεῦρ' ἐκκάλεσον πάση τέχνῃ.

65

ΘΕΡΑΠΩΝ.

μηδὲν ἰκέτευ'· ἀντὶς γὰρ ἔξισιν τάχα.
 καὶ γὰρ μελοποιεῖν ἀρχεται· χαμῶνος οὖν
 ὄντος, κατακάμπτειν τὰς στροφὰς οὐ φάδιον,
 ἦν μὴ προῖη θύραξ πρὸς τὸν ἥλιον.

ΜΝΗΣΙΑΔΟΧΟΣ.

τί οὖν ἐγὼ δρω;

70

ARISTOPH. II.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

περίμεν', ὡς ἐξέρχεται.

ὦ Ζεῦ, τί δράσαι διανοεῖ με τήμερον;

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

ἢ τούς θεούς, ἐγὼ πυθέσθαι βούλομαι,

τί τὸ πρᾶγμα τουτί. τί στένεις; τί δυσφορεῖς;

οὐ χρεῖν σε κρύπτειν, ὄντα κηδεστὴν ἐμόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

75 ἔστιν κακόν μοι μέγα τι προπεφυραμένον.

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

ποῖόν τι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τῆδε θῆμερα κριθήσεται,

εἴτ' ἔστ' ἔτι ζῶν, εἴτ' ἀπόλοι' Εὐριπίδης.

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

καὶ πῶς; ἐπεὶ γυν' γ' οὔτε τὰ δικαστήρια

μέλλει δικάζειν, οὔτε βουλῆς ἔσθ' ἔδρα,

80 ἐπεὶ τρίτη' σὶ θεσμοφορέων ἡ μίση.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τοῦτ' αὐτὸ γάρ τοι κάπολεῖν με προσδοκῶ.

αἱ γὰρ γυναῖκες ἐπιβεβουλεύεσσι μοι,

κὰν θεσμοφόρον μέλλουσι παρὶ μου τήμερον

ἐκκλησιάζειν ἐπ' ὀλέθρῳ.

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

τιῆ τί δή;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

85 ὅτι τῆ τραγωδῶ, καὶ κακῶς αὐτὰς λέγω.

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

ἢ τὸν Ποσειδῶ καὶ δικαίᾳ γ' ἂν πάθοις.

ἄτάρ τίν' ἐκ τούτων σὺ μηχανὴν ἔχεις;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀγάθωνα πείσαι τὸν τραγωδοδιδάσκαλον
εἰς Θεσμοφόρον ἔλθειν.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

τί δράσοντ'; εἰπέ μοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐκκλησιάσοντ' ἐν ταῖς γυναιξί, χά' ἂν δέη,
λέξονθ' ὑπὲρ ἐμοῦ.

90

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

πότερα φανερόν, ἢ λάθρα;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

λάθρα, στολήν γυναικὸς ἠμφισμῆνον.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

τὸ πρᾶγμα κομψόν, καὶ σφόδρ' ἐκ τοῦ σου τρόπου.
τοῦ γὰρ τεχνάζειν ἡμέτερος ὁ πυραμοῦς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σίγα.

95

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

τί δ' ἔστιν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀγάθων ἐξέρχεται.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

καὶ ποῖος ἐστίν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὗτος οὐκ κκυκλούμενος.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ἄλλ' ἢ τυφλὸς μὲν εἶμ'. ἐγὼ γὰρ οὐχ ὄρω.
ἄνδρ' οὐδέν' ἐνθάδ' ὄντα. Κυρήνην δ' ὄρω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

σίγα· μελωθεῖν αὐτὸν παρασκευάζεται.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

100 μύρμηκος ἀτραπούς, ἧ τέ διάμυρται;

ΑΓΑΘΩΝ.

ἱερὰν χθονίαις δεξάμεναι
λαμπάδα, κοῦραι, σὺν ἐλευθέρῳ
πατρίδι, χορεύσασθε βοῶν.

ΧΟΡΟΣ.

105 τίνι δαιμόνων ὁ κῶμος;
λέγ'· εὐπιστως δὲ τοῦμὸν
δαίμονας ἔχει σεβίσαι.

ΑΓΑΘΩΝ.

110 ἄγε νῦν ὄκλιζε, Μοῦσα,
χρυσέων φύτορα τάξων
Φοῖβον, ὃς ἰδρύσατο χῶρας
γύαλα Σμιοντιδί γᾶ.

ΧΟΡΟΣ.

χαῖρε καλλίσταις ἀοιδαῖς,
Φοῖβ', ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς
γέρας ἱερὸν προφέρων.

ΑΓΑΘΩΝ.

115 τάν τ' ἐν ἔρσει δρυογόνοι-
σι κόραν ἀεί-
σαι Ἄρτεμιν ἀγροτέραν.

ΧΟΡΟΣ.

ἔσμαι κλήζουσα σεμνὸν
γόνον ὀλβίζουσα Λατιούς,
Ἄρτεμιν ἀπειρολεχῆ.

ΑΓΑΘΩΝ.

120 Λατώ τε, κρούματά τ' Ἀσιάδος
ποδὶ παρ' εὐρυθμα Φρυγίων

δυναίματα Χαρίτων.

ΧΟΡΟΣ.

σέβομαι Δατώ τ' ἀνασσαν
κίθαρον τε ματιρ' ἕμων,
ἄρσενι βοᾷ δοκίμῳ.

125

τᾷ φῶς ἔσονται δαιμονίαις ὄμμασιν,
ἡμετέρας τε δι' αἰφνιδίον ὄπός·
ὦν χάριν ἄνακτ' ἀγάλλε Φοῖβον τιμᾷ.
χαῖρ', ἔλβιε καὶ Δατοῦς.

ΜΝΗΣΙΑΟΚΟΣ.

ὡς ἦδὺ τὸ μέλος, ὦ πότνια Γενετιλλίδες,
καὶ θηλυδρωῖδες, καὶ κατεγλωττισμένον,
καὶ μανδαλωτόν· ὥστ' ἐμοῦ γ' ἀκροαμένον
ὑπὸ τὴν ἔδραν αὐτὴν ὑπῆλθε γάργαλος.
καὶ σ', ὦ νεανίαχ', ὅστις εἶ, καὶ Δισχύλον
ἐκ τῆς Λυκουργίας, ἔρεσθαι βούλομαι.

130

ποδαπὸς ὁ γύννις; τίς πάτρα; τίς ἡ στολή;
τίς ἡ τέραξις τοῦ βίου; τί βίβριτος
λαλεῖ κροκατῶ; τί δὲ λύρα κερκυράλῳ;
τί λήκυθος καὶ στρόφιον; ὡς οὐκ ἔυμφορον.
τίς δαὶ κατόπτρον καὶ ξίφους κεικωνία;
τίς δ' ἀντός, ὦ καῖ; πότερον ὡς ἀνὴρ τρέφει;
καὶ ποῦ πῖος; ποῦ χλαῖνα; ποῦ Δακωνικαί;
ἀλλ' ὡς γυνὴ δῖτ'; εἶτα ποῦ τὰ τιτθία;
τί φῆς; τί σιγᾶς; ἀλλὰ δῆτ' ἐκ τοῦ μέλους
ζητῶ σ', ἐπειδὴ γ' αὐτὸς οὐ βούλει φράσαι.

135

140

145

ΑΓΑΘΩΝ.

ὦ πρέσβυ, πρέσβυ, τοῦ φθόνου μὲν τὸν ψόγον
ἤκουσα, φθὸν δ' ἀλχησιν οὐ παρεσχόμην.
ἐγὼ δὲ τὴν ἐσθῆθ' ἅμα γνώμη φορέω.

- χρή γάρ ποιητὴν ἄνδρα πρὸς τὰ δράματα,
 150 ἃ δεῖ πρῶτον, πρὸς ταῦτα τοὺς τρόπους ἔχειν.
 αὐτίκα γυναικεῖ ἦν ποιῆ τις δράματα,
 μετουσίαν δεῖ τῶν τρόπων τὸ σῶμ' ἔχειν.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

οὐκοῦν καλητιλῆεις, ὅταν Φαίδραν ποιῆς;

ΑΓΑΘΩΝ.

- ἀνδρεῖα δ' ἂν ποιῆ τις, ἐν τῷ σώματι
 155 ἔνθεθ' ὑπάρχον τοῦθ'. ἃ δ' οὐ κακῆμέθεα,
 μῆμησις ἦδη ταῦτα συνθρεύεται.

ΜΝΗΣΙΑΟΓΟΣ.

ὅταν Σατύρους τῶν παιῆς, καλεῖν ἐμὶ,
 ἵνα συμπρωῶ σοῦ πισθὲν ἔστνικῶς ἐγώ.

ΑΓΑΘΩΝ.

- ἄλλως τ' ἄμουσόν ἐστι ποιητὴν ἰδεῖν
 160 ἀγροῖον ὄντα καὶ δασύν. σκέπτει δ' ὅτι
 Ἴβυκος ἐκείνος, Κανακρέων ὁ Τηῖος,
 κάλκαϊος, οἵπερ ἄρμενίαν ἐχύμισαν,
 ἐμιτροφόρον τε, καὶ δικλῶντ' Ἰωνικῶς
 καὶ Φρύνιχος, τοῦτον γὰρ οὖν ἀκήκοας,
 165 αὐτός τε καλὸς ἦν, καὶ καλῶς ἠμπέσχετο.
 διὰ τοῦτ' ἄρ' αὐτοῦ καὶ κάλ' ἦν τὰ δράματα.
 ὅμοια γὰρ ποιεῖν ἀνάγκη τῇ φύσει.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

- ταῦτ' ἄρ' ὁ Φιλοκλῆς αἰσχρὸς ὢν αἰσχυρῶς ποιεῖ.
 ὁ δὲ Ξενοκλῆς ὢν κακὸς κακῶς ποιεῖ.
 170 ὁ δ' αὖ Θεόγνις ψυχρὸς ὢν ψυχρῶς ποιεῖ.

ΑΓΑΘΩΝ.

ἅπασ' ἀνάγκη. ταῦτα γὰρ τοὶ γκοῦς ἐγὼ
 ἔμαντόν ἐνθρεάπευσα.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πῶς, πρὸς τῶν θεῶν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

παύσαι βραῦζων· καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτος ἦν,
ὧν τηλικούτος, ἤνικ' ἤρχόμεν ποιεῖν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὰ τὸν Δί', οὐ ζηλώ σε τῆς παιδεύσεως.

175

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' ὥνπερ οὐνεκ' ἤλθον, ἔα μ' εἰπεῖν.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

λέγε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀγάθων, σοφοῦ πρὸς ἀνδρός, ὅστις ἐν βραχεῖ
πολλοὺς καλῶς οἷός τε συντέμνειν λόγους.
ἐγὼ δὲ καινῇ ξυμφορῆ πεπληγμένος
ἐκέτης ἀφίγμαι πρὸς σέ.

ΑΓΑΘΩΝ.

τοῦ χροῖαν ἔχων;

180

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μέλλουσί μ' αἱ γυναῖκες ἀπολεῖν τήμερον
τοῖς Θεσμοφοροῖς, ὅτι κακῶς αὐτὰς λέγω.

ΑΓΑΘΩΝ.

τίς οὖν παρ' ἡμῶν ἐστὶν ὠφέλειά σοι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἢ πᾶσ'. ἐὰν γὰρ ἐγκαθεζόμενος λάθρα
ἐν ταῖς γυναῖξιν, ὡς δοκεῖν εἶναι γυνή,
ὑπεραποκρίνη μου, σαφῶς σώσεις ἐμέ.
μόνος γὰρ ἂν λέξιας ἀξίως ἐμοῦ.

185

ΑΓΑΘΩΝ.

ἔπειτα πῶς οὐκ αὐτὸς ἀπολογεῖ παρών;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἐγὼ φράσω σοι. πρῶτα μὲν γιγνώσκομαι.
 190 ἔπειτα πολιός εἰμι, καὶ κόγων ἔχω,
 σὺ δ' εὐπρόσωπος, λευκός, ἐξυσημένος,
 γυναικόφωνος, ἀπειλός, εὐπροσπής ἰδεῖν.

ΑΓΑΘΩΝ.

Εὐριπίδη —

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί ἐστίν;

ΑΓΑΘΩΝ.

ἐποίησάς ποτε

„χαίρεις ὄρων φῶς· πατέρα δ' εὐ·χαίρειν δοκεῖς“;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

195 ἔγωγε.

ΑΓΑΘΩΝ.

μή νυν ἐλπίσης τὸ σὸν κακὸν
 ἡμᾶς ὑφέξειν· καὶ γὰρ ἐν μακρολίμῳ ἄν·
 ἀλλ' αὐτός, ὃ γὰρ σὸν ἐστίν, οἰκείως φέρε.
 τὰς ξυμφορὰς γὰρ οὐχὶ ταῖς τεχνάσμασι
 φέρειν δίκαιον, ἀλλὰ τοῖς παθήμασι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

200 καὶ μὴν σὺ γ', ὃ κατὰ πηγον, εὐρόπρωκτος εἶ,
 οὐ τοῖς λόγοισιν, ἀλλὰ τοῖς παθήμασιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί δ' ἐστίν, ὃ τι δέδοικας ἐλθεῖν αὐτόσε;

ΑΓΑΘΩΝ.

κάκιον ἀπαλολίμην ἄν, ἢ σὺ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τίσε;

ΑΓΛΑΘΩΝ.

ὅπως;

δοκῶν γυναικῶν ἕργα νυκτερείαι
κλέπτειν, ὑφαρπάξεν τε θήλειαι Κύπριν.

205

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἰδοῦ γε κλέπτειν· νῆ Δία, βεβῆσθαι μὲν οὖν.
ἀτὰρ ἢ πρόφασίς γε, νῆ Δί', εἰκότως ἔχει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί οὖν; ποιήσεις ταῦτα;

ΑΓΛΑΘΩΝ.

μὴ δόκει γε σὺ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὣ τρισκακοδαίμων, ὡς ἀπόλωλ' Εὐριπίδης.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὣ φίλτατ', ὣ κηδεστά, μὴ σαντὸν προδοῦς.

210

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πῶς, οὖν ποιήσω θῆτα;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τοῦτον μὲν μακρὰ

κλάειν κέλευ', ἐμοὶ δ' ὅ τι βούλει χρῶ λαβεῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἄγε νυν, ἐπειδὴ σαντὸν ἐπιδίδως ἐμοί,
ἀπόδυθι τουτὶ θοιμάτιον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ δὴ χαμαί.

ἀτὰρ τί μέλλεις δρᾶν μ';

215

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀποξυρεῖν ταδί.

τὰ κάτω δ' ἀφεύειν.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ἀλλὰ πράττ', εἴ σοι δοκεῖ·
ἢ μὴ δίδοναι γ' ἐμῶν ὄφελόν ποτε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀγάθων, σὺ μέντοι ξυροφορεῖς ἐκείστοτε,
χρησόν γε νῦν ἡμῖν ξυρόν.

ΑΓΑΘΩΝ.

αὐτὸς λάμβανε

220 ἐνταῦθα ἐκ τῆς ξυροδόκης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

γενναῖος εἶ.

κάθιζε· φύσα τὴν γνάθον τὴν δεξιάν.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ὦ μοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί κέκρωγας; ἐμβαλῶ σοι πάτταλον,
ἢν μὴ σιωπᾶς.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ἀττάτα, ἰαττάτα!

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὗτος σὺ, ποῖ θεῖς;

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

εἰς τὸ τῶν Σεμῶν θεῶν·

225 οὐ γάρ, μὰ τὴν Δήμητρα γ', ἐνταυθοῖ μενῶ
τεμνόμενος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὐκὸν καταγέλαστος δῆτ' ἔσει,
τὴν ἡμίκραϊραν τῆς ἐτέρας ψιλὴν ἔχων;

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ

ὀλίγον μέλει μοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μηδ' αμῶς, πρὸς τῶν θεῶν,
προδῶς μὲ. χῶρει δεῦρο.

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

κακοδαίμων ἐγώ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔχ' ἀτρέμα σαντόν, κἀνάκυπτε· ποῖ στραφῆς,

230

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

μῦ, μῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί μύζεις; πάντα πεποίηται καλῶς.

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

ἴ μοι κακοδαίμων, ψιλὸς ἀνὶ στρατεύσομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τὴ φροντίσης· ὡς εὐπροσπῆς φανεῖ πάντῃ.
βούλει θεάσασθαι σαντόν;

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

εἰ δοκεῖ, φέρε.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ῥᾶς σσαντόν;

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

οὐ μὰ Δί', ἀλλὰ Κλεισθέην.

235

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

νίστασ', ἐν ἀφείσω σε, κἀγνήμας ἔχε.

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

ἴ μοι κακοδαίμων, δαλφάκιον γερήσομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

εγκάτω τις ἐνδάθει δᾶδ' ἢ λόγγον.

ἰκύπτει τὴν κέρκον φυλάττου ἴνυ ἀκραν.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

240 ἔμοι μελήσει, νῆ Δία· πλήν γ' ὅτι κάομαι.
οἷ μοι τάλας. ὕδωρ, ὕδωρ, ὦ γείτονας,
πρὶν ἀντιλαβέσθαι τὸν γε προκίτων τῆς φλογός.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

θάρομαι.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

τί θάρῳ καταπετυρπολημένος;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀλλ' οὐκέτ' οὐδὲν πρᾶγμά σοι· τὰ πλείστα γὰρ
245 ἀποπεπόνηκας.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

φῶ, ἰοῦ τῆς ἀσβόλου.

αἰθὺς γαγάνημαι πάντα τὰ περὶ τὴν τράμιν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μὴ φροντίσης· ἕταρος γὰρ αὐτὰ σπογγεῖ.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

οἰμῶξετ' ἄρ', εἴ τις τὸν ἔμὸν προκίτων πλυνεῖ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀγάθων, ἐπειδὴ σκετὸν ἐπαθόλκαι φθονεῖς,
250 ἀλλ' ἱμάτιον γοῦν χρῆσον ἡμῖν τοῦτ'·
καὶ στρόφιον. οὐ γὰρ ταῦτά γ' εἰς οὐκ ἔστ' ἐρεῖς.

ΑΓΑΘΩΝ.

λαμβάνετε, καὶ χρῆσθ'· οὐ φθονεῖ.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

τί οὖν λάβει;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὃ τι; τὸν προκίτων πρῶτον ἐνδύνου λαβῶν.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

νῆ τὴν Ἀφροδίτην, ἠδύ γ' ὄζει ποσθίου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τύζωσον ἀνύσας.

ΜΝΗΣΙΑΧΟΣ.

αἶρε νῦν στρόφιον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ιδού.

255

ΜΝΗΣΙΑΧΟΣ.

ἴθι νῦν κατάστειλόν με τὰ περὶ τῷ σκέλη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

κεκρυφάλου δεῖ καὶ μήτρας.

ΑΓΑΘΩΝ.

*ἦδὲ μὲν οὖν**κεφαλή περίθρετος, ἦν ἐγὼ νύκτωρ φορῶ.*

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἢ τὸν Δί' ἀλλὰ κάπιτηδαία πάνυ.

ΜΝΗΣΙΑΧΟΣ.

ἴθ' ἀρμόσει μοι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τῆ Δί' ἀλλ' ἀριστ' ἔχει

260

ἴθ' ἔγκυκλον.

ΑΓΑΘΩΝ.

τοῦτ' ἐλάβ' ἀπὸ τῆς κινίδος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ποδημάτων δεῖ.

ΑΓΑΘΩΝ.

τὰμὰ τοῦτ' ἐλάμβανε.

ΜΝΗΣΙΑΧΟΣ.

ἴθ' ἀρμόσει μοι; χαλαρὰ γοῦν χαιρεῖς φορῶν.

ΑΓΑΘΩΝ.

ὃ τοῦτο γίγνωσκ'. ἀλλ', ἔχεις γὰρ ὡν δεῖ,

265 εἶσω τις ὡς τάχιστα μ' εἰσπυκλήσάτω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἀνὴρ μὲν ἡμῖν οὐτοσὶ καὶ δὴ γυνή,
τό γ' εἶδος· ἦν λαλῆς δ', ὅπως τῷ φθέγματι
γυναικίεις εὖ καὶ πιδανῶς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πειράσομαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

βάδιζε τοῖνον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

μὰ τὸν Ἀπόλλω, οὐκ, ἦν γε μὴ

270 ὁμόσης ἐμοί —

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τί χρῆμα;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

συσπώσσειν ἐμὲ

πάσαις τέχναις, ἦν μοί τι περιπίπτῃ κακόν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὄμνυμι τοῖνον αἰθέρ', οἴκησιν Διός.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τί μᾶλλον, ἢ τὴν Ἰπποκράτους ξυνοικίαν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὄμνυμι τοῖνον πάντας ἄρδην τοὺς θεούς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

275 μέμνησο τοῖνον ταῦθ', ὅτι ἡ φρὴν ὤμοσεν,
ἢ γλώττια δ' οὐκ ὁμώμοκ', οὐδ' ἄρκωσ' ἐγώ.
(ὀλολύζουσι γυναῖκες. ἱερὸν ὠθεῖται.)

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἔσπευδε ταχέως· ὡς τὸ τῆς ἐκκλησίας
σημαῖον ἐν τῷ Θεσμοφορίῳ φαίνεται.

ἐγὼ δ' ἄπειμι.

ΜΝΗΣΙΑΛΟΧΟΣ.

δεῦρο νῦν, ὦ Θραῖτ', ἔπουν.

ὦ Θραῖττα, θείασαι, καομένων τῶν λαμπάδων 280

ὅσον τὸ χρῆμ' ἀνέρχεθ' ὑπὸ τῆς λυγνός.

ἀλλ', ὦ περικαλλῆ Θεσμοφόρω, δέξασθέ με

ἀγαθῇ τύχῃ καὶ δεῦρο καὶ πάλιν οἴκαδε.

ὦ Θραῖττα, τὴν κίστην κάθελε, κατ' ἔξελε

πόπανον, ὅπως λαβοῦσα θύσω ταῖν θεαῖν. 285

δέσποινα πολυτίμητε Δήμητρε φίλη,

καὶ Περσέφαττα, πολλὰ πολλάκις μέ σοι

θύειν ἔχουσιν· εἰ δὲ μή, ἀλλὰ νῦν λαθεῖν·

καὶ τὸν θυγατέρος χοῖρον ἀνδρός μοι τυχεῖν

πλουτοῦντος, ἄλλως τ' ἡλιθίου καβελτέρου, 290

καὶ πρὸς φάλητα νοῦν ἔχειν μοι καὶ φρένας.

ποῦ, ποῦ καθίζωμ' ἐν καλῷ, τῶν ἡτόρων

ἰν' ἔξακούω; σὺ δ' ἄπιθ', ὦ Θραῖτι', ἐκποδῶν.

δούλοις γὰρ οὐκ ἔξεστ' ἀκούειν τῶν λόγων.

ΚΗΡΥΞ.

Εὐφημία ἴστω, 295

εὐφημία ἴστω.

εὐχεσθε ταῖν Θεσμοφόρων,

τῇ Δήμητρι καὶ τῇ Κόρη,

καὶ τῷ Πλούτῳ, καὶ τῇ Καλλιγενείᾳ,

καὶ τῇ Κουροτρόφῳ, τῇ Γῇ, 300

καὶ τῷ Ἑρμῇ, καὶ Χάρισιν,

ἐκκλησίαν τήνδε καὶ σύνοδον τὴν νῦν

κάλλιστα καὶ ἄριστα ποιῆσαι·

πολυφελῶς μὲν πόλει τῇ Ἀθηναίων,

τυχηρῶς δ' ἡμῖν αὐταῖς. 305

καὶ τὴν δρῶσαν, τὴν ἴ ἀγορεύουσαν
τὰ βέλτιστα περὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων,
καὶ τὸν τῶν γυναικῶν,
ταύτην τικῶν.

310 ταῦτ' εὐχεσθε, καὶ ὑμῖν οὐταῖς τὰγοθά.
εἴη παιῶν, εἴη παιῶν, εἴη παιῶν· χαίρωμεν.

ΚΟΡΟΣ.

εὐχόμεθα, καὶ θεῶν γένος
λιτόμεσθα ταῖσδ' ἐπὶ εὐχαῖς
φανέντας ἐπιχαρῆσαι.

315 Ζεῦ μεγαλώνυμε, χρυσολέρα τε,
Δῆλον ὅς ἔχεις ἱερῶν·

καὶ σέ, παγκρατῆς κόρα,
γλαυκῶπι, χρυσόλογγε, πόλις οἰ-
κοῦσα περιμέχητον, ἔλθ' ἄθροα.

320 καὶ πολυέστυμε, θεροφῶνε παῖ,
Δατοῦς χρυσώπιδος ἔργος·

σύ τε, πότις σαιμνὲ Πόσειδον
ἄλμιέδον, προλιπῶν
μυχὸν ἰχθυόεντ' οἰατροδόνητον·

325 Νηρέος· ἐνάλιοι τε κόραι,

Νύμφαι τ' ὀρεϊπλασγῆται.

χρυσεία τε φόρμιγγ' ἠχῆσαι ἐπὶ εὐχαῖς
ἡμετέραις· τελείως δ'

ἐκκλησιάσαμεν Ἀθηναίων

330 εὐγενεῖς γυναῖκας.

ΚΗΡΥΞ.

εὐχεσθε τοῖς θεοῖσι τοῖς Ὀλυμπίοις,
καὶ ταῖς Ὀλυμπιάσι, καὶ τοῖς Πυθίοις,
καὶ ταῖσι Πυθίαισι, καὶ τοῖς Ἀθλοῖς,

καὶ ταῖσι Δηλιαῖσι, τοῖς τ' ἄλλοις θεοῖς·
 εἴ τις ἐπιβουλεύει τι τῷ δήμῳ κακὸν 335
 τῷ τῶν γυναικῶν, ἢ πικηροκεύσται
 Εὐριπίδῃ, Μήδοις τ' ἐπὶ βλάβῃ τινὶ
 τῇ τῶν γυναικῶν, ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ,
 ἢ τὸν τύραννον συγκατάγειν, ἢ, παιδίον 340
 ὑποβαλλομένης, κατεῖπέ τις, ἢ δούλη τινός,
 προαγωγὸς οὗτ', ἐνεθρόλλισεν τῷ θεσπότη,
 ἢ πεμπομένη τις ἀγγελίας ψευδεῖς φέρει,
 ἢ μοιχὸς εἴ τις ἑξαπατᾷ ψευδῆ λέγων,
 καὶ μὴ δίδωσιν, ἂν ὑπόσχηται ποτε,
 ἢ δῶρά τις δίδωσι μοιχῷ γραῦς γυνή, 345
 ἢ καὶ δέχεται προδιδοῦσ' ἑταῖρα τὸν φίλον·
 καὶ τις κάπηλος, ἢ καπηλὶς, τοῦ χοός,
 ἢ τῶν κοτυλῶν, τὸ νόμισμα διαλυμαίνεται,
 κακῶς ἀπολίσθαι τοῦτον αὐτὸν κοικίαν
 ἀρᾶσθε· ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς 350
 εὐχθεθε πάσαις πολλὰ δοῦναι κάγαθᾶ.

ΧΟΡΟΣ.

Ξυνεχόμεθα τέσσα μὲν
 πόλει, τέσσα δὲ δήμῳ,
 τὰ δ' εὐγμᾶτα γενέσθαι·
 τὰ δ' ἄρισθ' ὅσαις προσήκει 355
 νικᾶν λεγούσαις· ὀπόσαι δ'
 ἑξαπατῶσι, παραβαίνου-
 σί τε τοὺς ὄρκους
 τοὺς νομομισμένους,
 καρδῶν ἕνεκ' ἐπὶ βλάβῃ, 360
 ἢ ψηφίσματα καὶ νόμον
 ζητοῦσ' ἀντιμεθιστάναί,

τὰ πόρθητά τε τοῖσιν ἐχ-
 θροῖς ἡμετέροις λέγουσιν,
 ἢ Μήδοις ἐπάγουσι τῆς
 865 χώρας ἐπὶ βλάβῃ,
 ἀσεβέουσιν, ἀδιμούσιν τε τῆν
 πόλιν. ἀλλ', ὦ παγκρατὲς
 870 Ζεῦ, ταῦτα κυράσεις, ὡς
 ἡμῖν θεοὺς παραστατεῖν,
 καί πορ γυναιξὶν εὖσαις.

ΚΗΡΥΞ.

ἄκουε πᾶς. ἔδοξε τῇ βουλῇ τάδε
 τῇ τῶν γυναικῶν. Τιμόκλει' ἐπεστάται·
 875 Δύσιλλ' ἐγραμμάτευεν· εἶπε Σωστράτη
 ἐκκλησίαν ποιῶν εἶπεν τῇ μίση
 τῶν Θεσμοφορίων, ἣ μάλιστα ἡμῖν σχολή·
 καὶ χρηματίζειν πρῶτα περὶ Εὐρηπίδου,
 ὃ τε χρεὶ παθεῖν ἐκεῖνον. ἀδικῶν γὰρ θεοῖ
 ἡμῖν ἀπάσαις. τίς ἀγορεύειν βούλεται;

ΓΥΝΗ Α.

880 ἐγώ.

ΚΗΡΥΞ.

περὶ τοῦ κῆν τόνδε πρῶτον, πρὶν λέγειν.
 σίγα, σιώπα, προσεχε τὸν κῆν· χρεμπιτταί γὰρ ἦδ' ἔστι
 ὄπερ ποιούσ' οἱ ῥήτορες. μακρὰν ἔοικε λέξιον.

ΓΥΝΗ Α.

885 φιλοτιμία μὲν οὐδεμίᾳ, μὰ τὸ θεῶ,
 λέξουσ' ἀνέστη, ὦ γυναῖκες· ἀλλὰ γὰρ
 βαρέως φέρω τάλαινα πάλιν ἤδη χρόνον,
 προπηλακίζόμενας ὄρωσ' ἡμᾶς ὑπὸ.

Εὐριπίδου, τοῦ τῆς λαχανοπωλητικῆς,
 καὶ πολλὰ καὶ παντοῖ' ἀκουούσας κακά.
 τί γὰρ οὔτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῆ τῶν κακῶν;
 ποῦ δ' οὐχὶ διαβέβληχ', ὅπου περ ἔμβραχυ
 εἰσὶν θραταί, καὶ τραγωδοί, καὶ χοροί,
 τὰς μυχοτρόπους, τὰς ἀνδρεραστρίας καλῶν,
 τὰς οἰνοπότιδας, τὰς προδοτίδας, τὰς λάλους,
 τὰς οὐδὲν ἕγιές, τὰς μέγ' ἀνδράσι κακῶν·
 ὡς εὐθύς εἰσιόντες ἀπὸ τῶν ἰκρίων
 ὑποβλέπουσ' ἡμᾶς, σκοποῦνται τ' εὐθέως,
 μὴ μοιχὸς ἔνδον ἢ τις ἀποκεκρυμμένος.
 δρᾶσαι δ' ἔθ' ἡμῶν οὐδὲν ὥσπερ καὶ προτοῦ
 ἔξεστι· τοιαῦθ' οὔτος ἐδίδαξεν κακά
 τοὺς ἄνδρας ἡμῶν· ὥστ', εἴαν γέ τις πλέκῃ
 γυνή στεφανον, ἐρᾶν δοκεῖ· κἂν ἐκβάλῃ
 σκευὸς τι, κατὰ τὴν οἰκίαν πλανωμένη,
 ἀνὴρ ἐρωτᾷ, Τῷ κατέαγεν ἢ χύτρα;
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ τῷ Κορινθίῳ ξένῳ.
 κάμνει κόρη τις; εὐθύς ἀδελφὸς λίγει,
 Τὸ χρῶμα τοῦτό μ' οὐκ ἀρέσκει τῆς κόρης.
 εἶεν· γυνή τις ὑποβαλίσθαι βούλεται,
 ἀπορούσα παιδῶν; οὐδὲ ταῦτ' ἔστιν λαθεῖν.
 ἄνδρες γὰρ ἤδη παρακάθηται πλησίον·
 πρὸς τοὺς γέροντάς θ', οἳ προτοῦ τὰς μείρακας
 ἤγοντο, διαβέβληκεν· ὥστ' οὐδεὶς γέρον
 γαμεῖν θέλει γυναῖκα διὰ τοῦπος τοδί·
 „δέσπονα γὰρ γέροντι νυμφίῳ γυνή.“
 εἶτα διὰ τοῦτον ταῖς γυναικωνίτισιν
 σφραγίδας ἐμβάλλουσιν ἤδη καὶ μοχλοῦς,
 τηροῦντες ἡμᾶς· καὶ προσάτι Μολοτικῶν

- τρέφουσι, μορμολύχεια τοῖς μοίχοις, κόνας.
 καὶ ταῦτα μὲν ξύγγνωσθ'· ἃ δ' ἦν ἡμῖν προτοῦ,
 αὐταῖς ταμνύεσθαι προαιρούσαις λαβεῖν
 420 ἄλφιτον, ἔλαιον, οἶνον, οὐδὲ ταῦτ' ἔτι
 ἔξεστιν. οἱ γὰρ ἄνδρες ἤδη κλειδιά
 αὐτοὶ φοροῦσι κρυπτά, κακοηθέστατα,
 Δακωνίκα ἄττα, τρεῖς ἔχοντα γομφίους.
 προτοῦ μὲν οὖν ἦν ἄλλ' ὑποῖξαι τὴν θύραν,
 425 ποιησαμέναισι δακτύλιον τριωβόλου·
 νῦν δ' οὗτος αὐτοὺς ᾠκότερον Εὐρυπίδης
 ἐδίδαξε θριπὴδεσὶ ἔχειν σφραγίδια
 ἐξαπαμένους. νῦν οὖν ἐμοὶ τούτῳ δοκεῖ
 ὄλεθρόν τιν' ἡμᾶς κυρκανᾶν ἀμωσγάπως,
 430 ἢ φαρμάκοισιν, ἢ μᾶ γέ τῳ τέχνῃ,
 ὅπως ἀπολαῖται. ταῦτ' ἐγὼ φανερώς λέγω·
 τὰ δ' ἄλλα μετὰ τοῦ γραμματεῖος ξυγγράψομαι.

ΧΟΡΟΣ.

- οὕτω ταύτης ἤκουσα σπρ.
 435 πολυπλακωτέρας γυναικός,
 οὐδέ δεινότερον λεγούσης.
 πάντα γὰρ λέγει δίκαια·
 πάσας δ' εἰδέας ἐξήτασεν·
 πάντα δ' ἐβίαστασεν φρενί,
 πυκνῶς τε ποικίλους λόγους
 ἀνεῦρεν
 εὖ διεξητημένους,
 440 ὥστ' ἄν, εἰ λέγοι παρ' αὐτὴν Ξενοκλῆς ὁ Καρχι-
 νου, δο-
 κῆν ἄν αὐτόν,
 ὥς ἐγῶμαι, πᾶσιν ὑμῖν ἀντικρὺς μηδὲν λέγειν.

ΓΥΝΗ Β.

ὀλλγων ἔνεκα καυτὴ παρῆλθον ῥημάτων.
 τὰ μὲν γὰρ ἄλλ' αὐτὴ κατηγόρηκεν εὖ.
 ἃ δ' ἐγὼ πέπονθα, ταῦτα λέξαι βούλομαι. 445
 ἐμοὶ γὰρ ἀνὴρ ἀπέθανεν μὲν ἐν Κύπρῳ,
 παιδάρια πάντα καταλιπὼν· ἀγὼ μόλις
 στεφανηπλοκοῦσ' ἔβροσκον ἐν ταῖς μυρθόλαις.
 τέως μὲν οὖν· ἀλλ' ἡμικάκως ἐβροσκόμεν·
 νῦν δ' οὗτος ἐν ταῖσιν τραγηδίαις ποιῶν, 450
 τοὺς ἀνδρας ἀναπέπεικεν οὐκ εἶναι θεούς·
 ὥστ' οὐκέτ' ἐμπολῶμεν οὐδ' εἰς ἡμῖν.
 νῦν οὖν ἀπάσαισιν παραινῶ καὶ λέγω,
 τοῦτον κολάσαι τὸν ἄνδρα πολλῶν οὐνεκα·
 ἄγρια γὰρ ἡμᾶς, ὧ γυναιῖκες, δεῖ κακά, 455
 αἳ ἐν ἀγροῖσι τοῖς λαχάνοις αὐτὸς τραφεῖς.
 ἀλλ' εἰς ἀγορᾶν ἄπειμι· δεῖ γὰρ ἀνδράσι
 πλέξαι στεφάνους συνθηματιάλους εἰκοσιν.

ΧΟΡΟΣ.

ἕτερον αὖ τι λῆμα τοῦτο ἄντ.
 κομψότερον ἔτ',
 ἢ τὸ πρότερον, ἀναπέφηγεν. 460
 οἷα κατεστωμύλατο
 οὐκ ἄκαιρα, φρένας ἔχουσα,
 καὶ πολύπλοκον νόμῳ, οὐδ' ἀσύνετ', ἀλλὰ πιθανὰ
 πάντα.

δεῖ δὲ ταύτης
 τῆς ὑβρεως ἡμῖν τὸν ἄνδρα περιφανῶς δοῦναι
 δίκην. 465

ΜΝΗΣΙΑΘΧΟΣ.

τὸ μὲν, ὧ γυναιῖκες, ὀξυθυμῆσθαι σφόδρα

- Εὐριπίδῃ, τοιαῦτ' ἀκρούσας κακά,
 οὐ θαυμάσιόν ἐστ', οὐδ' ἐπιζῆν τὴν χολήν.
 καὐτὴ γὰρ ἔγωγ', οὕτως ὀναίμεν τῶν τέκνων,
 470 μισῶ τὸν ἄνδρ' ἐκείνον, εἰ μὴ μαίνομαι.
 ὅμως δ' ἐν ἀλλήλαισι χρεὶ δούναι λόγον·
 αὐταὶ γὰρ ἐσμέν, κούδεμί' ἔκφορα λόγου.
 τί ταῦτ' ἔχουσαι κείνον αἰτιώμεθα,
 βαρέως τε φέρομεν, εἰ δὲ ἡμῶν ἢ τρία
 475 κακὰ Ξυνειδῶς εἶπε δρώσας μυρία;
 ἐγὼ γὰρ αὐτὴ πρῶτον, ἵνα μὴ ἄλλην λέγω,
 Ξυνοιδ' ἐμαντῆ πολλὰ δαίν'. ἐκεῖνο δ' οὖν
 δεινότατον, ὅτε νύμφη μὲν ἦν τρεῖς ἡμέρας,
 ὁ δ' ἀνὴρ παρ' ἐμοὶ καθεύδεν· ἦν δ' ἐμοὶ φίλος,
 480 ὅσπερ με διακόρευεν οὖσαν ἐπίτετι.
 οὗτος πόθῳ μου ἔκνευ ἐλθὼν τὴν θύραν·
 κατ' εὐθύς ἔγνω· εἶτα καταβαίνω λάθρα.
 ὁ δ' ἀνὴρ ἐρωτᾷ· Ποῖ σὺ καταβαίνεις; — Ὅποι;
 στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρ', ὣ' νερ, κωδύνη·
 485 ἐς τὸν κοπρῶν οὖν ἔρχομαι. — Βαδίξέ νυν.
 καθ' ὃ μὲν ἔτριβεν κεδρίδας, ἀνηθον, σφάειον·
 ἐγὼ δὲ καταχέασα τοῦ στροφέως ὕδαρ,
 ἐξῆλθον ὡς τὸν μοιχόν· εἶτ' ἠρειδόμην
 παρὰ τὸν Ἀγνιᾶ κύβδ' ἐχομένη τῆς δάφνης.
 490 ταῦτ' οὐδελώποτ' εἶφ', ὄρατ', Εὐριπίδης·
 οὐδ' ὡς ὑπὸ τῶν δούλων τε κώρσωκόμων
 σποδούμεθα, ἦν μὴ ἔχωμεν ἕτερον, οὐ λέγει·
 οὐδ' ὡς, ὅταν μάλισθ' ὑπὸ του ληκώμεθα
 τὴν νύχθ', ἔωθεν σκόροδα διαμασώμεθα,
 495 ἔν' ὀσφραινόμενος [ἀνὴρ] ἀπὸ τοῦ τείχους εἰσιών,
 μηδὲν κακὸν δρᾶν ὑποτοπῆται. ταῦθ', ὄρας,

ὠπώποτ' εἶπεν. εἰ δὲ Παῖδραν λουδορεῖ,
 ἡμῖν τί τοῦτ' ἔστι; οὐδ' ἐκείν' εἰρηκῆ παῶ,
 ὡς ἢ γυνή, δεικνύσα τάνδρῃ τοῦγκουλλον
 ὑπ' αὐγᾶς, οἷόν ἐστιν, ἐγκκαλυμμένον
 τὸν μοιχὸν ἐξέταμψεν, οὐδ' εἰρηκῆ παῶ.
 500
 ἔτιραν δ' ἐγῶδ', ἢ φάσκεν ὠδίνειν γυνή
 δέχ' ἡμέρας, ἕως ἀπρίατο παιδίον.
 ὁ δ' ἀνήρ περὶώρχει, ἐκνυτόκει' ἀνούμενος
 τὸ δ' εἰσέφερε γραῦς ἐν χύτρα τὸ παιδίον,
 505
 ἵνα μὴ βοῶῃ, κηρίω βεβουμένον.
 εἶθ' ὡς ἔνευσεν ἢ φέρουσ', εὐθύς βοᾷ.
 Ἄπελθ', ἀπελθ', ἦδη γάρ, ὦ νερ, μοι δοκῶ
 τεξέειν. τὸ γὰρ ἦτρον τῆς χύτρας ἐλάκτισε.
 510
 χῶ μὲν γεγηθῶς ἔτραχεν· ἢ δ' ἐξέσπασεν
 ἐκ τοῦ στόματος τοῦ παιδίου· τὸ δ' ἀνέκραγεν.
 εἶθ' ἢ μακρὰ γραῦς, ἢ φερεν τὸ παιδίον,
 θει μειδιῶσα πρὸς τὸν ἄνδρα, καὶ λέγει.
 Λέων, λέων σοι γέγονεν, ἀστέμαγμα σόν,
 515
 τά τ' ἄλλ' ἀπαξάπαντα, καὶ τὸ πόσθιον
 τῶ σῶ προσόμοιον, στρεβλόν, ὥσπερ κύτταρον.
 ταῦτ' οὐ ποιοῦμεν τὰ κακά; νῆ τὴν Ἄρτεμον,
 ἡμεῖς γὰρ κατ' Εὐραπίδῃ θυμούμεθα,
 οὐδὲν παθῶσαι μᾶλλον, ἢ θεδράκαμεν;

ΧΟΡΟΣ.

τουτὶ μόντοι θαυμαστὸν, ἀντ. 520
 ὅπόθεν εὐρέθη τὸ χεῖμα,
 χ' ἦτις ἐξέθρεψε χῶρα
 τήνδε τὴν θρασείαν οὕτω.
 τάδε γὰρ εἰπεῖν τὴν πανούργον
 κατὰ τὸ φανερόν ὡδ' ἀναιδῶς, 525

οὐκ ἂν ᾤομην ἐν ἡμῖν οὐδὲ τολμῆσαι ποτ' ἂν.
 ἀλλ' ἅπαν γένοιτ' ἂν ἤδη.
 τὴν παροιμίαν δ' ἐπαινω
 τὴν παλαιάν·

530 ὑπὸ λῆθφ γὰρ παντὶ πλου χρεή, μὴ δάκην φήτωσ,
 ἀθρεῖν.

ἀλλ' οὐ γάρ ἐστι τῶν ἀναισχύντων φύσει γυναικῶν
 οὐδὲν κάκιον εἰς ἅπαντα, πλὴν ἄρ' ἢ γυναῖκες.

ΓΥΝΗ Γ.

οὐ τοι μὰ τὴν Ἄγλαυρον, ὦ γυναῖκες, εὖ φρονεῖτε,
 ἀλλ' ἢ πεφάρμαχθ', ἢ κακόν τι μέγα πεπόνθαι
 ἄλλο,

535 ταύτην ἐῶσαι τὴν φθόρον τοιαῦτα περιωβρίζων
 ἡμᾶς ἀπάσας. εἰ μὲν οὖν τις ἔστιν — εἰ δὲ μή,
 ἡμεῖς,

αὐταὶ τε καὶ τὰ δουλάρια, τέφρον ποθὲν λαβοῦ-
 σαι,

ταύτης ἀποφιλώσομεν τὸν χοῖρον, ἵνα διδαχθῇ
 γυνὴ γυναῖκας οὔσα μὴ κακῶς λέγειν τὸ λοιπόν.

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

540 μὴ δῆτα τὸν γε χοῖρον, ὦ γυναῖκες. εἰ γάρ, οὔσης
 παρῆσις, κάξον λέγειν, ὅσαι πάροισμεν ἄσταί,
 εἴτ' εἶπον ἀγέγνωσκον ὑπὲρ Εὐριπίδου δίκαια,
 διὰ τοῦτο τιλλομένην με δεῖ δοῦναι δίκην ὑφ'
 ὑμῶν;

ΓΥΝΗ Γ.

οὐ γάρ σε δεῖ δοῦναι δίκην; ἤ τις μόνη τέτληκας
 545 ὑπὲρ ἀνδρὸς ἀντιπαῖν, ὅς ἡμᾶς πολλὰ κακὰ δέ-
 δρακεν,

ἐπίτηδες εὐρίσκων λόγους, ὅπου γυνὴ πενηρὰ

ἐγένετο, Μελανίππας ποιῶν, Φαίδρας τε Πηραλό-
πην δὲ
οὐπώποτ' ἐποίησ', ὅτι γυνή σάφρων ἔδοξεν εἶναι.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ἐγὼ γὰρ οἶδα ταῖτιον. μίαν γὰρ οὐκ ἂν εἶποις
τῶν νῦν γυναικῶν Πηραλόπην, Φαίδρας δ' ἀπαξα-
πάσας.

550

ΓΥΝΗ Γ.

ἀκούει, ὧ γυναιῖκες, οἳ' εἴρηκεν ἡ πανούργος
ἡμᾶς ἀπάσας ἀνθις αὖ.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

καὶ νῆ Δί' οὐδέπω γε
εἴρηχ', ὅσα ξύνοιδ'· ἐπεὶ βούλεσθε πλείον' εἶπω;

ΓΥΝΗ Γ.

ἀλλ' οὐκέτ' ἂν ἔχοις· ὅσα γὰρ ἦδεις ἐξέχων ἀπαντα.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

μὰ Δί' οὐδὲ τήν γε μυριοστὴν μοῖραν, ὧν ποιούμεν. 555
ἔπει τόδ' οὐκ εἴρηχ', ὄρῃς, ὡς σιλεγγίδας λαβοῦσαι
ἔπειτα σικωνίζομεν τὸν οἶνον.

ΓΥΝΗ Γ.

ἐπιτριβείης.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ὅς τ' αὖ τὰ κρῆ' ἐξ' Ἀπατουρίων ταῖς μαστροποῖς
διδούσαι,
ἔπειτα τὴν γαλήν φάμεν —

ΓΥΝΗ Γ.

τάλαιν' ἐγώ, φλυαρεῖς.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ὕδ' ὡς τὸν ἄνδρα τῷ πελέκει γυνή κατεσπόδησεν, 560

οὐκ εἶπον· οὐδ' ἔς φαρμάκους ἔτερα τὸν ἄνδρα
 ἔμνηεν,
 οὐδ' ἔς ὑπὸ τῆσδε κατώρυξέν ποτ' —

ΓΥΝΗ Γ.

ἔξόλου.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἀχαρική τὸν πατέρα.

ΓΥΝΗ Γ.

ταυτὶ δῆτ' ἀνέκτι ἀκούειν;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οὐδ' ὡς σύ, τῆς δούλης τεκίωσης ἄρξεν, εἶτα σαυτὴ
 565 τοῦθ' ὑπεβάλου· τὸ σὸν δὲ θυγάτριον παρήκα
 αὐτῆ.

ΓΥΝΗ Γ.

οὐ τοι, μὰ τῷ θεῷ, σὺ καταπροῖξαι λέγουσα ταυτὶ.
 ἀλλ' ἐκποκίῳ σου τὰς ποκάδας.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

οὐ δὴ μὰ Δία σὺ γ' ἄγα

ΓΥΝΗ Γ.

καὶ μὴν ἰδοῦ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

καὶ μὴν ἰδοῦ.

ΓΥΝΗ Γ.

λαβὲ θοιμάτιον, Φαίιστ

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πρόσθεσ μόνον, κἀγὼ σε, γῆ τῆν Ἄρτεμιν —

ΓΥΝΗ Γ.

τί θράσος

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τὸν σησαμοῦνθ', ὃν κατέφαγες, τοῦτον χεσεῖν
ποιήσω.

570

ΧΟΡΟΣ.

παύσασθε λοιδορούμεναι. καὶ γὰρ γυνή τις ἡμῶν
ἐσπουδακῦια προστρέχει. πρὶν οὖν ὁμοῦ γενέσθαι,
σιγαῖθ', ἐν αὐτῆς κοσμίως πευθώμεθ', ἅττα λέξει.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

φίλαι γυναῖκες, ξυγγενεῖς τοῦ 'μοῦ τρόπου,
ὅτι μὲν φίλος εἶμ' ὑμῖν, ἐπίδηλος ταῖς γνάθους·
γυναικομενῶ γάρ, προξενῶ θ' ὑμῶν ἀεὶ.
καὶ νῦν ἀκούσας πρᾶγμα περὶ ὑμῶν μέγα
ὀλίγω τι πρότερον κατ' ἀγορὰν λαλούμενον,
ἦκω φράσων τοῦτ', ἀγγελῶν θ' ὑμῖν, ἵνα
σκοπήτε, καὶ τηρήτε, μὴ καὶ προσπέση
ὑμῖν ἀφράκτοις πρᾶγμα δεινὸν καὶ μέγα.

575

580

ΧΟΡΟΣ.

τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ; παῖδα γάρ σ' εἰκὸς καλεῖν,
ἕως ἂν οὕτως τὰς γνάθους ψιλὰς ἔχης.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

Εὐριπίδην φάσ' ἄνδρα κηδεστήν τινα
αὐτοῦ, γέροντα, δεῦρ' ἀναπέμψαι τήμερον.

585

ΧΟΡΟΣ.

πρὸς ποῖον ἔργον, ἢ τίνος γνώμησ' χάριν;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ

ἐν ἅττα βουλευοίσθε καὶ μάλλοτε δρᾶν,
ἐκεῖνος εἶη τῶν λόγων κατάσκοπος.

ΧΟΡΟΣ.

καὶ πῶς κέληθεν ἐν γυναίξιν ὢν ἀνήρ;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

- 590 ἄφενσεν αὐτὸν καπέτιλλ' Εὐριπίδης,
καὶ τὰλλ' ἄπανθ' ὥσπερ γυναῖκ' ἐσκύασε.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

παίθεσθε τούτω ταῦτα; τίς δ' οὕτως ἀνήρ
ἤλίθιος, ὅστις τιλλόμενος ἠνέλχει' ἄν;
οὐκ οἶομαι γωγ', ὃ πολυτιμήτω θεῶ.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

- 595 ληρεῖς. ἐγὼ γάρ οὐκ ἄν ἤλθον ἀγγελῶν,
εἰ μὴ πεπύσμην ταῦτα τῶν σάφ' εἰδότεων.

ΧΟΡΟΣ.

- τὸ πρᾶγμα τουτὶ δεινὸν εἰσαγγέλλεται.
ἀλλ', ὃ γυναῖκες, οὐκ ἐλινύειν ἐχρήν,
ἀλλὰ σκοπεῖν τὸν ἄνδρα, καὶ ζητεῖν, ὅπου
600 λέληθεν ἡμᾶς κρηπίδος ἐγκαθήμενος.
καὶ σὺ ξυνέξευρ' αὐτόν, ὡς ἄν τὴν χάριν
ταύτην τε κάκεινην ἔχης, ὃ πρόξενε.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

φέφ' ἴδω· τίς εἶ πρώτη σὺ;

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ποῖ τις τρέψεται;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ζητηταὶ γάρ ἐστε.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

κακρδαίμων ἐγώ.

ΓΥΝΗ Α.

- 605 ἔμ', ἣτις εἴμ', ἦρου; Κλεωνόμου γυνή.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

γγινώσκεθ' ὑμεῖς, ἣτις ἔσθ' ἠδ' ἡ γυνή;

ΧΟΡΟΣ.

γινώσκωμεν δῆτ'· ἀλλὰ τὰς ἄλλας ἄθροι.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἦδὲ δὲ δὴ τίς ἐστίν, ἢ τὸ παιδίον
ἔχουσα;

ΓΥΝΗ Δ.

τίτιθῃ, νῆ Δ', ἐμή.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

διοίχομαι.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

εὔτη σύ, ποῖ στρέφει; μέτ' αὐτοῦ. τί τὸ κακόν;

610

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ἴασον οὐρήσαι μ'.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἀναίσχυντός τις εἶ.

τὸ δ' οὖν ποιεῖ τοῦτ'. ἀναμένω γὰρ ἐνθάδε.

ΧΟΡΟΣ.

ἰνάμενε δῆτα, καὶ σκόπει γ' αὐτὴν σφόδρα.

κόνην γὰρ αὐτὴν, ὃ νερ, οὐ γινώσκωμεν.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

πολύν γε χρόνον οὐρεῖς σύ.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ

νῆ Δ', ὃ μίλα·

615

τραγγούριῳ γάρ· ἐχθρὸς ἔφαγον κάρδαμα.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἰ καρδαμίξεις; οὐ βαδιεῖ δεῦρ' ὡς ἐμέ;

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ἰ δῆτά μ' ἔλκεις ἀσθενούσαν;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

εἰπέ μοι,

τίς ἔστι ἀνὴρ σοι;

ΜΝΗΣΙΑΧΟΣ.

τὸν ἐμὸν ἀνδρᾶ πυνθάνει;

620 τὸν δεῖνα γιγνώσκεις, τὸν ἐν Κεθραιῶν;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

τὸν δεῖνα; ποῖον;

ΜΝΗΣΙΑΧΟΣ.

ἔσθ' ὁ δεῖν', ὃς καὶ ποτε —

τὸν δεῖνα, τὸν τοῦ δεῖνα.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ληρεῖν μοι δοκεῖς.

ἀνῆλθες ἤδη δεῦρο πρότερον;

ΜΝΗΣΙΑΧΟΣ.

τῆ Δία,

ὄσ' ἔτη γε.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

καὶ τίς σοῦ' ἐστὶ συσκητήτρια;

ΜΝΗΣΙΑΧΟΣ.

625 ἡ δεῖν' ἐμοῦ'. οἱ μοι τάλας.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

οὐδὲν λέγεις.

ΓΥΝΗ Ε.

ἄπειθ'· ἐγὼ γὰρ βασανῶ ταύτην καλῶς
ἐκ τῶν ἱερῶν τῶν πέρονσι· σὺ δ' ἀπόστηθί μοι
ἵνα μὴ' πακούσης ἂν ἀνὴρ. σὺ δ' εἰπέ μοι,
ὃ τι πρῶτον ἡμῖν τῶν ἱερῶν εἰδείκνυτο.

ΜΝΗΣΙΑΧΟΣ.

630 φέρ' ἴδω, τί μέντοι πρῶτον ἦν; ἀπίνομεν.

ΓΥΝΗ Ε.

τί δὲ μετὰ ταῦτο δεύτερον;

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

προϋπίνομεν.

ΓΥΝΗ Ε.

ταυτὶ μὲν ἤκουσάς τινος· τί δαὶ τρίτον;

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

σκάφιον ἔβουλλ' ἤπησαν· οὐ γὰρ ἦν ἄμικς.

ΓΥΝΗ Ε.

οὐδὲν λέγεις. δεῦρ' ἔλθέ, δεῦρ', ὦ Κλεισθένης·
ὄδ' ἐστὶν ἀπήρ, ὅν λέγεις.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

τί οὖν ποῦ;

635

ΓΥΝΗ Ε.

ἀπόδυσον αὐτόν· οὐδὲν ὑγιές γὰρ λέγει.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

κάπιε' ἀποδύσασθ' ἐνεία παιδῶν μητέρα;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

γάλα ταχέως τὸ στρόφιον, ὦ ναισχυκτε σύ.

ΓΥΝΗ Ε.

ὡς καὶ στιβαρά τις φαίνεται καὶ καρτερά·
καί, νῆ Δία, τιθούς γ', ὥσπερ ἡμεῖς, οὐκ ἔχει.

640

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

περιφῆ γὰρ εἶμι, κοῦκ ἐκέησα πώποτε.

ΓΥΝΗ Ε.

ῥῆν; τότε δὲ μήτηρ ἦσθα παιδῶν ἐνεία.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἔνιστασ' ὀρθός. καὶ τὸ πῆος ὠθεῖς κάτω;

ΓΥΝΗ Ε.

οὐδὲν διέκλυε, καὶ μάλ' εὐχρων, ὦ τάλαν.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

αἰ ποῦ στίγ;

ΓΥΝΗ Ε.

645

αὐθις ἐς τὸ πρόσθεν οἴχεται.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

οὐκ ἔν γε ταυθί.

ΓΥΝΗ Ε.

μή, ἀλλὰ δεῦρ' ἦκει πάλιν.

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

ἰσθμόν τιν' ἔχεις, ἀνθρωπ'· ἄνω τε καὶ κάτω
τὸ πῶς διέλκεις πυκνότερον Κορινθίων.

ΓΥΝΗ Ε.

650 ὁ μαρὸς οὗτος ταῦτ' ἄρ' ὑπὲρ Εὐρεπίδου
ἡμῖν ἐλοιδορεῖτο.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

κακοδαίμων ἐγώ,

εἰς οἷ' ἐμαντὸν εἰσεκύλισα πράγματα.

ΓΥΝΗ Ε.

ἄγε δὴ, τί δρῶμεν;

ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ.

τουτονὶ φυλάττετε

καλῶς, ὅπως μὴ διαφυγῶν οἰχῆσεται·

ἐγὼ δὲ ταῦτα τοῖς Πρωτάνεσιν ἀγγελῶ.

ΧΟΡΟΣ.

655 ἡμᾶς τοίγην μετὰ τοῦτ' ἤδη τὰς λαμπάδας ἀφρα-

νας χρῆ

ξυζωσαμένας εὖ κἀνδρείως, τῶν δ' ἱματίων ἀπ-

δύσας,

ζητεῖν, εἴ που κἄλλος τις ἀνὴρ ἐσελήλυθε, καὶ πα-

θράξαι

τὴν πνύκα πάσαν, καὶ τὰς σκηπὰς, καὶ τὰς διό-

διαθρήσαι.

ΗΜΙΧΟΡΟΣ.

εἶα δὴ πρότιστα μὲν χρῆ κοῦφον ἐξορμᾶν πέδα,
 καὶ διασκοπέειν σιωπῇ πανταχῇ· μόνον δὲ χρῆ 660
 μὴ βραδύνειν, ὡς ὁ καιρὸς ἐστὶ μὴ μέλλειν ἔτι,
 ἀλλὰ τὴν πρώτην τρέχειν χρῆν ὡς τάχιστ' ἤδη κύ-
 κλω.

εἶα νῦν ἔχνευε, καὶ μάτευε ταχὺ πάντ',
 εἴ τις ἐν τόποις ἑδραῖος ἄλλος αὐτὸν λέληθεν ὦν.
 πανταχῇ διάρῳπον ὄμμα, 665

καὶ τὰ τῆδε καὶ τὰ δεῦρο πάντ' ἀνασκοπέει καλῶς.
 ἦν γὰρ μὴ λάθῃ δράσας ἀνόσια,
 δώσει τε δίκην, καὶ πρὸς τούτῳ
 τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἔσται
 παράδειγμ' ὑβρεως, ἀδίκων τ' ἔργων, 670
 ἀθέων τε τρόπων·

φήσει δ' εἶναι τε θεοῦς φανερώς,
 δεῖξει τ' ἤδη
 πᾶσιν ἀνθρώποις σεβίζειν δαίμονας,
 δικαίως τ' ἐφέποντας 675

ὅσια καὶ νόμιμα μηδομένους,
 ποιεῖν ὃ τι καλῶς ἔχει.
 κἂν μὴ ποιῶσι ταῦτα, τοιάδ' ἔσται·
 αὐτῶν ὅταν ληφθῇ τις ἀνόσια δρῶν,
 μανίαις φλέγων, 680

λύσση παράκοπος,
 εἴ τι δρώῃ, πᾶσιν ἐμφανῆς ἕρᾶν
 ἔστιν γυναιξὶ καὶ βροτοῖς,
 ὅτι τὰ παράνομα, τὰ τ' ἀνόσια, θεὸς
 ἀποτίνεται, 685
 παφαχρήμά τε τίνεται.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' ἔοικ' ἡμῖν ἅπαντά πως διεσκεῖσθαι καλῶς.
οὐχ ὀρῶμεν γοῦν εἰ ἄλλον οὐδέ' ἐγκαθήμενα.

ΓΥΝΗ Ε.

690 ἄ, ποῖ σὺ φεύγεις; οὗτος, εὗτος, οὗ μανείς;
τάλαιν' ἐγώ, τάλαινα, καὶ τὸ παιδίον
ἐξαρκάσας μοι φροῦδος ἀπὸ τοῦ τιθίου.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

κέρραχθι· τοῦτο δ' οὐδέποτε σὺ ψωμίεις,
ἦν μὴ μ' ἀφῆτ'. ἀλλ' ἐνθάδ', ἐπὶ τῶν μηρίων
695 πληγὴν μαχαίρα τῆδε φαινίας φλέβας,
καθαίματώσει βωμόν.

ΓΥΝΗ Ζ.

ὦ τάλαιν' ἐγώ.
γυναῖκες, οὐκ ἀρήξει; οὐ πολλὴν βόην
στήσεσθε καὶ τροπαῖον, ἀλλὰ τοῦ μόνου
τέκνου με περιόψεσθ' ἀποστρουμένην;

ΧΟΡΟΣ.

ἔα, ἔα.

700 ὦ πότνια Μοῖραι, τί δὲ θέρομαι
νερχμὸν αὐτῆρας.

ὡς ἅπαντ' ἄθ' ἐστὶ τόλμης ἔργα κἀνανισχντίας.
οἷον αὐτὸ δέδρακεν ἔργον, οἷον αὐτὸ φίλαι, τότε.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

οἷον ὑμῶν ἐξαράξω τὴν ἄγαν ἀνθάδιαν.

ΧΟΡΟΣ.

705 ταῦτα δ᾿ ἄρ' οὐ δεινὰ πράγματ' ἐστί, καὶ περαιτέρω!

ΓΥΝΗ Ζ.

δεινὰ δ᾿ ἦθ', ὅστις γ' ἔχει μὲν ἑαρκάσας τὰ παιδιά

ΧΟΡΟΣ.

τί ἂν οὖν εἶποι πρὸς ταῦτά τις, ὅτε
τοιαῦτα ποιεῖν ὄδ' ἀναισχυντεῖ;

ΜΝΗΣΙΑΔΟΧΟΣ.

κοῦπει μέντοι γὰρ πέπαιμαι.

ΓΥΝΗ Ζ.

ἀλλ' οὖν ἤκεις ἔθεν ἤκεις,
φρούλωσ' ἔ' ἀποδράς, οὐ λέξεις,
οἷον δράσας διέδυσ' ἔργον·
λήψεις δὲ κακόν.

710

ΜΝΗΣΙΑΔΟΧΟΣ.

τοῦτο μέντοι μὴ γένοιτο μηδαμῶς, ἀπειχόμενι.

ΧΟΡΟΣ.

τίς οὖν σοι, τίς ἂν ξύμμαχος ἐκ θεῶν
ἀθανάτων ἔλθοι ξὺν ἀδικίαις ἔργοις;

715

ΜΝΗΣΙΑΔΟΧΟΣ.

μείτηρ λαλεῖτε· τὴν δ' ἐγὼ οὐκ ἀφύσσω.

ΧΟΡΟΣ.

ἀλλ' οὐ, μὰ τῷ θεῷ, τάχ' οὐ
χαίρειν ἴσως ἀνθρώποις,
λόγους τε λέξεις ἀνοσίτους.

720

ἀθέοις ἔργοις γὰρ ἄπειρα
πρόμοσθ' ἄ σ', ὥσπερ εἰκός, ἐπέε' ἐπὶθε.

τάχα δέ σε μεταβιβήσοσ'
ἐπὶ κοπῶν ἐπερότρουπον

ἐπέχει τις τάχα

725

ἀλλὰ τάσθε μὲν λαβεῖτε χρεὴν σ', ἐπιφύρασι τε πᾶν

(θύλων,

καὶ περὶθεῖν ἔδει πανούργον, πυρπολεῖν δ' ὅσον
τάχος.

ΓΥΝΗ Ζ.

ἴωμεν ἐπὶ τὰς κληματίδας, ὦ Μανία·
καὶ γὰρ σ' ἀποδείξω θυμάλωπα τήμερον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

730 ὕφαπτε καὶ κάταιθε· σὺ δὲ τὸ Κρητικὸν
ἀπόδυθι ταχέως· τοῦ θανάτου δ', ὦ παιδίον,
μόνην γυναικῶν αἰτιῶ τὴν μητέρα.
τουτὶ τί ἐστιν; ἄσχος ἐγένεθ' ἢ κόρη
οἴνου πλέως, καὶ ταῦτα Περσικὰς ἔχων.

735 ὦ θερμότεραι γυναῖκες, ὦ ποτιστάται,
καὶ παντὸς ἡμῶν μηχανώμεναι πιεῖν,
ὦ μέγα καπήλοις ἀγαθόν, ἡμῶν δ' αὖ κακόν·
κακὸν δὲ καὶ τοῖς σκευαροῖς, καὶ τῇ κρόκη.

ΓΥΝΗ Ζ.

παράβαλλε πολλὰς κληματίδας, ὦ Μανία.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

740 παράβαλλε δῆτα· σὺ δ' ἀπόκριναι μοι τοῦτ'
τουτὶ τεκεῖν φῆς;

ΓΥΝΗ Ζ.

καὶ δέκα μῆνας αὐτὴ ἐγὼ
ἤνεγκον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ἤνεγκας σὺ;

ΓΥΝΗ Ζ.

οὐκ ἐπὶ τὴν Ἀρτέμιον.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

τρικότυλον; ἢ πῶς; εἰπέ μοι.

ΓΥΝΗ Ζ.

ὦ μὲ εὐργάσω;
ἀπιδύσας, ὦ ναύαρχοντι, μου τὸ παιδίον,

τυγνούτον ὄν.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

τυγνούτο;

ΓΥΝΗ Ζ.

μικρόν, γῆ Δία.

745

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

πόσ' ἔτη δὲ γέγονε; τρεῖς χρόναι, ἢ τέτταρας;

ΓΥΝΗ Ζ.

σχεδόν τοσοῦτον, χῶσον ἐκ Διονυσίαν.

ἀλλ' ἀπόδος αὐτό.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

μα τὸν Ἀπόλλω τόντονι.

ΓΥΝΗ Ζ.

ἐμπρήσομεν τόνην σε.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

πάνυ γ' ἐμπήπρατε.

αὐτη δ' ἀποσφαγήσεται μάλ' αὐτίκα.

750

ΓΥΝΗ Ζ.

μή δῆθ', ἐκτεύω σ'. ἀλλ' ἔμ' ὅ τι χρήσεις ποιεῖ
ὑπὲρ γε τούτου.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

φιλότεκνός τις εἴ φύσει.

ἀλλ' οὐδὲν ἤτιον ἤθ' ἀποσφαγήσεται.

ΓΥΝΗ Ζ.

οἴμοι τέκνον. δός μοι σφαγέων, Μάνια,
ἔν' οὖν τό γ' αἶμα τοῦ τέκνου τοῦ' μοῦ λάβω.

755

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ὑπεχ' αὐτό, χαριοῦμαι γὰρ ἔν γε τοῦτό σοι.

ΓΥΝΗ Ζ.

κακῶς ἀπόλοι'. ὡς φθονερός εἴ και δυσμανής.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

τουτὶ τὸ δέσμα τῆς ἱερσίας γίγνεται.

ΓΥΝΗ Ζ.

τί τῆς ἱερσίας γίγνεται;

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

τουτὶ λαβή.

ΓΥΝΗ Η.

- 760 ταλαντάτη Μίκα, τίς ἐξακόρησέ σε;
τίς τὴν ἀγαπητὴν παιδά σου ἔρηψατο;

ΓΥΝΗ Ζ.

ὁ πανοῦργος οὗτός. ἀλλ', ἐπειδήπερ πάρεαι,
φύλαξον αὐτόν, ἵνα, λαβοῦσα Κλεισθένη,
τοῖσιν Πρωτάνειν, ἃ πεποιήχ' οὗτος, φράσω.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

- 765 ἄγε δὴ τίς ἔσται μηχανὴ σωτηρίας;
τίς πείρα, τίς ἐπιναί; ὁ μὲν γὰρ αἴτιος,
καὶ μὲ ἐσκύλισας ἐς τοιαυτὰ πράγματα,
οὐ φαίνεται οὐπω. φέρε, τίς οὖν ἂν ἄγγελον
πέμψαιμ' ἐπὶ αὐτόν; οἶδ' ἐγὼ καὶ δὴ πόρον
770 ἐκ τοῦ Παλαμήδους. ὡς ἐκείνος, τὰς πλάτας
ὀλίγω γράφων. ἀλλ' οὐ πάρευσιν αἱ πλάται.
πόθεν οὖν γίνονται ἂν μοι πλάται; πόθεν;
πόθεν;
τί δ' ἂν, εἰ ταδὶ τὰγάλασέ ἀντὶ τῶν πλατῶν
γράφων διαρρήπτοιμ; βέλτιον πολὺ.
775 ξύλον γέ τοι καὶ ταῦτα, κακείν' ἦν ξύλον.
ὦ χεῖρες ἐμαί,
ἐγχειρεῖν χρῆν ἔργῳ παρῆμα.
ἄγε δὴ πινακῶν ξεστῶν δῖλτοι,
δέξασθε σμύλης ὀλκούς,
780 κήρυκας ἐμῶν μόχθων. (οἴμοι·

τουτὶ τὸ φῶς μοχθηρόν,
 χωρεῖ, χωρεῖ ποταὺν αὐλακα;)
 βάσκει, ἐκείγεται πάσας κατ' ὁδοὺς,
 κείνη, ταύτη· ταχέως χρή.

ΧΟΡΟΣ.

ἡμεῖς τοίνυν ἡμᾶς ἀπὸ τὰς εὖ λέξωμεν παραβάσαι. 785

καίτοι πᾶς τις τὸ γυναικῆιον φῦλον κακὰ πόλλ'
 ἄγορεύει,

ὡς πᾶν ἐσμέν κακὸν ἀνθρώποις, καὶ ἡμῶν ἐστὶν
 ἅπαντα,

ἔριδες, νεύκη, στάσις, ἀργαλέα λύπη, πόλεμος. φέρε
 δὴ νῦν,

εἰ κακὸν ἐσμέν, τί γαμβῶδ' ἡμᾶς, εἴπερ ἄληθῶς κα-
 κὸν ἐσμεν;

καπαγορεύετε μὴτ' ἐξελεῖσθαι, μὴτ' ἐκκύψασαν
 ἄλῶναι; 790

ἀλλ' εὐτὼσι πολλῇ σπουδῇ τὸ κακὸν βούλεσθε φυ-
 λάττειν;

κᾶν ἐξέλθῃ τὸ γύναιόν ποι, κᾶδ' εὐρητ' αὐτὸ θυ-
 ραῖσιν,

μανίας μαίνεσθ', οὕς χρεὴν σπένδειν καὶ χαιρεῖν,
 εἴπερ ἄληθῶς

ἔνδοθεν εὐρετο φροῦδον τὸ κακόν, καὶ μὴ κατελαμ-
 βάνει ἔνδον.

κᾶν καταδαρθῶμεν ἐν ἄλλοτριῶν παίζουσαι καὶ
 κοπιῶσαι, 795

πᾶς τις τὸ κακὸν τοῦτο ζητεῖ, περὶ τὰς κλέας πε-
 ρισσιῶν.

κᾶν ἐκ θυρίδος παρακύνπτωμεν, ζητεῖ τὸ κακὸν τε-
 θεῖσθαι.

κᾶν αἰσχυνθεῖς ἀναχωρήσῃ, πολὺ μᾶλλον πᾶς ἐπι-
θυμεῖ

οὐθίς παρακίψαν ἰδεῖν τὸ κακόν. οὕτως ἡμεῖς
ἐπιδήλως

800 ὑμῶν ἐσμὲν πολὺ βελτίους· βάσανός τε πάρεστιν
ἰδέσθαι.

βάσανον δῶμεν, πότεροι χείρους. ἡμεῖς μὲν γὰρ
φραμὲν ὑμᾶς·

ἡμεῖς δ' ἡμᾶς. σκεψώμεθα δὴ, κἀντιτιθῶμεν πρὸς
ἕαστον,

παραβάλλουσαι τῆς τε γυναικὸς καὶ τἀνδρός τοῦ-
νομ' ἕαστον.

Ναυσιμάχης μὲν γ' ἤτιων ἐστὶν Χαρμῆνος· δῆλα δὲ
τᾶργα.

805 καὶ μὲν δὴ καὶ Κλεοφῶν χείρων πάντως Ἀθήναιον Σα-
λαβακχοῦς.

πρὸς Ἀριστομάχην δὲ χρόνου πολλοῦ, πρὸς ἐκείνην
τὴν Μαραθῶνι,

καὶ Στρατονίκην, ὑμῶν οὐδεὶς οὐδ' ἐγχειρεῖ πολε-
μῖζεν.

ἀλλ' Εὐβούλης τῶν πέρυσιν τις βουλευτῆς ἐστὶ
ἀμείνων,

παραδούς ἐτέρῳ τὴν βουλεύειαν; οὐδ' αὐτὸς τοῦτό γε
φῆσει.

810 οὕτως ἡμεῖς πολὺ βελτίους τῶν ἀνδρῶν εὐχόμεθα
εἶναι.

οὐδ' ἂν κλέψασα γυνὴ ζεύγει κατὰ πενήτηντα
τάλαντα

εἰς πόλιν ἔλθοι τῶν δημοσίων· ἀλλ' ἦν τὰ μέγιστ'
ὑφέληται,

φορμόν πυρῶν τάνδρῶς κλέψασ', αὐθήμερον αὐτὸ
ἀπέδωκεν.

ἀλλ' ἡμεῖς ἂν πολλοὺς τούτων
ἀποδείξαιμεν ταῦτα ποιοῦντας· 815

καὶ πρὸς τούτοις γάστριδας ἡμῶν
ὄντας μᾶλλον, καὶ λαποδύτας,
καὶ βαμολόχους, κἀνδραποδιστάς.
καὶ μὲν δήπου καὶ τὰ πατρῷά γε
χείρους ἡμῶν εἰσὶν σώζειν. 820

ἡμῖν μὲν γὰρ σῶν ἔτι καὶ νῦν
τάντιον, ἃ κανῶν, αἳ καλαθίσκοι,
τὸ σκιάθειον·

τοῖς δ' ἡμετέροις ἀνδράσι τούτοις
ἀπόλωλεν μὲν πολλοῖς ὁ κανῶν 825
ἐκ τῶν οἴκων αὐτῇ λόγῃ·

πολλοῖς δ' ἑτέροις ἀπὸ τῶν ὤμων
ἐν ταῖς στρατιαῖς

ἔρριπται τὸ σκιάθειον.

πόλλ' ἂν αἱ γυναῖκες ἡμεῖς ἐν δίκη μεμψαίμεθ' ἂν 830
τοῖσιν ἀνδράσιν δικαίως· ἐν δ' ὑπερφύεστατον.

χρῆν γὰρ, ἡμῶν εἰ τέκοι τις ἄνδρα χρηστὸν τῇ πόλει,
ταξίαρχον, ἢ στρατηγόν, λαμβάνειν τιμὴν τινα,
προεδρίαν ἢ αὐτῇ δίδοσθαι Στηνίοισι καὶ Σκίροις,
ἐν τε ταῖς ἄλλαις ἑορταῖς, αἴσω ἡμεῖς ἤγομεν· 835

εἰ δὲ δειλὸν καὶ πονηρὸν ἄνδρα τις τέκοι γυνή,
ἢ τριήραρχον πονηρὸν, ἢ κυβερνήτην κακόν,
ὑστέραν αὐτῆν καθῆσθαι, σκάφιον ἀποκεκαρμένην,

εἴης τὸν ἀνδρεῖον τεκούσης. τῷ γὰρ εἰκός, ὃ πόλις,
εἴην Ὑπερβόλου καθῆσθαι μητιῶ ἡμφιεσμένην 840
λευκά, καὶ κόμας καθεῖσαν, πλησίον τῆς Λαμάχου,

καὶ δανείζων χρήμαθ' ; ἢ χρεῖν, εἰ δανείσειν τι,
καὶ τόκον πράττειτο, δίδοναι μηδέν' ἀνθρώπων
τόκων,

ἀλλ' ἀφαιρεῖσθαι βία τὰ χρήματ', εἰπόντας τοδί·
845 ἀξία γοῦν-εἴ τόκων, τεκοῦσα τειοῦτον τέκων.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ἄλλος γεγνημαι προσδοκῶν· ὁ δ' οὐδέποτε
τί δῆτ' ἂν εἴη τοῦμποδῶν; οὐκ ἔσθ' ὅπως
οὐ τὸν Παλαμήδην ψυχρὸν ὄντ' αἰσχύνεται.
τῷ δῆτ' ἂν αὐτὸν προσαγαγόμεν δράματι;
850 ἐγὼ δ' αὖ τὴν κακὴν Ἑλένην μιμήσομαι.
πάντως ὑπάρχει μοι γυναικεία στολή.

ΓΥΝΗ Η.

τί αὖ σὺ κυπαρῆς; ἢ τί κοικύλλεις ἔχων;
πικρὰν Ἑλένην ὄψει τάχ', εἰ μὴ κοσμίως
ἔξεις, ἕως ἂν τῶν Πρωτανόων τις φανῇ.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ ὡς Ἑλένη.

855 „ Νελλου μὲν αἶδε κυλλεπάρθενοι φοαί,
„ ὅς ἀπὲρ δέας ψεκάδος Αἰγύπτου πίδου
„ λευκῆς νοτίζει μελανοσυρμαῖον λεῖον.

ΓΥΝΗ Η.

πανοῦργος εἶ, πῆ τὴν Ἑκάτην τὴν φασφόρον.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

860 „ ἐμοὶ δὲ γῆ μὲν πατρίς οὐκ ἀνώνομος,
„ Σπάρτη, πατὴρ δὲ Τυνδάρεως.

ΓΥΝΗ Η.

σοὶ γ', ὦλεθρα
πατὴρ ἐκείνός ἐστι; Φρονώνδας μὲν οὖν.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

„ Ἑλένη δ' ἐκλήθην.

ΓΥΝΗ Η.

αὐθις αὐ γίγναι γυνή,

πρὶν τῆς ἐτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„ψυχαὶ δὲ πολλαὶ δι' ἑμ' ἐπὶ Σκαμανδρῆλαις
 „βοᾶσιν ἔθανον.

865

ΓΥΝΗ Η.

ἄφελος δὲ καὶ σύ γε.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„καγὼ μὲν ἐνθάδ' εἶμ'· ὁ δ' ἄθλιος πόσις
 „ὄνμὸς Μενέλεως οὐδέπω προσέρχεται.
 „τί οὖν ἔτι ζῶ;

ΓΥΝΗ Η.

τῶν κοράκων πατηρία.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„ἀλλ' ὥσπερ αἰκάλλει τι καρδίαν ἐμήν,
 „μὴ ψεύσον, ὦ Ζεῦ, τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.

870

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Μενέλαος.

„τίς τῶνδ' ἐρυμνῶν δαμάτων ἔχει κράτος,
 „ὅστις ξένους δεξαίτο, ποτιῶν σάλω
 „κάμνοντας ἐν χειμῶνι καὶ ναυαγίαις;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Πρωτέως τὰδ' ἐστὶ μέλαθρα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„ποῖον Πρωτέως;

ΓΥΝΗ Η.

τρισακκόδαιμον, ψεύδεται, νῆ τῷ θεῷ,
 γεί τέθνηκε Πρωτέας ἔτη δέκα.

875

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ποῖαν δὲ χώραν εἰσεκέλευσάμεν σκάφει;

„Αἴγυπτον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„ὦ δύστηνος, οἱ πεπλευκάμεν.

ΓΥΝΗ Η.

880 πείθει τι τῶδε, τῶ κακῶς ἀπολουμένῳ,
ληροῦντι λῆρον; Θεσμοφόριον τουτογί.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„αὐτὸς δὲ Πρωτεύς ἔνδον ἔστί, ἡ Ξώπιος;

ΓΥΝΗ Η.

οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ ναυτιᾶς ἔτι, ὦ ξένη,
ὅστις γ' ἀκούσας, οἷ τεθνηκε Πρωτέας,
ἔπειτ' ἐρωτᾶς, ἔνδον ἔστί, ἡ Ξώπιος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

885 „αἶ, αἶ. τεθνηκε. ποῦ δ' ἐτυμβεύθη τάφῳ;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„τόδ' ἔστιν αὐτοῦ σῆμ', ἐφ' ᾧ καθήμεθα.

ΓΥΝΗ Η.

κακῶς ἄρ' ἐξόλοιο, καξολεῖ γέ τοι,
ὅστις γε τολμᾶς σῆμα τὸν βωμὸν καλεῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„τί δὲ δὴ σὺ θάσσεις τάσδε τυμβήρεις ἔδρας,
„φάρει καλυπτός, ὦ ξένη;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

890

„βιάζομαι

„γάμοισι Πρωτέως παιδί συμμῖξαι λέχος.

ΓΥΝΗ Η.

τί, ὦ κακόδαιμον, ἐξαπατᾶς αὐτὸν ξένον;
οὗτος πανουργῶν δεῦρ' ἀνήλθεν, ὦ ξένη,
ὡς τὰς γυναῖκας, ἐπὶ κλοπῇ τοῦ χρυσοῦ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„βαῦξε, τοῦ μόν σῶμα βάλλουσα ψόγη.

895

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„ξένη, τίς ἦ γραῦς, ἢ κακοῦροδοῦσά σε;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„αὐτὴ Θεονόη Πρωτίως —

ΓΥΝΗ Η.

μὰ τὸ θεῶ·

εἰμὲ Κριτύλλα γ' Ἀντιθέου Γαργητιόθεω·
σὺ δ' εἰ πανούργος.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„ὅποσα τοι βούλει, λέγε.

„οὐ γὰρ γαμοῦμαι σὺ κασιγνήτῳ ποτέ,

900

„προδοῦσα Μενέλεων τὸν ἐμὸν ἐν Τροίᾳ πόσῳ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„γύναι, τί εἶπας; σιφῆρον ἀντανγεῖς κόρας.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„αἰσχύνομαι σε, τὰς γνάθους ὑβρισμένη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„τουτὶ τί ἐστίν; ἀφασία τίς τοί μ' ἔχει.

„ὦ θεοί, τίς ὄψω εισορῶ; τίς εἴ, γύναι;

905

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„σὺ δ' εἴ τίς; αὐτὸς γὰρ σέ καμ' ἔχει λόγος.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἑλληνίς εἴ τις, ἢ πικωρία γυνή;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

Ἑλληνίς. ἀλλὰ καὶ τὸ σὸν θίλω μαθεῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἐλένη σ' ὁμοίαν δὴ μάλιστα εἶδον, γύναι.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

910 „ἐγὼ δὲ Μενελάω σ', ὅσα γ' ἐκ τῶν ἰφύων.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„ἔγνωσ' ἄρ' ὄρθῳσ' ἀνδρῶν δυστυχέστατων.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

„ὦ χρόνιος ἐλθὼν σῆς δάμαρτος ἐς χέρας.

„λαβέ με, λαβέ με, πόσι περιβαλλε δὴ χέρας.

915 „φέρε, σὲ κύσω. ἀπαγέ μ', ἀπαγ', ἀπαγ', ἀπαγ',
ἀπαγέ με

• „λαβὼν ταχὺ πάνυ.

ΓΥΝΗ Η.

κλαύσει' ἄρα, νῆ τῷ θεῷ,

ὅστις σ' ἀπάξει, τυπτόμενος τῇ λαμπράδῃ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„σὺ τὴν ἐμὴν γυναῖκα κολύεις ἐμέ,

„τὴν Τυνδάρειον καῖδ', ἐπὶ Σπάρτην ἄγει;

ΓΥΝΗ Η.

920 οἶ μ', ὡς πανούργος καὶ τὸς εἶναι μοι δοκεῖς,
καὶ τοῦδέ τις ξύμβουλος. σὺκ' εἶς πάλαι
ἡγυπτιάζει'. ἀλλ' ἔδε μὲν δώσει δίκην.
προσέρχεται γὰρ ὁ Πρύτανις, γῶ τοξότης.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τουτὶ ποιήσον' ἀλλ' ὑπαποκανητήσον.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

925 ἐγὼ δ' ὁ κακοδαίμων, τί φρονῶ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

μὲν ἡσυχος.

σὺ γὰρ προδώσω σ' οὐδέποτε, ἦν περ ἐμπνέω,
ἦν μὴ προλέπωσ' αἰ μυρίαί με μαχαναί.

ΓΥΝΗ Η.

αὕτη μὲν ἢ μῆρωνθρος οὐδὲν ἔσπασεν.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

ὄδ' ἔσθ' ὁ πανούργος, ὃν ἔλεγ' ἡμῖν Κλεισθένης;
 οὗτος, τί κύπτεις; δῆσον αὐτόν, εἰσάγων,
 ὡς τοξότης, ἐν τῇ σακίδι, κᾶπειτ' ἐνθαδὲ
 στήσας φύλαττε, καὶ προσιᾶναι μηδένα
 ἔα πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ τὴν μάστιγ' ἔχων
 παῖ, ἣν προσίη τις.

930

ΓΥΝΗ Η.

τῆ Δί', ὡς νῦν δῆτ' ἀπὴρ
 ὀλίγου μὲ ἀφαιλετ' αὐτόν ἰστιάφάφος.

935

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

ὦ Πρύτασι, πρὸς τῆς δεξιᾶς, ἦνπερ φιλεῖς
 κοίλην προτείνεις, ἀργύριον ἦν τις διδῶ,
 γάρισαι βραχὺ τί μοι, καίπερ ἀποθανουμένη.

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

ὦ σοι χαρίζωμαι;

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

γυμνὸν ἀποδύσαντά με
 ἔλθε πρὸς τῇ σακίδι δεῖν τὸν τοξότην,
 ἢ μὴ ἔν κροκωτοῖς καὶ μίτραις γέρον ἀνήρ
 ἔλωτα παρέχω τοῖς κόραξιν ἑστιῶν.

940

ΠΡΥΤΑΝΙΣ.

ὄντα ταῦτ' ἔδοξε τῇ Βουλῇ σε δεῖν,
 ἢ ταῖς παριοῦσι δῆλος ἦς πανούργος εἶ.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

πταπαιδιᾶς· ὡς κροκάθ', οἷ' εἰργασαι·
 ὅτι ἔστ' ἔτ' ἐλπίς οὐδεμία σωτηρίας.

945

ΧΟΡΟΣ.

ἄγε νῦν ἡμεῖς παίσωμεν, ἅπερ νόμος ἐνθάδε ταῖσι
 γυναιξίν,
 ὅταν ὄργια σεμνὰ θεῶν ἱεραῖς ὤραις ἀνέχωμεν,
 ἅπερ καὶ

950 Πάυσαν σέβεται, καὶ νηστεύει,
 πολλάκις αὐταῖν ἐκ τῶν ὥρῶν
 ἐς τὰς ὥρας ξυνεπειχόμενος
 τοιαῦτα μέλειν θάμ' ἐαυτῶ.

ὄρμα, χῶρει
 κοῦφα ποσίν, ἄγ' ἐς κύκλον,
 χειρὶ σὺναπτε χεῖρα, θυθμόν
 955 χορείας ὄπαγε πᾶσα· βαινὲ
 καρπαλίμων ποδοῖν.

ἐπισκοπεῖν δέ, πανταχῇ
 κηλοῦσαν ὄμμα, χρῆ χοροῦ κατάστασιν.
 ἄμα δὲ καὶ

960 γένος Ὀλυμπίων θεῶν
 μέλπε, καὶ γέραιρε φωνῇ, πᾶσα χορομανεῖ τρόπῳ
 εἰ δέ τις

προσδοκᾷ κακῶς εἶρεῖν
 965 ἐν ἱερῷ γυναικὰ μ' οὔσαν ἄνδρας, οὐκ ὄφθα
 φρονεῖ.

ἀλλὰ χρῆ,
 ὥσπερ ἔργον, αὐτίκα
 πρῶτον εὐκύκλου χορείας εὐφρηῆ στήσαι βάσιν
 970 πρόβαινε ποσί, τὸν Εὐλύραν
 μέλπουσα, καὶ τὴν τοξοφόρον
 Ἄρτεμιν, ἄνασσαν ἄγνην.
 χαῖρ', ὦ Ἐκάεργε,

ὄπαζε δὲ νίκην.

στρ. γ'.

Ἦσαν τε τὴν τελείαν
μέλωμεν, ὥσπερ εἰκός,

ἢ πᾶσι τοῖς χοροῖσιν ἐμπαίξει τε καὶ
κλήδας γάμον φυλάττει.

στρ. δ. 975

Ἐρμῆν τε Νόμον ἄντομαι,
καὶ Πάνα, καὶ Νύμφας φίλας,

ἀντ. β'.

ἐπιγέλασαι προθύμως
ταῖς ἡμετέροισι

χαρῖνεα χορείαις.

ἀντ. γ'.

Ἐξαιρε δὴ προθύμως

διπλὴν χάριν χορείας.

παίσωμεν, ὃ γυναῖκες, οἷά περ νόμος·

ἀντ. δ'.

νηστεύομεν δὲ πάντως·

ἀλλ' εἴ ἐπ' ἄλλ' ἀνάστραφ' ἐνρῶθ' ἄμφω ποδί, ἀντ. δ'.

τόρνευε πᾶσαν ἑδρῆν·

ἦγοῦ δέ γ' ὄδ' αὐτὸς

σύ, κισσοφόρ' ὠναξ,

ἀντ. γ'.

Βάκχε'· ἐγὼ δὲ κώμοις

σὲ φιλοχόροισι μέλωμεν

Εὐϊόν, ὃ Διώνυσε,

στρ. ε'.

Βρόμιε, καὶ Σαμέλας παῖ,

χοροῖς τερπόμενος,

κατ' ὄρεα, Νυμφᾶν,

ἐρατοῖς ἐν ἕρκυσι

Εὐϊόν, Εὐϊόν,

εὐοῖ ἀναχορεύων.

ἀμφὶ δέ σοι κτυπιῖται

ἀντ. ε'.

Κιθαριώνιος Ἠρώ,

μαλάμφυλλά τ' ὄρη

δάσκια, γάπαι τε
 πετρώδεις βρέμονται·
 κύκλω δὲ περὶ σὲ κισσὸς
 1000 εὐπέταλος ἔλικι θάλλει.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἐνταῦτα νῦν οἰμῶξί μοι πρὸς τὴν αἰτρίαν.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ὦ τοξόθ', ἱκετεύω σε.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

μή μ' ἱκετεύσι σὺ.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

χάλασον τὸν ἦλον.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἀλλὰ ταῦτα δρᾶς ἐγώ.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

οἱ μοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούεις σὺ γὰρ.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

1005 ἔτι μᾶλλο βούλις;

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ἀταταταί, ἀταταταταί·

κακῶς ἀπόλοιο.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

σίγα, κακοδαίμων γέρον.

πέθ' ἐγὼ Ξενίγκι πορμός, ἔνα πυλάξι σοι.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

ταυτὶ τὰ βέλτιστ' ἀπολέλαυκ' Εὐριπίδου.

ἔα· θεοί, Ζεῦ σῶτερ, εἰσὶν ἐλπίδες.

1010 ἀνὴρ ἔοικεν οὐ προδώσω· ἀλλὰ μοι

σημειῖον ὑπεδήλωσε Περσεύς ἐκδραμῶν,

ὅτι δεῖ με γίγνεσθ' Ἀνδρομίδα· πάντως δὲ μοι

τὰ δέσμ' ὑπάρχει. δῆλον οὖν εἶ' ἐσθ' ὅτι
ἦξει με σώσων· οὐ γὰρ ἂν παρέπτατο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Περσεύς.

φίλοι παρθένοι, φίλοι,

1015

πῶς ἂν ἐπέλθοιμι, καὶ

τὸν Σκύθην λάθοιμι;

κλύεις; ὦ

προσιδοῦσα τὰς ἐν ἄντροις,

κατάνευσον, ἕασον ὡς

1020

τὴν γυναῖκά μ' ἔλθεῖν.

ΜΝΗΣΙΑΔΟΧΟΣ.

ἄνοικτος, ὅς μ' ἔδησε, τὸν

πολυπονώτατον βροτῶν.

μόλις δὲ γραῖαν ἀποφυγῶν

σαπρᾶν, ἀπωλόμην ὁμῶς.

1025

ὄδε γὰρ ὁ Σκύθης φύλαξ

πάλαι ἐφέστηκ', ὀλοόν,

ἄφιλον ἐκρέμασεν κόραξι δεῖπνον·

ὄρας; οὐ χοροῖσιν, οὐδ'

ὑφ' ἡλίκων νεανίδων,

1030

ψήφων κημὸν ε-

στηκ' ἔχουσ'· ἀλλ' ἐν πυκνοῖς

δεσμοῖσιν ἐμπεπλεγμένη,

κῆτει βορὰ τῷ Γλαυκῆτι πρόκειμαι.

γαμηλίῳ μὲν οὐ ξὺν

παιῶνι, δεσμῷ δέ,

1035

γοᾶσθ' ἐμ', ὦ γυναῖκας, ὡς

μέλεα μὲν πέπονθα, μέσος,

ὦ τάλας ἐγώ, τάλας,

* * * * *

ἀπὸ δὲ συγγόνων, ἀλλ' ἀν'
 1040 ἄνομα πάθρα φῶτα λιτομέναν,
 πολυδάκρυτον Ἴδιδα γόον φλέγουσαν,
 αἶ, αἶ, αἶ, αἶ,

ὃς ἔμ' ἀπαξύρησε πρῶτον,
 ὃς ἐμὲ κροκόεντ' ἐνέδυσσε.
 1045 ἐπὶ δὲ τοῖσδε τόδ' ἀνέπεμψεν
 ἱερόν, ἔνθα γυναῖκες.

ἰὼ μοι μοίρας ἄτεγκτε δαίμων·
 ὦ κατάρατος ἐγώ· τίς ἐμὸν οἶα ἐπόφειται
 πάθος ἀμέγαρτον ἐπὶ κακῶν παρουσίῃ;
 1050 εἴδ' ἐμὲ πυρφόρος εὐδέφρος ἀστήρ
 τὸν δῦσμορον ἐξολέσειεν·
 οὐ γὰρ εἶ' ἀθανάτην φλόγα λούσειεν
 ἔστιν ἐμοὶ φίλον, ὡς ἐκρεμάσθη,
 λαιμότμητ' ἄχη δαιμονῶν, αἰδύλων
 1055 νέκυσι ἐπὶ πορείαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Ἠχώ.

„χαῖρ', ὦ φίλη παῖ· τὸν δὲ πατέρα Κηφία,
 „ὃς σ' ἐξέδηκεν, ἀπολέσειεν οἱ θεοί.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ ὡς Ἀνδρομέδα.

„σὺ δ' εἰ τίς, ἥτις τοῦμὸν ἕκτειρας πάθος;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„Ἠχώ, λόγων ἀσπαρδὸς ἐπιποικύστρια,
 1060 „ἤπερ πέρυσιν ἐν τῷδε ταύτῳ χωρίῳ
 „Εὐριπίδῃ καυτὴ ξυνηγωνιζόμεν.
 „ἀλλ', ὦ τέκνον, σὲ μὲν τὸ σαυτῆς χερὶ ποιεῖν,
 „κλαλεῖν ἐλευθῶς.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„σὲ δ' ἐπικλαλεῖν ὕστερον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„έμοι μαλήσει ταῦτά γ'. ἀλλ' ἄρχου λόγων.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

„ὦ Ἰνύξ ἱερά,

1065

„ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις,
„ἀστεροειδέα νῶτα διαφρεύουσ'

„αἰθέρος ἱεράς,

„τοῦ σεμνοτάτου δι' Ὀλύμπου.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„δι' Ὀλύμπου.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

„τί ποτ' Ἀνδρομέδα περιάλλα κακῶν

1070

„μέρος ἐξέλαχον;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„μέρος ἐξέλαχον;

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

„θανάτου τλήμων.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„θανάτου τλήμων.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

„ἀπολεῖς μ', ὦ γραῦ, στωμυλλομένη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„στωμυλλομένη.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

„νῆ ΔΙ', ὀκληρά γ' εἰσήβδηκας

1075

„λιαν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„λιαν.

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

„ὦ γὰρ, ἔασόν με μονωδῆσαι,

„καὶ χαριῖ μοι. παῦσαι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„παῦσαι.

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

„βάλλ' ἐς κόρακας.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„βάλλ' ἐς κόρακας.

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

1080

„τί κακόν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„τί κακόν;

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

„ληρεῖς.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„ληρεῖς.

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

„οἴμωζ'.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„οἴμωζ'.

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

„ὀτόνυζ'.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„ὀτόνυζ'.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὔτος, σὶ λαῖς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

οὔτος, σὶ λαῖς;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

Προτάειναι καλέσω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„Πρωτάνεις καλέσω.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

σί κακόν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„σί κακόν;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

πρωτετοπωνή;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„πρωτετοπωνή;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

σύ λαλῖς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„σύ λαλῖς;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

κλαύσει.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„κλαύσει.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

κακκάσκι μοι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„κακκάσκι μοι;

ΜΝΗΣΙΑΔΟΧΟΣ.

μά Δί', ἀλλὰ γυνή πλησίον αὐτή.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„πλησίον αὐτή.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ποῦ σθ' ἦ μαρά; καὶ δὴ φεύγει.

ποῖ, ποῖ φεύγεις;

1085

1090

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„ποῖ, ποῖ φεύγεις;

ΤΟΣΟΤΗΣ.

οὐκ αἰρήσεις;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„οὐκ αἰρήσεις;

ΤΟΣΟΤΗΣ.

1095 ἔτι γὰρ γρούεις;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„ἔτι γὰρ γρούεις;

ΤΟΣΟΤΗΣ.

λαβέ-τῆ μαρά.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„λαβέ τῆ μαρά.

ΤΟΣΟΤΗΣ.

λάλο καὶ κατάρατο γέναικο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς Περσεύς.

„ὦ θεοί, τίς ἐς γῆν βαρβάρων ἀφίγμεθα

„ταχεῖ πεδίλω· διὰ μίσου γὰρ αἰθέρος

1100 „τέμνων κίλευθον, πόδα τίθημι ὑπόπτερον,

„Περσεύς, πρὸς Ἄργος ναυστολῶν, τὸ Γοργόνοσ

„κᾶρα κομίζων.

ΤΟΣΟΤΗΣ.

τί λέγῃ τῆ Γοργῶ περί,

τὸ γραμματέω, σὺ τῆ κεφαλῆ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

τὴν Γοργόνοσ

„ἔγωγε φημι.

ΤΟΣΟΤΗΣ.

Γοργό τοι κᾶγὼ λέγω.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„ἔα· τὴν ὄχθὴν τόνδ' ὄρω, καὶ παρθένον
 „θεαῖς ὁμοίαν, νῦν ὅπως, ὠρμισμένην;

1105

ΜΝΗΣΙΑΟΧΟΣ.

„ὦ ξένη, κατοικτειρόν με τὴν παναθλίαν·
 „λύσόν με δεσμῶν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐκὶ μὴ λαλήσι σύ.

κατάρατο τόλμας, ἀποτανουμένη λαλῖς;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„ὦ παρθέν', οἰκτεῖρω σε, κρεμαμένην ὄρων.

1110

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐ παρτέν' ἐστίν, ἀλλ' ἀμαρτωλὴ γέρον,
 καὶ κλέπτο, καὶ πανούργο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„ληρεῖς, ὦ Σκύθα.

„αὕτη γὰρ ἐστὶν Ἀνδρομέδα παῖς Κηφείως.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

γκέψαι τὸ πόστη· μὴ τι μικτὸν παίγνεται;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

φέρε δεῦρό μοι τὴν χεῖρ', ἐν' ἔψωμαι κόρης·
 φέρε, Σκύθ'. ἀνθρώποισι γὰρ νοσήματα
 ἅπαντα ἐστίν· ἐμὲ δὲ καὐτὸν τῆς κόρης
 ταύτης ἔρωσ εἴληφεν.

1115

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐ ζηλώσι σέ·

ἄφ' εἰς τὸ πρῶκτό δεῦρο περιστραμμένον,
 κ' ἐπτόνησά τ' αὐτό, πυγίξεις ἄγων.

1120

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἰ δ' οὐκ ἔξ λύσαντά μ' αὐτήν, ὦ Σκύθα,

„πρσεῖν ἐς εὐνήν καὶ γαμήλιον λέχος;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

εἰ σπόδρ' ἐπιτυμεῖς τῇ γέροντο πύγισο,
τῇ σανίδο τρήσας ἐξόπιστο πρῶκτισον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

1125 „μὰ Δί', ἀλλὰ λύσω δεσμά.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

μαστιγῶ σ' ἄρα.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„καὶ μὴν ποιήσω τοῦτο.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

τὰ κεπαλή σ' ἄρα

τὸ ξιπομάκαιραν ἀποκεκόψι τοῦτοῦ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

„αἶ, αἶ. τί δράσω; πρὸς τίνας στρεφθῶ λόγους;

„ἀλλ' οὐκ ἂν ἐνδέξαιτο βάρβαρος φύσις.

1130 „σκαιοῖσι γάρ τοι καινὰ προσφέρων σοφά,

„μάτην ἀναλίσκοις ἂν. ἀλλ' ἄλλην τιὰ

„τούτω πρέπουσαν μηχανὴν προσοιστέον.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

μαρὸς ἀλώπηξ, οἷον ἐπιτίμιξέ μοι.

ΜΝΗΣΙΛΟΧΟΣ.

„μέμνησο, Περσεῦ, μ' ὡς καταλείπεις ἀθλίαν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

1135 ἔτι γὰρ σὺ τῇ μαστίγαν ἐπιτυμεῖς λαβεῖν.

ΧΟΡΟΣ.

Παλλάδα τὴν φιλόχορον ἐμοὶ

δεῦρο καλεῖν νόμος ἐς χορόν,

παρθένον, ἄζυγα κούρην,

1140

ἢ πόλιν ἡμετέραν ἔχει,

καὶ κράτος φανερόν μόνη,

κληδοῦχος τὲ καλεῖται.

φάνηθ', ὡς τυράννου
στυγοῦσ', ὡσπερ εἰκός.

δῆμός τοι σὲ καλεῖ γυναι-
κῶν· ἔχουσα δέ μοι μόλοις

1145

εἰρήνην φιλέορτον.

ἦκετ' εὐφρονες, ἴλαοι,

Πότνια, ἄλσος ἐς ὑμέτερον·

οὐδ' ὅτ' ἀνδράσιν οὐ

1150

θεμιτὸν εἰσορᾶν

ὄργια σεμνὰ θεᾶιν· ἵνα λαμ-
πάσι φαίνετον ἄμβροτον ὄψιν.

μόλετον, ἔλθετον, ἀντομαθ', ὡς

1155

Θεσμοφόρῳ πολυποτνία.

εἰ γὰρ πρότερον

ποτ' ἐπηκόω ἤλθετέην,

νῦν ἀφίκασθον,

ἱκετεύομεν, ἐνθάδ' ἡμῖν.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

γυναῖκες, εἰ βούλεσθε τὸν λοιπὸν χρόνον
σπονδὰς ποιήσασθαι πρὸς ἐμέ, νυνὶ πάρα,
ἐφ' ᾧ τ' ἀκοῦσαι μηδὲν ὑπ' ἐμοῦ μηδαμῆ
κακὸν τολοιπόν. ταῦτ' ἐπικηρυκείομαι.

1160

ΧΟΡΟΣ.

χρεῖα δὲ ποῖα τόνδ' ἐπεισφέρεις λόγον;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ὅδ' ἐστίν, ὅν τῃ σανίδι, κηδεστῆς ἐμός.
ἦν οὖν κομίσωμαι τοῦτον, οὐδὲν μήποτε
κακῶς ἀκούσῃτ'. ἦν δὲ μὴ παίδησθέ μοι,

1165

ἃ νῦν ὑποικουρεῖτε, τοῖσιν ἀνδράσιν
ἀπὸ τῆς στρατιᾶς παροῦσιν ὑμῶν διαβαλῶ.

ΧΟΡΟΣ.

1170 τὰ μὲν παρ' ἡμῶν ἴσθι σοι πεπεισμένα·
τὸν βάρβαρον δὲ τοῦτον ἀντὶς παῖθε σύ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ὡς γεαῦς:

ἐμὸν ἔργον ἐστίν· καὶ σόν, ὦ λάφιον, ἃ σοι
καθ' ὁδὸν ἔφραζον, ταῦτα μεμνήσθαι ποιῶν.
πρῶτον μὲν σὺν διελθε, κἀνακόλλασσον.

1175 σὺ δ', ὦ Τερηδῶν, ἐπαναφύσα Περγικόν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

τί τὸ βόμβο τοῦτο; κῶμο τίς ἀνεγείρει μοι;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ἡ καῖς ἔμελλε προμελετᾶν, ὦ τοξότα.
ὑχησομένη γὰρ ἔρχεθ' ὡς ἄνδρας τινάς.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ὀρκῆσι καὶ μελετῆσι, οὐ καλύσ' ἐγώ.

1180 ὡς ἔλαπρός, ὡσπερ ψύλλο κατατὸ κώδιο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

φέρε θοιμάτιον ἄνωθεν, ὦ τέκνον, τοδί·
καθιζομένη δ' ἐπὶ τοῖσι γόνασι τοῦ Σκύθου,
τὰ πόδε πρότεινον, ἵν' ὑπολύσω.

ΤΟΞΟΤΗΣ

ναικί, ναι

κάτησο, κάτησο, ναικί, ναι, τυχάτριον.

1185 οἴμ', ὡς στέριπο τὸ τιτί', ὡσπερ γογγύλη.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

αὔλει σὺ θάπτον· ἔτι δέδοικας τὸν Σκύθην;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

καλό γε τὸ πνυγή.

(ἀνακύντεις καὶ παρακύντεις ἀπεπωλημένοις.)

κλαῦσί γ' ἄν μὴ ἴδον μένης.

εἶεν· καλὴ τὸ σκῆμα περὶ τὸ πόστιον.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

καλῶς ἔχει. λαβὲ θοιμάτων· ὦρα ἵστι νῶν

ἤδη βαδίζεν.

1190

ΤΟΞΟΤΗΣ.

οὐκὶ πιλῆσι πρῶτά μιν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

πάνυ γε· φιλῆσον αὐτέν.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ὦ, ὦ, ὦ, παπαπαπαί,

ὅς γλυκερὸ τὸ γλῶσσ', ὥσπερ Ἀττικὸς μέλις.

ἴ οὐ κατεύθει παρ' ἐμέ;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

χαῖρε, τοξότα·

ὅ γὰρ γένοιτ' ἂν τοῦτο.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ναί, ναί, γράδιον,

οἷοί κάρισο σὺ τοῦτο.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

δάσεις οὖν δραχμήν;

1195

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἴ, ναὶκὶ δῶ σοι.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

εὐαγγύριον τοίνυν φέρε.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἴ οὐκ ἔχω δέν· ἀλλὰ τὸ σὺβλην λαβέ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

ετα κομμεῖς ἀνδρῖς.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ἀκολουθεῖ, λέγων.

σὺ δὲ τοῦτο τήρει τῆ γέροντο, γράδιο.

1200 ὄνομα δέ σοι τί ἐστίν;

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἀρταμισία.

μέμνησο τοῖνον τοῦνομ'.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

Ἀρταμουξία.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

Ἐρμῆ δόλιε, ταυτὶ μὲν ἔτι καλῶς ποιεῖς.

σὺ μὲν οὖν ἀπότρεχε, παιδάριον, ταυτὶ λαβῶν·

ἐγὼ δὲ λύσω τόνδε. σὺ δ' ὅπως ἀνδρικῶς,

1205 ὅταν λυθῆς, τάχιστα φεύξει, καὶ τενεῖς

ὡς τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδί' οἴκαδα.

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

ἐμοὶ μελήσει ταυτὰ γ', ἦν ἀπαξ λυθῶ.

ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ.

λέλυσσο. σὸν ἔργον, φεῦγε, πρὶν τὸν τοξότην

ἤκοντα καταλαβεῖν.

ΜΝΗΣΙΔΟΧΟΣ.

ἐγὼ δὴ τοῦτο δρῶ.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

1210 ὦ γράδι', ὡς καριεντό σοι τὸ τυχάτριον,
 κοῦ δύσκολ', ἀλλὰ πρᾶο. — ποῦ τὸ γράδιο;
 οἴμ', ὡς ἀπόλωλον· ποῦ τὸ γέροντ' ἐντενενί;
 ὦ γράδι', ὦ γραῦ. οὐκ ἐπαινώ, γράδιο.

Ἀρταμουξία.

1215 διέβαλέ μ' ὦ γραῦς. ἀπότρεξ' ὡς τάχιστα σὺ·
 ὀρτῶς δὲ συμβίη' σι· καταβηῆσι γάρ.

οἴμοι, τί δράσει; ποῖ τὸ γράδιον;
Ἄρταμονξία.

ΧΟΡΟΣ.

τὴν γραῦν ἐρωτᾷς, ἣ ᾗ φερον τὰς πηκτίδας;

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ναί, ναί. εἶδες αὐτό;

ΧΟΡΟΣ.

ταύτη γ' οἴχεται,
αὐτή τ' ἐκείνη, καὶ γέρον τις εἶπετο.

1220

ΤΟΞΟΤΗΣ.

προκῶτ' ἔκοντο τῇ γέροντο;

ΧΟΡΟΣ.

φήμ' ἐγώ.
εἴτ' ἂν καταλάβοις, εἰ διώκοις ταυτηῖ.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

ὦ μαρὸ γράον· πότρεα τρέξι τὴν ὁδόν;
Ἄρταμονξία.

1225

ΧΟΡΟΣ.

ὀρθὴν ἄνω δίωκε. ποῖ θεῖς; οὐ πάλιν
τηδὲ διώξεις; τοῦμπαλιν τρέχεις σύ γε.

ΤΟΞΟΤΗΣ.

κακόδαιμον· ἀλλὰ τρέξι Ἄρταμονξία.

ΧΟΡΟΣ.

εἶρεθ' ἄν, εἶρεθ' ἄν, κατὰ τοὺς κόρακας ἐπουρίσας.

ἀλλὰ πέπαισται μετρίως ἡμῖν·

1230

ὣσθ' ὦρα δὴτ' ἐστὶ βαδίξαι

οἴκαδ' ἐκάστη.

τὸ θεσμοφόρον δ' ἡμῖν ἀγαθὴν
τούτων χάριν ἀντιδιδότην.

NOTAE CRITICAE

AD PACEM.

In fabulae principio personarum nomina rectius collocavimus, ex em. recce. — 5. ex em. Ald. δ' ἤπερ. — 16. οὐ Ald. et recce. — 18. Sic Ald. — 32. Sic Ald. et recce. — 41. γὰρ Ald. et recce. — 49. Hic quoque rectius personas divisimus. — 134. Sic Ald. et recce. — 177. ἀτὰρ Ald. — 182. Ald. ab init. ὦ μισοί. Nostr. recce. — 196. εἶναι recce. et Ald. — 211. Ald. ἔτι, sed δὲ, solempne poetae, recce. propter versum.

V. 214. 15. Sic recce. Ald. ἄν.— 225. ἐπερ. Ald. — 239. θεουακόν, per parenthesin dicta, per se faciunt exclamationem; sequentia eandem habent cum praecedentibus constructionem. — 246. Sic recce. Ald. id M. M. ὡς ἐπιειψισθ' α.— 253. Sic Ald. — 256. Ald. οὐτοσί γὰρ κ. — 258. ἐνίβαλες recce. Ald. ἐνίβαλες. — 261. Sic recce. Ald. παρ' Ἀθηναίων, μετ. τ. — 263. Ald. ἤξει γὰρ τόν.

V. 268. τὸ δέῖνα distio, quae, praeter nostrum locum, et infra vs. 880. et Acharn. 1149. Thesm. 620. 622. 625. Av. 647. Lys. 921. 926. 1168. Ran. 796. 918. legitur, una constructione hic cum aeqq. est iungenda, et latine verti potest *illo quisquis* etc. Videlicet est quasi communior quaedam et in-

definita certae cuiusdam vel rei vel personae vel etiam actionis significatio, additurque aut neutrus articuli aut genus conveniens rei significatae. Genus conveniens adiectum legitur et apud alios, ut v. c. Demosthenem, crebro, et apud nostrum Ran. 918. τί δὲ γὰρ ἔδρα δ' δέῖνα; ubi δ' δέῖνα est pro Aeschilo, vertendumque: *cur autem fecit hoc quisquis ille?* Similiter Thesm. 620. 622. 625. In altero ex Ranis loco, vs. 796. in editionibus scribitur τὰ δέῖνα, vertiturque: *horrendum illud certam exoritur;* quae ritur tamen an recte; et an non rectius scribatur δέῖνα, ut instrumenta, quorum descriptio sequitur, intelligantur, vertaturque: *atque tum ea data, quae quae sunt, movebuntur; nam trutinam expenditur poesis, et reges efferent, et normas verborum etc.* In Avibus, vs. 647, ubi reverso Pisthetaerus ingredientem Epopeum, facit illud his verbis: ἀτὰρ τὸ δέῖνα δέῖν ἐπὶ τὴν ἀρχαίαν πάλιν, ubi Brunccius vertit: *perii!* falso; ubi τὸ δέῖνα aut ad Epopeum referendam, ut sit: *tu quisquis.* aut actionem revertendi. In Lysistr. 921, 926 et 1168 sine dubio referendum ad ipsa obiecta, quae apponunt, *πλοῦτος, προσκεφάλαιον τὸν κόλπον;* etc. Pac. 880. vs.

illud quidquid; videlicet ad Isthmia etc. Nostre igitur locob omnino tollendum comma ad γάρ in editionibus positum, et uti supra vidimus, dictio aut ad ἀλετριβανος aut omnino ad factum quod narratur referenda. — Cæterum nos huic animadversioni supersedissemus, nisi vidissemus a Brunckio pluribus locis falso accipi.

V. 269. Ald. ἐπ. Ἀθηναίους ἀλετριβανος ὄρες. Nostr. rec. Cf. et vs. 282. — 273. Ald. ἢ πρὶν γε. Hunc versum inclusit Dind. — 282. Ald. καὶ τοῖς Λακεδαιμονίοισι παρὸς ἄλετρ. Nostr. rec. — 313. Ald. εὐλαβ. ἐκινον τὸν Κρόβερρον καὶ δεδίπτασθε. Nostr. rec. — 346. Ald. εἰ γὰρ μοι γ. reliqua ut nos. Rec. εἰ γὰρ ἐκγένοιτ' ἴδαιν τὴν ἡμῶν τανύτην ποιή.

V. 356. Rec. σὺν ὄρει ex scholiasta aliquo; quo tamen non opus est, si scribas ξὺν in sequentibus. Ceterum Ald. σὺν ὄρει σὺν ἄσπ., id quod nihil impedit. — 364. Rec. οὐκ οὖν ἦν λάχων uti et Brunckius, qui verit: *Siquidem sortitio flat: tu enim, qui Mercurius es, sortibus dirigendis quid facturus sis scio.* Quorum sensum non perspicio. Ergo negationem existimo esse, ut speret, se, ubi sortitio futura sit, Mercurii ope immunem evasurum. Atque Dindorfius quoque οὐδ' ὅτι. — 388. Sic Ald. nisi quod τῶδε. Rec. τοῦτο μὴ φ. νόμις, ἐν τούτῳ τῷ πρ.

V. 390. Ald. μὴ γίνῃ καλιγκοτός τις ἀντιβολοῦσιν ἡμῖν γε. Ex quibus Brunckius versum habet factum: *ἡμῖν ἀντιβολοῦσιν, ὡς νᾶς, μὴ γίνῃ καλιγκοτός.* Rec. lacunam; quam duarum versuum esse oportere longe alius metri, quam trochaici, ex strophæ patet, ubi respondententes versus sunt 351 et 52.

V. 407. Ald. ἐπιβουλεύουσι. Nostr. rec. — 433. Haec Ald. Mercurio tribuit. Rec. eidem Trygæo. — 437. Ξυλλάβοι Ald. — 439. Ald. διαύγειν με τ. β. Nostr. rec. — 446. Ald. πάσχοι γε τοιαῦθ'. — 447. Sic Ald. — 450. καὶ τ. Ald. —

491. Ald. μικρόν γε κιν. uti rec. Veram unum hæc versum faciunt cum sequentibus.

V. 532. Dind. κλασθᾶρα σὺ. Nostr. Ald. nisi quod ἀρα, uti saepe. De ἀρα, ut sit igitur, cf. n. ad Achæa. 325. et Herm. ad Vig. — 547. Sic rec. Ald. πέρασθεν. — 566. ἀρ' rec. Ald. ἄν. — 573. ἡμῖν Ald. — 582. Sic rec. Ald. χ. χ. ὡς φίλταθ' ὡς ἀσμένοισιν ἡμῖν ἡλθε. — 584. Ald. ἐδάμημον. — 585. Ald. δαίμονα βουλόμενοι. Nostr. rec. — 587. Ald. ἦσθα γὰρ τὸ μ.

V. 589. Ald. πᾶσιν ὀπίσσοι γεωργικὸν βίον ἐπιβόμεν. Rec. lacunas. Est vero hæc altera ad vs. 346. sqq. antistrophe, non sine levi demutatione, quales et aliis locis obvise. Non enim semper accurate respondet strophæ antistrophe, sed interdum variavit in his noster. — 600. Ald. σέ ante λαβόντ'. — 605. ἦσεν ἀτης rec. Ald. αὐτῆς ἦσεν. — 610. Sic rec. — 627. ἄν ἀνδρ. rec. Ald. ἀνδρῶν γε. — 630. Sic rec. — 633. Ald. ἐλάνθανεν. — 640. Ald. φρονεῖ. — 645. Ald. ἐβύου.

V. 650. Sic Ald. nisi quod τις pro ἔξ'. — 676. Ald. ὡσπερ. — 705. Sic Ald. — 724. Ald. ἦν ἔχομεν ὀδὸν λόγων εἰπώμεν, χ' ὥσα τε νοῦς αὐτὸς ἔχει. ex quibus rec. trochaicum: ἦν ἔχομεν ὀδὸν λόγων εἰπώμεν, ὅσα τε νοῦς ἔχει, ex instituto nostro quæcunque nobis ratio suadet atque animus. Brunck. ἦν ἔχομεν ὀδὸν, λόγον εἰπώμεν, χ' ὥσα τε νοῦς αὐτὸς ἔχει γε. Atque versum ejusdem esse generis debere, cuius sunt præcedentes et subsequentes, non dubium videtur; et Brunckii ἦν-εἰπώμεν recte habere, reliqua vero eius sensu destituta esse; ceterum si recte habeant priora, non posse ferri τε illud post χ' ὥσα. Ergo locus emendatione est corruptus, et lacunam habet conjecturæ explendam. Proceleusmatici quales ἔχομεν ὀδὸν haud raro obvii in anapaestis. V. vs. 169. In lacuna supplendum censeo πᾶσιν, ut ser

una sit: nos interea spectatoribus
 quibus univereis tam inprimis iis
 inter illos, qui sensum habent, ora-
 tionem recitabimus, sicuti soleamus
 facere, aut sicut nos noster fecit.
 Nam homines haud raro etiam ncu-
 tus significantur. Cf. Ran. 1482.
 ubi odd. μακίρως γ' ἀνήρ ἔχων
 βίωσιν περιβημένην h. e. beatus
 aliquod est vir prudens, h. e. bea-
 tus est vir pr. et in Pindariotis-
 simum: ὄσση δὲ μὴ περιβήνη Ζεὺς
 ἐπιβήνη βοῶν Ηλιαίδων αἰονία.
 Cf. et Equid. 89. ubi Ald. κρονο-
 γυνηλόηραιον εἰ, neutro pro mascu-
 line posito. Permutationes autem
 vocalium ω et ο, ut in λόγων et αἰ-
 ὄων, creberrimas in libris mptis.
 De dictione ὄσος cf. Ran. 886. un-
 de fortasse et gen. λόγων fluxerit.
 — 775. λαμπρόν rec. Ald. ἀνδρός,
 et recte; non enim desse debet
 substantivum, ne obscurior fiat ora-
 tio aut perperam intelligatur, quod
 facile fieri posset in adjectivo. Ver-
 tendam enim est: nec detrahe
 quidquam viro, qui habet frontem
 nobilitatis inter poetas; h. e. si-
 milem plane frontem cum Aristo-
 phane. — 786. Ald. ἱπακούσης.
 V. 837. Ald. ὄσος γ' εὐθείως.
 Nostr. rec. — 848. Ald. ἐκ τῶν
 οὐρανῶν. Nostr. rec. — 859. Sic
 Ald. — 866. Ald. βας. Rec. κίβας.
 — 867. Ald. ἐν τοῖς ἀγροῖσιν αὐ-
 τοῦς ἀπ. — 870. Sic Ald. — 883.
 Ald. κατ. γὰρ εἰς μίσους αὐτοῦς ἀ-
 γων. Nostr. rec. — 898. Inclusus
 non legitur in Ald. Habent rec. —

916. Ald. πολυπύς. — 920. Duct
 Τρυγαῖος in Ald. — 921. Ald. τῶν
 δομολογῶν. Διμύλου.

V. 962. Ald. τὸ ὄσημα γ'. Ἐπίση-
 δός γ' ἐν τῇ ἐπιδήσει. Nostr. ex
 omend. Rec. ἐπίτ. οὐν, ἐν τῇ
 ἐπιδήσει. — A vs. 949. ad vs. 1012. de-
 sunt in Ald. — 963. Vett. ἀλλήσων.
 Nostr. rec. — 954. Vett. κῆρα
 τοῦτ' ἐν ὄσῳ δτι. Rec. κῆρα σῶρ
 ὄσῳ δτι. Cf. antiistr. vs. 1035. sqq.
 — 960. δαδίων rec.

V. 1024. Loco lacunae Ald. τοῖ-
 νων. Deessa autem plura docet vs.
 944. cui noster respondens. Est
 enim tetrameter iamb. catai. —
 1080. Ald. οὐ γο, ὀκία ἐστὶ χοιρῶν
 τόγγε σοφή δόκιμον φῆναι καὶ πο-
 ρίμω τῇ πολυμῇ. Nostr. ex rec. et
 em. Cf. vs. 939-943. — 1084.
 Ald. om. οὐν. Cf. vs. 961. — 1077.
 Omittitur hic vs. in Ald. — 1128.
 Coni. γ' add. rec. — 1160. Coni.
 δ' rec. — 1188. Sic Ald. — 1206.
 Rec. ἀπ' ὅν γὰρ. Nostr. Ald. —
 1230. Sic Ald. — 1241. Sic Ald.
 nisi quod ἀρα.

V. 1276. Ald. μεμνημένος ἀπὶ-
 δας ἡμ. Nostr. rec. uti et vs. 1279.
 et 1272. — 1298. Ald. εἰ σὺ μὴ κ.
 Nostr. rec. — 1302. Ald. κατ. γ.
 τοκήων. — 1310. Ald. οὐδὲ γὰρ. —
 1324. Ald. κίπτετ' ἐπιεικταμένους
 τοῖσι θεοῖς. — 1337. Ab haec inde
 ad finem usque personarum nomi-
 na rectius constituimus. — 1357-
 59. Sic rec., de quibus Ald. nil
 nisi vs. 59. habet.

A D A V E S.

V. 18. Sic Ald. rec. τηνδεῖ. —
 19. Sic Ald. — 49. Sic rec. Ald.
 πέπταται. — 63. Ald. οὐτῶ στι
 δεινόν, οὐδὲ κἄλλιον λέγειν. Rec.

οὐτῶς τι δεινόν οὐδὲ κἄλλιον λέγειν;
 h. e. sicine tremendum nec melius
 dictu est? Br. οὐτος, τι δεινόν;
 οὐδὲ κἄλλιον λέγεις. Alloquitur

Euelpides socium vestrum, quaeritque, an aliquid habeat quod dicant, quod aut metam inveniatis avi, aut ejus iram adversus se tamquam aucupos leniat. Dicitio καλλιων λέγειν obviam et Lysistr. 76.

V. 109. Sic Ald. et cf. infra ad vs. 609. — 180. Sic Ald. — 227. Ald.: ἐποποι. ποποκό. ποποι. ποποι. Nostr. ex. em. — 281. Ald. οὔτος ἴσται μὲν φ. omissio ἀλλ', quod recc. — 291. Ald. ἡ λόφ. ἔσθ' ἡ πὶ τῶν ὄν. Nostr. recc. — 326. Sic fere Ald. — 335. Sic Ald. Recc. mutarunt: ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἔστιν ὄστ. λ. — 399. Sic Ald. — 404. Sic Ald. — 479. item. — 490. Sic recc. — 499. Sic Ald. — 512. Ald. δ δ' ἀνοστήσει. Nostr. recc. — 513. In Ald. doest γ'. — 519. Ald. ὤμ. τ' οὐδ. τὸτ' ἐνθῶπιων. — 520. Ald. Δύμνω δ' ὄμνωσιν ἴτι καὶ ὄν. Nostr. recc. — 546. Ald. οὐκ ἔσω. — 553. Sic Ald. Recc. ἦν.

V. 566. Sic Ald. — 609. Sic Ald. et recc. atque aperta hic sit elisio, nec mutandum erat Brunckio in βαβαι ὡς quo correptio diphthongi fieri posset. Similiter enim contrahuntur ἐπαι οὐδὲ Lys. 274. et ἐγὼ οὐκ ib. 284. Theam. 717. et μὴ ἀλλὰ Av. 109. Theam. 476. 269. 288. et εἶπαι ἀγγελος Av. 1339. et Ἀπόλλω οὐ Κἄν. 507. et alibi μὴ οὐκ al. — 610. Ald. οὐ γὰρ πολλῶ πρώτων μὲν οὐ — χὶ νεῶς etc. et versus ut nos. Recc. lacunam post οὐ γὰρ πολλῶ; — 644. Sic Ald. Recc. Κυῶθεν. — 658. Ald. μούσης. — 671. Sic Ald. — 674. Ald. ἀγασθῆ νύχθ. Recc. ex cod. Rav. τυχάγασθ. — 675. Ald. ἢ φιλῆ, ὡ ἐουθῆ, ὡ φιλ. ὄν. Dind. ὡ φ. ὡ ἐουθῆ, — ὡ φ. ὄν. Nos levi emendatione bellissimam poetæ rhythmum restitimus. Apparet autem πάντων ad θενίως referendum esse, et ζηνίως ad ὄμνωσιν, ζηνίωςπε autem per se appositum esse ad ἐπαι, quasi tautologicè cum ζηνίως. — 684. Patet ex præcedentibus, adpaestos recitari a Iustinia, quare et eius nomen his tamquam personae loquantis motivo

praemittendum fuerit. — 691. Ald. Προθίω παρ' ἐμοῦ. — 759. Sic recc. Ald. νάπαισι πορφατοῖς τ' ἐν ὄρειασι. — 757. Ald. τοῦτ' ἐκείνω. — 768. Ald. τοιανδὲ κ. — 770. Ald. συμμοσῆ. — 772. περφαίσι πο. ἴαχον Ἄπ. — 787. ἐκπεσόμενος — 857. Sic Ald. nisi quod βὸὰ τῆ φ. — 859. Sic Ald. et recc.

V. 934. Prosaica esse, quae ab hoc inde versu sacerdos eloquitur ad vs. usque 887, per se patet. — 895. αὐτ' Ald. atque ἀρα igitur et circumflectitur. Cf. ad Acharn. 325. Recc. αὐθις αὐτ' τὰρα σ. — 937. δέχεται Ald. et recc. — 956. Sic Ald. et recc. — 1007. δ' Ald. et recc. — 1034. Et haec prosaica. — 1095. Ald. μεσημβρινοῖς ὑπ' ἡλίω μανείεις βοῶ. Nostr. recc. — 1138. Sic recc. Ald. ἐκλινδοσφρόνον. — 1192. Ald. δὲ γ'.

V. 1195. Senarium versum esse oportere patet. Quare lacuna aut in medio statuenda, aut in fine, ut recc. — 1207. Ald. ἀροπὸν γε τοῦτὶ τὸ πρῶγμα. Alii vet. ἀροπὸν γε τοῦτὶ τι τὸ πρῶγμα; ex quibus omissimus γε. Recc. ἀροπὸν γε τοῦτὶ πρῶγμα. Nec Aldus interrogacionem. — 1220. Sic Ald. Recc. ἐδῶκετ. — 1239. Sic Ald. — 1241. Ald. καταθαλάσωσι. — 1242. αἰθη Ald. et recc. — 1268. Ald. πίμπουσιν ἀν κληνόν. — 1294. Sic Ald. ut ea coalescant. Recc. ἑσπῆνε.

V. 1327. Sic recc. Ald. εἰς ὄνον ὡσπερ ὄνος. — 1338. Sic Ald. — 1339. Ald. γλ. ἐπ' οἶδμα λίμνας. Recc. ὡς ἂν ποτ. ὑπὲρ ἀτρ. γλ. ἐπ' οἶδμα λ. Nostr. ex em. Brunck. ὑπὲρ — 1343. ἴπῳ etc. Hæc vs. Dindorfias inclusit. — 1357. Sic Ald. et recc. — 1380. Sic recc. Ald. ἀγῶμυθος. — 1412. Sic Ald. et recc. — 1418. Sic Ald. Recc. δὲ γρηθῆ. — 1445. Sic Ald. et recc. — 1477. Ald. οἴμ. τοῦ. — 1502. Sic Ald. Recc. ἐκκεκλήφομαι, quod tamen non opus.

V. 1512. Sic Brunck. Ald. et recc. πηθῆ δ' αὐτ'. — 1523. Sic Ald. Recc. εὐάγοιτο. — 1526. Sic A. Recc. Ἐρμεστιά; — 1636.

Ald. Recc. *ταπεινός*. — 1559. Sic recc. Ald. *Ὀδύσσευς*. — 1671. Hic quoque *ἑσπερα* quasi elisa e pronuntiandum. Cf. n. ad Vesp. 1068. — 1660. Haec quoque prosaica. — 1676. Ald. *βαλίσσαν*. — 1679. Ald. *βαδίζων ὄσπερ*. Nostr. recc. — 1710. Sic recc.

V. 1718. 19. Sic Ald. — 1722. Ald. *γάμον τῆδε τῇ πόλει γήμας*. Ap-

paret *τῆδε τῇ πόλει* esse ejicienda; nam inde ab hoc versu ordiuntur anapaesti. — 1726. *δέχεσθ'* Ald. — 1733. Inepte Ald. *ἐν τοιῷδ'* *Ἰμ*. Nostr. recc. Et cf. Pac. 1330. usque ad fin.; quae plane ejusdem sunt rhythmici. Hinc et vs. 1734 et 1740 ejusdem generis fecimus, quum Ald. et recc. *Ἰμῆν ὦ, Ἰμῆναι ὦ*. — 1739. Sic recc. Ald. *τῆς τ' εὐδ. Ἡρ*.

AD LYSISTRATAM.

V. 20. Sic recc. Vett. *ἀλλ' ἕτερα γὰρ ἦν*. — 24. Sic vett. Recc. *καὶ οἷ δὲ κατ' ἄνδρα*. *Καίτοι πῶς* etc. — 31. Vett. *ἐπ' ὀλίγον γὰρ οἴχετο*. Recc. *ἐπ' ὀλίγον γὰρ οἴχετο*, i. e. *in parva igitur se nitebatur*. Brunckius: *ἐπ' ὀλίγον γ' ἂν οἴχεται, parum igitur abest quin passum eat*. — 63. *Θεογένους* vett. atque hic quoque contracte priores enun- ciantiae. Recc. *Θεογένους*. — 64. Sic recc. Vett. *τάχατιον*, *lembum rogabat*. Nostr. *Hecatae templum adiit*. — 85. Sic vett. Recc. *ἄτρεα*. Cf. v. 90. — 90. Recc. *ἄτρεα*. Nostr. vett. — Vett. *χαῖρα μὲν καὶ τῷ σιδῷ*. Nostr. recc. — 116. Vett. *δοῦναι ἂν ἑμαυτῆς*. — 155. Vett. *ἔγ' ἂν*. — 156. *παρηνιδῶν* vett. — 162. Vett. om. *γ*. — 173. Vett. *ὄλισηπυγας ἔχοντι καὶ τρ*. Nostr. recc. i. e. *nequidquam, quamdiu in triremes conferrentur studia, et in divae aede adservabitur immerga illa pecuniae vis*. — Ceterum ubique hic om recc. Calonicen posuimus pro Myrrhina, et Myrrhinam pro Calo- nice. — 264. Vett. *μοχλοῖσιν δὲ καὶ κληροῖσιν*. Dind. *μοχλοῖς δὲ καὶ κληροῖσιν*. Respondens est vs. 279. Nostr. ex emend. — 331. De- est versus, cui respondeat vs. 345. — 365. Sic vett. — 372. Vett. *τὶ δὲ εὐδ.* — 376, 377. Sic recc. — 396.

Sic recc. Vett. *ἀπολαστ' ἄσματα*. — 416. Sic recc. Vett. *ὦ σκ., τῆς μου γυναικὸς τοὺς πόδας τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζυγόν*. — 476. Versus est senarius iambicus, ut antistrophicus 541. Ceterum vett. *τοῖςδε τοῖσιν κνω- δάλοις*. Recc. *τοῖςδε τοῖς κν.* — 478. Sic vett. — 485. Sic vett. — 519. In his vett. multa imperfecta, ut hic om. *ἂν*, labante versu. — 520. Sic vett. — 524. Vett. om. *εἰσ'*, quod add. recc., Dr. *ἔσθ'*. — 541. Sic Brunck. Vett. *ἐγὼ γὰρ οὐποτε κάμομι ἂν δεχουμένη*. Recc. *ἐγὼ γὰρ οὐποτε κάμομι ἂν δεχου- μένη*.

V. 546. Vett. *ἔνι δὲ σοφῶν, ἔνι φιλόπολις*. Nostr. ex emend. — 565. *δυναταὶ* recc. Vett. *δύνασθ'*. Cf. vs. 598. — 600. Vett. *χωρίων ἔστι σοφῶν ὠνήσαι*. Recc. *χωρίων ἔσται σοφ. ὠνήσαι*: non deserit *porculus* (vid. ad sacrificandum): *sandapilam ames*. Nostr. ex emend. Brunck. *καίριός ἐσσι γρ σ. εἰς*. tempestivus es morti, sand. *emes*. — 605. Sic fore Vett. et recc. — 616. Sic vett.

V. 625. item. — 658. Sic recc. In vett. deest *οὐν*. Cf. v. 682. — 664. Vett. *λεγοπέδες*. Nostr. recc. — Ceterum in his vett. versus di- stributos habent uti nos. — 673. Sic vett. — 740. Vett. *τούτων σὺ*.

766. Sic recc. et fere vett. — 758. Sic vett. — 760. Vett. *ye τάλαν*. — 764. Sic recc. Vett. *ἀγ. τ.* — 765. Sic vett. — 766. Sic recc. Vett. *καὶ προστάλαιπρωήσασι ye ἄλ. γο.* — 785. Vett. *ἦν νεανίος Μελανίων* ris, δε etc. At in antistropha vs. 805-9 verba omnia sic uti dedimus in vett. leguntur. Quare pro *νεανίος* dedimus *νεανίας* et *ἦν* postposuimus. Recc. et hic et illic mutavero.

V. 789. Sic vett. — 791. Spuria iudicanda haec quibus nullus in antistropha versus respondeat. — 792. Sic vett. — 799. Vett. *πρόμυρον γὰρ ο. ζ.* et fortasse recto. Nostr. Br. Recc. *τὰρ.* — 799. Vett. *πάνταίνας τὸ σκεῖος λακτίαι.* Nostr. recc. — 809. *ἀνιδουτος* accurate vett. — 810. Sic recc. Vett. *τὸ πρόσσπον.* — 811. Post h. vs. recc. lacunam statuunt. — Vett. *Ξερσίων.*

V. 812. Vett. *οὐτος οὖν.* — 862. Sic recc. Vett. om. *σοι.* — 906. Sic vett. — 923. Sic vett. — 927. Vett. *ἄλλ' οὐ δέοιμ' οὐδὲν ἔγωγε.* Recc. *ἄλλ' οὐδέ δέοιμ' ἔγωγε.* — 934. Vett. *μὰ δὲ οὐ δέομαι.* Nostr.

recc. — 946. Sic vett. — 936. *ταύτην* vett. Recc. *ταυτήν.* — 1009. Sic vett. — 1016. Sic recc. et item seq. vs.

V. 1019. Sic vett. — 1037. Vett. *ἄρασι* ut fere ubique, ubi recc. *ἄρασι*, et disertis hoc proverbium hac forma a grammaticis citatur. Simile *ἄρασι* Eurip. Electr. 1074. — Recc. 1037-42 senibus tribuunt. — 1044. Recc. semper *οὐδέτιν.* — 1054. Vett. *ρεῖς. ὡς πᾶλλ.* — 1057. Senarius est, uti 1202. Proclenaticus autem in fine senarii haud infrequens. V. Ran. 309. Thesm. 27. 28. Plut. 1098. — 1062. Sic recc. Vett. *τὰ κρία* et *ἔξοθ'.* — 1083. Sic vett. — 1098. Sic recc. Vett. *ἠ Πολυχ.* Cf. 1242. — In seqq. Atheniensem pro Polycharide posuimus cum recc. — 1200. Vett. *χ. ἀτ' ἔνδον ἢ φ.* — 1213. Vett. *αὐτοῖς εὐμὸς.* Nostr. recc.

V. 1245. Sic vett. — 1256. *οἶόν* vett. et recc. — 1274. Vett. *τὰς δὲ* vs. Recc. *ταυτέδ.* Nostr. ex emend. — 1322. H. vs. recc. includunt, ut alienum a carmine pacem celebrante.

AD THESMOPHORIAZUSAS.

V. 26. Sic vett. atque similiter plena forma legitur Acharn. 336. *φιλανδρακία.* — 27. 28. *τὸ δέοιον.* Cf. Plut. 1098. — 32. 33. Sic vett. atque *δέ* unam quasi syllabam faciunt, siquidem penultima producenda. Recc. *ἰδρακία.* Brunck. *ἰ-ῶρας.* Verum non opus est ulla mutatione. Cf. n. ad Vesp. 1068. — 39. Vett. *λέος.*

V. 50. Vett. *πρόμος.* Nostr. recc. — 55. Vett. *γογγυλίται.* Nostr. recc. — 60. Sic Br. Vett. om. *διδ.*

Recc. *κατὰ τ. φ.* sub septo. — 86. Vett. *καὶ δισαί' ἂν πάθοις.* Nostr. recc.

V. 102. Dind. verba *οὖν ἔπειθε* *καρπίδι* uncinis includit. — 103. Vett. *χορησασθαι.* Nostr. recc. Interim verius esse debet eiusdem generis, cuius 106, 110, 113, 116, 119, 122, 125, 129. — 105. Vett. *λίγυ νῦν.* Nostr. recc. — 113. Sic vett. — 121. Vett. *ποδὶ παρώνδμ' εὐρυδμα φ.* — 122. Vett. *δινεμάτα.* — 138. *λαλεῖ* vett. et recc.

V. 176. *Ne contracte obmuciantum.* Dind. *l.* — 250. Vett. *ροσσε*, rec. *ροσσει*. — 281. Rec. *ἀνίχεται τῆς λιγυρός*. Vett. *ἀνίχεται ἀπὸ τῆς λ.* — 285. Vett. *τὸ πῶξ*. Nostr. rec. — 289. Vett. et rec. *καὶ τὴν θύρα* *πολεῖν* etc. Nostr. Branck. — 291. Sic idem emend. Branck. sive potius Sealiger. Vett. *καὶ πρὸς θάλαμον*. Rec. *κ. πρὸς θάλαμον*, h. e. puisionem. — 295–311. Haec omnia soluta oratione dicta accipienda sunt. Ut tamen dedimus, divisa leguntur in vett.

V. 312. Br. *τιγόμεθα*. Vett. et rec. *δεχόμεθα*, haec fieri optamus. — 392. Sic vett. Rec. *μειχόμενοι*. — 419. Sic vett. Rec. *αὐτὰς ταμιεύουσι καὶ προαίτιας λ.* — 436. Vett. *οὐκίνοισι*. Nostr. rec. — 438. Verba *πῶσα* - *φρονί* includit Dind. — Et respondent quidem huic strophae duae antistrophae, 459 et 380, verum non accurate, sed solum in anivertum servata illa lege. Respondere autem, argumento sunt longiores bini versus in singularum exitu positi. — 495. V. *ἀνη* in vett. legitur cum reliquis, uti nos dedimus. Omittendum autem, et supplendum, uti saepe subiecta supplenda sunt. Cf. Eccl. 684. 611. Acharn. 11. et al. Quare non opus emendatione rec. *ἐν δ' ἀσπρόμενος ἀνη ἀπὸ τείχους εἰσιών*. — 565. In vett. deest *γα*, quod nos addid. ex em. Rec. *μὰ δὲ οὐδὲ πῶ τῆς μ.*

V. 567. Sic rec. Vett. *οὐδὲ μὰ δια σῆς ἀψα*. — 570. Sic vett. et rec. — 580. Vett. *καὶ μὴ πρ.* — 605. Vett. vitiosus: *ἔμ' εἰς ἤσου; Κλειωνόρου γυνή*. Nostr. rec. — 620. 630. Sic rec. — 632. Vett. *τὶ δὲ τρίτον*; — 644. Sic rec. Vett. *τοδὲ δὴ*. ΓΥ. *ἔκρυψε, καὶ μ. ε.* — V. 611. Rec. *μᾶλλον*. Cf. n. ad Ran. 611. — 656. Sic vett. om. *τ.* — 659. Nemo mihi persuaserit, ut credam, contonem hunc, qui ab hoc indo versu usque ad v. 686. pertinet, ab Aristophane esse profectum; potius suppositum esse, et metrum et singula multa common-

strant. Sic vs. 639. ineptum est illud *μελέτωρα*; deim quas in his dicuntur, dicta iam sunt in superioribus. Ferro ineptum vs. 660. *διασκοπεῖν εὐσπῆ* de constantibus, quod *εὐσπῆ* sibi noquit. Dehinc quid sibi vult *λέων δὲ*? Quas potro versus 668! et v. 664. *ἐν τῶν ποῖς* quae dicitio! versus autem 665 *δαίμων* (sic enim necessarie et legendum et scandendum est) apertum est peccatum contra et orthographiam et rhythmicam. Versu 666 ineptum *καλῶς*, pro *λαοβῆς* aut simili. Porro vs. 667–673 quoque rhythmorum permixtio! et item in sequentibus; quae autem theologiae, et philosophicae, et quae constructione! *δαίμων καὶ εὐσπῆ* *δαίμωνος*, monstrabit hominibus *deorum matrem*, qua dictione! et item *δαίμωνος* *δαίμωνος* h. e. recte *colentes!* Deinde quae conversio vs. 678. *τοῖαδ' ἔσται!* Qui autem versus 679 et 682! denique postremi! in quis vs. 686 Branckium sequimur; vett. *γῶστα*. Profecto qui huiusmodi sectum Aristophanis esse dixerit, is et Rhesum Euripidis, et facile in Plauto quaeque supposita Plauti esse crediderit. Nostro loco canticum excidisse credendum est, idque postea, quum ageretur fabula sibi, a malo quodam poeta suppletum. Nos in reliquis sextum anticium dedimus, praeter verbum postremum et istud *δαίμων*, quod certissimum autorem sic scandiasse.

Sed neque in sequenti scena tanta omnia videntur. Ac primum vs. 690 mira est constructio *καὶ ἔξαρπῶσα*. Deinde non *σοφῶδες* abit Mnesilochus; nam in sequentibus praesto est. Porro vs. 694. *ἐπὶ τῶν μηρῶν κλ. μ. τ. ποστὶα* *οὐδὲ* *παχὴ* Aeschyleam sapiant tumorem. Vs. 697 *ἑσπῶτος* alienum videtur. V. 700. quare *δὲ* adiectum sit, (sic autem cod.) non apparet; nec magis quare *Μεγας* potissimum invocetur. Vs. 701. *προχμῶν* plane abhorrens ab Aristophane dicitio. V. 708. perquam fortium *εἶος*

αὐτὸ φῆλαι, τὸδε. V. autem 704. inepta constructio ab ὄλον inchoata; dein quomodo mulierculis ἡ ἀγαν ἀδύαδια obiici possit, non apparet. Quid porro sibi vult vs. 705. καὶ περαιτέρω? Quam jejuna autem quae leguntur vs. 707, 708 et quam κακόφροντα! Deinde nihili verba vs. 710, quae autem sequuntur, admodum contorta, et Mnesilochi responsio vs. 714 praeter modum tenuis. Et 715 versus est non versus, et item 717. ubi παιδίον foeminina genere appellatur τήνδε, quum supra semper neutro, nimirum quia in seqq. κόρη vocatur. Qui porro intelligantur vs. 720 λόγοι ἀνόσιοι, non apparet. In sequentibus autem prorsus inepte chorus ait, se velle ἀδείξει ἔργοις ἀνταμιβῆσθαι αὐτόν. Vs. 728 mulier Maniam allequitur, et statim seq. versus se non ad hanc, sed ad Mnesilochum referendum. Meliora paullo sunt sequentia; at vs. 757 plane ineptus; qui enim φθοροῦς vocari potest Mnesilochus, qui vinum mulieri largietur? Atque sic et vs. 759. quod quaerit mulier. Et vs. ἀγαπήτην vix Aristophaneum videatur. Denique quod argumenta rerum attinet, quid fiat vino, nec verbo significatur. Ut merito iudices totam hanc scenam ab alio quam Aristophane esse adiectam.

V. 702. Sic rec. Vett. ὡς ἀπαντ' ἴσσι. — 706. Sic rec. Vett. ὅτι γ' ἔχει. — 747. Vett. καὶ ὄσον. — 754. Vett. ὅς μοι τὸ σφ. — 768. In vett. deest ἀν. — 771. Sic vett. — 772. item, nisi quod simplex tantum πέθειν; quod nos duplicavimus ex conj. — 777. Vett. ζην.

Ceterum neque in his omnia integra. Inepti sane versus 781 et 782. et in fine γαζῆς χοῦ. Imo ex abrupta parabascos ingressione apparere videtur, quae praecedunt parbasin, longe secus sese habitura fuisse, si Aristophanis ipsius foetum haberemus, quam haec quae ad lacunam explendam ab alio quodam poeta videntur adfecta,

Nam consentaneum est, in his disputationem uberiores de mulieribus fuisse institutam inter chorum et Mnesilochum, quae deinde peracta chorus progressus suas ipsius h. e. mulierum laudae apud spectatores decantaverit. Et fortasse in proxime praecedentibus exegerat chorus a Mnesilocho, ut mulieres laudaret.

V. 804. Vett. Νανὸ. μὴν ἦτρ. — 809. Vett. φῆσαις. — 878. Vett. πλώπαμεν. — 879. In vett. deest τὰδε. — 914. Vett. περὶθ. δι χίρας; ut saepe. — 915. Vett. φέρε, σε κύσω. ἀπαγέ μ' ἀπαγ' ἀπαγέ με. Alterum ἀπαγ' addant rec. ut κύσω hiatus facial. Verum et tertium erat addendum, potius ut elisio fieri posset in κύσω et ἀπαγε, de qua cf. ad Vesp. 1068. — 944. Vett. παροῦσι.

V. 947. Longum quod hic sequitur meles eiusdem aut similis auctoris videtur, cuius fortasse, quae ante parbasin leguntur, 669-784. Primam enim consentaneum est, Mnesilochum statim post vs. 946. τῇ στανίδι infigi, id quod factum praedicatur vs. 1001. Non autem opus erat ad hoc tam longo temporis spatio, quo absolvi potuisset tam longum meles. Sed et ratio ipsa ipsius carminis non est optima; nam exhortatio illa 953-958 praeter modum jejuna et nihili; et tautologica illa: χῶρε κούρα ποσίν; et βαῖνε καρκαλίμων ποδοῦν. Quare autem, quae 957, 958 leguntur, iubeantur, non apparet; imo ridicula sunt. Vs. 961 plane singulare legitur verbum γιγασσε, et ibidem πάσα alterum post illud quod vs. 955. — Vs. 967 quid sibi velint ὡςπερ ἔργον, nemo facile dixerit, uti nec quid αὐτίκα et seq. πρῶτον. Haec omnia nihili esse et futilia apparet. Versu 975 Iuno dicitur omnibus in choris ludere! Vs. 981 χαρῆντα ad Nymphas vs. 978 proxime refertur. A vs. 982-986 altera sequitur exhortatio aequae ieiuna ad saltandum. Sed hinc usque ad finem mira p.

mixtio versuum; desinit autem canticum, qualiter nullum puto apud nostram, et vere infinitum est; nem finem nullum habet. Nimirum non Aristophanis est, sed Pseudo-Aristophanis, ejusdem qui et superiora 655 - 784 conscripnavit.

V. 967. Vett. *αὐτὶ κερών*. Nostr. recce. — 962. Vett. *δικλῆν χαιρεν χορίας*. — 984. Vett. *νησινημεν*. — 986. Vett. *ρόρευε*. — 987. *ὠδ'*. — 988. Sic recce. Vett. *σὺ κισσοφόρε Βάκχῃε δίσπερ*. — 990. includunt recce.

V. 996. Vett. *Κεθαρ*. — 998. Vett. *δάσκια, καὶ νάπαι*. Nostr. ex emend. — 1002. Vett. *ἰκτερόση*. Nostr. recce.

- V. 1005. Vett. *ἔτι μάλλον βουλή*. N. r. — 1013. *ἔτι* deest in vet. — 1018, 19. Sic vet. — 1028. Sic vet. — 1038. Excidisse verum sensus prodit.

V. 1048. Sic vet. — 1054, 55. Sic vet. — 1102. Sic recce. Vett. *τί λέγει τῇ Γοργόνοσ περ*; — 1103. Vett. *τῇ κεφαλή*. — 1135. Sic recce. — 1155. Vett. *εἰτόμεθ'*. — 1158. *ἤλθοικον*. — 1187. Verba inclusa vet. pro vero versu habent. — 1197. Sic recce. — 1213. Vett. *ὦ γοῦο*. Recce. *ὦ γοῦ*. — 1215. Vett. *διεβαλέ μ' ὁ γοῦς*. — 1224. Vett. *ὦ μαρό γοῦ*. — 1229. Vett. semel tantum *ταίχη νῦν*. Nostr. recce. — 1231. *ὠδ' ὦρα δῆσσι βαδίζεν*. — 1234. Vett. *ἀντιδοίτηρ*.

ans sit: nos intenas spectatoribus
quam univereis tum imprimis iis
inter illos, qui sensum habent, ora-
tionem recitabimus, sicuti soleamus
facere, aut sicut nos noster fert.
Nam homines haud raro etiam neu-
tro significantur. Cf. Ran. 1482.
ubi odd. μακίρειον γ' ἀνὴρ ἔχων
ἕνεσεν ἠμεβιωμένην h. e. beatum
aliquod est vis prudens, h. e. bea-
tus est vis pr. et in Pindari notis-
simum: ἕσση δὲ μὴ περιλήνη Ζεὺς
ἀπόλομαι βόων Διερίδων αἰονα.
Cf. et Epinid. 89. ubi Ald. προνο-
χνηρολήρσιον εἰ, neutro pro mascu-
line posito. Permutationes autem
vocalium ω et ο, ut in λόγων et ἀν-
τών, creberrimae in libris mptis.
De dictione ἰδὸς cf. Ran. 896. un-
de fortasse et gen. λόγων fluxerit.
— 778. λαμπρόν recc. Ald. ἀνδρός,
et recte; non enim deesse debet
substantivum, ne obscurior fiat ora-
tio aut perperam intelligatur, quod
facile fieri posset in adjectivo. Ver-
tendum enim est: nec detrahe
quidquam viro, qui habet frontem
nebulosam inter poetas; h. e. si-
milem plane frontem cum Aristopha-
ne. — 786. Ald. ἱπακούσης.
V. 837. Ald. ἔσση γ' εὐθείας.
Nostr. recc. — 848. Ald. ἐκ τῶν
οὐρανῶν, Nostr. recc. — 859. Sic
Ald. — 866. Ald. βῆς. Recc. πῆβας.
— 867. Ald. ἐν τοῖς ἀγροσίν ἀν-
τούς ἀπ. — 870. Sic Ald. — 883.
Ald. κατ. γὰρ εἰς μέσους αὐτοὺς ἄ-
γων. Nostr. recc. — 898. Inclusus
non legitur in Ald. Habent recc. —

918. Ald. πολιτικῆς. — 920. Dnest
Τρυφαῖος in Ald. — 921. Ald. τὸν
δημόσιον δῆμιον.

V. 982. Ald. τὸ σῆμά γ'. Ἐπισ-
δός γ' ἰσ' ἐν τῇ ἐπιλησίῳ. Nostr. ex
omond. Recc. ἐπιτ. οὐν, ἰσ' ἐν
τῆκαλ. — A vs. 949. ad vs. 1012. de-
suat in Ald. — 953. Vett. αὐλόσση.
Nostr. recc. — 954. Vett. κρετ-
τούτ' τὸ οὐδ' ἔστι. Recc. κρετ. οὐτ'
οὐδ' ἔστι. Cf. antistr. vs. 1085. sqq.
— 960. δαλίον recc.

V. 1024. Loco lacunae Ald. τοῖ-
νον. Deesse autem plura docet vs.
944. cui noster respondens. Est
enim tetrameter iamb. catal. —
1080. Ald. οὐδ' ἔστ', ἄποσα ἐκεί χροῖον
τόνγε σοφῆ δόμιμον φρενὶ καὶ πο-
ρίμῳ τῇ νόλμῳ. Nostr. ex recc. et
om. Cf. vs. 929-943. — 1084.
Ald. om. οὐν. Cf. vs. 951. — 1077.
Omittitur hic va. in Ald. — 1128.
Conj. γ' add. recc. — 1160. Coni.
δ' recc. — 1189. Sic Ald. — 1206.
Recc. ἀπ' ὄν γὰρ. Nostr. Ald. —
1230. Sic Ald. — 1241. Sic Ald.
nisi quod ἔσα.

V. 1276. Ald. μεμνημένος ἐπι-
δας ἡμ. Nostr. recc. uti et vs. 1279.
et 1272. — 1298. Ald. εἰ σὺ μὴ ἦς.
Nostr. recc. — 1302. Ald. κατ. γε
τοκῆαν. — 1319. Ald. οὐδὲ γὰρ. —
1324. Ald. κίπει ἐπελευμένους
τοῖος θεοῦ. — 1337. Ab his inde
ad finem usque personarum nomi-
na rectius constituimus. — 1357-
59. Sic recc., de quibus Ald. nil
nisi vs. 59. habet.

A D A V E S.

V. 18. Sic Ald. recc. τῆσδε. —
19. Sic Ald. — 48. Sic recc. Ald.
πέπταται. — 63. Ald. οὐτ' οὐ
δεινόν, οὐδὲ κάλλιον λέγειν. Recc.

οὕτως τι δεινόν οὐδὲ κάλλιον λέγειν;
h. e. sicca tremendum nec melius
dictu est? Br. οὐτος, τε δεινόν;
οὐδὲ κάλλιον λέγειν. Alloquitur

Euelpides socium suum, quaeritque, an aliquid habeat quod dicant, quod aut metam incutiat avi, aut ejus iram adversus se tamquam aucupes leniat. Dictio κάλλιον λέγειν obviam et Lysistr. 76.

V. 109. Sic Ald. et cf. infra ad vs. 609. — 180. Sic Ald. — 227. Ald.: *εποκοί. ποκοπό. ποκοί. ποποί.* Nostr. ex. em. — 281. Ald.: *οὔτος ἔστι μὲν Φ.* omissio ἀλλ', quod recc. — 291. Ald. *ἡ λόφ. ἔσθ' ἡ πὶ τῶν ὄρν.* Nostr. recc. — 326. Sic fere Ald. — 335. Sic Ald. Recc. mutantur: *ἀλλὰ πρὸς τοῦτον μὲν ἡμῖν ἔστιν ὄρν. λ.* — 399. Sic Ald. — 404. Sic Ald. — 479. item. — 490. Sic recc. — 499. Sic Ald. — 512. Ald. *δ δ' ἀνιστήσιν.* Nostr. recc. — 513. In Ald. deest γ'. — 519. Ald. *ὡμν. γ' οὐδ. τότ' ἀνθρώπων.* — 526. Ald. *δάμπερ δ' ἔμυνοισιν ἔτι καὶ ὄρν.* Nostr. recc. — 546. Ald. *οἰκῆσω.* — 553. Sic Ald. Recc. *ἦν.*

V. 366. Sic Ald. — 609. Sic Ald. et recc. atque aperta hic sit elisio, nec mutandum erat Brunckio in βαβαί ὡς quo correptio diphthongi fieri posset. Similiter enim contrahuntur *ἐπὶ οὐδὲ* Lys. 274. et *ἔγώ οὐκ* ib. 284. Theam. 717. et *μηδ' ἀλλὰ* Av. 109. Theam. 476. 269. 288. et *εἶναι ἄγγελος* Av. 1399. et *Ἀπόλλων οὐ* Ran. 307. et alibi *μη οὐκ* al. — 610. Ald. *οὐ γὰρ πολλῶ πρώτος μὲν οὐ — χὶ νεώτε* etc. et versus ut nos. Recc. lacunam post *οὐ γὰρ πολλῶ*; — 644. Sic Ald. Recc. *Κυῖων.* — 658. Ald. *μουσῆς.* — 671. Sic Ald. — 674. Ald. *ἀγαθὴ νύχτη.* Recc. ex cod. Rav. *νύχτησθ.* — 675. Ald. *αὐ φιλῆ, ὦ ἔσοθ' ἡ, ὦ φίλ. ὄρν. Dind. ὦ φ., ὦ ἔσοθ' ἡ, — ὦ φ. ὄρν.* Nos levi emendatione bellissimam poetæ rhythmum restitimus. Apparet autem πάντων ad ὀρνέων referendum esse, et ζύννομε ad ὄμνων, ζύννομε autem per se appositum esse ad ἀρθοί, quasi tautologicæ cum ζύννομε. — 684. Patet ex præcedentibus, adæpastos recitari a fusciniæ, quare et eius nomen his tamquam personæ loquentis merito

praesmittendum fuerit. — 684. Ald. *Προβίαν παρ' ἑμῶν.* — 739. Sic recc. Ald. *νάπαισι πορφυροί τ' ἐν ὄρσιαις.* — 757. Ald. *τοῦτ' ἑμῶν.* — 768. Ald. *τοῖανδ' α.* — 770. Ald. *συμμετῆ.* — 772. *παραοίσι πρ. ἰαγῶν ἄπ.* — 787. *ἐκπαυόμενος* — 857. Sic Ald. nisi quod *βοῶ ἐπ' ὄ.* — 858. Sic Ald. et recc.

V. 864. Prosaica esse, quæ ab hoc inde versus sacerdos eloquitur ad vs. usque 887, per se patet. — 895. *αὐτ' Ald.* atque *ἀρα* igitur et circumflectitur. Cf. ad Acharn. 325. Recc. *αὐθὺς αὐ' τὰρα σ.* — 937. *δέχεται* Ald. et recc. — 956. Sic Ald. et recc. — 1007. *δ' Ald.* et recc. — 1034. Et hæc prosaica. — 1095. Ald. *μισσημβρινοῖς ἐπ' ἡλίω μανείεις βοῶ.* Nostr. recc. — 1138. Sic recc. Ald. *ἐκλεινδοφόρον.* — 1192. Ald. *δν γ'.*

V. 1195. Senarijæm versum esse oportere patet. Quare lacuna aut in medio statuenda, aut in fine, ut recc. — 1207. Ald. *ἀτοπὸν γε τοῦτ' τὸ πρᾶγμα.* Alii vult. *ἀτοπὸν γε τοῦτ' εἰ τὸ πρᾶγμα*; ex quibus omisimus *γε.* Recc. *ἀτοπὸν γε τοῦτ' πρᾶγμα.* Nec Aldus interrogatorem. — 1226. Sic Ald. Recc. *ἀθουκί.* — 1299. Sic Ald. — 1241. Ald. *κατασθάλωσι.* — 1242. *αὐτῆ* Ald. et recc. — 1268. Ald. *πέμπειν ἄν κληῖν.* — 1294. Sic Ald. ut ea coalescant. Recc. *Θαγγίσι.*

V. 1327. Sic recc. Ald. *εἰς ἔσθ' ὡσπερ ὄνος.* — 1338. Sic Ald. — 1339. Ald. *γλ. ἐπ' οἶδμα λίμνας.* Recc. *ὡς ἐν ποτ. ἔπ' ἄρ. γλ. ἐπ' οἶδμα λ.* Nostr. ex em. Brunck. *ἐπ' ἄρ.* — 1343. *ἀρῶ* etc. Hæc vs. Dindorfias inclusit. — 1357. Sic Ald. et recc. — 1380. Sic recc. Ald. *ἀγρόμυθος.* — 1412. Sic Ald. et recc. — 1418. Sic Ald. Recc. *οἰ γρηλέγ.* — 1445. Sic Ald. et recc. — 1477. Ald. om. *νῶ.* — 1502. Sic Ald. Recc. *ἐκκακίψομαι*, quod tamen non opus.

V. 1512. Sic Brunck. Ald. et recc. *πηνί' ἀττ'.* — 1528. Sic Ald. Recc. *εἰσάγοιτο.* — 1528. Sic Ald. Recc. *Ἐρημοσίδη;* — 1536. Sic

Ald. Recc. *καρσώσι*. — 1559. Sic recc. Ald. *ὄθουσι*. — 1671. Hic quoque *ἐώρακα* quasi *elisa* s. pronanciandum. Cf. n. ad Vesp. 1068. — 1660. Haec quoque *προσαica*. — 1676. Ald. *βαλίσσιν*. — 1679. Ald. *βαδίζων ὄσπερ*. Nostr. recc. — 1710. Sic recc.

V. 1718. 19. Sic Ald. — 1722. Ald. *γᾶμον τῆδε τῇ πόλει γῆμας*. Ap-

paret *τῆδε τῇ πόλει esse efficienda*; nam inde ab hoc versu ordiuntur anapaesti. — 1726. *δέχεσθ'* Ald. — 1733. Inepte Ald. *ἐν τοιῷδ' Ὑμ*. Nostr. recc. Et cf. Pac. 1330. usque ad fin.; quae plane ejusdem sunt rhythmici. Hinc et vs. 1734 et 1740 ejusdem generis fecimus, quum Ald. et recc. *Ὑμῶν ὦ, Ὑμῖναι ὦ*. — 1739. Sic recc. Ald. *τῆς τ' εὐδ' Ἡρ*.

AD LYSISTRATAM.

V. 20. Sic recc. Vett. *ἀλλ' ἔτρα γὰρ ἦν*. — 24. Sic vett. Recc. *καὶ ἐν δὲ παρῶ. Κάκιστα πῶς* etc. — 31. Vett. *ἐπ' ὀλίγον γὰρ οἴχετο*. Recc. *ἐπ' ὀλ. γὰρ οἴχετο*, i. e. *in parva igitur re nitebatur*. Brunckius: *ἐπ' ὀλίγον γ' ἄρ' οἴχεται, parum igitur abest quin pessum eat*. — 63. *Θεαγένοῦς* vett. atque hic quoque contracte priores enunciantiae. Recc. *Θιογένοῦς*. — 64. Sic recc. Vett. *τάκατιον, lembum rogabat*. Nostr. *Hecatae templum adiit*. — 85. Sic vett. Recc. *ἰτίρα*. Cf. v. 90. — 90. Recc. *ἰτίρα*. Nostr. vett. — Vett. *χαῖρα μὲν καὶ τὸ σῖδ'*. Nostr. recc. — 116. Vett. *δύναται ἂν ἐμανθῆς*. — 155. Vett. *ἕγ' ἂν*. — 156. *καρνειδῶν* vett. — 162. Vett. om. *γς*. — 173. Vett. *οὐ λιποθύνας ἔχοντι καὶ τρ*. Nostr. recc. i. e. *nequidquam, quamdiu in trisemes conferentur studia, et in divae aede adservabitur immensa illa pecuniae vis*. — Ceterum ubique hic eum recc. Calonicen posuimus pro Myrrhina, et Myrrhinam pro Calonicen. — 264. Vett. *μοχλοῖσιν δὲ καὶ κληθροῖσιν*. Dind. *μοχλοῖς δὲ καὶ κληθροῖσιν*. Respondens est vs. 279. Nostr. ex emend. — 331. Deest versus, cui respondeat vs. 345. — 366. Sic vett. — 372. Vett. *τί δὲ σὸ*. — 376, 377. Sic recc. — 396.

Sic recc. Vett. *ἐπόλαξ' ἄσματα*. — 416. Sic recc. Vett. *ὦ σὺ, τῆς μου γυναικὸς τοὺς πόδας τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζυγόν*. — 476. Versus est senarius iambicus, ut antistrophicus 541. Ceterum vett. *τοῖςδε τοῖσιν κνωδύλοις*. Recc. *τοῖςδε τοῖς κν*. — 478. Sic vett. — 485. Sic vett. — 519. In his vett. multa imperfecta, ut hic om. *ἂν*, labante versu. — 520. Sic vett. — 524. Vett. om. *εἰρ'*, quod add. recc., Dr. *ἔσθ'*. — 541. Sic Brunck. Vett. *ἐγὼ γὰρ οὐποτε κάμομι' ἂν δεχομένην*. Recc. *ἐγὼ γὰρ οὐποτε κάμομι' ἂν δεχομένην*.

V. 546. Vett. *ἔτι δὲ σοφῶν, ἔτι φιλόπολις*. Nostr. ex emend. — 565. *δυναταί* recc. Vett. *δύνασθῶς*. Cf. vs. 598. — 600. Vett. *χωρίων ἰσὶ σοφῶν ὠνήσι*. Recc. *χωρίων ἰσῶταρ σοφ. ὠνήσαι non deerit perculus* (vid. ad sacrificandum): *sandapilam emes*. Nostr. ex emend. Brunck. *καίριός ἐσσι γς σ. ὦ*. tempestivus es morti, sand. emes. — 605. Sic fere Vett. et recc. — 616. Sic vett.

V. 625. item. — 668. Sic recc. In vett. deest *ὄν*. Cf. v. 662. — 664. Vett. *λεπόποδες*. Nostr. recc. — Ceterum in his vett. versus distributos habent uti nos. — 673. Sic vett. — 740. Vett. *τούτων σὺ*.

756. Sic recc. et fere vett. — 758. Sic vett. — 760. Vett. *ye τάλαν'*. — 764. Sic recc. Vett. *ἀργ. τ'*. — 765. Sic vett. — 766. Sic recc. Vett. *καὶ προστάλαιπωρήσασθαι ὅλ. χρ.* — 785. Vett. *ἢν νεανίος Μελανίων τις, δε* etc. At in antistropha vs. 805-9 verba omnia sic uti dedimus in vett. leguntur. Quare pro *νεανίος* dedimus *νεανίας* et *ἢν* postposuimus. Recc. et hic et illic mutaverit.

V. 789. Sic vett. — 791. Spuria iudicanda haec quibus nullus in antistropha versus respondeat. — 792. Sic vett. — 799. Vett. *κρόμμων γὰρ ο. ὕ.* et fortasse recto. Nostr. Br. Recc. *τῶρ*. — 799. Vett. *κάντανας τὸ σκίλος λακτίσαι.* Nostr. recc. — 809. *ἀνιδρυτος* accurate vett. — 810. Sic recc. Vett. *τὸ πρόσωπον.* — 811. Post h. vs. recc. lacunam statuunt. — Vett. *Ξερνίων.*

V. 812. Vett. *οὔτος οὖν.* — 862. Sic recc. Vett. om. *σοι.* — 906. Sic vett. — 923. Sic vett. — 927. Vett. *ἀλλ' οὐ δίωμ' οὐδὲν ἔγωγε.* Recc. *ἀλλ' οὐδὲ δίωμ' ἔγωγε.* — 934. Vett. *μὰ δὲ οὐ δίωμαι.* Nostr.

recc. — 946. Sic vett. — 956. *ταύτην* vett. Recc. *ταυτηνί.* — 1009. Sic vett. — 1016. Sic recc. et item seq. vs.

V. 1019. Sic vett. — 1037. Vett. *ῶρασι* ut fere ubique, ubi recc. *ῶρασι*, et disertis hoc proverbium hac forma a grammaticis citatur. Simile *θ' ῶρασι* Eurip. Electr. 1074. — Recc. 1037-42 senibus tribuunt. — 1044. Recc. semper *οὐδέτεν.* — 1054. Vett. *τρεῖς. ὡς πᾶλλ'.* — 1057. Senarius est, uti 1202. Proclenaticus autem in fine senarii haud infrequens. V. Ran. 309. Thesm. 27. 28. Plut. 1098. — 1062. Sic recc. Vett. *τὰ κρία ἐξέσθ'.* — 1083. Sic vett. — 1098. Sic recc. Vett. *ἠ Πολυχ.* Cf. 1242. — In seqq. Atheniensem pro Polycharide posuimus cum recc. — 1200. Vett. *χ. ἄρ' ἔγδον ἢ φ.* — 1213. Vett. *αὐτοῦκ ἐμὸς.* Nostr. recc.

V. 1245. Sic vett. — 1256. *εἰὼ* vett. et recc. — 1274. Vett. *τὰς δὲ τε.* Recc. *ταρδεδί.* Nostr. ex emend. — 1322. H. vs. recc. includunt, ut alienum a carmine pacem celebrante.

AD THESMOPHORIAZUSAS.

V. 26. Sic vett. atque similiter plena forma legitur Acharn. 336. *φιλανθρωπία.* — 27. 28. *τὸ θύριον.* Cf. Plut. 1098. — 32. 33. Sic vett. atque *εἰ* unam quasi syllabam faciunt, aiquidem penultima producenda. Recc. *ἰδρανα.* Branck. *ἰ-ῶρασι.* Verum non opus est ulla mutatione. Cf. n. ad Vesp. 1068. — 39. Vett. *ἰσός.*

V. 50. Vett. *πράμος.* Nostr. recc. — 56. Vett. *γογγυλίσαι.* Nostr. recc. — 60. Sic Br. Vett. om. *διὰ.*

Recc. *κατὰ τ. φρ. sub septo.* — 86. Vett. *καὶ δισαί' ἐν πάδοις.* Nostr. recc.

V. 102. Dind. verba *οὖν ἔπειθε* *καρπίδι* uncinis includit. — 103. Vett. *χορησασθαι.* Nostr. recc. Interim versus esse debet eiusdem generis, cuius 106, 110, 113, 116, 119, 122, 125, 129. — 105. Vett. *λίγε νῦν.* Nostr. recc. — 113. Sic vett. — 121. Vett. *ποδὶ παρόνθ' ἠνυθμα φρ.* — 122. Vett. *ἀνεμάτα.* — 138. *λαλαί* vett. et recc.

V. 176. Ne contractum emendandum. Dind. d. — 250. Vett. *ροσσε*, rec. *ροσσει*. — 281. Rec. *δωχερας τῆς λιγυός*. Vett. *ἀνιχθη' ἰπὸ τῆς λ.* — 283. Vett. *τὸ ποκ*. Nostr. rec. — 289. Vett. et rec. *καὶ τὴν θυγατέρα γαλοῦν* etc. Nostr. Brueck. — 291. Sic idem emend. Brueck. sive potius Scaliger. Vett. *καὶ πρὸς θάλοπον*. Rec. κ. *πρωθαλίονον*, h. e. pusionem. — 295-311. Haec omnia soluta oratione dicta accipienda sunt. Ut tamen dedimus, divicia leguntur in vett.

V. 312. Br. *εὐγάμοθα*. Vett. et rec. *δεχόμεθα*, haec fieri optamus. — 392. Sic vett. Rec. *μοιχορθέπου*. — 419. Sic vett. Rec. *αὐτὰς ταμιύσαι καὶ προαρούσας λ.* — 434. Vett. *οὐπίπεις*. Nostr. rec. — 438. Verba *πάσας - φροῖ* ineludit Dind. — Et respondent quidem huic strophae duae antistrophae, 449 et 520, verum non accurate, sed solum in universum servata illa lege. Respondere autem, argumento sunt longiores bini versus in singularum exita positi. — 495. V. *ἀνῆ* in vett. legitur cum reliquis, uti nos dedimus. Omitendum autem, et supplendum, uti saepe subiecta supplenda sunt. Cf. Eccl. 684. 611. Acharn. 11. et al. Quare non opus emendatione rec. *ἐν' ἰσφρόμενος ἰνῆ ἀπὸ τειχὸς εἰσιών*. — 565. In vett. deest *γα*, quod nos addid. ex em. Rec. *μὰ δὲ οὐδὲ πω τὴν μ.*

V. 567. Sic rec. Vett. *οὐδὲ μὰ Δία σὺγε ἄπει*. — 570. Sic vett. et rec. — 580. Vett. *καὶ μὴ πο*. — 605. Vett. vitiose: *ἔμ' εἰς τῆς θροῦ; Κλωνίου γυνή*. Nostr. rec. — 620. 630. Sic rec. — 632. Vett. *τὶ δὲ τριτόν;* — 644. Sic rec. Vett. *τοδὶ δὲ. ΓΥ. ἔκλυε, καὶ μ. ε. — V. ἄλλὰ*. Rec. *μὰλλὰ*. Cf. n. ad Ran. 611. — 656. Sic vett. om. τ'. — 659. Nemo mihi persuaserit, ut credam, contentem hunc, qui ab hoc inde versu usque ad v. 686. pertinet, ab Aristophane esse profectum; potius suppositum esse, et metram et singula multa common-

strant. Sic vs. 639. ineptum est illud *πρῶτοτα*; deim. quas in his dicuntur, dicta iam sunt in superioribus. Porro ineptum vs. 660. *διασκοπὴν αὐτῆς* de constantibus, quod *αὐτῆς* sibi noquit. Dehinc quid sibi vult *μόρον δὲ*? Quis potro versus 663! et v. 664. *ἐν τῆς ποῖς* quae dictio! versus autem 665 *δαίρῃον* (sic enim necesse est legendum et scandendum est) apertum est peccatum contra et orthographiam et rhythmicam. Verum 666 ineptam *καλῶς*, pro *λαοβῶς* aut simili. Porro vs. 667-672 quo rhythmorum permixtio! et item in sequentibus; quae autem theologumena et philosophumena, et quae constructione! *δαίρῃς πᾶσαν εὐπίθειν δαίρῃνας, μονετράβις ἡμωνίβυς δρομον μάμων*, qua dictione! et item *δεναιῶς ἐρῶμοντες* h. e. *recte volentes!* Deinde quae conversio vs. 678. *τοῖαδ' ἔσται!* Qui satem versus 679 et 682! denique postremi! in quis vs. 686 Brueckium sequimur; vett. *γῆτρον*. Profecto qui huiusmodi lectum Aristophanis esse dixerit, is et Rhesum Euripidis, et facile in Plauto quaeque supposita Plauti esse crediderit. Nostro loco canticum excidisse credendum est, idque postea, quum ageretur fabula alibi, a malo quodam poeta suppletum. Nos in reliquis textum antiquum dedimus, praeter verbum postremum et istud *δαίρῃον*, quod certi sumus autorem sic scandisse.

Sed neque in sequenti scena tuta omnia videntur. Ac primum vs. 690 mira est constructio *καὶ ἔξυπνάσας*. Deinde non *φροῦδος* abdit Mnesilochus; nam in sequentibus praesto est. Porro vs. 694. *ἐπὶ τῶν μηρῶν* pl. μ. τ. *πορῖας φλίβας* praene Aeschyleum sapientum tumorem. Vs. 697 *τροπατόν* alienum videtur. V. 700. quare *δὲ* adiectum sit, (sic autem cod.) non apparet; nec magis quare *Μεσσην* potissimum invocentur. Vs. 701. *προχμὸν* plane abhorrens ab Aristophane dictio. V. 708. porquam *τεῖχονα* *εἶπε*

αὐτὴ φιλαι; τῆδε. V. autem 704. inepta constructio ab ὀλοῦ inchoata; dein quomodo mulierculia ἡ ἀγὰν ἀδδadia oblici possit, non apparet. Quid porro sibi vult vs. 706. καὶ περαιτέρω? Quam jejuna autem quae leguntur vs. 707, 708 et quam κακώδη καὶ Deinde nihili verba vs. 710. quae autem sequuntur, admodum contorta, et Mnesilechi responsio vs. 714 praeter modum tenuis. Et 715 versus est nonversus, et item 717. ubi παιδίον foeminino genere appellatur τῆδε, quam supra semper neutro, nimirum quia in seqq. νόρη vocatur. Qui porro intelligantur vs. 720 λόγοι ἀνάσσιοι, non apparet. In sequentibus autem prorsus inepte chorus ait, se velle ἀδίσιοις ἐπιταμειβεσθαι αὐτόν. Vs. 728 mulier Maniam alloquitur, at statim seq. versus ὅς non ad hanc, sed ad Mnesilochum referendum. Meliora paullo sunt sequentia; at vs. 757 plane ineptus; qui enim φθωροφός vocari potest Mnesilochus, qui vinum mulieri largietur? Atque sic et vs. 759. quod quaerit mulier. Et vs. ἀγαπήτην vix Aristophaneum videatur. Denique quod argumenta rerum attinet, quid fiat vino, nec verbo significatur. Ut merito iudices totam hanc scenam ab alio quam Aristophane esse adiectam.

V. 702. Sic rec. Vett. ὅς ἀκωντὶ ἰσκι. — 706. Sic rec. Vett. δεῖ γ' ἔχει. — 747. Vett. καὶ ἴσον. — 754. Vett. ὁδὸς μοι τὸ σφ. — 768. In vett. deest ἀν. — 771. Sic vett. — 772. item, nisi quod simplex tantum πέθειν; quod nos duplicavimus ex conj. — 777. Vett. χεῖ.

Ceterum neque in his omnia integra. Inepti sane versus 781 et 782. et in fine ταχέως χεῖ. Imo ex abrupta parabases ingressione apparere videtur, quae praecedunt parabasin, longe secus sese habitura fuisse, si Aristophanis ipsius foetum haberemus, quam haec quae ad lacunam explendam ab alio quodam poeta videntur adfecta.

Nam consentaneum est, in his disputationem uberiosam de mulieribus fuisse institutam inter chorum et Mnesilochum, qua deinde peracta chorus progressus suas ipsius h. e. mulierum laudica apud spectatores decantaverit. Et fortasse in proxime praecedentibus exegerat chorus a Mnesilocho, ut mulieres laudaret.

V. 804. Vett. Νανὸ. μὴν ἦντ. — 809. Vett. φῆσαις. — 878. Vett. πηλώπαμεν. — 879. In vett. deest τῶδε. — 914. Vett. περιβ. δι χίρας; ut saepe. — 915. Vett. φέρε, σε κύσω. ἀπαγὲ μ' ἀπαγ' ἀπαγὲ με. Alterum ἀπαγ' addunt rec. ut κύσω hiatum faciat. Verum et tertium erat addendum, potius ut elisio fieri posset in κύσω et ἀπαγ, de qua cf. ad Vesp. 1068. — 944. Vett. παρούσι.

V. 947. Longum quod hic sequitur meles eiusdem aut similis auctoris videtur, cuius fortasse, quae ante parabasin leguntur, 659-784. Primum enim consentaneum est, Mnesilochum statim post vs. 946. τῇ στανίδι infigi, id quod factum praedicatur vs. 1001. Non autem opus erat ad hoc tam longo temporis spatii, quo absolvi potuisset tam longum meles. Sed et ratio ipsa ipsius carminis non est optima; nam exhortatio illa 953-958 praeter modum jejuna et nihili; et tautologica illa: χῶρε κούρα κούρι; et βάλνε καρπαλίμοιιν ποδοῦν. Quare autem, quae 957, 958 leguntur, iubeantur, non apparet; imo ridicula sunt. Vs. 961 plane singulare legitur verbum γίραιος, et ibidem πᾶσα alterum post illud quod vs. 955. — Vs. 967 quid sibi velint ὡσπερ ἔργον, nemo facile dixerit, uti nec quid αὐτίκα et seq. πῶρον. Haec omnia nihili esse et futilia apparet. Versu 975 Iuno dicitur omnibus in choris ludere! Vs. 981 χαρίεντα ad Nymphas vs. 978 proxime refertur. A vs. 982-986 altera sequitur exhortatio aequae iciuma ad saltandum. Sed hinc usque ad finem mira per-

mixtio vetsum; desinit autem canticum, qualiter nullum puto apud nostrum, et vere infinitum est; nam finem nullum habet. Nimirum non Aristophanis est, sed Pseudo-Aristophanis, ejusdem qui et superiora 655 - 784 consargi- navit.

V. 967. Vett. *αὐτὶ κινῶν*. Nostr. recce. — 982. Vett. *δικλῆν χείρην χορτίας*. — 984. Vett. *νηστεύμεν*. — 986. Vett. *τόσσε*. — 987. *ὠδ'*. — 988. Sic recce. Vett. *αὐ κισσοφόρε Βάνγεις διαπερ'*. — 990. includunt recce.

V. 996. Vett. *Κίθαρ*. — 998. Vett. *δάσκια, καὶ εὐπαι*. Nostr. ex emend. — 1002. Vett. *ικτεύσθ*. Nostr. recce.

- V. 1005. Vett. *ἔτι μᾶλλον βουίψ*. N. r. — 1013. *ἔρ' δέσσει* in vett. — 1018, 19. Sic vett. — 1028. Sic vett. — 1038. Excidisse verum sensus prodit.

V. 1048. Sic vett. — 1054, 55. Sic vett. — 1102. Sic recce. Vett. *τί λέγει τῇ Ἰσογόνοσ περ;* — 1103. Vett. *τῇ κεφαλῇ*. — 1135. Sic recce. — 1155. Vett. *εὐτόμτο'*. — 1158. *ἤλθον*. — 1187. Verba inclusa vett. pro verso versu habent. — 1197. Sic recce. — 1213. Vett. *ὦ γοῖο*. Recce. *ὦ γοῖ'*. — 1215. Vett. *διεβαλλέ μ' ὁ γοῖός*. — 1224. Vett. *ὦ μαρὸ γοῖού*. — 1229. Vett. semel tantum *εἶχε εὐν*. Nostr. recce. — 1231. *ὠδ' ὠρα δὴ σὶ βადίζεν*. — 1234. Vett. *ἀντιδοίτην*.

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

